ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปริญญานิพนธ์
ของ
นาราทิพย์ ส่งสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
กุมภาพันธ์ 2559

ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปริญญานิพนธ์
ของ
นาราทิพย์ ส่งสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
กุมภาพันธ์ 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

บทคัดย่อ

ของ

นาราทิพย์ ส่งสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
กุมภาพันธ์ 2559

นาราทิพย์ ส่งสุข. (2559). *ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เรียนวิชา อ 21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จาก 12 ห้องเรียน ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 มีนักเรียน จำนวน 45 คน เป็นกลุ่มทดลอง ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Time Series Design และเนื้อหาที่ใช้สอนตามชนิดของเนื้อความ ได้แก่ เรื่องเล่าประเภทจินตนาการ (Narrative genre) เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount genre) และเรื่องเล่าประเภทวิธีการ (Procedure genre) โดยใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 28 ชั่วโมง 11 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบคู่ขนาน 2 ฉบับ (มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 และ 0.84) แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ (มีค่าความเชื่อมั่นของการตรวจเท่ากับ 0.66) แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94) และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (MANOVA with repeated measure) และค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากการทดลองอยู่ในระดับมาก

EFFECTS OF CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER APPROACH, MODEL I, WITH COMPUTER-ASSISTED INSTRUCTION ON READING AND WRITING AND INTEREST IN LEARNING ENGLISH LANGUAGE OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

NARATHIP SONGSOOK

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Educational Science and Learning Management
at Srinakharinwirot University
February 2016

Narathip Songsook. (2016). *Effects of Concentrated Language Encounter Approach, Model I, with Computer-Assisted Instruction on Reading and Writing and Interest in Learning English Language of MATHAYOM SUKSA I Students.* M.Ed. (Educational Science and Learning Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Saowalak Rattanavich.

This is a study of MATHAYOM SUKSA I Students' reading and writing abilities at Sirirattanathorn School taught through the concentrated language encounter approach, model I with computer-assisted instruction, and also aimed to explore their interest in it. Forty-five students enrolled in the elective course "English foundation Course" in the first semester of academic year 2015 were selected through Cluster Random Sampling as the sample of this study. The teaching experiment was conducted over 11 weeks with 28 teaching hours. One Group Time Series design was used in the study. The 5 research instruments were lesson plans, reading equivalency tests, (with a reliability of 0.83, 0.84 respectively) a writing test (with a reliability of 0.66) a questionnaire on the interest in learning English through concentrated language encounter approach, model I with computer-assisted instruction. (with a reliability of 0.94) , and computer-assisted instruction. MANOVA with repeated measures and line-graph plotting were statistically used for data analysis.

The results revealed that:

1. The experimental group through Concentrated Language Encounter Approach, Model I with computer-assisted instruction showed significantly higher development in reading and writing English at a level of confidence .01

2. The experimental group registered a high interest in learning English after learning through the Concentrated Language Encounter Approach, Model I with computer-assisted instruction.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ของ
นาราทิพย์ ส่งสุข

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี โยเหลา)
วันที่...เดือน .....พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า
..... ที่ปรึกษาหลัก ..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์) (รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วันเพ็ญ ประทุมทอง)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ ประธานกรรมการสอบปากเปล่า อาจารย์ ดร. วันเพ็ญ ประทุมทอง ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์สำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พรพิมล ประสงค์พร อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทน์เสม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.รัฐพล ประดับเวทย์ อาจารย์ ดร.แจ่มจันทร์ ศรีอรุณรัศมี และอาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. พชรพงศ์ ตรีเทพา ผู้อำนวยการโรงเรียนสิริรัตนาธร อาจารย์จอม โสสว่าง อาจารย์จตุพล ดวงจิตร อาจารย์จุรีย์ ถมยา อาจารย์กูรอตียะห์ กูเด็ง คณะครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ และอาจารย์ธนภัทร จันทรมณี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัยและขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยเป็นอย่างดี

ขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดามารดา พี่ชาย และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สนับสนุนเงินทุนการศึกษาและผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยครั้งนี้จะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ศึกษาจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา พี่ชาย ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่วางรากฐาน และประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ผู้วิจัยมาถึงทุกวันนี้

นาราทิพย์ ส่งสุข

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
สมมติฐานการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน.....	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	34
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	52
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้.....	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ	73
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	80
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
การสร้างเครื่องมือในการทดลอง	82
การรวบรวมข้อมูล.....	92
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	93
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	100

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	111
สรุปผลการวิจัย	115
อภิปรายผลการวิจัย	115
ข้อเสนอแนะทั่วไป	118
บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก	129
ภาคผนวก ก คุณภาพของเครื่องมือ	130
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	137
ภาคผนวก ค แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (Starter Text)	154
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ	242
ประวัติย่อผู้วิจัย	244

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	สรุปขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	61
2	ประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1.....	62
3	เปรียบเทียบการสอนแบบ CLE I กับ สอนแบบ CLE I ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.	85
4	การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบคู่ขนาน.....	88
5	เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ.....	89
6	เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ.....	89
7	แบบแผนการทดลอง.....	92
8	สรุปการดำเนินการวิจัย.....	95
9	เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความสนใจ.....	101
10	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม.....	103
11	ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ.....	104
12	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated measures) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	104
13	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	105
14	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated measures) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ.....	107
15	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ....	108
16	ผลการวิเคราะห์ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	110
17	ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับที่ 1.....	131
18	ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับที่ 2.....	132
19	ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ.....	133
20	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(r) ของแบบสอบถามวัดความสนใจ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....	134
21	คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังทดลอง.....	135
22	คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังทดลอง.....	135

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย ……..	10
2	บทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรง……...	37
3	บทเรียนโปรแกรมแบบสาขา……..	38
4	บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง……...	39
5	บทเรียนสำเร็จรูปแบบสาขา……...	39
6	บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง……...	40
7	บทเรียนสำเร็จรูปแบบแยกกิ่งหรือสาขา……	40
8	บทเรียนสำเร็จรูปแบบผสม……..	41
9	กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา…..…….	63
10	ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1……...	67
11	กราฟแสดงพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	106
12	กราฟแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ……..	109

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นและมีบทบาทสูงต่อการดำเนินชีวิต เพราะปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารกัน และยังเป็นภาษากลางในการเผยแพร่ข้อมูลทางด้านการศึกษา การค้า การแพทย์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การเดินทางการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ทั้งนี้ภาษาเป็นสิ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมของชาติที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตร่วมกันของคนในสังคมให้เกิดความสงบสุข ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ นอกจากจะเป็นภาษากลางเพื่อสื่อสารในกลุ่มประเทศอาเซียนแล้ว ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก ถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญในปัจจุบัน (นิพัทธ์ อึ้งปกรณ์แก้ว.2556: 25-26) สำหรับประเทศไทยได้กำหนดการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้นในสถานศึกษา มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง การประกอบอาชีพ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ.2551 ก: 1)

บรรดาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทมากในปัจจุบัน เพราะมนุษย์รับความรู้จากการอ่านสารหรือข้อความต่างๆ เพื่อรับรู้ข้อมูลและพัฒนาองค์ความรู้ของตนเอง ทั้งการอ่านยังเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่นได้ง่าย เช่น การฟัง การพูด และการเขียน เพราะผู้อ่านนำเอาข้อมูลจากสารที่อ่านไปใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ดี (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2531: 84-85) นอกจากนี้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เพราะผู้เรียนส่วนมากมีโอกาสใช้ทักษะการฟัง การพูด และการเขียนภาษาอังกฤษน้อยกว่าการอ่าน การที่ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดี ย่อมได้เปรียบคนอื่นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างกว้างขวาง (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์.2532: 83)

ส่วนทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ค่อนข้างยากและซับซ้อนมากที่สุดเพราะต้องผ่านกระบวนการทางความคิด ความสามารถในการรวบรวมความคิด การลำดับเหตุการณ์ และถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนให้ตรงกับความต้องการของตน (พิตรวัลย์ โกวิทวที.2537: 30-31) ซึ่งการเขียนผู้เขียนต้องใช้กระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน โดยที่ผู้เขียนต้องมีความรู้และประสบการณ์ทางภาษากว้างขวางในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของภาษานั้นๆ พร้อมทั้งสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและสลวย (สนิท สัตโยภาส.2546: 142)

ดังที่กล่าวมาทักษะการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันสูงมาก เพราะการอ่านเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนด้านของความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย โดยผู้เขียนจะใช้สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรสื่อความหมายแก่ผู้อ่าน ส่วนผู้อ่านจะแปลความหมาย ตีความและขยายความจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิดและใช้ประสบการณ์เดิม (Schema) ของตนเองในการตีความหมายเพื่อให้เข้าใจตรงกันกับผู้เขียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2531: 84-85) กล่าวคือ การที่ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความได้ตรงกันกับผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการสร้างความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อออกมาได้เป็นอย่างดี โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ในเรื่องที่อ่าน การเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งเพราะการที่ผู้อ่านรู้คำศัพท์มากและนำไปใช้ได้เหมาะสมย่อมส่งผลให้การอ่านได้ผลดี (สมุทร เซ็นเชาวนิช.2551: 19) ผู้ที่อ่านได้ดีย่อมเป็นผู้เขียนที่ดีด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะได้ประสบการณ์ในการตีความและได้ข้อมูลจากสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงพอ จึงกล่าวได้ว่า ทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและจากการศึกษางานวิจัยของ อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549: 170-179) มาลี เทวกุล ณ อยุธยา (2550: 66-72) และธิดา ทิพย์สุข (2552: 142-151) พบว่า ความสามารถทางการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน

แม้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนมีความสำคัญเป็นอย่างมากดังที่กล่าวข้างต้น แต่ปัจจุบันสภาพการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กล่าวคือ การเรียนของผู้เรียนไทยใน 2 ทักษะ ยังมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ อ่านไม่ได้และมีการอ่านซ้ำหลายรอบ เพราะไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่าน (สมุทร เซ็นเชาวนิช. 2551: 19) ทั้งนี้ข้อมูลจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา.2551-2555: ออนไลน์) ได้สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551-2555 ในรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ 30.68, 23.98,19.22, 21.80 และ 22.13 ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ 32.42, 22.54,16.19, 30.49 และ 28.71 จากคะแนนพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีระดับคะแนนค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนสิริรัตนาธร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานโดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ 37.02% และจากรายงานผลการจัดอันดับของสถาบันสอนภาษา EF (Education First. 2556: ออนไลน์) พบว่า ปี 2012 ประเทศไทยมีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ลำดับที่ 53 จาก 54 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร ซึ่งถือว่าประเทศไทยอยู่รั้งท้ายรองจากประเทศลิเบีย จึงจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ส่วนปัญหาด้านทักษะการเขียนที่ผู้เรียนไทยกำลังประสบอยู่คือ ทั้งระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษามีทักษะในการเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยคและมีความสามารถในการเขียนถ้อยคำไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของปราณี กุลละวณิชย์ และสุวาณี สุรเสียงสังข์

(2549: 125-144) พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา มีความถนัดในการสอนทักษะการเขียนน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะการอ่านและทักษะการฟัง-พูด สอดคล้องกับฮีทตัน (Heaton.1988: 135) ที่กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากและซับซ้อนในการสอน จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีข้อบกพร่องด้านการเขียน

จากปัญหาข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้เรียนไทยส่วนมากมีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่างมาจากระดับความรู้ ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันและมีทัศนคติด้านลบต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน ส่งผลให้เขียนไม่ได้ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากเรียนและไม่พยายามทำความเข้าใจในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ส่วนด้านผู้สอนใช้วิธีสอนการอ่านและการเขียนไม่เหมาะสม มุ่งแต่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher centre) ด้วยการสอนที่เน้นด้านไวยากรณ์ คำศัพท์มากกว่าที่จะสอนให้นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษา มีการจัดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนหรือไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมนั้น และมีการวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ด้านเนื้อหาและสื่อที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านและการเขียน ขาดความน่าสนใจ ไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและขาดสื่อการสอนอันเหมาะสมกับเนื้อหาที่เป็นสิ่งกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้เนื้อหาภาษาอังกฤษจากง่ายไปยังเนื้อหาที่ยาก แต่ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ที่เรียกว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction; CAI) เป็นสื่อการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง โดยมีการนำเสนอเนื้อหาผ่านทางกิจกรรมเสริมการเรียนรู้และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้เป็นรายบุคคล โดยผู้เรียนจะเรียนรู้เนื้อหาผ่านทางคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ทุกสถานที่ทุกเวลาตามความสนใจ การเรียนลักษณะนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของแต่ละคน และสามารถทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ทันที (เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. 2555: 93) ด้านผู้สอนควรเลือกเนื้อหาและสื่อการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ กระทั่งเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 66)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีสอนการอ่านและเขียนทั้งในและต่างประเทศ พบว่า มีวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งมีทั้งหมด 3 รูปแบบ ประกอบด้วย 1.) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE I) สำหรับผู้เรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้และมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ 2.) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE II) สำหรับผู้เรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยคพื้นฐานได้แต่ไม่คล่องแคล่วมาก เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาและบุคลิกภาพ ซึ่งการใช้ภาษาที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญของเรื่องและหารายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้ และ3.) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3

(Concentrated Language Encounter Approach; CLE III) สำหรับผู้เรียนที่มีประสบการณ์ทางการอ่าน เขียน ฟังและพูดในระดับสูง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญทักษะภาษาของตนเองให้มากขึ้นและสื่อความให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะซึ่งผู้วิจัยสนใจการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เนื่องจากวิธีดังกล่าวเป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนให้ผู้เรียนไทยที่มีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้นำมาใช้ในประเทศไทยครั้งแรก เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 ซึ่งพัฒนาโดย ดร. ริชาร์ด วอล์คเกอร์ ดร.เบรนดัน บาร์ทเล็ท และ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ วิธีการสอนนี้จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาได้ทุกด้าน เช่น ด้านฟัง พูด อ่าน และเขียน ฯลฯ และใช้ได้ดีกับผู้เรียนภาษาทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นภาษาหลัก ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศดั่งเช่นผู้เรียนไทย โดยเวลาสอนผู้สอนจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ สติปัญญาของผู้เรียน และบริบทโรงเรียนไทย มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ประกอบกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษา รักภาษา สนุกสนานกับการเรียนภาษา มีความสามารถในการอ่าน เขียน ฟัง พูดด้วยความคิดของผู้เรียนเองในระดับพื้นฐาน โดยเข้าใจโครงสร้างภาษา สามารถสรุปเป็นแนวคิดของตนเอง แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้และยังช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้มากขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 27-30,70) ซึ่งมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้ (วัฒนา กิจไพบูลย์พันธ์. 2547; นภาพร กุลเรืองทรัพย์. 2547; สุจิตตรา สิงหการ. 2547; พระสมประสงค์ คูพรมมี. 2548; เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 80 และศศิกาญจน์ ชีถนอม.2553)

1. ผู้สอนอ่านหรือเล่าเรื่องให้ผู้เรียนฟัง
2. ผู้เรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ
3. ผู้เรียนเขียนเรื่องร่วมกับผู้สอน
4. ผู้เรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
5. ผู้เรียนทำกิจกรรมทางภาษา

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการวิจัยเรื่อง ผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อกลางที่สามารถตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้ดี เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและผู้เรียนยังสามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์กลับไปทบทวนได้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. เพื่อศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ช่วยให้ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

2. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ช่วยให้ผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาได้หลักการนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เรียนวิชา อ 21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 517 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เรียนวิชา อ 21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากห้องเรียน 12 ห้อง ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 มีนักเรียนจำนวน 45 คน เป็นกลุ่มทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 11 สัปดาห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 รวมใช้เวลาทั้งหมด 28 ชั่วโมง รวมทั้งการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2558

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองวิจัย เป็นเรื่องสั้นที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือเรียน บทความ และหนังสือทำอาหาร โดยมีเนื้อหาตามชนิดของเนื้อความที่แตกต่างกัน จำนวน 3 ชนิด ได้แก่

1. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง “Surprise Birthday”
2. เรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) เรื่อง “On the beach”
3. เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง “How to make hot chocolate”

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
   - 2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
   - 2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
   - 2.3 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 หมายถึง การสอนภาษาที่เน้นปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนต่าง ๆที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่องและบูรณาการด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจภาษาโดยรวมไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ แก้ไขและให้กำลังใจด้วยวิธีต่าง ๆ โดยการจัดการเรียนการสอนจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน กลวิธีในการสอนจะยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (Learning Psychology) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีรูปแบบการจัดเรียนการสอน 2 ประเภท คือ บทเรียนนำ (starter text) เป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปเล่มหนังสือที่ใช้อ่านทั่วไป และกิจกรรม (activity) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติที่ต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่จัดหาได้และควรเหมาะสมกับความสามารถและความรับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละระดับวัย โดยใช้เนื้อหาการสอน 3 ประเภท คือ เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) และเนื้อหาประเภทวิธีการ (Procedure Genre) ซึ่งเนื้อหาการสอนทั้ง 3 ประเภทนั้นมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง หรือแนะนำอุปกรณ์ วัสดุต่างๆ และสาธิตเกี่ยวกับการทำทีละขั้นตอนอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่มเกม หรือทำกิจกรรมการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction: CAI) หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้โปแกรมสำเร็จรูปเพื่อการศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนที่มีการถ่ายทอดเนื้อหาผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นลำดับขั้นตอนด้วยการนำเสนอเนื้อหา แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกทีทุกเวลาตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนและนักเรียนสามารถนำบทเรียนนี้กลับไปทบทวนด้วยตนเองได้

3. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยให้นักเรียนเรียนรู้จากคอมพิวเตอร์ ซึ่งเสนอเนื้อหาในรูปภาพกราฟิก ข้อความ และเสียงประกอบบทเรียนและตามด้วยแบบฝึกทักษะเพื่อช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาที่จะเรียน รักสนุกกับการเรียนภาษา มีความสามารถในการอ่าน เขียน ฟัง และพูดด้วยความคิดของตนเองในระดับพื้นฐาน และนักเรียนสามารถนำบทเรียนนี้กลับไปทนทวนได้ ซึ่งจะสอนตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ดังนี้

3.1 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่
2. เกมเรียงตัวอักษร
3. เกมเรียงประโยค
4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์

5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ

6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.2 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่

2. เกมสะกดคำ

3. เกมปิดคำ

4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์

5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ

6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.3 เนื้อหาประเภทวิธีการ (Procedure Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังการแนะนำวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่องและศึกษาวิธีการทำพร้อมดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปแล้วตามลำดับขั้นตอนหรือพูดย้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำทดลองปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่

2. เกมปิดคำ

3. เกมเรียงตัวอักษร

4. เกมบิงโก

5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ

6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านเรื่องราวได้เข้าใจโดยสามารถแปลความ บอกรายละเอียด สรุปความ ตีความ จับใจความสำคัญ และวิเคราะห์ความ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องในการแต่งประโยค รวมถึงความสมบูรณ์ในการเขียน การลำดับความ การเลือกใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่น วัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนโดยกำหนดรูปภาพ 1 ภาพ

6. ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบหรือพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอน อยากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยความเอาใจใส่ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมทางภาษาและการมองเห็นประโยชน์ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษ วัดได้จากแบบสอบถามวัดความสนใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีแนวคิดและวิธีการสอนตามรูปแบบของไบอัน เกย์ และกลุ่มนักภาษาศาสตร์ในประเทศออสเตรเลีย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 26) ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากการสอนที่กล่าวเน้นปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนต่างๆที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่องและบูรณาการด้วยตนเองจากการพัฒนาความเข้าใจภาษาโดยรวมไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ แก้ไข และให้กำลังใจด้วยวิธีต่างๆ โดยการจัดการเรียนการสอนจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจและสติปัญญาของผู้เรียน กลวิธีในการสอนจะยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (Learning Psychology) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาได้ด้วยตนเอง ดังภาพประกอบ 1

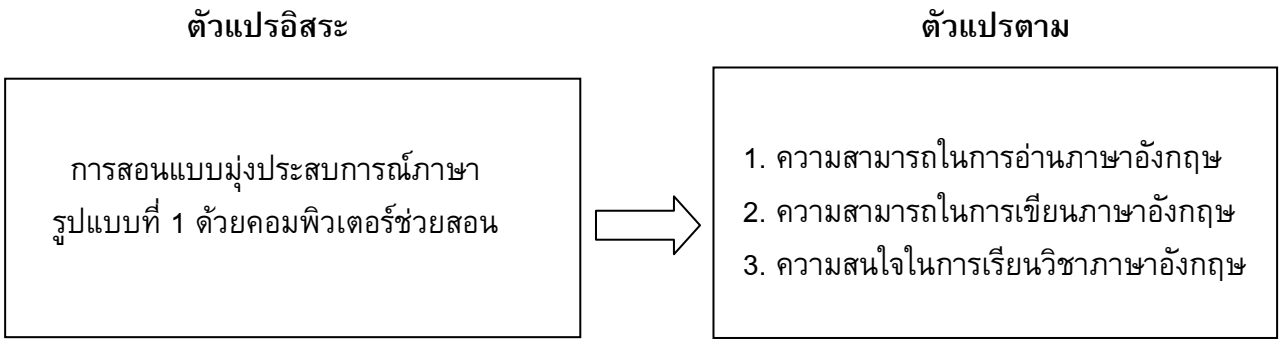

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการทดลอง

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัย ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ
   - 1.1 ความหมายของการอ่าน
   - 1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
   - 1.3 องค์ประกอบของการอ่าน
   - 1.4 การจัดการเรียนการสอนการอ่าน
   - 1.5 การวัดและประเมินผลการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ
   - 2.1 ความหมายของการเขียน
   - 2.2 จุดมุ่งหมายของการเขียน
   - 2.3 องค์ประกอบของการเขียน
   - 2.4 การจัดการเรียนการสอนการเขียน
   - 2.5 การวัดและประเมินผลการเขียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน
   - 3.1 ความหมายของความสนใจ
   - 3.2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
   - 3.3 การสร้างความสนใจ
   - 3.4 การวัดความสนใจ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.2 องค์ประกอบที่สำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.3 รูปแบบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.4 ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.5 ข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.6 ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.7 ขั้นตอนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
   5.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
   5.2 แนวทฤษฎีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
   5.3 รูปแบบและกระบวนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
   5.4 ประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้
   6.1 ความหมายของกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้
   6.2 บทบาทของครูในการใช้กลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้
   6.3 ประโยชน์ของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
   7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
   7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
   7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   7.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
   7.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญเพราะมนุษย์รับข่าวสารจากการอ่านที่ผู้เขียนสื่อมาในรูปแบบการเขียน ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

สตาฟเฟอร์ (Stauffer.1969: 5) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งการอ่านจะเริ่มจากการได้รับข่าวสารสิ่งพิมพ์จากผู้เขียน ส่วนผู้อ่านจะแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางภาษา โดยผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนถ่ายทอดมาสู่ผู้อ่านผ่านสิ่งพิมพ์

เดอชองท์ (Dechant. 1970: 15) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับการเขียน (graphic symbols) โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม (experience) ของผู้อ่านเพื่อทำความเข้าใจความหมาย

แฮรีส และซิเปย์ (Harris; & Sipay.1979: 27) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและเป็นการแปลความหมายที่ได้จากการรับสารหรือสัญลักษณ์ทางภาษา (graphic Symbols) โดยอาศัยประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาประกอบในการแปลความหมาย ซึ่งผู้อ่านที่ดีย่อมนำเอาประสบการณ์เดิมของตนเองมาบูรณาการให้สัมพันธ์กับสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดี

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2551: 1) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนกับผู้พูด การสื่อความหมายจากการอ่านต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และผู้พูด ทั้งนี้การอ่านยังเป็นการปฏิบัติการทางสมองและกล้ามเนื้อที่สลับซับซ้อนอย่างหนึ่ง

วรรณี โสมประยูร (2553: 128) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์ เพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน ซึ่งผู้อ่านสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

บันลือ พฤกษะวัน และณริศรา พฤกษะวัน (2556: 6-7) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการผสมผสานของตัวอักษรให้เป็นคำ - ประโยคและยังเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายด้านคือ การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ และการถอดความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ดีตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์และนำไปปฏิบัติได้ดี

จากการศึกษาความหมายของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและเป็นการสื่อสารผ่านทางข้อความที่เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยผู้เขียนทำหน้าที่ส่งสาร ส่วนผู้อ่านทำหน้าที่รับสารและแปลความหมายของข้อความโดยผ่านกระบวนการทางความคิดเพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนถ่ายทอดมาสู่ผู้อ่าน ซึ่งการที่ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายข้อความได้ดีเมื่อผู้อ่านนำเอาความรู้เดิมและประสบการณ์ด้านการใช้ภาษามาบูรณาการให้สัมพันธ์กับข้อความที่อ่าน

1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้อ่าน ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

ลีดี (Leedy.1956: 161-162) กล่าวว่า การอ่านเป็นการแปลความหมายของตัวอักษรผ่านทางกระบวนการคิด ซึ่งสรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ เป็นการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้และจับใจความสำคัญได้
2. อ่านเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่าน เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง
3. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด เป็นการอ่านเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นและนำเสนอผลงาน
4. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินและบันเทิงใจ
5. อ่านเพื่อให้เกิดความจรรโลงใจ เป็นการอ่านที่ทำให้คนหมดหวังในชีวิตมีกำลังใจและสร้างความหวังใหม่ได้
6. อ่านเพื่อสนองความต้องการพื้นฐาน เป็นการอ่านที่สนองความต้องการของมนุษย์

ฉวีวรรณ คูหาภินันทน์ (2542: 117-118) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมี 2 ประการ ดังนี้

1. การอ่าน “เอาเรื่อง” หรือ “อ่านจริง” เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ ซึ่งจะเป็นการอ่านหนังสือและสื่อประเภทสารคดี มีจุดประสงค์เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและนำไปปฏิบัติตามได้

2. การอ่าน “เอารส” หรือ “อ่านเล่น” เป็นการอ่านเพื่อคลายเครียดและเพลิดเพลินจากเนื้อหาจนทำให้เกิดจินตนาการและเกิดภาพลักษณ์ (image) ซึ่งจะเป็นการอ่านหนังสือสื่อประเภทบันเทิงคดีและหนังสือเกี่ยวกับการท่องเที่ยว มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความบันเทิงใจ

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550: 30) กล่าวว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อรับการถ่ายทอดและสื่อสารทางความคิด เจตนา หรือการทำความเข้าใจให้มีความรู้ ความบันเทิง เกิดการพักผ่อน พัฒนาปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

วรรณี โสมประยูร (2553: 133) กล่าวว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้และหาคำตอบ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์
3. อ่านเพื่อสรุปความหรือย่อความ จัดทำรายงาน และหารายละเอียดของเรื่อง
4. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหรือข่าวสาร และปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง
5. อ่านเพื่อการค้าขายหรือการพานิชย์

บันลือ พฤกษะวัน และณริศรา พฤกษะวัน (2556: 124-132) กล่าวว่า จุดประสงค์ที่สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ทางการอ่านมีลักษณะ ดังนี้

1. อ่านเพื่อหาคำตอบ เป็นการอ่านเพื่อตรวจสอบการอ่านเบื้องต้น
2. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ เป็นการอ่านที่นำไปใช้ประโยชน์และปัจจุบันนิยมใช้
3. อ่านเพื่อจัดลำดับเหตุการณ์ เป็นการอ่านนิทานหรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นและต้องฝึกให้เข้าใจเหตุส่งผลหลังจากการฝึกอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำแล้ว
4. อ่านเพื่อถอดโครงเรื่องจากนิทาน เป็นการอ่านที่ทำความเข้าใจเรื่องให้สั้นลง
5. อ่านเพื่อย่อความและแต่งความ เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องจากการถอดโครงเรื่อง
6. อ่านเพื่อทำบันทึกรายงาน เป็นการอ่านที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
7. อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ เป็นกิจกรรมที่จัดคู่กับการสอนอ่านเพื่อถอดโครงเรื่อง

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นการรับสารทางข้อความที่ผู้เขียนถ่ายทอดและสื่อสารสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจออกมา เช่น ความคิด อารมณ์ ไปยังผู้อ่าน ดังนั้นผู้อ่านที่ดีควรรู้จุดประสงค์ของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ อ่านเพื่อให้เกิดความคิด อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นต้น เพื่อให้ผู้อ่านเลือกวิธีการอ่านได้เหมาะสมและสามารถนำความรู้จากอ่านไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.3 องค์ประกอบของการอ่าน

องค์ประกอบของการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านรับความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

วิลเลียมส์ (Williams. 1994: 3-7) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญ มีดังนี้

1. ความรู้ของระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) เป็นความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำและการอ่านออกเสียงของคำในรูปของประโยค

2. ความรู้ของเรื่องภาษา (Knowledge of the language) เป็นความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำที่ให้ความหมายสำคัญในประโยค การเรียบเรียงคำตามโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ของเจ้าของภาษา

3. ความสามารถด้านการตีความ (Ability to interpret) เป็นความสามารถในการเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความของผู้เขียนและรู้หลักการเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน

4. ความรู้ทั่วไป (Knowledge of the world) เป็นความรู้วงกว้างเกี่ยวกับรูปแบบประโยค ได้แก่ ลักษณะการเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน และการบันเทิง

5. เหตุผลของการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason for reading and reading styles) ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำให้การอ่านในแต่ละประเภทต่างกันและผู้อ่านควรเลือกวิธีการอ่านในแต่ละประเภทให้เหมาะสม

ไพพรรณ อินทนิล (2546: 4-5) กล่าวว่า ความสามารถทางอ่านของผู้อ่านจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านคำและความหมายคำ (Word factor) คือ ผู้อ่านต้องเข้าใจรูปของคำศัพท์และความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

2. องค์ประกอบในการเรียบเรียงคำ (Verbal factor) คือ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเรื่องและสามารถจัดลำดับเหตุการณ์ (organization) ของข้อความได้

3. องค์ประกอบด้านการสรุปที่เป็นเหตุผล (abstract reasoning) คือ ผู้อ่านต้องเข้าใจเหตุผลทางนามธรรมจากข้อความที่อ่าน ซึ่งเป็นการสังเคราะห์ใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน (main idea synthesis) และสามารถแก้ปัญหาได้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2550: 63) กล่าวว่า การอ่านมีองค์ประกอบสำคัญ 3 อย่าง ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (schema) เป็นความเข้าใจที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ซึ่งส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องได้ดีและรวดเร็วขึ้น

2. อภิปัญญา (metacognition) เป็นความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดในการตีความและการแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งกลวิธีในการใช้สติปัญญามีหลายวิธี ได้แก่ การเดาความ การคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text structure) เป็นการที่ผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างของการเขียนและเนื้อความต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ดี ส่งผลให้จับใจความสำคัญของข้อมูลของผู้เขียนได้ดีและทำให้เกิดกระบวนการคิดขึ้น

วรรณี โสมประยูร (2553: 137-138) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีดังนี้

1. ด้านนักเรียน ประกอบด้วยความพร้อมด้านร่างกาย ด้านสติปัญญาและสิ่งแวดล้อม

2. ด้านครู ประกอบด้วยด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ ภาษาหรือสำเนียง ความศรัทธาหรือความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการจัดการเรียนการสอนของครู

3. วิธีการสอน เป็นกลวิธีการสอนของครูที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาองค์ประกอบของการอ่านสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเป็นสิ่งสำคัญคู่กับผู้อ่าน เพราะความสามารถของผู้อ่านจะสูงหรือต่ำย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบเหล่านี้ เช่น ระบบการเขียน การใช้ภาษา การตีความ และผู้อ่านจะอ่านได้ดีเมื่อมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ มีประสบการณ์เดิม มือภิปัญญา และมีความเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความ ซึ่งการอ่านในแต่ละประเภทย่อมมีความแตกต่างกัน ดังนั้นผู้อ่านที่ดีควรเลือกประเภทการอ่านให้เหมาะสมและควรมีการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริง

1.4 การจัดการเรียนการสอนการอ่าน

การจัดการเรียนการสอนการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จและเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะการจัดการเรียนการสอนการอ่านไว้ ดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531: 89-92) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านควรพิจารณาสิ่งสำคัญ ได้แก่ การเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาสอนการอ่าน การนำกลวิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการสอน มีวิธีการสอนอ่าน ดังนี้

1. วิธีการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure)

โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) เป็นโครงการเขียนที่ผู้เขียนใช้กันเพื่อเป็นแนวทางในการสื่อความแก่ผู้อ่าน มีหลักการและทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ซึ่งถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างการเขียนของผู้เขียน จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีและรวดเร็วเพราะผู้อ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เพราะทราบว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร เนื่องจากโครงการเขียนทำให้ทราบเรื่องว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไรและการใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่าน (Schema) ช่วยให้ผู้อ่านเดาความ และการจับใจความสำคัญดีขึ้น ซึ่งโครงการเขียนมี 4 ชนิด ดังนี้

1. การบอกรายละเอียด หรือรายการ (descriptive or listening)

2. ปัญหาและข้อแก้ไข (problem-solution)

3. เหตุและผล (cause and effect)

4. การเปรียบเทียบ (comparison - contrast)

ขั้นตอนการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอธิบายชนิดของโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิดและยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจ โดยใช้สื่อประกอบการอธิบาย เช่น สไลด์เทป หรือแผ่นใส เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ครูยกตัวอย่างคำที่เป็นกุญแจสำคัญสำหรับชนิดของโครงสร้างระดับยอดให้นักเรียนฝึกใช้คำ เพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากข้อความและคำที่สำคัญ

ขั้นที่ 3 นักเรียนฝึกทำไดอะแกรม โดยหาชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากข้อความแต่ละชนิด ส่วนครูต้องเตรียมข้อความที่มีโครงสร้างระดับยอดแตกต่างกัน เพื่อให้นักเรียนฝึกการหาโครงสร้างระดับยอดจากระดับง่ายไปยาก

ขั้นที่ 4 นักเรียนฝึกหาโครงสร้างระดับยอด และอภิปรายร่วมกันโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ส่วนครูจะให้ข้อความที่เป็นธรรมชาติ โดยคัดจากสื่อต่างๆ เช่น บทเรียน หนังสือพิมพ์ และสิ่งตีพิมพ์ที่นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านได้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 5 นักเรียนเขียนย่อความสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมออกมารายงานหน้าห้องเรียน

ขั้นที่ 6 นักเรียนฝึกวิเคราะห์ข้อความที่ตนสนใจด้วยการหาโครงสร้างระดับยอดเพื่อบอกใจความสำคัญของเรื่องและรายละเอียดของเรื่อง พร้อมทั้งเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษส่งครูและให้นักเรียนอ่านให้เพื่อนฟัง ส่วนครูคอยแก้ไขการเขียนประโยคและนำผลงานแสดงไว้ในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

ขั้นที่ 7 นักเรียนฝึกทักษะทางภาษา เช่น การอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับข้อความที่ครูจัดหามาให้ร่วมกัน โดยให้เวลานักเรียนอ่านจับใจความหารายละเอียดของเรื่องและนำข้อความมาวิเคราะห์วิจารณ์และความคิดเห็น

2. วิธีการสอนอ่านแบบโคลซ (Cloze)

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531: 91-92 อ้างอิงจาก Bastidas.1984: 20-24) เสนอวิธีการโคลซเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งหลักการของการแยกส่วนย่อยของภาษาจากส่วนรวม ผู้อ่านจำเป็นต้องมองภาพรวมและหาความหมายโดยส่วนรวมในการอ่านก่อนแยกการอ่านออกเป็นส่วนย่อย นั่นคือ การจับใจความสำคัญของเรื่องและการหารายละเอียดของเรื่อง การฝึกการอ่านแบบโคลซ เป็นการนำเอาข้อความหรือเนื้อเรื่องที่จะอ่านมาเว้นช่วงของคำตามวิธีการโคลซ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดการอ่านที่ดีแบบหนึ่ง มาใช้การเว้นช่วงคำจะให้รูปประโยคเต็มๆประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของอนุเฉท(Paragraph) เพราะประโยคสำคัญจะอยู่ในประโยคแรก หรือประโยคสุดท้าย ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องและสามารถเชื่อมโยงความหมายของเรื่องได้ ขั้นตอนในการสอน มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูบอกจุดประสงค์ของกิจกรรมและการตรงต่อเวลา

ขั้นที่ 2 ครูอธิบายจุดประสงค์และวิธีเดาคำที่หายไปจากเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 ครูแจกข้อความให้นักเรียนอ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายอย่างเร็วและถามคำถามจับใจความสำคัญของเรื่อง

ขั้นที่ 4 นักเรียนฟังครูอ่านออกเสียงข้อความอย่างถูกต้อง หยุดเฉพาะคำที่เว้นไว้ในขณะเดียวกันให้นักเรียนอ่านข้อความในใจ

ขั้นที่ 5 นักเรียนอ่านข้อความในใจอีกครั้งและให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันคิดหาคำที่หายไป โดยพิจารณาความหมายและหลักไวยากรณ์

ขั้นที่ 6 นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการเติมคำที่ขาดหายไป ส่วนครูคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่นักเรียน

ขั้นที่ 7 นักเรียนแต่ละกลุ่มดูเฉลย และให้นักเรียนช่วยกันเปรียบเทียบการอ่านในกลุ่มของตนกับเฉลย พร้อมทั้งมีการอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเกี่ยวกับคำที่นักเรียนเติมและความเป็นไปได้ของคำตอบบางคำตอบ ส่วนครูจะอธิบายพร้อมยกตัวอย่าง

การสอนทักษะการอ่าน ครูควรฝึกให้นักเรียนได้อ่านหลายวิธีเพราะหนังสือแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการอ่านแตกต่างกันและวิธีการอ่านย่อมแตกต่างกันด้วยโดยสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 88-91) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2537: 178-179) ได้เสนอวิธีอ่านและขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านอย่างรวดเร็ว (Skimming) นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่านว่าอะไรคือจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน หรือฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้า (prediction) และการเลือกจับใจความสำคัญ

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้อ่านในเรื่องของวันที่ ตัวเลข สถานที่ เป็นต้น

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Through reading หรือ receptive reading) นักเรียนต้องเข้าใจข้อความใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ต้องเข้าใจคำทุกคำ

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical reading) เป็นการอ่านที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับที่สูง เพราะนักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อความที่อ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยวิจารณ์ข้อความ

การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน ครูควรจัด 3 ระยะ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียน

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading activities) เป็นกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งอาจจัดกิจกรรม เช่น การอ่านเร็ว ๆเพื่อให้ได้ประโยคสำคัญ (topic sentence) การอ่านแบบหารายละเอียด (thorough reading) การให้ลำดับเรื่องโดยตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (strip story) การสรุปใจความสำคัญ (inferring from the text) ฯลฯ

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ หรือแสดงความรู้สึกต่อตัวละครในเรื่องที่อ่าน และเขียนเรื่องโต้ตอบ เป็นต้น

บันลือ พฤกษะวัน และณริศรา พฤกษะวัน (2556: 43-47) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนการอ่านมี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 สอนให้อ่านได้ เป็นการสอนขั้นพื้นฐานที่ทำให้นักเรียนรู้ลักษณะของตัวอักษร ถือว่าเป็นบันไดขั้นแรกของการสอน ขั้นที่ 2 สอนอ่านให้อ่านออก เป็นการสอนที่ต้อง

ขยายความสามารถในการอ่านคำให้มากและกว้างขวางยิ่งขึ้น ขั้นที่ 3 สอนให้อ่านเป็น เป็นการสอนอ่านที่เน้นการเรียนอ่านทางสมอง เพื่อให้อ่านเข้าใจและรู้เรื่องที่อ่าน

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนการอ่านสามารถสรุปได้ว่า ครูควรกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนการอ่านอย่างหลากหลายวิธี เพื่อตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน เช่น การอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด การอ่านแบบโคลซ เป็นต้น โดยครูควรเริ่มสอนจากขั้นตอนง่ายไปยากและให้นักเรียนฝึกฝนการอ่านจากข้อความที่หลากหลายประเภท ซึ่งข้อความที่ฝึกอ่านควรเหมาะสมกับระดับความสามารถหรือประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาของนักเรียนด้วย

1.5 การวัดและประเมินผลการอ่าน

การวัดและประเมินการอ่าน มีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะการวัดและประเมินผลการอ่านไว้ ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 91-93) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่เสริมการพัฒนาการสอนทักษะอื่น ได้แก่ การฟัง-การพูด และการเขียน ดังนั้นการประเมินทำได้โดยให้นักเรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยแสดงออกมาด้วยการใช้ทักษะการฟัง-การพูด และการเขียนได้ ดังตัวอย่างนี้

1. ให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์
2. ให้นักเรียนบอกเกี่ยวกับเครื่องสัมพันธ์ความระหว่างประโยค
3. ให้นักเรียนหาความหมายจากประโยคที่กำหนดให้
4. ให้นักเรียนตอบคำถามในเรื่องที่อ่านโดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก
5. ให้นักเรียนเรียงลำดับเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
6. ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลซ
7. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่าย ๆ
8. ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง

การตรวจให้คะแนนทักษะการอ่าน ซึ่งมีลักษณะของข้อทดสอบ 4 ประเภท ดังนี้

1. ข้อสอบปรนัย ได้แก่ ผิดถูก แบบเลือกตอบ แบบเติมคำ และถามตอบ ให้ 0 คะแนน เมื่อตอบผิด และ 1 คะแนนเมื่อตอบถูก

2. การทดสอบที่แสดงออกทางกิริยาท่าทาง การให้คะแนนพิจารณา ดังนี้

4 คะแนน เมื่ออ่านครั้งเดียวแล้วทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง

3 คะแนน เมื่อทำตามคำสั่งได้ถูกต้องหลังการอ่าน 2 ครั้ง

2 คะแนน เมื่ออ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้เองไม่ต้องอ่านใหม่ 2 ครั้ง

1 คะแนน เมื่ออ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขได้เองต้องอ่านครั้งที่ 2

0 คะแนน เมื่ออ่านแล้วทำตามคำสั่งได้ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง

3. การตรวจให้คะแนนแบบโคลซมี 2 วิธี ดังนี้

3.1 ให้คะแนนคำตอบที่ตรงตามคำที่ถูกตัดออกไป

3.2 ให้คะแนนใกล้เคียง คือคำที่เป็นที่ยอมรับว่าไปด้วยกันได้ คือ คำที่เหมาะสมและไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 154-155) ได้กำหนดความสามารถในการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบ่งย่อย ดังนี้

1. ความรู้ศัพท์ นักเรียนสามารถเข้าใจศัพท์ สำนวนที่ใช้ได้

2. นักเรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ได้

เกณฑ์กำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวม มีดังนี้

1. ความสามารถเรียบเรียงความ คือ ความสามารถของนักเรียนในการแสดงความเข้าใจด้วยการตอบคำถามที่เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ แต่ยังคงใจความสำคัญเดิมได้

2. ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด คือ ความสามารถของนักเรียนในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเข้ากับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุนและขัดแย้งกัน

3. ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ นักเรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

4. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา นักเรียนสามารถใช้ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวกระตุ้น วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่าสารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนา ทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้

การกำหนดระดับความสามารถทางการอ่านและการกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

1 หมายถึง ไม่มีความสามารถ

2 หมายถึง มีความสามารถน้อย

3 หมายถึง มีความสามารถพอประมาณ

4 หมายถึง มีความสามารถดีมาก

5 หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยม

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการอ่านแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของครูในการทดสอบการอ่านข้อความหรือสิ่งพิมพ์ในแต่ละประเภท ซึ่งเมื่ออ่านข้อความแล้วให้นักเรียนแสดงออกมาโดยใช้ทักษะการฟัง-พูด และเขียน เช่น บอกความหมายคำศัพท์-ประโยค ลำดับเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็น โดยข้อความที่อ่านควรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียน เป็นการเรียบเรียงถ้อยคำเข้าด้วยกันเพื่อสื่อสารเรื่องราวที่เกิดขึ้นของผู้เขียน ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

ลาโด (Lado.1961: 248-249) กล่าวว่า การเขียน เป็นความสามารถในการใช้ตัวอักษร หรือการเรียบเรียงตัวอักษรเพื่อสื่อความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยอาศัยความรู้ด้านการใช้ภาษาและการคิดอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนมาเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้อ่าน

ไบร์ท (Byrne.1988: 1) กล่าวว่า การเขียนไม่ได้เป็นเพียงลายลักษณ์อักษรหรือการเขียนประโยค แต่เป็นทักษะความสามารถในการนำเอาความรู้สึกนึกคิด สำนวน และรูปแบบประโยคมาเรียบเรียงให้เกิดเป็นภาษาเขียนตรงตามจุดประสงค์ของตนเอง

ควอท์ทรินี (Quattrini.1984: 3-4) และวาเล็ตท์ (Valette.1977: 217) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การเขียน เป็นทักษะทางภาษาที่ต้องใช้กระบวนการคิด และความถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าทักษะอื่น ซึ่งการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียนจำเป็นต้องวางแผนว่าจะเสนอแนวคิดอะไร และเสนอในรูปแบบใด จุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายและความรู้สึกที่อยู่ภายในใจของผู้เขียน จึงถือว่าการเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งที่ส่งสารไปยังผู้อ่าน

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro.1989: 130) กล่าวว่า การเขียน เป็นการคิดแล้วแสดงออกมาในลักษณะของตัวอักษร ซึ่งผู้เขียนจะเขียนสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจ ความคิด อารมณ์ และประสบการณ์ออกมาทางตัวอักษรเท่านั้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 108) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นกระบวนการสัมพันธ์กับความคิด เพราะผู้เขียนต้องคิดก่อนว่าจะเขียนอะไร เพื่อใครและมีจุดมุ่งหมายอะไร แล้วรวบรวมข้อมูล เลือกสรรและจัดลำดับความคิดเพื่อเรียบเรียงออกเป็นตัวอักษร โดยใช้ความรู้ด้านการเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอนและไวยากรณ์ทางภาษา

สนิท สัตโยภาส (2546: 142) และสุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550: 67) ได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันว่า การเขียน เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อื่นอ่านแล้วเข้าใจตรงตามเจตนาของผู้เขียน

วรรณี โสมประยูร (2553: 146) กล่าวว่า การเขียน เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งสารออกตามหลักของภาษา

จากการศึกษาความหมายของการเขียนสามารถสรุปได้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารสิ่งที่อยู่ภายในใจออกมาทางข้อความ ส่งสารไปยังผู้อ่านเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายตรงตามเจตนาของผู้เขียน โดยอาศัยความรู้ด้านการใช้ภาษาและการเลือกใช้ถ้อยคำมาเขียน ซึ่งการเขียนจะเขียนได้ดีและตรงตามวัตถุประสงค์ได้นั้น ผู้เขียนต้องมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษามากและมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ

2.2 จุดมุ่งหมายของการเขียน

จุดมุ่งหมายของการเขียน เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เขียน ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 110) กล่าวว่า การสอนทักษะการเขียน จะเน้นให้เขียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งสถานการณ์ที่นำมาใช้ในบทเรียนและแบบฝึกหัดเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

สนิท สัตโยภาส (2546: 142-143) กล่าวว่า จุดประสงค์ของการเขียน มีดังนี้

1. เขียนเพื่อบอกเล่าและอธิบาย เป็นการเขียนที่มุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว
2. เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นงานเขียนที่ผู้เขียนเสนอความคิดเห็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
3. เขียนเพื่อจูงใจ เป็นการเขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านคล้อยตามและปฏิบัติตามได้
4. เขียนเพื่อสร้างจินตนาการและความเพลิดเพลิน เช่น บทร้อยกรอง เรื่องสั้น

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550: 67) กล่าวว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสื่อสร้างความให้เข้าใจถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์ ซึ่งเป็นการสื่อสารความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาผ่านทางตัวอักษร สัญลักษณ์เพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้สารนั้น

วรรณี โสมประยูร (2553: 146-147) กล่าวว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายหลายอย่าง ดังนี้

1. เพื่อแสดงความต้องการและเล่าประสบการณ์ในสิ่งที่พบเห็น
2. เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร ประกาศเชิญชวนและโฆษณา
3. เพื่อบันทึกสิ่งที่ต้องการจดจำและรายงานผลการปฏิบัติงานอื่นๆ
4. เพื่อเป็นบัตรเชิญและบัตรอวยพรตามความรู้สึก
5. เพื่อเป็นแผนผังและแผนที่

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2554: 14-15) กล่าวว่า วัตถุประสงค์เป็นสิ่งที่สำคัญของการเขียน ดังนี้

1. เขียนเพื่อเล่าเรื่องและเล่าเหตุการณ์
2. เขียนเพื่ออธิบายคำหรือความและประกาศแจ้งความ
3. เขียนเพื่อโฆษณาจูงใจหรือปลุกใจ
4. เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นและแนะนำสถานที่
5. เขียนเพื่อสร้างจินตนาการและล้อเลียนเสียดสีเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ
6. เขียนเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ข้อความ
7. เขียนเพื่อเฉพาะกิจเช่น เขียนจดหมาย เขียนการ์ตูน เขียนธนาณัติ

โอภาส์ แก้วจำปา (2556: 5-6) กล่าวว่า การเขียนเป็นสัญลักษณ์ที่แทนเสียงพูด ซึ่งจุดมุ่งหมายของการเขียนจึงมีจุดมุ่งหมายเหมือนกับการพูด ดังนี้

1. เขียนเพื่อให้เกิดความรู้
2. เขียนเพื่อโน้มน้าวใจ
3. เขียนเพื่อบันเทิงใจ
4. เขียนเพื่อไมตรีจิต

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายของการเขียนสามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเขียนเป็นสิ่งสำคัญที่คู่กับการเขียน ดังนั้นผู้เขียนที่ดีควรรู้จุดประสงค์ด้วยว่าต้องการสื่อสารอะไรให้ผู้อ่านรับรู้ เช่น เพื่อบอกเล่าและอธิบาย เพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อจินตนาการและความเพลิดเพลิน ฯลฯ และผู้เขียนที่ดีควรเลือกใช้ถ้อยคำหรือสำนวนให้เหมาะสมกับระดับผู้อ่านด้วย

2.3 องค์ประกอบของการเขียน

องค์ประกอบของการเขียน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เขียนเขียนผลงานประสบความสำเร็จ ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้ กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ ดังนี้

แฮรีส (Harris.1988: 68-69) กล่าวว่า การเขียน เป็นความสามารถในการบูรณาการทักษะหลายอย่างทางภาษาเข้าด้วยกันและมีองค์ประกอบสำคัญ 5 อย่าง ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) เป็นเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อไปยังผู้อ่าน
2. รูปแบบ (Form) เป็นการวางรูปแบบการเขียนในการจัดระบบของเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) เป็นความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง
4. ลีลาในการเขียน (Style) เป็นการใช้ภาษาและการเลือกสำนวนภาษาได้ดี
5. กลวิธีในการเขียน (Mechanics) เป็นสิ่งที่นำมาใช้ในการเขียน

ศรีวัย สุวรรณกิติ (2522: 157-158) ได้เสนอแนะสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการสอนทักษะการเขียน ดังนี้

1. การฝึกการเขียนควรฝึกนอกห้องเรียน เพราะเวลาสอนในห้องเรียนจะใช้ในการฝึกทักษะการฟัง และการพูด
2. การเขียนอังกฤษ (dictation) และแบบฝึกปากเปล่าที่ง่าย ควรนำมาเป็นแบบฝึกเขียนในห้องเรียน
3. สิ่งที่นักเรียนฝึกเขียน ควรเป็นสิ่งที่เขาเคยฝึกด้วยปากเปล่ามาแล้ว
4. งานที่นักเรียนเขียน ไม่ว่าจะเป็นการเขียนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ครูต้องตรวจอย่างละเอียดและส่งคืนนักเรียนเร็วที่สุด

วรรณี โสมประยูร (2553: 149) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารที่ประกอบด้วย

1. ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร)
2. ภาษา (สาร)
3. เครื่องมือที่ทำให้เกิดสาร (ตัวอักษร ดินสอ สมุด)
4. ผู้อ่าน (ผู้อ่าน)

จากการศึกษาองค์ประกอบของการเขียนสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเขียนเพื่อให้งานเขียนประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีหลายด้านคือ เนื้อหา รูปแบบ ไวยากรณ์ ลีลาการเขียน กลวิธีการเขียนและข้อความ โดยผู้เขียนจะเขียนได้ดีเมื่อมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษามากและได้รับการฝึกฝนในรูปแบบที่หลากหลายในภาษาที่เขียน

2.4 การจัดการเรียนการสอนการเขียน

การจัดการเรียนการสอนการเขียน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เขียนประสบความสำเร็จ ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะการจัดการเรียนการสอนการเขียนไว้ ดังนี้

ลาโด (Lado.1964: 43-148) กล่าวว่า การสอนการเขียนภาษาต่างประเทศมี 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมตัวก่อนการเขียน เป็นการแนะนำให้นักเรียนรู้จักสัญลักษณ์ หรือข้อความที่ใช้แทนการพูด พร้อมทั้งให้นักเรียนฝึกคัดลอกสัญลักษณ์และตัวอักษรแบบต่างๆ ครูควรชี้ให้นักเรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร หรือการผสมอักษรระหว่างพยัญชนะกับสระ รวมทั้งแสดงให้นักเรียนเห็นถึงลีลาของการเขียนและความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัว

2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน เป็นการจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนตามแบบที่ครูกำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความค่อนข้างยาวที่นักเรียนได้อ่านไปแล้วในบทเรียนที่ผ่านมา

3. การถ่ายทอดสิ่งที่เห็นเป็นข้อความ เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่นักเรียนรู้จักแล้ว ให้นักเรียนเขียนตาม ซึ่งเป็นการให้นักเรียนรู้จักการถ่ายทอด ผ่านทางคำพูด

4. การเขียนเรียงความ เป็นขั้นฝึกการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อมูลต่างๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อน ซึ่งเป็นการเขียนแบบไม่เป็นทางการ การเขียนข้อมูลที่ไม่เป็นข้อเท็จจริงทางธุรกิจ การเขียนรายงาน ตลอดจนการเขียนบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ เป็นต้น ซึ่งครูต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจการเขียนในแต่ละแบบ เป็นอย่างดีก่อนที่นักเรียนจะเขียนเอง

5. การเขียนวรรณกรรม เป็นการเขียนขั้นสูงสุด ซึ่งผู้เขียนสามารถที่จะเขียน ในขั้นนี้ได้ต้องมีความรู้ ความสามารถในเรื่องโครงสร้างภาษา วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและมีศิลปะ ในการเขียนเป็นอย่างดี

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 112) ได้เสนอหลักการการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อฝึกทักษะการเขียนไว้ 3 ระยะ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการเขียน (Pre-writing activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะเขียนให้นักเรียน

2. กิจกรรมระหว่างการเขียน (While-writing activities) เป็นกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่เขียนเรื่อง ซึ่งอาจจัดกิจกรรมเช่น นำบัตรเชิญลักษณะต่างๆ มาเป็นตัวอย่างให้เขียนตาม

3. กิจกรรมหลังการเขียน (Post-writing activities) เป็นการทำให้ทักษะการเขียนสัมพันธ์กับทักษะอื่น โดยให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเขียนมาอ่านให้เพื่อนฟัง นำมาถามคำถาม นำมาเขียนบทสนทนาและวิจารณ์การเขียนนั้นๆ ตลอดจนการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537: 185-193) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและได้เสนอแนะหลักการจัดกิจกรรมการสอน เพื่อฝึกทักษะการเขียน ดังนี้

1. การสอนทักษะการเขียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่นักเรียนคุ้นเคยจากการฟังและการพูด

2. การควบคุมการเขียนควรลดลงตามลำดับและนักเรียนควรฝึกตอบสนองต่อสิ่งชี้แนะจากครูด้วยตนเอง

3. กิจกรรมการเขียน เพื่อการสื่อสารควรเน้นเป็นพิเศษและหลังจากที่นักเรียนได้ฝึกการเขียนตามที่ครูชี้แนะแล้ว นักเรียนควรมีอิสระเต็มที่ในการเขียน

กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน แบ่งได้ 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. การเขียนแบบควบคุม (Control Writing) เป็นกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนโดยครูให้เนื้อหาและรูปแบบภาษาสำหรับนักเรียนใช้ในการเขียน

2. การเขียนแบบมีการชี้แนะ (Guided Writing) เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนที่ต่อจากการเขียนแบบควบคุม โดยครูให้เนื้อหาและรูปแบบภาษาเพียงบางส่วนสำหรับนักเรียน เพื่อใช้ในการเขียน

3. การเขียนแบบเสรี (Free Writing) เป็นกิจกรรมที่ครูฝึกนักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนอย่างมีระบบโดยเริ่มจากการเขียนบันทึก (notes) การเขียนโครงร่าง (outline) และการเขียนร่าง (daft) ซึ่งเมื่อนักเรียนมีประสบการณ์ในการเขียนมากขึ้นก็จะสามารถปรับปรุงขั้นตอนให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของตนเอง อันนำไปสู่การเขียนแบบเสรี

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรัมพรรย์ (2538: 195-197) ได้เสนอแนะการสอนการเขียน ดังนี้

1. ก่อนสอนทุกครั้งครูควรมีขั้นตอนในการสอนการเขียน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน การสอนให้นักเรียนช่วยกันลงมือเขียนประโยค นักเรียนฝึกเขียนเป็นรายบุคคล มีการวัดและประเมินผล

2. ครูต้องฝึกฝนทักษะการเขียนให้นักเรียนอยู่เสมอ จึงจะทำให้นักเรียนมีความชำนาญ

3. ครูต้องใช้สื่อการเรียนการสอน เช่น ภาพแผนภูมิ เทปบันทึกเสียง หุ่นจำลองของจริง และบางครั้งต้องมีการจัดทัศนศึกษาเพื่อเป็นการเร้าความสนใจ และสร้างบรรยากาศที่ดีในการเขียน

4. ครูต้องช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียนด้วยการสร้างสถานการณ์หรือจัดกิจกรรมที่เอื้อต่องานเขียนและครูต้องเป็นผู้ที่มีใจกว้าง อดทน คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือแก้ไขผลงานของนักเรียน

5. ครูต้องเปิดโอกาสด้วยการสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้เขียนด้วยตนเองและควรจัดป้ายนิเทศแสดงผลงานของนักเรียนไว้หน้าห้องเรียน

6. ครูต้องจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเขียนงานได้อย่างสร้างสรรค์

7. ครูต้องมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่แน่นอน เพราะนักเรียนจะได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลทุกครั้ง

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2554: 15-18) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องมีการกลั่นกรองเนื้อหาสาระโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน ซึ่งได้เสนอหลักการเขียนและหลักการพัฒนาทักษะการเขียน ดังนี้

1. มีความชัดเจน ผู้เขียนต้องใช้คำที่มีความหมายชัดเจน ใช้ประโยคไม่คลุมเครือ ผู้เขียนต้องคำนึงเสมอว่าการที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องตรงกับผู้เขียนขึ้นอยู่ที่การใช้คำ ประโยคและสำนวน

2. มีความถูกต้อง ผู้เขียนต้องคำนึงถึงระเบียบของการใช้ภาษาและเขียนให้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

3. มีความกระชับ ผู้เขียนต้องรู้จักเลือกสรรถ้อยคำ รู้จักใช้สำนวนโวหาร ภาพพจน์ คำอุปมาอุปไมย สุภาษิต คำพังเพย รู้จักการรวมประโยคให้ข้อความชัดเจนและมีน้ำหนัก เพื่อให้ประโยคที่มีความกระชับ

4. มีความเรียบง่ายในการใช้ภาษา ผู้เขียนต้องรู้จักใช้คำธรรมดาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย ไม่ใช้คำปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย

5. มีความรับผิดชอบในความถูกต้องของเนื้อหา ผู้เขียนต้องแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล พินิจพิจารณาปัญหาด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ลึกซึ้ง มุ่งจะให้เกิดความรู้และทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่าน

6. มีความประทับใจ ในการใช้ถ้อยคำสำนวนที่มีความหมายลึกซึ้งกินใจ ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ประทับใจและชวนให้ติดตามอ่าน

7. มีความไพเราะในการใช้ภาษา ผู้เขียนควรใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตในการใช้ภาษาและมีความประณีตในการเสนอเนื้อหา

เสนอแนะหลักการพัฒนาทักษะการเขียนไว้ ดังนี้

1. ทักษะการเขียนเกิดจากการฝึกฝนและต้องทำอย่างมีระบบคือ ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญและถูกวิธีตามหลักเกณฑ์ของการเขียน

2. รู้จักแสดงออกโดยเขียนเรียบเรียงความรู้และความรู้สึกนึกคิดออกมาอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามที่ต้องการ

3. การเขียนเป็นการใช้ภาษา ที่ต้องอาศัยการสั่งสมความรู้ ความคิดจากการอ่านและการฟัง ถ้าฟังและอ่านมากจะทำให้ผู้เขียนมีความรู้ ทำให้เกิดความคิดกว้างไกล สามารถนำไปใช้ในการเขียนให้มีคุณภาพมาก

4. การเขียนที่เป็นข้อมูลที่ผู้อื่นอ่านแล้วนำไปใช้อ้างอิงได้ ควรเขียนด้วยความระมัดระวัง และต้องเลือกใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม

5. งานเขียนที่มีคุณค่าเมื่อทำให้ผู้อ่านพัฒนาความรู้ ความคิดและอารมณ์ ซึ่งงานเขียนที่มีคุณค่าประกอบด้วย การให้ความรู้ด้านความคิดสร้างสรรค์ที่ดีงามแก่ผู้อ่านอย่างมีเหตุผลและการให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์และความรู้สึกในทางที่ดี

6. งานเขียนจะต้องคำนึงถึงระดับความรู้ ความคิด และสติปัญญาของผู้อ่าน ฉะนั้นควรเขียนด้วยความระมัดระวังเรื่องการใช้ถ้อยคำ ภาษา และควรเลือกใช้ถ้อยคำอย่างเหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่าน

อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ (2555: 142) ได้เสนอแนะการสอนทักษะการเขียนว่า ครูควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของนักเรียน โดยสามารถใช้กิจกรรมการเขียนที่หลากหลายดังต่อไปนี้

1. การเขียนระดับประโยค
2. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และจินตนาการเบื้องต้น
3. การเขียนเพื่อความเป็นเอกภาพระดับย่อหน้า
4. การเขียนพรรณนาระดับย่อหน้า
5. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และจินตนาการระดับเรื่องราว

โอภาส์ แก้วจำปา (2556: 6-7) กล่าวว่า การเขียนเป็นการสื่อสารเรื่องราวตามเจตนาของผู้เขียนและสามารถสื่อถึงบุคลิกภาพของผู้เขียนได้หลายประการ ทั้งด้านภาพลักษณ์ ทัศนคติ อารมณ์ วิสัยทัศน์ สติปัญญา จนมีผู้กล่าวไว้ว่า “กระดาษหนึ่งแผ่นคือหน้าตาเรา” ดังนั้นผู้เขียนต้องยึดหลักการเขียนที่ถูกต้องไว้เพื่อภาพลักษณ์ที่ดีของผู้เขียน ดังนี้

1. เขียนให้ชัดเจน คือผู้เขียนต้องทำให้ผู้อ่านเข้าใจสาระชัดเจนตามเจตนา
2. เขียนให้ถูกต้อง คือผู้เขียนต้องนำเสนอสาระที่ถูกต้องแก่ผู้อ่าน
3. เขียนประณีต คือผู้เขียนต้องเขียนด้วยความรอบครอบและมีศิลปะในการเขียน
4. เขียนโดยมีความรับผิดชอบ คือผู้เขียนต้องรับผิดชอบต่อผลได้

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนการเขียนสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนการเขียน ครูควรปูพื้นฐานให้นักเรียนก่อนสอนทักษะการเขียน เช่น แนะนำให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่างๆ การผสมตัวอักษรระหว่างพยัญชนะกับสระ และควรฝึกฝนการเขียนอย่างสม่ำเสมอในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับระดับวัยและประสบการณ์ของนักเรียน

2.5 การวัดและประเมินผลการเขียน

การวัดและประเมินการเขียน มีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะการวัดและประเมินผลการเขียน ดังนี้

คาร์เรล (Carrell.1980: 50-51) กล่าวว่า การทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารผ่านทางการเขียนว่า เป็นการทดสอบความสามารถทางการเขียน อาจจะเป็นการเขียนเรียงความ (Essay) หรือการบรรยายรูปภาพ สิ่งของ และเหตุการณ์ที่จำได้ ซึ่งเนื้อหาที่บรรยาย ควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การเขียนรายงาน หรือเขียนโน้ต เขียนจดหมาย เป็นต้น

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 118-122) ได้เสนอแนะการประเมินผลทักษะการเขียนเพื่อตรวจสอบความรู้ ความสามารถที่สื่อสารด้วยการเขียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนเลือกคำหรือกลุ่มคำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง
2. ครูประเมินความสามารถของนักเรียนโดยเปลี่ยนเสียงที่ได้ยินให้เป็นภาษาเขียนเพื่อดูการสะกดตัวเขียน คำศัพท์และอื่นๆ โดยวิธีควบคุมคำตอบของนักเรียน เช่น ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก (dictation) โดยใช้เรื่องที่นักเรียนทุกคนสามารถเขียนได้
3. ใช้ภาพเกี่ยวกับเครื่องแต่งตัว แล้วให้นักเรียนเขียนคำถามคำตอบเกี่ยวกับราคาสินค้า
4. ให้สถานการณ์แล้วให้นักเรียนเขียนโดยกำหนดขอบเขต

5. ให้นักเรียนต่อข้อความจากประโยคที่ครูกำหนด

6. ให้นักเรียนเปลี่ยนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

7. ให้นักเรียนฟังข้อความจากเทป แล้วสรุปเรื่องที่ได้ยินด้วยตนเอง

8. ให้นักเรียนดูภาพแล้วเขียนบรรยาย

9. ให้นักเรียนฟังคำบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคนแล้วให้เขียนลงตาราง

10. ให้ประโยคนำ 2-3 ประโยคและมีคำถามนำแล้วให้เขียนเรื่อง

การตรวจให้คะแนนทักษะการเขียน ครูควรเลือกใช้ให้ตรงตามจุดประสงค์และเหมาะสมกับระดับของนักเรียน ขั้นตอนการตรวจงานเขียน มีดังนี้

1. ชี้ให้เห็นข้อผิดด้วยการใช้ตัวย่อและเครื่องหมายที่นักเรียนเข้าใจ

2. แก้ไขข้อผิด เพื่อนักเรียนจะเขียนถูกต้อง

3. อธิบายข้อผิดเป็นรายบุคคล และพร้อมกันทั้งห้องเรียน

4. ถ้าผิดเหมือนกัน และเกิดขึ้นบ่อยเกินไป ครูต้องทบทวนและอธิบายใหม่

การให้คะแนนมีหลายวิธี ครูควรเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการเขียนที่ตั้งไว้ เช่น (Madsen, Harold s.1983: 121)

Mechanics	20 %
Vocabulary choice	20 %
Grammar and usage	30 %
Organization	30 %
Total	100 %

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 109-111) กล่าวว่า การทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงความเป็นปัจจุบันและรูปแบบสาร ซึ่งหลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในประเมินทักษะการเขียน มีดังนี้

1. ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ โครงสร้าง

2. ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์และสำนวนว่าสื่อภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์และประเภทของการเขียน

3. ความมีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ

5. การใช้เทคนิคนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรม (abstract) และรูปธรรม (concrete) ที่เหมาะสม เช่น การเล่า การบรรยาย การยกตัวอย่างการเปรียบเหมือนและเปรียบต่าง เป็นต้น

6. การนำเข้าสู่เรื่องได้อย่างน่าสนใจ

7. การดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน มีการสนับสนุนความคิด การนำเสนอหลักฐานด้วยรายละเอียดที่จำเป็นอย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามลำดับ

8. การสรุปความท้ายเรื่องให้เห็นประเด็น หรือการตีความพาดพิงให้ประเด็นที่สรุปมีความหมายและความเกี่ยวข้องกับแนวคิดหรือแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ

การประเมินการเขียนทำได้ตามประเภทการเขียน ดังนี้

การเขียนแบบเล่าเรื่อง ควรประเมินจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านว่าได้เรียนรู้ คติธรรมใด หรือบทเรียนตัวอย่างในการปฏิบัติตนหรือการดำเนินชีวิตจากเรื่องเล่าที่เน้นประสบการณ์และการใช้ภาษา

การเขียนบรรยาย ควรประเมินจากความชัดเจนของสิ่งที่บรรยาย เช่น การเขียนสามารถทำให้เกิดจินตภาพ ช่วยสร้างจินตนาการที่ชัดเจนให้แก่ผู้อ่านโดยการให้รายละเอียดที่สมบูรณ์ ชัดเจน

การเขียนอธิบาย ควรประเมินจากหลักฐาน ความถูกต้องและความเป็นปัจจุบันร่วมสมัยของข้อมูล การอ้างอิงที่เชื่อถือได้ การยกตัวอย่างที่ชัดเจนและสื่อความหมายอย่างได้ผล

การเขียนชักจูงใจ การเขียนชักจูงใจเป็นการพัฒนาการเขียนโต้แย้ง แต่แทนที่จะมีผลในด้านติดลบกลับมีผลในทางบวก ผู้เขียนที่มีความชำนาญทางการเขียนจะใช้วิธีการชักจูงใจเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ จึงควรใช้เกณฑ์ด้านประสิทธิผลของการใช้ภาษาที่น่าอ่าน ที่สะดุดตาที่กระชับได้ใจความ และผลที่มีต่อผู้อ่านมีทางด้านบวก

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษสามารถสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการเขียนแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการทดสอบการเขียนของแต่ละประเภท โดยให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการเขียน ซึ่งการเขียนที่ดีต้องมีหลักการในการเขียนที่ดีและควรมีการฝึกฝนตนเองบ่อยๆ เพื่อให้มีความสามารถในงานเขียนนั้นและทำให้งานเขียนประสบความสำเร็จ กระทั่งสามารถพัฒนาไปเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน

3.1 ความหมายของความสนใจ

ความสนใจ เป็นพฤติกรรมความรู้สึกอย่างหนึ่งของมนุษย์และเป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ ดังนี้

บิงแฮม (Bingham.1937: 62) กล่าวว่า ความสนใจ เป็นอาการความรู้สึกที่จะโน้มเอียงเข้าหาเพื่อจะรับต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเพิ่มประสบการณ์ของตนเอง

ธอร์นไดค์ (Thorndike.1952: 328) กล่าวว่า ความสนใจเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกอยากรู้อยากเห็น อยากทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ตนเองชอบหรือต้องการ ซึ่งความรู้สึกจะมีชั่วขณะหนึ่งหรือถาวรก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล โดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

ครอนบัค (Cronbach.1954: 186-187) และโครว์และโครว์ (Crow; & Crow. 1965: 193) ได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันว่า ความสนใจ หมายถึง ความโน้มเอียงที่มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจที่ชักนำบุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่น

พาวเวลล์ (Powell.1963: 330) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง การจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีเป้าหมายที่ปรารถนาให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งความสนใจและการกระตุ้นเป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กันที่เป็นแรงผลักดัน กระตุ้นให้บุคคลทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กู๊ด (Good.1973: 311) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง สภาพจิตใจของมนุษย์ที่เพ่งเล็งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือความรู้สึกตัวอยากรู้ อยากเห็นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างใช้ปัญญา ซึ่งขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล โดยมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์เดิมของเขาเอง

เปลื้อง ณ นคร (2515: 296) และสงวน สุทธิเลิศอรุณ (2533: 91) ได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันว่า ความสนใจ หมายถึง การแสดงความรู้สึกในทางที่ดีที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเข้าใจว่าจะเป็นประโยชน์หรือสนองต่อความต้องการได้ จนทำให้บุคคลเอาใจใส่และจดจ่อต่อสิ่งนั้น ซึ่งความสนใจมีความสัมพันธ์กับเจตคติ ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกเฉพาะเรื่อง และอยู่ในวงแคบกว่าเจตคติ
2. ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใด จะทำให้ความสนใจในสิ่งนั้นมากกว่าสิ่งอื่น
3. ความสนใจทำให้เกิดเจตคติขึ้นมาได้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 24) และสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537: 41) ได้ให้ความหมายในทำนองเดียวกันว่า ความสนใจ หมายถึง การแสดงความรู้สึกชื่นชอบและจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ถ้าเป้าหมายของความรู้สึกชอบเป็นกิจกรรม บุคคลนั้นจะโน้มเอียงเข้าร่วมกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่น ดังนั้นสภาพจิตใจก็จดจ่อต่อกิจกรรม จึงถือว่าเป็นความสนใจนั่นเอง

จากการศึกษาความหมายของความสนใจสามารถสรุปได้ว่า ความสนใจเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางที่ดีที่เกิดความอยากรู้ กระทั่งสภาพจิตใจจดจ่อจนเกิด “ความสนใจ” ซึ่งความสนใจก็มีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับครูและนักเรียนในการช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนของครูประสบผลสำเร็จและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนทำงานเสร็จลุล่วงได้ด้วยดี อันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

3.2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

นักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสนใจไว้ ดังนี้

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518: 105-106) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจเด็กไว้ ดังนี้

1. ความสนใจ เป็นสิ่งที่เกิดจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจ เป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล
3. ความสนใจ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์สูงกับสุขภาพร่างกาย
4. ความสนใจ เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคล แต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้การวัดความสนใจช่วยทำนายความสนใจอนาคตของคนได้
5. ความสนใจ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์สูงกับสุขภาพจิตใจและเชาวน์ปัญญาของเด็ก เด็กที่มีเชาวน์ปัญญาต่ำจะสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากและไม่สลับซับซ้อน ส่วนเด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูงจะสนใจหลายอย่างในเวลาเดียวกันและเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมาก
6. ความสนใจ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์อย่างมากกับประสบการณ์และความรู้ของแต่ละบุคคล

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537: 44) กล่าวว่า องค์ประกอบของความสนใจมี 2 อย่าง ดังนี้

1. เจตคติ เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งถ้าผู้อ่านมีความรู้สึกด้านบวกหรือมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ทำให้ผู้อ่านพอใจในสิ่งที่อ่าน

2. แรงดลใจ เป็นความต้องการที่จะทำในสิ่งที่ตนปรารถนา ถ้าคนเรามีเจตคติที่ดีจะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่แรงจูงใจ ซึ่งจะเป็นการรวมพลังทำในสิ่งที่ตนต้องการ

กุญชรี ค้าขาย (2540: 159) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึกหรือความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งใดหนึ่งที่อยู่ล้อมรอบตัวเราและเป็นสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประของเจตคติมี 3 อย่าง ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ เป็นตัวกำหนดองค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรม

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก เป็นสภาวะทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นกับความคิดและกระบวนการทางสรีระทำให้พร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมสนองต่อสิ่งเร้าตามความรู้สึกที่มีอยู่

จากการศึกษาองค์ประกอบของความสนใจสามารถสรุปได้ว่า ความสนใจของแต่ละคนแตกต่างกันไปตามตัวแปรต่างๆ เช่น เวลา เพศ วัย และ สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของแต่ละคนที่ได้รับมาด้วย

3.3 การสร้างความสนใจ

นักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะวิธีการสร้างความสนใจไว้ ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528: 234) กล่าวว่า การสร้างความสนใจให้กับนักเรียนทำได้ ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียนสภาพห้องเรียนและสื่อการเรียนให้ตอบสนองต่อความต้องการของเขา

2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของนักเรียน เพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดของเขา

3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามกระตุ้นและท้าทายความสามารถของนักเรียน โดยพยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด

4. ให้การเสริมแรงโดยพยายามให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานโดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสนใจของเขา จะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ

5. บอกความก้าวหน้าในการทำงานของนักเรียนให้เขาทราบทุกระยะและทำให้เขามีความสนใจทำงานนั้นต่อไป

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 219-220) และสงวน สุทธิเลิศอรุณ (2533: 93) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างความสนใจให้แก่นักเรียนในทำนองเดียวกัน ดังนี้

1. ครูควรนำเข้าสู่บทเรียนก่อนสอน โดยปูพื้นฐานเรื่องที่จะสอนด้วยการโยงความรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมของนักเรียน พร้อมทั้งจัดกิจกรรมและบทเรียนให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน

2. ครูควรใช้สื่อการสอนมาประกอบการเรียนการสอนเป็นประจำ ซึ่งสื่อควรมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและควรชี้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของเรื่องที่เรียนว่าน่าสนใจ

3. ครูควรมอบหมายงาน หรือกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน เช่น จัดกิจกรรมหรือมอบหมายงานให้นักเรียนได้พบกับความสำเร็จเพื่อให้เขาเห็นความสำเร็จในกิจกรรม เพราะความสำเร็จในการทำงานเป็นพลังวิเศษที่ทำให้สนใจเรียน

4. ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนมากที่สุด เช่น กิจกรรมที่เป็นปัญหาที่ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยตัวเขา เพื่อฝึกให้เขาคิด ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น เป็นต้น

5. ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนให้มากที่สุด โดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) และครูควรสร้างเจตคติที่ดีให้นักเรียนในวิชานั้นควบคู่ไปกับการสอน

6. ครูควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เช่น สอนให้สนุกด้วยการพูดจาทำนองชวนขบขันโดยใช้น้ำเสียงสูงต่ำให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนสนใจครูและสนใจเรียนในวิชาที่สอน

7. ครูควรจัดบทเรียนให้สอดคล้องและมีความหมายต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสนใจเรียนรู้บทเรียนมากขึ้น

8. ครูควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและจิตวิทยามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เช่น จัดกิจกรรมให้มีการแข่งขันสลับกิจกรรมการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน

9. ครูควรรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ทราบเป็นระยะ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้และสนใจงานนั้น

10. ครูควรจัดสภาพห้องเรียนให้อยู่ในสภาพบรรยากาศที่ดีและเอื้อต่อการเรียนการสอน และดำเนินการสอนให้คล้อยตามสัญชาตญาณอยากรู้อยากเห็นของนักเรียนเพราะสัญชาตญาณเป็นรากฐานของความสนใจ อันเกิดจากการที่มีสิ่งแปลกประหลาดเป็นเครื่องช่วยกระตุ้น

ระวิวรรณ ศรีคร้ามครัน (2553: 90-91) ได้เสนอแนวทางการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนซึ่งครูควรนำมาปรับใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้

1. ควรบอกจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนทราบและเนื้อหาที่เรียนไม่ควรยากเกินไป

2. ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนร่วมกันลักษณะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

3. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีวิธีการสอนที่หลากหลายรูปแบบ

4. ควรสร้างความมั่นใจในการเรียนให้แก่นักเรียน เพื่อทำให้เขาสนใจเรียนรู้

5. ควรส่งเสริมการทำงานของนักเรียนและให้ความสำคัญของงานที่เขาทำ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2554: 180-181) ได้เสนอแนะวิธีการที่นักจิตวิทยาการศึกษาเชื่อว่าจะช่วยส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน โดยการปรับปรุงวิธีการสอนของครูโดยตรง ดังนี้

1. ควรจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ท้าทายความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน

2. บอกวัตถุประสงค์เฉพาะของบทเรียนให้นักเรียนทราบ

3. พยายามให้งานนักเรียนตามความสามารถและให้โอกาสนักเรียนทุกคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จในการเรียนรู้

4. พยายามให้ข้อมูลย้อนกลับและชี้แนะให้นักเรียนใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุง การทำงานให้ดีขึ้น

5. พยายามพบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์สาเหตุความสำเร็จและไม่สำเร็จในการเรียนของนักเรียน

6. บรรยากาศในห้องเรียนต้องเป็นบรรยากาศที่นักเรียนไว้วางใจในครูว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้ให้นักเรียนอยู่เสมอ

7. ต้องเป็นตัวอย่างในการแสดงความกระตือรือร้นในเวลาที่สอนให้นักเรียน

จากการศึกษาการสร้างความสนใจสามารถสรุปได้ว่า การสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่ครูควรทำให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ เพราะความสนใจในการเรียนส่งผลให้นักเรียนเรียนดีและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ อันส่งให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นได้

3.4 การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจ มีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนะการวัดความสนใจไว้ ดังนี้

สุชา จันทน์เอม (2539: 191) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวัดผลแล้วนำมาตัดสินคุณค่า โดยมีหลักการที่แน่นอนว่า ผลที่ได้มีค่า ดี-เลว สูง-ต่ำ มาก-น้อยเพียงใด ซึ่งการตัดสินคุณค่าจะขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละบุคคลและการประเมินค่าต่างอาจกัน

พาวเวลล์ (Powell.1963: 337-338) กล่าวว่า การวัดความสนใจทำได้ 3 วิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วย ข้อความชุดหนึ่ง เพื่อให้แต่ละคนแสดงความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความแต่ละข้อ

2. การใช้แบบสอบถามปลายเปิด เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะตอบคำถามในแต่ละข้อได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองจากคำถามปลายเปิด

3. การสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์เอาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่เขารู้สึกชอบหรือกิจกรรมที่ทำบ่อยๆ โดยนี้ช่วยให้ผู้สัมภาษณ์สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 36-37) ได้กล่าวข้อตกลงเบื้องต้นบางประการเกี่ยวกับการวัดความสนใจ ว่าเป็นกรอบความคิดในการสอบวัดความสนใจ ดังนี้

1. การตอบแบบทดสอบจะต้องเป็นการแสดงออกตามความเป็นจริงและไม่มีการแสแสร้ง
2. สิ่งเร้าเป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงพอที่จะลงสรุปได้ดี
3. ผู้ที่เลือกว่าจะทำอะไรมากกว่าอย่างอื่น แสดงว่าเขาชอบกิจกรรมนั้น
4. หากรู้ว่าคนชอบกิจกรรมใดมากกว่า เขาจะเลือกอาชีพที่ต้องทำกิจกรรมประเภทนั้น
5. การเลือกอาชีพตามความสนใจ ทำให้ผู้นั้นทำอาชีพด้วยความพอใจมากกว่าอาชีพอื่น

จากการศึกษาการวัดความสนใจสามารถสรุปได้ว่า การวัดความสนใจวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับผู้วัดว่าต้องการวัดความสนใจในด้านใดหรือหาความสนใจว่าสนใจด้านใด ซึ่งความสนใจจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับพื้นฐานของแต่ละคน และการวัดความสนใจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วัด เช่น นำผลการวัดไปใช้ในด้านการศึกษาเล่าเรียนและประกอบอาชีพในอนาคต

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction; CAI) เป็นสื่อการศึกษายุคใหม่ที่มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์หลายประการในวงการศึกษา ดังนั้นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงกลายเป็นสื่อการศึกษาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในแวดวงของครู อาจารย์ และนักศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งผู้นำมาใช้จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ (วรวิทย์ นิเทศศิลป์. 2551: 223-224)

4.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาในบทเรียนไปสู่นักเรียนได้ดี ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ ดังนี้

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 5) และไพโรจน์ คชชา (2541: 1) กล่าวในทำนองเดียวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI เป็นการนำคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์ใช้ในวงการศึกษาในลักษณะของการนำเสนอเนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยที่คอมพิวเตอร์จะทำการนำเสนอบทเรียนแทนครู ส่วนนักเรียนจะเรียนรู้เนื้อหาได้ด้วยตนเองจากคอมพิวเตอร์

กิดานันท์ มลิทอง (2543: 243) และวุฒิชัย ประสารสอย (2543: 10) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูง ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้และมีการโต้ตอบกันระหว่างนักเรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนตามปกติและคอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลที่นักเรียนป้อนเข้าไปได้ในทันที อันเป็นการเสริมแรงให้แก่นักเรียน

วีระพนธ์ คำดี (2543: 1) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นการนำคอมพิวเตอร์ที่เป็นอุปกรณ์ชนิดหนึ่งมาช่วยในการเรียนการสอนของนักเรียนและครู ซึ่งมีครูหรือผู้มีความรู้เป็นผู้ผลิตสื่อขึ้น แล้วนำไปให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นตัวกลางในการนำกระบวนการเรียนการสอนจากครูไปสู่นักเรียน

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545: 65) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นวิธีการสอนรายบุคคลที่อาศัยความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดหาประสบการณ์ ที่มีความสัมพันธ์กัน มีการแสดงเนื้อหาตามลำดับที่แตกต่างต่างกัน ซึ่งบทเรียนโปรแกรมที่ออกแบบไว้เพื่อนำเสนอบทเรียนแทนครู และนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอน โดยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับคอมพิวเตอร์และจะได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 223-224) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการศึกษายุคใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากและมีข้อได้เปรียบหลายอย่าง ซึ่งปัจจุบันคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นทางการศึกษาที่ได้รับความนิยมในแวดวงการศึกษาของครู อาจารย์ และนักศึกษา

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และคนอื่นๆ (2554: 21) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาเสริม เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการใช้คอมพิวเตอร์เสริมการสอนนี้สามารถใช้ร่วมกับการสอนของครูหรือใช้แทนการสอนของครู

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 93) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการเรียนการสอนรายบุคคล โดยใช้โปรแกรมที่ดำเนินการสอนภายใต้การควบคุมของคอมพิวเตอร์ ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระและฝึกจากคอมพิวเตอร์ตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาสาระ ที่กำหนดตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน

จากการศึกษาความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ถือว่าเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระในบทเรียนผ่านทางคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี โดยนักเรียนจะมีการปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ เช่น การเรียนบทเรียน การทำแบบฝึกหัด และการวัดและประเมินผล ซึ่งบทเรียนจะให้ผลป้อนกลับทันเมื่อนักเรียน ทำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบหลังเรียน

4.2 องค์ประกอบที่สำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้สร้างสามารถสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ถูกต้องตามหลักการสร้าง ซึ่งมีนักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึง องค์ประกอบไว้ ดังนี้

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 8-11) กล่าวว่า องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้

1.สารสนเทศ เป็นเนื้อหาของบทเรียนที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นการนำเสนอเนื้อหาทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในประเภทการสอน หรือแบบทดสอบ

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีต้องออกแบบมาในลักษณะที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากที่สุด โดยให้นักเรียนมีโอกาสควบคุมการเรียนรู้ของตนเองและมีความยืดหยุ่น ซึ่งสามารถทำได้หลายลักษณะ ได้แก่

2.1 การควบคุมเนื้อหา การเลือกให้มีส่วนใดหรือข้ามส่วนใดออกจากบทเรียน เมื่อใดที่ย้อนกลับมาเรียนในส่วนที่ยังไม่เรียน

2.2 การควบคุมลำดับของการเรียน ส่วนใดก่อนหลังหรือสร้างลำดับการเรียนด้วยตนเอง เช่น ในลักษณะการเรียนเนื้อหาแบบโยงใย โดยนักเรียนสามารถที่จะกดเลือกข้อมูลที่ต้องการเรียนตามความสนใจ หรือตามพื้นฐานความรู้ของตนเอง

2.3 การควบคุมการฝึกปฏิบัติหรือการทดสอบ ต้องการที่จะทำหรือไม่มากน้อยเพียงใด เช่น การมีปุ่มควบคุมต่างๆ จัดหาได้ทุกหน้า เช่น ปุ่มยกเลิก ปุ่มกลับไปหน้าเดิม เป็นต้น

3. การโต้ตอบ การมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันระหว่างนักเรียนกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผู้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนให้มีปฏิสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับบทเรียน มีความสม่ำเสมอและเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การให้ผลย้อนกลับ การให้ผลย้อนกลับแก่นักเรียนทันที เป็นการประเมินความเข้าใจของนักเรียนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนักเรียนสามารถตรวจสอบผลการเรียนด้วยตนเองว่ามีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้มากน้อยเพียงใด

วุฒิชัย ประสารสอย (2543:10-13) กล่าวว่า องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามวัตถุประสงค์ของการสอนไว้ ดังนี้

1. การเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ เป็นการนำเอาเทคโนโลยีมาสร้างปฏิสัมพันธ์ให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาและส่งเสริมการเรียนที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง

2. การออกแบบบทเรียนก่อนการเรียนการสอน เป็นการสอนที่ประยุกต์เอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน

3. นักเรียนโต้ตอบกับบทเรียนผ่านคอมพิวเตอร์ เช่น นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์และโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับโปรแกรมบทเรียนอย่างต่อเนื่อง

4. หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ความแตกต่างด้านสติปัญญาและความรู้สึกภายในของแต่ละคนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนย่อมแตกต่างกัน ดังนั้นบทเรียนควรมีลักษณะยืดหยุ่นไปตามนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้เนื้อหา การลำดับการเรียนและการฝึกปฏิบัติแบบฝึกหัดหลังเรียน

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 224-226) กล่าวว่า คุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมี 4 ประการ ดังนี้

1. สารสนเทศ เป็นเนื้อหาสาระที่ได้รับการเรียบเรียงแล้วเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตามที่ผู้สร้างกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ โดยการนำเสนอเนื้อหานี้จะเป็นการนำเสนอได้หลากหลายวิธี เช่น การนำเสนอลักษณะทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นต้น

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล การตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นเป็นลักษณะสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งแต่ละบุคคลมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน สาเหตุจากบุคลิกภาพ สติปัญญา ความเข้าใจพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่สามารถตอบสนองต่อความแตกต่างของบุคคลได้มากที่สุดเพราะช่วยยืดหยุ่นและให้อิสระแก่นักเรียนในการเรียนรู้ หรือนักเรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้

3. การโต้ตอบ เป็นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ลักษณะการเรียนการสอนที่ดีที่สุดคือ การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับครูได้มากที่สุด ดังนั้นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควรออกแบบให้ดีและเอื้ออำนวยให้เกิดการโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งบทเรียน

4. การให้ผลป้อนกลับโดยทันที เป็นการให้ผลป้อนกลับโดยทันทีตามแนวคิดสกินเนอร์ ตามแนวคิดของสกินเนอร์ (Skinner) แล้วผลป้อนกลับหรือการให้คำตอบ เป็นการเสริมแรงต่อการเรียนรู้ (Reinforcement) อย่างหนึ่งการให้ผลป้อนกลับแก่นักเรียนทันที โดยที่คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สมบูรณ์จะต้องมีการทดสอบหรือประเมินความเข้าใจของนักเรียนในเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วย

จากการศึกษาองค์ประกอบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้านประกอบ ได้แก่ เนื้อหาสาระในบทเรียน การยืดหยุ่นของบทเรียน การโต้ตอบกับนักเรียนหรือให้ผลย้อนกลับเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบและที่สำคัญบทเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

4.3 รูปแบบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

นักวิชาการทางการศึกษาได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2543: 124-125) กล่าวว่า บทเรียนแบบโปรแกรมประกอบด้วยเนื้อหาความรู้ คำถาม และคำตอบ โดยการแบ่งเนื้อหาบทเรียนเป็นเนื้อหาย่อยและจัดให้เป็นลำดับตามขั้นตอนในรูปแบบของกรอบ (Frame) แบ่งบทเรียนแบบโปรแกรมเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1. บทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรง (Linear Programmed) เป็นการสร้างโดยยึดหลักการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย ในแต่ละกรอบจะอธิบายเนื้อหาทั้งหมดในขั้นตอนนั้นๆ และมีคำถามให้นักเรียนตอบ เมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องจะได้เรียนในเนื้อหาถัดไป แต่ถ้านักเรียนตอบคำถามผิดต้องกลับไปอ่านเนื้อหาและทำความเข้าใจกับเนื้อหาในกรอบเดิมอีก แล้วจึงตอบคำถามใหม่อีกครั้ง ดังภาพประกอบ 2

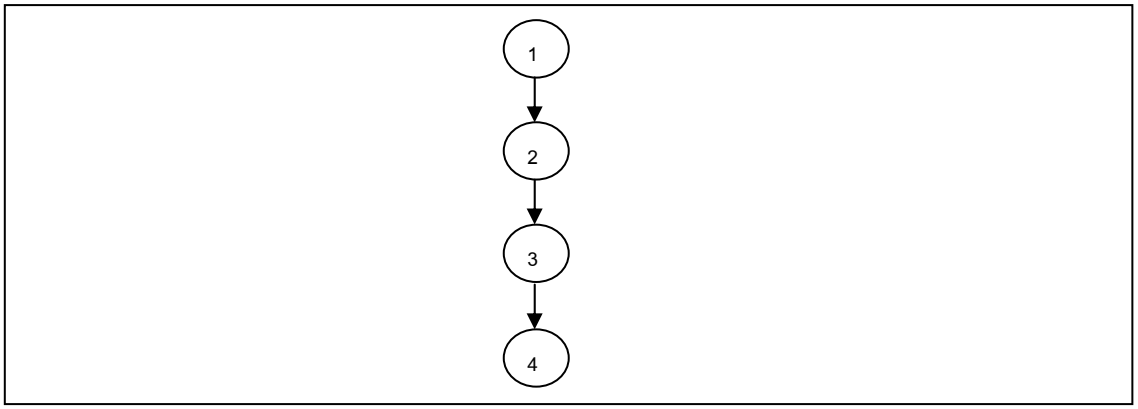

ภาพประกอบ 2 บทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรง (Linear Programmed)

ที่มา: กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม.* หน้า 125.

2. บทเรียนโปรแกรมแบบสาขา (Branching Programed) บทเรียนแบบนี้การเรียงลำดับขั้นหรือกรอบจะไม่เป็นตามลำดับ ถ้านักเรียนตอบคำถามได้จะสามารถข้ามกรอบไปเรียนในกรอบของเนื้อหาที่กำหนด แต่ถ้านักเรียนตอบผิดจะได้รับการอธิบายเหตุผลในบทเรียนเพิ่มเติมมีลักษณะดังภาพประกอบ 3

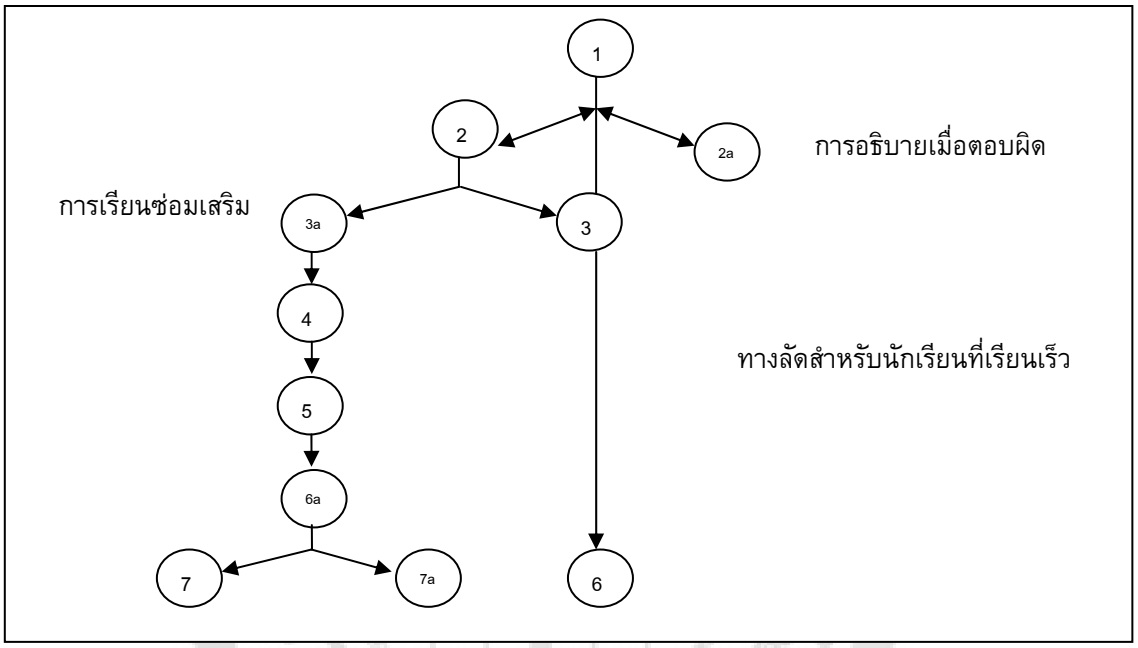

ภาพประกอบ 3 บทเรียนโปรแกรมแบบสาขา (Branching Program)

ที่มา: กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม.* หน้า 125.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547: 55-57) และเกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 24-27) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า บทเรียนสำเร็จรูป แบ่งเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. บทเรียนเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง (Linear Programmed) เป็นบทเรียนที่เรียนเนื้อหาเป็นหน่วยย่อย โดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ซึ่งนักเรียนจะเรียนเนื้อหาตั้งแต่หน่วยแรกถึงหน่วยสุดท้าย จะเรียนข้ามหน่วยไม่ได้ ส่วนการตอบสนองนักเรียนจะใช้วิธีให้คำตอบประเภทถูก ผิด หรือเติมคำลงในช่องว่าง โดยให้นักเรียนตรวจคำตอบเองในหน่วยถัดไป ถ้าถูกเรียนบทเรียนต่อ แต่ถ้าผิดต้องย้อนกลับไปเรียนในหน่วยที่ผ่านมาและมีการเสริมแรงให้นักเรียนเป็นระยะ ดังภาพประกอบ 4

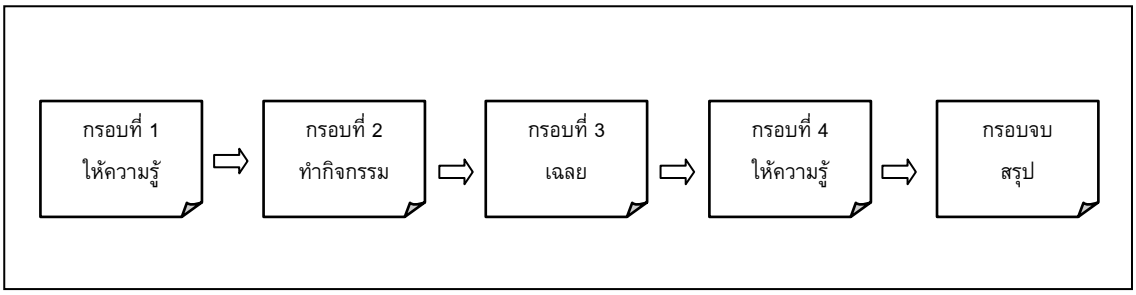

ภาพประกอบ 4 บทเรียนสำเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง (Linear Programmed)

ที่มา: สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). *การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้.* หน้า 55.

2. บทเรียนสำเร็จรูปแบบสาขา (Branching Programmed) เป็นบทเรียนที่คล้ายกับบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง แต่จะอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมแยกไปในบางกรอบ เพื่อช่วยให้นักเรียนที่เรียนไม่เข้าใจให้เกิดความเข้าใจแนวคิดและวัตถุประสงค์ของบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนที่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนสามารถเรียนในกรอบต่อไปได้ โดยไม่ต้องศึกษาเนื้อหาในกรอบที่แยกเพิ่มเติม ซึ่งบทเรียนแบบนี้จะตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังภาพประกอบ 5

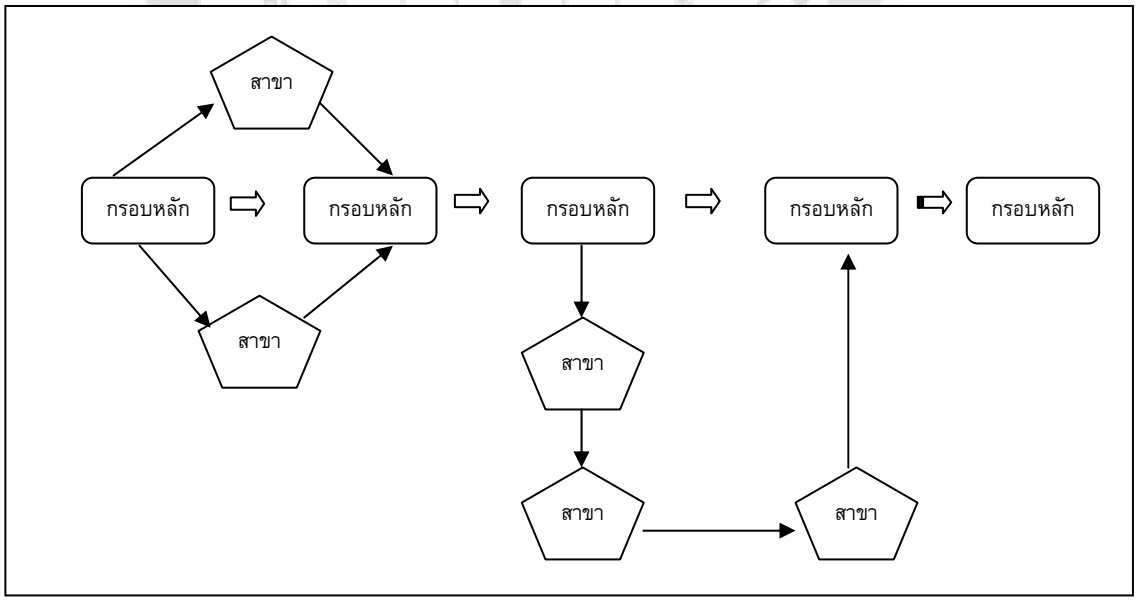

ภาพประกอบ 5 บทเรียนสำเร็จรูปแบบสาขา (Branching Programmed)

ที่มา: สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). *การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้.* หน้า 56.

3. บทเรียนแบบไม่แยกกรอบ (Not separate Frame) เป็นบทเรียนที่เสนอเนื้อหาตามลำดับขั้นมีคำถามและเฉลย ไว้ตรวจสอบได้ทันที โดยไม่เสนอเนื้อหาในรูปของกรอบ แต่เสนอเนื้อหาต่อเนื่องเหมือนการเขียนตำรา แต่แตกต่างที่บทเรียนจะมีการถาม-ตอบ ให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้และเสริมแรงให้นักเรียนใน ช่วงจบเนื้อหาแต่ละหน่วยย่อย มีการเรียงบทเรียนลักษณะดังนี้ ชื่อหน่วยเรียน ชื่อหัวเรื่อง แนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และเฉลยคำตอบ เป็นต้น

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 265) กล่าวว่า บทเรียนสำเร็จรูป แบ่งเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง (Linear Programmed) จะเสนอเนื้อหาเป็นกรอบ (Frame) ตามลำดับจากง่ายไปยาก นักเรียนจะเรียนจากกรอบแรกหรือกรอบพื้นฐานความรู้ไปกระทั่งกรอบสุดท้ายของบทเรียนจะข้ามกรอบไม่ได้ มีลักษณะ ดังภาพประกอบ 6

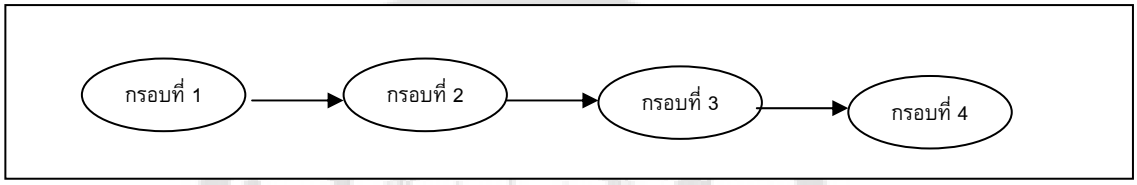

ภาพประกอบ 6 บทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง (Linear Programmed

ที่มา: วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2555). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้.* หน้า 265.

2. บทเรียนสำเร็จรูปแบบแยกกิ่งหรือสาขา (Branching Programmed) บทเรียนแบบนี้จะไม่ดำเนินไปตามลำดับ แต่จัดให้มีการเรียนลำดับเนื้อหาย่อยโดยอาศัยคำตอบจากนักเรียนเป็นเกณฑ์ ถ้านักเรียนตอบคำถามถูกต้องจะสามารถข้ามกรอบ (Frame) ไปเรียนเนื้อหาใหม่ แต่ถ้านักเรียนตอบผิดจะต้องย้อนกลับมาเรียนเนื้อหาเดิมอีกครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของนักเรียน ดังภาพประกอบ 7

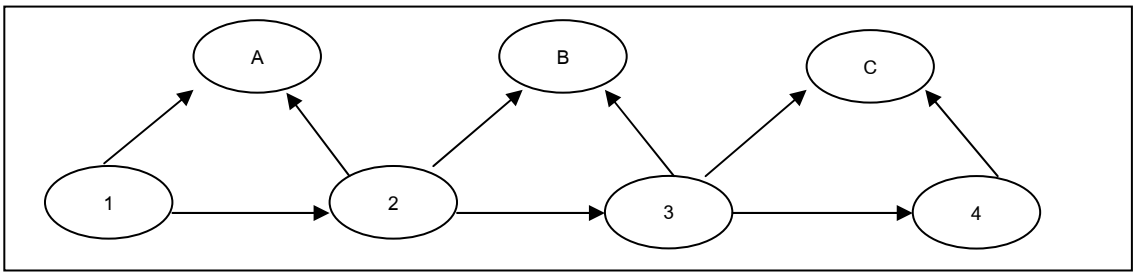

ภาพประกอบ 7 บทเรียนสำเร็จรูปแบบแยกกิ่ง (Branching Programmed)

ที่มา: วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้.* หน้า 265.

3. บทเรียนสำเร็จรูปแบบผสม (Combination Programmed) เป็นบทเรียนสำเร็จรูปที่ตอบสนองนักเรียน ที่มีทั้งแบบเส้นตรงและแบบแตกกิ่งในเนื้อหาเดียวกัน ดังภาพประกอบ 8

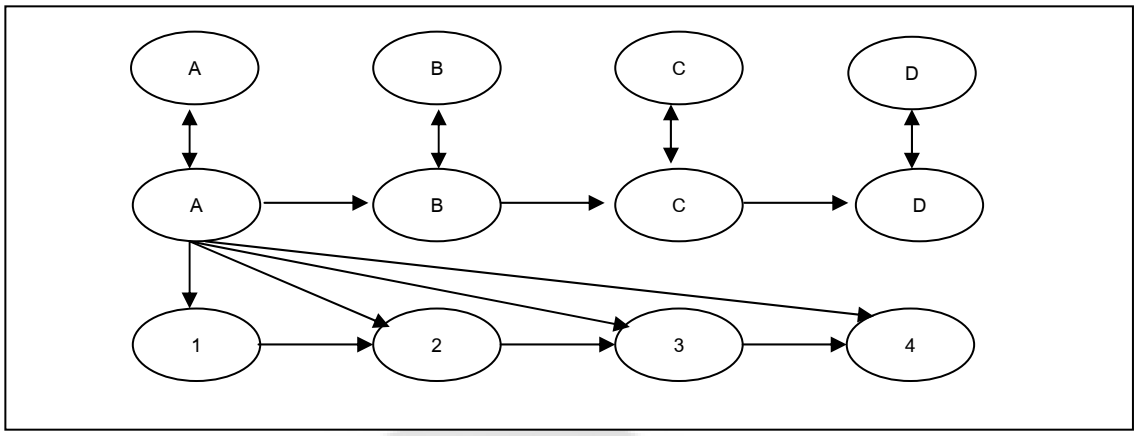

ภาพประกอบ 8 บทเรียนสำเร็จรูปแบบผสม (Combination Programmed

ที่มา: วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้.* หน้า 265

จากการศึกษารูปแบบบทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมี 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) บทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรง (Linear Programmed) 2) บทเรียนโปรแกรมแบบสาขา หรือแบบแยกกิ่ง (Branching Programed) 3) บทเรียนแบบไม่แยกกรอบ (Not separate Frame) และ 4) บทเรียนสำเร็จรูปแบบผสม (Combination Programmed) ซึ่งทั้ง 4 รูปแบบ ดังนั้นก่อนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรศึกษารายละเอียดในแต่ละรูปแบบให้ดีและควรเลือกใช้บทเรียนให้ตรงกับวัตถุที่กำหนดไว้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

4.4 ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

นักวิชาการทางการศึกษาได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ดังนี้

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 12) กล่าวว่า ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ ดังนี้

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถใช้เวลานอกเวลาเรียนรู้และฝึกฝนทักษะ เพื่อที่จะปรับปรุงการเรียนของตนให้ทันคนอื่น

2. นักเรียนสามารถนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในการเรียนด้วยตนเองในเวลาและสถานที่ที่นักเรียนสะดวก

3. ข้อได้เปรียบที่สำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้รับการออกแบบมาอย่างดี ถูกต้องตามหลักของการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น สามารถที่จะจูงใจนักเรียนให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนและสนุกสนานไปกับการเรียน

กิดานันท์ มลิทอง (2543: 253-254) กล่าวว่า ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่นักเรียน เนื่องจากการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์เป็นประสบการณ์ที่แปลกและใหม่

2. การใช้สี ภาพลายเส้นที่ดูคล้ายเคลื่อนไหว ตลอดจนเสียงดนตรี จะเป็นการเพิ่มความเหมือนจริงและเร้าความสนใจนักเรียนให้เกิดความอยากเรียนรู้ ทำแบบฝึกหัด และทำกิจกรรม

3. ความสามารถของหน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการบันทึกคะแนนและพฤติกรรมของนักเรียนไว้ เพื่อใช้วางแผนบทเรียนในขั้นตอนต่อไป

4. ความสามารถในการเก็บข้อมูลของเครื่อง สามารถนำมาใช้ได้ในลักษณะของการศึกษารายบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยสามารถกำหนดบทเรียนให้แก่นักเรียนแต่ละคนและแสดงผลความก้าวหน้าให้เห็นได้ทันที

5. ลักษณะของโปรแกรมบทเรียนที่ให้เห็นความเป็นส่วนตัวแก่นักเรียน เป็นการช่วยให้นักเรียนคนที่เรียนช้า สามารถเรียนไปตามความสามารถของตนได้และไม่อายเพื่อนเมื่อตอบคำถามผิด

6. เป็นการช่วยขยายขีดความสามารถของครูในการควบคุมนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด เนื่องจากสามารถบรรจุข้อมูลได้ง่ายและสะดวกในการนำข้อมูลออกมาใช้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547: 60) กล่าวว่า ประโยชน์ของบทเรียนสำเร็จรูป ดังนี้

1. นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพของตนเองและตอบ สนองต่อความต้องการเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี

2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ เพราะให้ผลย้อนกลับเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบหรือกิจกรรมในบทเรียนสำเร็จรูป

3. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู และเป็นการฝึกวินัยในตนเองให้นักเรียน เรียนรู้และประเมินผลด้วยตนเอง

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 227-228) และบุญเกื้อ ควรหาเวช (2545: 68-69) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประโยชน์ต่อนักเรียนหลายอย่าง ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง

2. มีการป้อนกลับทันที มีสีสัน ภาพ และเสียง ทำให้นักเรียนตื่นเต้น

3. นักเรียนไม่สามารถแอบพลิกดูคำตอบได้ก่อน จึงเป็นการบังคับนักเรียน ให้เรียนรู้จริงก่อนจึงจะผ่านบทเรียนนั้น

4. นักเรียนสามารถทบทวนเนื้อหาหรือบทเรียนที่เคยเรียนในห้องเรียน

5. นักเรียนเรียนรู้ได้ดีกว่าและเร็วกว่าการสอนปกติ ซึ่งเป็นการลดเวลาเรียน

6. สามารถประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนโดยอัตโนมัติ

7. นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

8. ฝึกให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล เพราะคอยแก้ปัญหาอยู่ตลอดเวลา

9. ทำให้นักเรียนเกิดความแม่นยำและเกิดความคงทนในเรื่องที่เรียน

10. ยืดหยุ่นตารางเรียนได้ตามสถานการณ์ที่สะดวก

11. เป็นการสร้างนิสัยความรับผิดชอบให้เกิดในตัวนักเรียน เพราะไม่เป็น การบังคับนักเรียน แต่เป็นการเสริมแรงอย่างเหมาะสม

12. นักเรียนจะเรียนไปตามขั้นจากง่ายไปยาก ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 95) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีข้อดี ดังนี้

1. มีเทคนิคการนำเสนอ สี เสียง ภาพ ภาพเคลื่อนไหวดึงดูดความสนใจ

2. การนำเสนอเนื้อหาสาระได้หลายรูปแบบ น่าสนใจ และกระตุ้นให้ นักเรียนอยากเรียนรู้

3. ฝึกกิจกรรมที่ซับซ้อนที่ยากแก่การสอนปฏิบัติจริง หรือเสี่ยงอันตราย

4. มีความเร็วในการโต้ตอบนักเรียนแต่ละคน และเสริมแรงในการเรียนรู้

5. มีความสามารถในการจำสูง บันทึกการทำกิจกรรมและนำกลับมาใช้ใหม่ได้

6. นักเรียนมีความเป็นส่วนตัวในการเรียนรู้ และเลือกเวลาเรียนได้

จากการศึกษาประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ไปใช้ร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ครูควรนำไปใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาในบทเรียนที่ใช้สอนให้เป็นปัจจุบันและเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งข้อดีของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เห็นได้ชัดเจนคือช่วยลดข้อจำกัดด้านระยะทางระหว่างครูกับนักเรียนและลดค่าใช้จ่าย

4.5 ข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

นักวิชาการทางการศึกษาได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ ดังนี้

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 14) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีทั้งประโยชน์และโทษ ดังนั้นหากไม่มีการวางแผนให้รอบคอบก่อนนำไปใช้สอนในห้องเรียนจะก่อให้เกิดโทษได้ ดังนี้

1. ถ้าครูไม่วางแผนการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้ในห้องเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่เกิดการเรียนรู้และไม่บรรลุตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ถ้าครูออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่เหมาะสมตามหลักทางจิตวิทยา และทฤษฎีการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่ต้องการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่สนใจเรียนได้

3. การสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในแต่ละบทเรียนใช้เวลาค่อนข้างมาก

กิดานันท์ มลิทอง (2543: 254) กล่าวว่า ข้อจำกัดของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ ดังนี้

1. แม้ว่าขณะนี้ราคาคอมพิวเตอร์และค่าใช้จ่ายต่างๆเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จะลดลงมาก แต่การที่จะนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในวงการศึกษาในบางสถานที่นั้น จำเป็นต้อง พิจารณากันอย่างรอบคอบเพื่อให้คุ้มกับค่าใช้จ่ายและการดูแลรักษา

2. การออกแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนนั้น นับว่ายังมีน้อยเมื่อเทียบกับการออกแบบโปรแกรมเพื่อใช้ในวงการด้านอื่นๆ ทำให้โปรแกรมบทเรียน การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยมีจำนวนจำกัดที่จะนำมาใช้เรียนในวิชาต่างๆ

3. ขณะนี้ยังขาดอุปกรณ์ที่มีคุณภาพมาตรฐานระดับเดียวกัน เพื่อให้สามารถ ใช้ได้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ต่างระบบกัน

4. การที่จะทำให้ครูเป็นผู้ออกแบบโปรแกรมบทเรียนนั้น นับว่าเป็นงานที่ต้อง อาศัยเวลา สติปัญญาและความสามารถเป็นอย่างยิ่ง ทำให้เป็นการเพิ่มภาระของครูมาก

5. เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นการวางโปรแกรมบทเรียนไว้ล่วงหน้า จึงมีลำดับขั้นตอนในการสอนทุกอย่างตามที่วางไว้ ดังนั้นการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงไม่สามารถช่วย ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้

6. นักเรียนบางคนโดยเฉพาะนักเรียนที่เป็นวัยผู้ใหญ่ จะไม่ชอบโปรแกรม ที่มีการเรียนตามขั้นตอน ทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547: 60) กล่าวว่า บทเรียนสำเร็จรูปมีข้อจำกัด ดังนี้

1. บทเรียนสำเร็จรูปใช้ได้ไม่ทุกเนื้อหาวิชา แต่ใช้ได้ดีกับเนื้อหาที่เป็น ความจริงและมีเนื้อหาคงที่

2. ถ้านักเรียนขาดวินัยในตนเอง โดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในคู่มือแนะนำ การเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 228) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีทั้งประโยชน์และโทษ คือ ถ้าไม่มีการวางแผนให้รอบคอบก่อนนำมาใช้ ส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 96) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีข้อจำกัด ดังนี้

1. คอมพิวเตอร์ราคาแพง อุปกรณ์ค่อนข้างมากและโปแกรมการเรียนรู้ มีคุณภาพค่อนข้างจำกัด

2. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต้องทำหลายขั้นตอน ใช้เวลามากและลงทุนสูง

3. โปรแกรมคอมพิวเตอร์มีความซับซ้อนทำให้ยากต่อการเรียนรู้

4. โรงเรียนบางแห่งมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอและไม่เอื้อต่อการจัด การเรียนการสอน

จากการศึกษาข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนมีข้อจำกัดคือ สื่อที่เป็นมัลติมีเดียโหลดช้า มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่เหมือนจริงและสื่อบางชนิดถ้าออกแบบไม่ดี หรือขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ ดังนั้นครูควรพิจารณาให้รอบครอบก่อนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนและเนื้อหาที่ใช้สอนควรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

4.6 ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

นักวิชาการทางการศึกษาได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ ดังนี้

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 41-48) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1: การดึงดูดความสนใจจากนักเรียนก่อนเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2: การบอกจุดประสงค์ในการเรียนก่อนเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3: การทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนก่อนเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 4: การนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่นักเรียน

ขั้นตอนที่ 5: การชี้แนวในการเรียนรู้ให้นักเรียน

ขั้นตอนที่ 6: การกระตุ้นการตอบสนองของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 7: การให้ผลป้อนกลับเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นตอนที่ 8: การทดสอบความรู้ของนักเรียนเมื่อเรียนจบบทเรียน

ขั้นตอนที่ 9: การจำและนำไปใช้เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียน เป็นการทำให้นักเรียนนำความรู้ใหม่ไปประยุกต์ใช้กับความรู้เดิมได้อย่างบูรณาการ

วีระพนธ์ คำดี (2543: 2-3) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การนำเสนอเนื้อหาต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และควรประกอบด้วยภาพประกอบ เสียง หรือมีภาพยนตร์ที่มีความน่าสนใจ

2. การโต้ตอบกับนักเรียน ซึ่งการสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดง ความคิดเห็นโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียน

3.การวัดและประเมินผล เมื่อนักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูต้องมีการวัดและประเมินผล ซึ่งยึดหลักการวัดผล ดังนี้

1. วัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2. ใช้เครื่องมือวัดที่ดี มีคุณภาพ ซึ่งอาจเป็นแบบทดสอบ การสังเกต และการสัมภาษณ์

3. ใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า โดยผลวัดเพื่อค้นคว้าและพัฒนานักเรียน

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545: 69-74) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบรายบุคคลประเภทหนึ่ง ที่นำเอาหลักการของบทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction) ของสกินเนอร์ (Skinner) และเครื่องช่วยสอน ของ เพรสซี่ (Pressey) มาบูรณาการกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนและบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเป็นรายบุคคล โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อแทนสิ่งพิมพ์ ทำให้บทเรียนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีลักษณะการเรียน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการทักทายนักเรียน บอกวิธีการเรียนและจุดประสงค์ ของการเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่า หลังจากเรียนเสร็จจะได้รับอะไรบ้าง ซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเสนอวิธีการในรูปแบบที่น่าสนใจ และบางโปรแกรมจะมีแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) มีรายการ (Menu) เพื่อให้นักเรียนเลือกเรียนรู้ตามความสนใจ และนักเรียนสามารถจัดลำดับการเรียนก่อนหลังได้ด้วยตนเอง

2. ขั้นการเสนอเนื้อหา เมื่อนักเรียนเลือกเรียนเรื่องใดแล้ว คอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะเสนอเนื้อหานั้นออกมาเป็นกรอบ (Frame) ในรูปแบบที่เป็นตัวอักษร ภาพ เสียง ภาพกราฟิก และภาพเคลื่อนไหว เพื่อเร้าความสนใจในการเรียน และสร้างความเข้าใจในความคิดรวบยอดในแต่ละกรอบ โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดตามศักยภาพของนักเรียน

3. ขั้นคำถามและคำตอบ ขั้นนี้จะวัดความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนหลังจาก ที่เรียนผ่านมาแล้ว โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดคำถามแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ และแบบเติมคำ เป็นต้น ซึ่งคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเสนอแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้น่าสนใจกว่าแบบทดสอบธรรมดา และนักเรียนตอบคำถามผ่านทางแป้นพิมพ์หรือเมาส์ (Mouse)

4. ขั้นการตรวจคำตอบ เมื่อระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้รับคำตอบ จากนักเรียนแล้ว คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะตรวจคำตอบและแจ้งผลให้นักเรียนทราบทันที ซึ่งการแจ้ง ผลอาจเป็นแบบข้อความ กราฟิก หรือเสียง ถ้านักเรียนตอบถูกจะได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) เช่น การให้คำชมเชย เสียงเพลง และให้ภาพกราฟิกสวยๆ เป็นต้น

5. ขั้นของการปิดบทเรียน เมื่อนักเรียนเรียนบทเรียนเสร็จ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน จะทำการประเมินผลของนักเรียน โดยการทำแบบทดสอบ ซึ่งจุดเด่นของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือสามารถสุ่มข้อสอบออกมาจากคลังข้อสอบที่ได้สร้างเก็บไว้และเสนอให้นักเรียนแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถจำคำตอบจากการที่ทำในครั้งแรกได้ เมื่อทำแบบทดสอบเสร็จ นักเรียนจะทราบผลคะแนนของตนเองว่าผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่แรก และคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังบอกเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้บทเรียนนั้น

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และคนอื่นๆ (2554: 27-28) กล่าวว่า การออกแบบกระบวนการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำเป็นต้องมีโครงสร้างบทเรียนที่ผ่านการออกแบบเป็นอย่างดี ประกอบด้วย การนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การเสริมความเข้าใจ การสรุปบทเรียนและการทดสอบหลังเรียน

1. การนำเข้าสู่บทเรียน มีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ ให้นักเรียนเห็นความคิดรอบยอดและสร้างความสนใจให้นักเรียน

2. การสอน เป็นการเรียนการสอนผ่านทางคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และสามารถเลือกเรียนบทเรียนได้

3. การเสริมความเข้าใจ เป็นการทำแบฝึกหัด เพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหา

4. การสรุปบทเรียน เป็นการสรุปประเด็นสำคัญที่ได้เรียนแล้ว

5. การทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 101-102) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำได้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการเรียนรู้

ครูควรเตรียมคอมพิวเตอร์ โดยการตรวจสภาพเครื่องคอมพิวเตอร์และเตรียมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การนำเข้าสู่บทเรียน แจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้และแนวทางในการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. ขั้นการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

นักเรียนเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นรายบุคคลตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยศึกษาคำแนะนำเนื้อหาสาระ ทำกิจกรรม ตรวจสอบผลการเรียนรู้และบันทึกผลการเรียนรู้ตามโปรแกรม

3. ขั้นการสรุปองค์ความรู้

การสรุปองค์ความรู้ ครูควรจัดกิจกรรมทบทวนความรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มหรือรายบุคคลให้นักเรียนนำผลจากการศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาอภิปราย สรุปผลการอภิปรายเพื่อให้ได้ข้อสรุปตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น

4. ขั้นขยายและแลกเปลี่ยนความรู้

ครูควรให้นักเรียนนำเสนอผลการสรุป แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคลระหว่างกลุ่มเพื่อให้องค์ความรู้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเสริมความสัมพันธ์ในการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

5. ขั้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

ครูควรมอบหมายงานกิจกรรมให้นักเรียนไปศึกษา ค้นคว้า ทำกิจกรรมเพิ่มเติมและมอบหมายงานให้นักเรียนทำกิจกรรมนอกเวลาเรียน เพื่อเสริมทักษะความรู้และประสบการณ์

จากการศึกษาลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนควรมีการเตรียมการวางแผนการใช้ก่อนและในหนึ่งบทเรียนประกอบด้วย เนื้อหาสาระ แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการทักทายนักเรียนและบอกจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอเนื้อหาใหม่ เป็นการเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 ให้ข้อมูลย้อนกลับ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดเสร็จ คอมพิวเตอร์จะตรวจและให้ผลป้อนกลับทันที

ขั้นตอนที่ 4 วัดและประเมินผล เป็นการทดสอบความรู้ เมื่อเรียนจบเนื้อหาในบทเรียน

ขั้นตอนที่ 5 นำความรู้ไปใช้ เป็นการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์

4.7 ขั้นตอนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

นักวิชาการทางการศึกษาได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ ดังนี้

ไพโรจน์ คชชา (2541: 4) กล่าวว่า หลักการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีดังนี้

1. การออกแบบบทเรียน
   1.1 วิเคราะห์เนื้อหา
   1.2 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
   1.3 กำหนดขอบข่ายของเนื้อหา
   1.4 กำหนดลำดับขั้นตอนการทำงาน เช่น ภาษา จอภาพ ตัวอักษร หลักจิตวิทยาประเมินความสนใจ
   1.5 เขียนสคริปต์
2. ขั้นการสร้างบทเรียน
   2.1 สร้างบทเรียนตามสคริปต์
   2.2 สร้างคู่มือการใช้บทเรียน เช่น คูมือครู คู่มือนักเรียน คู่มือการใช้โปรแกรม
3. การนำไปใช้
   3.1 ทดลองใช้
   3.2 ใช้และติดตามผลใช้

วุฒิชัย ประสารสอย (2543: 28-31) กล่าวว่า การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บทเรียนมีคุณค่าต่อการศึกษาและช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์หลังจากเรียนบทเรียนจบ ซึ่งมีหลักการออกแบบพัฒนาบทเรียน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดว่าบทเรียนนี้จัดทำเพื่อใครและต้องการให้ นักเรียนเรียนรู้อะไรบ้าง
2. รายละเอียดของเนื้อ เป็นเนื้อหาความรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์

3. วิเคราะห์เนื้อหา เป็นการวิเคราะห์งานและวัตถุประสงค์ เพื่อให้สอดคล้องกับบทเรียนที่จะสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นการกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าหลังเรียนจบจะได้รับสิ่งใดจากบทเรียน

5. กลยุทธ์ทางการสอนและการนำเสนอ เป็นการเลือกว่าจะใช้วิธีการสื่อสารใด เพื่อให้นักเรียนเกิดการรับรู้ และเรียนรู้ได้มากที่สุด

6. ออกแบบและลงมือสร้างบทเรียน เป็นการเตรียมสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือเป็นการนำรายละเอียดทั้งหมดมาจัดเป็นส่วนย่อยเพื่อสร้างบทเรียน

7. นำเสนอต่อนักเรียน เป็นวิธีการนำไปสู่กระบวนการหาประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความยืดหยุ่น และสร้างรูปแบบการนำเสนอให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

8. การวัดและประเมินผล เป็นการประเมินด้านเนื้อหา และกิจกรรมการเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551: 228-230) และถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 29-39) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ผู้สร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำเป็นต้องศึกษาขั้นในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติก่อนที่ลงมือสร้าง

ขั้นตอนที่ 1: การเตรียม

กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์

การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของบทเรียน ซึ่งเป็นการตั้งเป้าหมายว่านักเรียนจะสามารถใช้บทเรียนนี้เพื่อการศึกษาในเรื่องใดและลักษณะใด คือ เป็นบทเรียนหลัก บทเรียนเสริม แบบฝึกหัดเพิ่มเติม หรือแบบทดสอบ ฯลฯ รวมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้ว จะสามารถทำอะไรได้บ้าง

1. รวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล เป็นการเตรียมความพร้อมด้านของทรัพยากรสารสนเทศทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทั้งด้านเนื้อหา การพัฒนาและออกแบบบทเรียนและสื่อในการนำเสนอบทเรียน

2. เรียนรู้เนื้อหา

การเรียนรู้เนื้อหา ซึ่งทำได้หลายทาง เช่น การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การอ่านหนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทเรียน

3. สร้างความคิด

การสร้างความคิด เป็นการระดมสมองหรือเป็นการกระตุ้นให้เกิดการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ข้อคิดเห็นที่หลากหลายในระยะเวลาสั้น ซึ่งการระดมสมองมีกฎ 4 ประการ ได้แก่ การห้ามวิจารณ์ การคิดโดยอิสระ การเน้นปริมาณ และการกระตุ้นความคิดอย่างต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 2: การออกแบบบทเรียน

เป็นขั้นที่ครอบคลุมถึงการทอนความคิด การวิเคราะห์งานและแนวคิด การออกแบบบทเรียนขั้นแรกและการประเมิน และแก้ไขการออกแบบ

ขั้นตอนที่ 3: การเขียนแผนงาน

ผังงาน เป็นชุดของสัญลักษณ์ ซึ่งอธิบายขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม การเขียนผังงานนี้สำคัญ เพราะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีต้องมีปฏิสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ และสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างชัดเจนที่สุดในรูปของสัญลักษณ์ที่แสดงกรอบการตัดสินใจและกรอบเหตุการณ์

ขั้นตอนที่ 4: การสร้างสตรอรี่บอร์ด

การสร้างสตรอรี่บอร์ดเป็นขั้นของการเตรียมนำเสนอข้อความและสื่อในรูปแบบต่างๆ ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม รวมถึงการเขียนสคริปต์ หรือเนื้อหาข้อความในบทเรียนที่นักเรียนเห็นบนจอ ได้แก่ เนื้อหา ข้อมูล คำถาม ผลป้อนกลับ คำแนะนำ คำชี้แจง ข้อความเรียกความสนใจ ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว

ขั้นตอนที่ 5: การสร้างหรือเขียนโปรแกรม

ขั้นนี้เป็นกระบวนการเปลี่ยนสตรอรี่บอร์ดให้เป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งขั้นนี้ผู้ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะต้องรู้จักโปรแกรมที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 6: การผลิตเอกสารประกอบบทเรียน

เอกสารประกอบบทเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ คู่มือการใช้ของนักเรียน คู่มือการใช้ของครู คู่มือสำหรับแก้ปัญหาเทคนิคต่างๆและเอกสาร

ขั้นตอนที่ 7: การประเมินและแก้ไขบทเรียน

บทเรียนและเอกสารประกอบทั้งหมด ควรได้รับการประเมินในส่วนของการนำเสนอและการทำงานของบทเรียนในส่วนของการนำเสนอ ซึ่งผู้ทำการประเมินคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการออกแบบและการประเมินการทำงานของบทเรียนนั้น ผู้ออกแบบควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ใช้บทเรียนและทดสอบหลังเรียนหลังจากเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และคนอื่นๆ (2554: 56-67) กล่าวว่า การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำได้ ดังนี้

1. ช่วงการวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระและวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่จะนำมาใส่ในบทเรียน

2. ช่วงการออกแบบบทเรียน เป็นการออกแบบหน่วยการเรียนและการสอน ซึ่งว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์

3. ช่วงการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. ช่วงการพัฒนาเนื้อหาลงบนคอมพิวเตอร์ เป็นการนำกรอบการสอนไปจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์จนเสร็จสมบูรณ์

5. ช่วงการประเมินผลบทเรียน เป็นการตรวจสอบผลการวิเคราะห์และการออกแบบว่านักเรียนจะใช้ได้ผลตามที่กำหนดไว้หรือไม่

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555: 96-98) กล่าวว่า การผลิตผลงานและออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. สำรวจเรื่องที่จะสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคในการเรียนรู้ว่า สาระการเรียนรู้เรื่องใดที่นักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาสาระที่นักเรียนเบื่อหน่ายและยากซับซ้อน

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทำให้ผู้สร้างเข้าใจหลักการสร้างและสร้างตามหลักการทฤษฎีที่ถูกต้อง

3. กำหนดประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การเลือกประเภทบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความสำคัญมาก เพราะผู้สร้างต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ในการสร้าง การนำเสนอเนื้อหาสาระการเรียนรู้และนักเรียน

4. กำหนดสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้

การนำเสนอสาระการเรียนรู้หลักมาแตกเป็นกรอบย่อยตามความต้องการ ซึ่งเรียงเนื้อหาสาระตามลำดับความสำคัญ ความยากง่าย เพื่อให้เนื้อหาสาระการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง

5. เขียนเนื้อหาสาระย่อยของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การนำเนื้อหาสาระมาเรียบเรียงให้มีเนื้อหาสาระครอบคลุม ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย และมีความสมบูรณ์เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน

6. ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนขั้นแรก

การนำเนื้อหาสาระมาจัดเรียงลำดับเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ จากง่ายไปยาก และกำหนดโครงเรื่องการนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

7. การเขียนผังการทำงาน

การเขียนแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระที่ต้องการนำเสนอแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมการประเมินผล เพื่อให้เชื่อมโยงกับบทเรียน

8. สร้างแผนเรื่องราวบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การออกแบบนำเสนอเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในลักษณะข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ภาพกราฟิก สี แสง เสียง และตัวอักษร

9. สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การใช้ภาษาหรือโปรแกรมสำหรับสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้สร้างควรใช้โปรแกรมที่เหมาะสมกับประเภทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และควรได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์

10. ประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สำเร็จ ต้องนำไปประเมินความเหมาะสม ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อความมั่นใจว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม

11. หาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ต้องนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม และควรนำไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อให้มั่นใจว่าบทเรียนมีความเหมาะสมและสมบูรณ์ที่สุด

จากการศึกษาขั้นตอนการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนควรมีการเตรียมการวางแผนการใช้ก่อน ควรออกแบบให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีต้องยืดหยุ่นไปตามนักเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความต้องการ หรือศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งมีขั้นตอนในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหา เป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหา และวิเคราะห์เนื้อหาที่จะนำมาใส่ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบบทเรียน เป็นการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและเขียนสคริปต์

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เป็นการพัฒนาเนื้อหาในบทเรียนให้สมบูรณ์ก่อนนำไปสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาเนื้อหาลงบนคอมพิวเตอร์ เป็นการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามสคริปต์จนเสร็จสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลบทเรียน เป็นการตรวจสอบผลการวิเคราะห์ว่านักเรียนใช้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์หรือไม่ เพื่อนำไปสู่กระบวนการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

5.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2550: 26-27) กล่าวว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา (The Concentrated Language Encounters หรือ CLE) ได้รับการพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์และครูสอนภาษาอังกฤษ เช่น ไบรอัน เกรย์, จูเลีย ไพรซ์ ,ดร.ริชาร์ด วอล์คเคอร์ และดร.เนียดอร์ โดยปี ค.ศ. 1980-1985 ไบรอัน เกรย์ และจูเลีย ไพรซ์ (Julia Price) ได้ทดลองสอน ภาษาอังกฤษกับนักเรียนในโรงเรียนเทร์เกอร์ พาร์ค (Traeger Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนชานเมืองแอริส สปริงส์ (Alice Springs) รัฐนอร์ทเทิร์น แทริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย ในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Traeger Park Project) เพื่อวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน เพราะนักเรียนในโรงเรียนเทเกอร์ พาร์ค 90% เป็นชาวพื้นเมือง (Aborigine) ที่ใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร และมีปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่งผลให้การเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นกลุ่มครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษจึงดำเนิน โครงการวิจัย พบว่า ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก คือ นักเรียนส่วนมากสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารได้ดีขึ้น รักการอ่าน และการเขียน ทำให้สามารถเรียนวิชาอื่นและพัฒนาบุคลิกภาพได้ดีขึ้น ซึ่งโครงการนี้ยังได้รับความสนใจจากนักภาษาศาสตร์และนักศึกษาในประเทศออสเตรเลียและได้เผยแพร่ วิธีการสอนไปทั้งในเอเชียและยุโรป

ในปี พ.ศ.2527 ประเทศไทยได้ทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรายวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินวิโรฒ ประสานมิตร นำโดย ดร. ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และดร. เบรนดัน บาร์ทเล็ทท์ (Brendan Bartlett) ร่วมกันทำโครงการเพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียน โดยได้รับการสนับสนุนจากศาสตราจารย์ ดร. อารี สัณหฉวี อาจารย์ใหญ่และสมาคมผู้ปกครอง และได้รับทุนการดำเนินงานจากวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา แห่งบริสเบรน (Brisbane college of Advance Education) ประเทศออสเตรเลีย โดยสื่อที่ใช้ทดลอง คือเรื่อง “A Little Red Hen” ซึ่งเป็นหนังสือภาษาอังกฤษที่ยากเกินกว่านักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาจะเรียนได้ ใช้เวลาสอน 9-10 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองสอนพบว่า นักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้ดี มีเจตคติที่ดีในการเรียนและมีความคงทนในการจำคำศัพท์ได้ดี (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2550: 27-28)

ในปี พ.ศ. 2528 คณะครูผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองสอนพบว่า เพียง 8-10 คาบ นักเรียนสามารถจำคำประโยคและเขียนตัวสะกดได้ดี สังเกตจากนักเรียนสามารถเข้าใจความหมายและสื่อสารได้เร็ว

ในปี พ.ศ. 2530 ดร.ริชาร์ด วอร์คเกอร์ ได้เสนอโครงการเพื่อขอทุนจากสโมสรโรตารีซัลส์เบอรี (Salisbury) เมืองบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย และเสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ ได้รับคำแนะนำจากสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ ให้ดำเนินการวิจัยนำร่องกับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการใช้ภาษาในจังหวัดสุรินทร์ ผลการทดลองสอนพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมและจากความสำเร็จในการวิจัยมูลนิธิของโรตารีสากลจึงอนุมัติเงินทุน 3 เอช(3H) ประมาณ 17 ล้านบาทแก่ประเทศไทยเพื่อดำเนินพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและขยายโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-2536 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ ชัยภูมิ และศรีสะเกษ และในปี พ.ศ. 2533-2538 ได้มีการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วจากโครงการอีสานใต้ ไปทดลองสอนภาษาไทยใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการใช้ภาษา ผลการทดลองสอนพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม และมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาไทย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 28-30)

จากความสำเร็จในโครงการการพัฒนาการสอนภาษาแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในทุกจังหวัดและทั่วประเทศ ได้มีประเทศบังคลาเทศ ลาว เนปาล อินเดีย หมู่เกาะโซโลมอน อัฟริกาใต้ อียิปต์ ตุรกี บราซิล เม็กซิโก และฟิลิปปินส์ ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านการรู้หนังสือและสมาชิกโรตารีเข้าอบรมการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลพบว่า ประเทศที่นำการสอน

แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้พัฒนาการสอนภาษาแม่และภาษาต่างประเทศประสบผลสำเร็จเหมือนกัน คือ นักเรียนสามารถพัฒนาการรู้หนังสือได้ในระยะเวลาที่สั้นและมีเจตคติที่ดีมากต่อการอ่าน การเขียน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 30-31)

5.2 แนวทฤษฎีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2550: 31) กล่าวว่า แนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีแนวคิดและหลักการที่เน้นกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จด้านการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งมีแนวทฤษฎีในการจัดการเรียนการสอนภาษาและหลักการสำคัญ ดังนี้

5.2.1 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach)

แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ มีจุดมุ่งหมายคือ การเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเข้าใจให้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language acquisition) ผลของการรับรู้ (Output) จะประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี เมื่อผู้สอนให้ปัจจัยป้อนหรือจัดกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมให้เหมาะสม ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการทำงานของสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา เพื่อทำให้นักเรียนจดจำได้อย่างถาวรและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการรับรู้ของผู้เรียน

5.2.2 แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Teaching Approach)

แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายคือ เน้นการสร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) และเน้นการใช้ภาษาของนักเรียนเป็นหลัก โดยยึดหลักการสอนภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) เน้นบริบท (Context) ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งแนวทฤษฎีนี้ถือว่าเป็นแนวทางการสอนที่ต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการสื่อความหมายและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติด้วยตนเอง มีหลักการคือ การหาแนวทางการจัดรูปแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรม ที่นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาได้ตามต้องการเพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้องตามกาลเทศะ

5.2.3 แนวทฤษฎีอรรถฐานของภาษา (Genre-Based Approach)

แนวทฤษฎีอรรถฐานเป็นหลักสำคัญในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาหรือเรียกว่าทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ ทฤษฎีนี้มีหลักการสำคัญคือ การเน้นลักษณะโครงสร้างของการดำเนินเนื้อความ(Schematic structure) และลักษณะของภาษา(Linguistic features)ที่ใช้ในชนิดของเนื้อความ หรืออรรถลักษณ์ (genre) ประเภทต่าง ๆตามจุดมุ่งหมายในการสื่อสารที่แตกต่างกัน อรรถลักษณ์ที่ใช้สื่อความ มีดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)

3. การอธิบาย (Explanation)

4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)

5. วิธีการ (Procedure)

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)

7. การอภิปราย (Discussion)

8. การสังเกต (Observation)

อรรถลักษณ์ของภาษา มีรายละเอียดของโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความเพื่อการสื่อความหมายของภาษาและลักษณ์ของภาษา ดังนี้

5.2.3.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาจากประสบการณ์คนเขียน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. เริ่มต้นด้วยบทนำ
2. มีลำดับของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
3. มีบทสรุป

ลักษณะของภาษา

1. มีคำวิเศษณ์บอกเวลา และลำดับของเหตุการณ์
2. อ้างถึงบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง
3. เป็นเรื่องเล่าในอดีต
4. มีคำเชื่อม เพื่อบอกลำดับของเหตุการณ์ก่อนหลัง และใจความต่อเนื่องกัน
5. ตอนท้ายของเรื่องจะบอกค่านิยม หรือความไม่เห็นแก่ตัว

5.2.3.2 รายงาน (Report) เป็นเรื่องที่ให้ความรู้แก่คนอ่าน หรือการให้ข้อมูล

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. มีบทนำ กล่าวถึงเรื่องทั่วไป ซึ่งอาจเป็นการให้คำจำกัดความ
2. บอกรายละเอียดของเรื่อง เช่น ลักษณะของพฤติกรรมที่มีคุณค่า
3. อาจมีข้อสรุปตอนท้าย

ลักษณะของภาษา

1. ใช้คำหรือภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง
2. มีคำกริยาแสดงอาการการกระทำ และการแสดงความเป็นเจ้าของ
3. อาจมีหัวข้อกล่าวนำเป็นเรื่อง
4. เป็นประโยคบอกเล่า

5.2.3.3 การอธิบาย (Explanation) เป็นเรื่องเขียนเกี่ยวกับสาเหตุและกระบวนการของปรากฏการณ์ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใดจึงเกิดขึ้น

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. บอกหลักการ สาเหตุและผล บอกลักษณะของเหตุการณ์
2. มีบทสรุปจากหลักการ

ลักษณะของภาษา

1. เป็นประโยคบอกเล่า
2. ใช้ภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง
3. มีคำสันธานเชื่อมประโยค เพื่อบอกความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน
4. ใช้คำวิเศษณ์ เพื่อการขยายความของการกระทำให้ชัดเจน

5.2.3.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ความคิดของตนเอง หรือของคนอื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจถกเถียงกัน

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. เสนอประเด็น หรือหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน หรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัว
2. มีข้อความ หรือประโยคสนับสนุนเหตุ และผลที่เสนอ
3. มีบทสรุปย้ำในการแสดงความคิดเห็นของตน เพื่อเน้นความสำคัญของเรื่องที่น่าสนใจและน่าเชื่อถือ

ลักษณะของภาษา

1. มีข้อความ หรือเนื้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง
2. ประโยคสนับสนุน หรือมีการขยายความในแต่ละความคิด
3. ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3 กล่าวถึง
4. มีคำแสดงเจตคติ

5.2.3.5 วิธีการ (Procedure) เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำแนะนำวิธีปฏิบัติ ซึ่งกล่าวถึงวิธีในการปฏิบัติ

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. เสนอวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. ให้รายละเอียดของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้
3. เสนอขั้นตอนในการปฏิบัติตามลำดับอย่างชัดเจน

ลักษณะของภาษา

1. เป็นประโยคคำสั่ง
2. ใช้คำกริยาที่บอกการปฏิบัติ
3. ใช้ภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง
4. ใช้คำนาม

5.2.3.6 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นเรื่องเล่าจากจินตนาการ ส่วนมากจะเป็นนิทานและนิยาย

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. มีการนำเรื่อง กล่าวความเป็นไปของเรื่องบอกตัวบุคคล สถานที่ เวลา
2. มีลำดับของเหตุการณ์ในเรื่อง
3. แสดงปมปัญหาของเรื่อง
4. แสดงการคลี่คลายของเรื่อง หรือแก้ปัญหา
5. อาจให้คติพจน์ หรือข้อเตือนใจท้ายเรื่อง

ลักษณะของภาษา

1. เป็นเรื่องเล่าในอดีต และเรื่องที่ผ่านมาแล้ว
2. ใช้คำบุพบทบอกเวลา สถานที่
3. ใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 กล่าวถึงหรืออ้างอิงบุคคล
4. อาจกล่าวซ้ำ ย้ำเรื่อง
5. ใช้คำสันธานเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่อง

5.2.3.7 การอภิปราย (Discussion) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงเหตุผลและความจำเป็น ชี้ให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย เป็นการจูงใจให้คนอ่านคล้อยตาม

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. เริ่มบทนำด้วยการให้หลักการ หรือประเด็นความสำคัญของเรื่องให้ชัดเจน
2. กล่าวถึงข้อขัดแย้ง หรือสนับสนุนโดยมีการอ้างอิงแสดงเหตุผล
3. ตอนท้าย เสนอแนะเชิงสรุปว่า ควรทำหรือสนับสนุนอย่างไร โดยย้ำหลักการหรือความสำคัญ

ลักษณะของภาษา

1. มีข้อความแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับตนเองและคนอื่น
2. ใช้ประโยคบอกเล่า
3. มีข้อความสนับสนุน หรืออ้างอิงหรือให้เหตุผล
4. ใช้คำเชื่อม เช่น คำสันธาน คำบุพบท คำวิเศษณ์ เพื่อแสดงความขัดแย้งคล้อยตาม

5.2.3.8 การสังเกต (Observation) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้รายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงหรือปรากฏการณ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ

1. มีบทนำเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต บอกเวลาหรือสถานที่
2. มีลำดับของการบอกรายละเอียด
3. ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสังเกต

ลักษณะของภาษา

1. มีคำวิเศษณ์บอกเวลาหรือสถานที่ และลำดับของการบอกรายละเอียด
2. ใช้คำคุณศัพท์บอกลักษณะของคำนาม
3. ใช้ภาษาเป็นกลาง ไม่เฉพาะเจาะจง

จากการศึกษาแนวทฤษฎีอรรถฐานของภาษาสามารถสรุปได้ว่า เป็นการสื่อสารความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความแต่ละชนิด โดยการพิจารณาและวิเคราะห์อรรถลักษณ์ของภาษาในแต่ละบริบท เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเจตนารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งการจัดสื่อการเรียนการสอนตามลักษณะของอรรถลักษณ์ต้องคำนึงถึงระดับวัย ความสนใจ และประสบการณ์ของผู้เรียน ด้วยการวิเคราะห์เนื้อความให้ตรงวัตถุประสงค์ในการอ่านในชีวิตประจำวันเป็นหลัก

5.2.4 แนวทฤษฎีการสอนอ่านและเขียน (Teaching Reading and Writing Approach)

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2550: 62-68) กล่าวว่า การอ่านและการเขียนเป็นทักษะสำคัญที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ที่ถาวรมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านเพื่อการหาความหมายในการสื่อความระหว่างกัน ทักษะการอ่านและการเขียนจึงมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการอ่านเป็นการถอดความหมายที่อาศัยกระบวนการทางความคิด โดยผู้อ่านต้องตีความหมายจากสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรด้วยกระบวนการทางความคิด ประสบการณ์เดิมของตนเองและความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษามาช่วยเพื่อให้เข้าใจความหมายของเนื้อความที่อ่าน

2. ความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านมีองค์ประกอบสำคัญ 3 อย่าง ดังนี้

2.1 ประสบการณ์เดิม (schema) เป็นความเข้าใจที่มีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างความรู้เดิมที่เก็บกักไว้ในความทรงจำกับความรู้ใหม่ที่ได้รับจากเนื้อความที่อ่าน ซึ่งความรู้เดิม จะช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่มีอยู่เข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้รับ ส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องดีขึ้น

2.2 อภิปัญญา (metacognition) เป็นความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดในการตีความและการแก้ปัญหา กลวิธีในการใช้สติปัญญามีหลายวิธี ได้แก่ การเดาความและการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

2.3 โครงสร้างของเนื้อความ (Text structure) เป็นการเข้าใจโครงสร้าง ในการเขียนเนื้อความแต่ละชนิด เมื่อผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ส่งผลให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของข้อมูลในการเขียนได้ดี และทำให้จับใจความสำคัญเรื่องที่อ่านได้อย่างดี

5.3 รูปแบบและกระบวนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2550: 72-165) กล่าวว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีเป้าหมายเพื่อสร้างประสบการณ์ในการรับรู้และเรียนรู้ของนักเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน อันนำมาสู่การพัฒนาทักษะภาษา 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามี 3 ประเภท ดังนี้

5.3.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE I) มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้และมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย เพื่อช่วยให้นักเรียนสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพ

รูปแบบการจัดเรียนการสอน แบ่งตามสื่อได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บทเรียนนำ (starter text) สื่อประเภทนี้จัดในรูปเล่มหนังสือที่ใช้อ่านทั่วไป เช่น หนังสือนิทาน นิยาย สารคดี ซึ่งขนาดความยาวของเรื่องขึ้นอยู่กับระดับวัยและความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน

2. กิจกรรม (activity) สื่อประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติ ซึ่งต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ ที่จัดหาได้และควรเหมาะสมกับความสามารถและความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละระดับวัย

ขั้นตอนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีดังนี้

1. ครูอ่าน หรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
2. นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ
3. นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู
4. นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่
5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่มเกม หรือทำกิจกรรมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

5.3.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE II) มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยคพื้นฐาน แต่ไม่คล่องแคล่วมาก เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาและบุคลิกภาพ ซึ่งการใช้ภาษาที่หลากหลาย จะช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง และหารายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีดังนี้

1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันอภิปราย หรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครูผู้สอนและทำแผนผังสรุปความ (mapping)

2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน

3. เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่ม หรือเขียนเรื่องของนักเรียนเองในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย

4. อภิปรายสนทนา และวิเคราะห์อรรถลักษณ์ร่วมกันกับเนื้อความในขั้นที่ 3

5. ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา

5.3.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 3 (Concentrated Language Encounter Approach; CLE III) มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางการอ่าน เขียน ฟัง และพูดในระดับสูง เพื่อช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญทักษะภาษาของตนเองให้มากขึ้น และสื่อความให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ

ขั้นตอนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 มีดังนี้

1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดาสรุปและลำดับความ

2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมาย หรือการวางแผนการเขียน

3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมาย หรือแผนการเขียน

4. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องในขั้นร่าง

5. ทบทวน ตรวจสอบ และแก้ไขงานเขียน

6. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษา

ตาราง 1 สรุปขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบ่งได้ 3 รูปแบบ (Model) มีรายละเอียดย่อย ดังนี้

รูปแบบที่ 1 (Model I)	รูปแบบที่ 2 (Model II)	รูปแบบที่ 3 (Model III)
1. ครูอ่าน หรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง	1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน อภิปรายหรือสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกันกับครูและทำสรุปความ	1. ปฐมนิเทศเตรียมวิเคราะห์ความหมายของเรื่องที่อ่านโดยการเดาสรุปและลำดับความ
2. นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาเกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ	2. ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียนและอภิปรายร่วมกัน	2. สะท้อนความคิดจากเรื่องที่อ่านไปสู่การกำหนดเป้าหมายหรือการวางแผนการเขียน
3. นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู	3.เขียนเรื่องร่วมกันกับครูในกลุ่มหรือเขียนเรื่องของนักเรียนเองในกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อย	3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตามเป้าหมายหรือแผนการเขียน
4. นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่	4. นักเรียนอภิปรายสนทนาและวิเคราะห์อรรถลักษณ์ร่วมกันกับเรื่องในเนื้อความในขั้นที่ 3	4. สังเคราะห์สาระของเรื่องและเขียนเรื่องในขั้นร่าง
5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่มเกม หรือทำกิจกรรมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	5. นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำและเสริมทักษะทางภาษา	5. ทบทวน ตรวจสอบและแก้ไขงานเขียน 6. เขียนเรื่องในขั้นสุดท้ายและทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษา

ที่มา: เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2550). *การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ หนังสือเพื่อปวงชน.* หน้า 72-165.

จากตาราง 1 การศึกษาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 3 รูปแบบ สามารถสรุปได้ว่า การสอนภาษา ทั้ง 3 รูปแบบ มีจุดมุ่งหมายของการสอนแตกต่างกันไป ซึ่งเริ่มจากการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ และมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย ซึ่งครูมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมในการเรียนการสอนมาก ส่วนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 และ 3 มีเป้าหมายสำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยค

พื้นฐานได้ ซึ่งมีจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาด้วยการใช้กระบวนการคิดเพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนเองให้มากขึ้นและสื่อความให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ

5.4 ประโยชน์ของการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ตาราง 2 ประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1

ประโยชน์ของนักเรียน	ประโยชน์ของครู
1. นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา คุณภาพชีวิตและความสามารถในการศึกษาหาความรู้ในวิชาอื่นได้	1. ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนได้ง่ายและต่อเนื่อง
2. นักเรียนได้รับการพัฒนากระบวนการทางความคิดตามวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และช่วยให้เกิดทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2. ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลาย โดยเน้นกระบวนการคิดของนักเรียนเป็นหลักสำคัญ
3. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นความเข้าใจความหมายหรือความคิดรวบยอดของภาษาในลักษณะการบูรณาการ	3. ครูสามารถพัฒนาทักษะการสอนภาษาของตนให้ดีขึ้น เพราะมีบทบาทในการช่วยเหลือและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน
4. นักเรียนมีโอกาสคุ้นเคยกับกระบวนการอ่านที่ถูกต้อง และมีโอกาสได้ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นและได้ฝึกการใช้ประชาธิปไตย การวางแผนงานและความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน	4. ครูสามารถให้การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนหลายกลุ่มได้ ในขณะเดียวกันตามระดับความสามารถของนักเรียนในขั้นตอนที่ 4
6. นักเรียนรักการอ่าน และการเขียน เพราะประสบความสำเร็จในการอ่านโดยเขาใจเรื่องที่อ่านดี ส่งผลให้นักเรียนมีกำลังใจในการอ่านและเขียนเรื่องต่อไป	6. ครูทำการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ความสามารถ และความถนัดของนักเรียนได้ดี ทำให้ระบบการวัดและประเมินผลง่ายและสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการซ่อมเสริม

ที่มา: เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2550). *การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนา การเรียนรู้ หนังสือเพื่อปวงชน.* หน้า 298-302.

จากตาราง 2 การศึกษาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์รูปภาษา รูปแบบที่ 1 ทำให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้ดีและหลากหลายตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน ซึ่งทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.5 กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

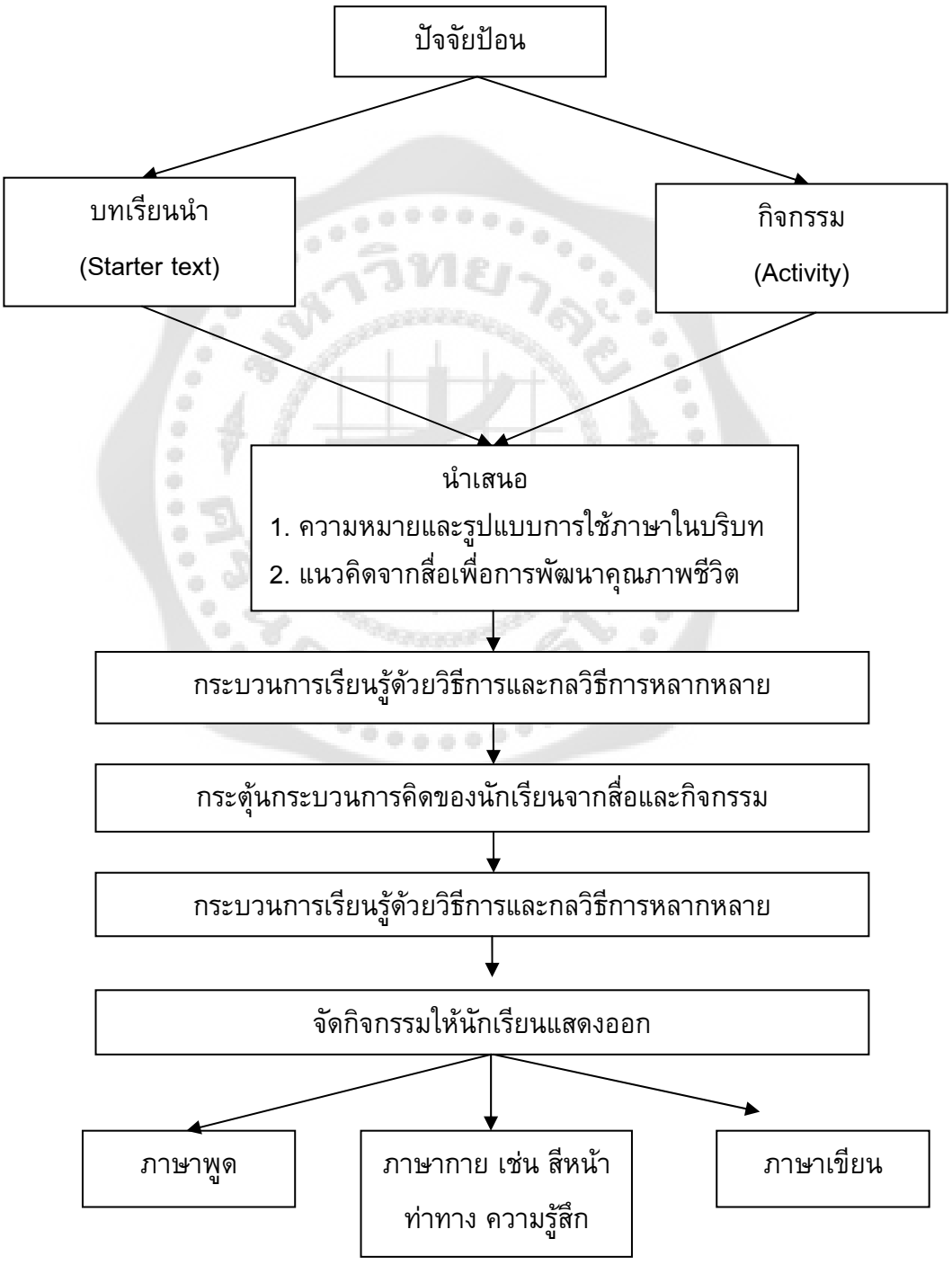

ภาพประกอบ 9 กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ที่มา: เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2550).*การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ หนังสือเพื่อปวงชน.* หน้า 69.

การจัดรูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

เสาวลักษณ์ รัตตนวิชช์ (2550: 69-71) กล่าวว่า การวางแผนการจัดโครงการสอนภาษาแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาได้จัดรูปแบบการสอนเป็น 3 ระดับ เพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน และแผนการดำเนินกิจกรรม เพื่อการรับรู้และเรียนรู้อย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของนักเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ดังนี้

รูปแบบที่ 1 สำหรับนักเรียนที่ยังไม่สามารถอ่านออกและเขียนได้ ซึ่งการจัดสื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องจัดให้แตกต่างกันตามความสนใจ ประสบการณ์และจำเป็นในการนำไปใช้ของนักเรียน มีจุดมุ่งหมายคือ การให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษาเป้าหมายที่จะเรียนสนุกสนานกับการเรียนภาษามีความสามารถในการอ่าน เขียน ฟัง พูด ด้วยความคิดของตนเองในระดับพื้นฐาน โดยเข้าใจโครงสร้างของภาษาขั้นพื้นฐาน สามารถสื่อสารภาษาให้เป็นที่เข้าใจและนำมาปฏิบัติในชีวิตได้

รูปแบบที่ 2 สำหรับนักเรียนที่สามารถในการอ่านออกและเขียนได้ แต่ไม่คล่องแคล่ว มีจุดมุ่งหมายคือ การให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการอ่านและการเขียนในบริบทที่หลากหลายตามจุดมุ่งหมายของการสื่อสารที่จำเป็น โดยใช้เทคนิคหรือกลวิธีการอ่านการเขียน ที่จะช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแปลความ ตีความ ขยายความได้ดีด้วยความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง สามารถสรุปความและวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อความ

รูปแบบที่ 3 สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนในระดับสูงขึ้นหลังจากที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนเนื้อความในแต่ละอรรถลักษณ์ได้อย่างหลากหลาย มีจุดมุ่งหมายคือ การให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝน การสื่อสารภาษาของตนทั้งภาษาพูด ภาษาเขียนและภาษากายได้อย่างมีวิจารณญาณในระดับที่สูง โดยสามารถหาข้อมูลจากสื่อเอกสารทั้งที่อยู่ในหลักสูตรและทั่วไปได้ ถ่ายทอดเป็นภาษาของตนเองให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะและมีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

จุดมุ่งหมาย

กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เน้นพัฒนานักเรียนที่ไม่สามารถอ่านออก เขียนได้ และมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาน้อย เพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 72-117)

ระดับวัยและความสามารถ

สำหรับนักเรียนทุกวัยที่ไม่สามารถอ่านออกและเขียนได้ ส่วนครูสามารถใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนต้องปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน

การจัดสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนสำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ควรจัดตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน ที่นักเรียนจะต้องมีประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน มีอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความบันเทิง (Reading for entertainment) สื่อการสอน ได้แก่ หนังสือประเภทนิทาน นิยาย ซึ่งการเลือกสื่อการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความสนใจ ระดับวัยและเพศของนักเรียน

2. การอ่านเพื่อปฏิบัติ (Read to do) สื่อการสอน ได้แก่ หนังสือประเภทวิธีการต่างๆ เช่น การทำอาหาร การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การทำงานฝีมือ วิธีใช้ยา เพื่อบำบัดโรค วิธีใช้อุปกรณ์ต่างๆ ฯลฯ

3. การอ่านเพื่อการเรียนรู้ (Read to learn) สื่อการสอน ได้แก่ หนังสือประเภทสารคดี และหนังสือข้อเท็จจริงในสาระความรู้ต่างๆ เช่น สารานุกรม ซึ่งนักเรียนแต่ละวัยมีความสนใจในข้อเท็จจริงที่ประสงค์ที่จะเรียนรู้ต่างกัน ดังนั้นครูควรจัดสื่อการสอนไว้อย่างหลากหลายตามความสนใจของนักเรียน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะเน้นการใช้สื่อการสอนเพื่อเป็นปัจจัยป้อน ได้แก่ รูปแบบของการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับกาลเทศะ บริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ทั้งยังสอดแทรกแนวคิดสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งการจัดสื่อการสอนควรพิจารณาจุดมุ่งหมายของการอ่านในชีวิตประจำวัน 3 ประการ มาพัฒนาด้วยการจัดสื่อการสอนเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บทเรียนนำ (starter text) สื่อประเภทนี้จัดในรูปเล่มหนังสือที่ใช้อ่านทั่วไป เช่น หนังสือนิทาน นิยาย สารคดี ซึ่งขนาดความยาวของเรื่องขึ้นอยู่กับระดับวัยและความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน

2. กิจกรรม (activity) สื่อประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกปฏิบัติ ซึ่งต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความเหมาะสมของวัสดุ อุปกรณ์ที่จัดหาได้ และควรเหมาะสมกับความสามารถและความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละระดับวัยด้วย

การจัดชั้นเรียน

การจัดชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะชั้นเรียนส่งผลตรงต่อสภาพการเรียนการสอนของครูและนักเรียน ทั้งด้านวิชาการและจิตวิทยา ซึ่งการจัดชั้นเรียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ การจัดชั้นเรียนที่ดี ครูควรพิจารณาสภาพทั่วไปในห้องเรียน เตรียมการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น หาสถานที่ที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนและควรสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนด้วยการตกแต่งชั้นเรียนให้มีมุมน่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องราวที่จะเรียนในแต่ละเรื่อง เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น

2. โอกาสในการสอนเป็นรายบุคคล ครูควรหาโอกาสใกล้ชิดนักเรียนทุกคน เพื่อคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ส่วนนักเรียนเองจะมีโอกาสใกล้ชิดกับครู ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเอง จนสามารถปรึกษาปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเรียนกับครูได้โดยตรง

3. การตอบสนองของครูต่อนักเรียนที่มีความสามารถ ความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน การจัดชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพในด้านการจัดกลุ่มนักเรียนทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ครูต้องคำนึงถึงระดับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยในกลุ่มหนึ่งต้องมีนักเรียนที่มีระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง และไม่เก่ง ซึ่งการจัดชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จึงยึดหลักการการจัดกลุ่มนักเรียนให้ทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน

4. โอกาสในการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อม การจัดชั้นเรียนที่ดี คือ การจัด โอกาสที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากสภาพแวดล้อม เช่น บอร์ดนิทรรศการ ป้ายนิเทศ รูปภาพ ตัวอักษร เทปเพลงและคำบรรยายเกี่ยวกับเรื่องที่เคยเรียน การตกแต่งชั้นเรียนด้วยผลงานของ นักเรียนที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว เช่น บัตรคำ เรียงความ ประโยคที่ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียน เอื้อต่อการเรียนเรียนรู้ของนักเรียน

การจัดชั้นเรียนที่สอนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จึงจัดตามหลักการมีลักษณะดังนี้

1. จัดชั้นเรียนให้มีที่นั่งเป็นครึ่งวงกลม นั่งสับห่างกันในแต่ละแถวเพื่อให้นักเรียนแต่ละคนมองเห็นครูนั่งอยู่ตรงกลาง ส่วนครูสามารถมองและพูดคุยกับนักเรียนได้ทั่วถึง ซึ่งการจัดชั้นเรียนลักษณะนี้ เพื่อให้ครูมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนในการนำเสนอการเรียนการสอน

2. จัดที่นั่งให้นักเรียนไว้ทำงานกลุ่ม โดยจัดเก้าอี้ของนักเรียนให้ติดกันนั่งเป็นกลุ่ม เช่น กลุ่มละ 4-5 หรือ 6 คน ควรมีทางเดินให้ครูเดินไปดูและช่วยเหลือนักเรียนในขณะเรียนและทำงานเป็นกลุ่มได้

3. จัดสถานที่เพื่อแสดงแผนภูมิที่จำเป็นบนฝาผนังห้องหรือกระดาน เช่น แผนภูมิแสดงการเขียนตัวอักษรทั้งพยัญชนะและสระที่ถูกต้อง แผนภูมิพยัญชนะในกลุ่มอักษรสูง อักษรต่ำ การเขียนสระ และตัวอย่างการผันเสียง ช

4. การจัดกิจกรรม ได้แก่ มุมเขียน มุมอ่าน มุมค้นคว้า ที่ครูอาจเตรียมกระดาษและดินสอไว้ให้ พร้อมยกตัวอย่างของการเขียน หรือคัดลายมือที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนได้ทดลองเขียน เมื่อมีเวลาว่างสำหรับมุมอ่านครูจัดหาหนังสือนิทาน สารคดี หนังสือเกี่ยวกับวิธีการมาไว้ให้นักเรียนอ่าน

5. จัดมุมแสดงผลงาน โดยจัดผลงานของนักเรียนทั้งการเขียน การวาดรูป เช่น หนังสือเล่มใหญ่ หรือการประดิษฐ์ในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองมาชมผลงาน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างกำลังใจและความภาคภูมิใจในความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน

5.6 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ต้องคำนึงถึงประเภทของสื่อที่ถือเป็นบทเรียน ที่เป็นนิทาน และสารคดี มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังภาพประกอบ 10

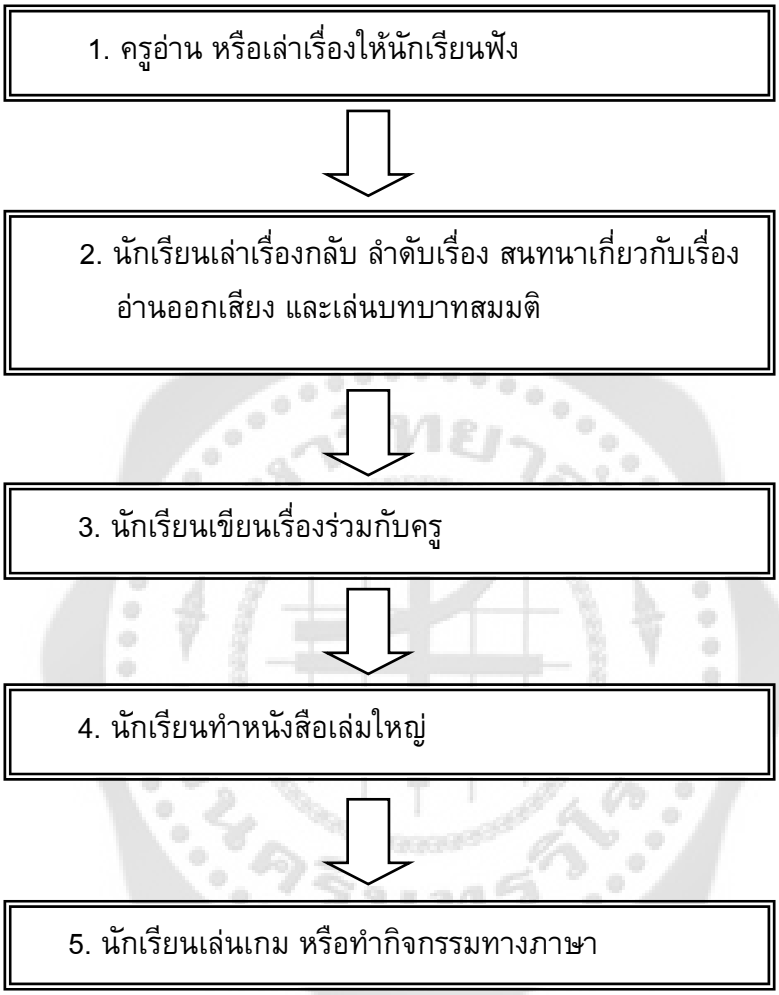

ภาพประกอบ 10 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

ที่มา: เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2550). *การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้ หนังสือเพื่อปวงชน.* หน้า 80.

รายละเอียดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีดังนี้

ประเภทสื่อการสอน: นิทาน และสารคดี

ขั้นตอนที่ 1: ครูอ่าน หรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนเข้าใจความหมายรวมของเรื่องและได้ความคิดรวบยอดของเรื่องที่อ่าน และมีโอกาสฝึกทักษะการฟังอย่างถูกต้องด้วยความคิดของนักเรียน

วิธีการ:

1. ครูนำเสนอภาพหน้าปกให้นักเรียนทายว่าเรื่องที่อ่านจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เพื่อให้นักเรียนใช้จินตนาการและดึงความรู้เดิมมาใช้ ซึ่งเมื่อนักเรียนมีความสนใจและความตั้งใจฟังเรื่องราว จะทำให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ดี

2. เมื่อนักเรียนทายเรื่องราวแล้ว ครูพูดย้ำว่ากำลังจะอ่านเรื่องอะไร ซึ่งนักเรียนคนที่ทายถูกจะรู้สึกสนุก ส่วนนักเรียนที่ทายไม่ถูกจะท้าท้ายให้เขาทายต่อไปว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร

3. ครูลงมืออ่านเรื่องทีละหน้า พร้อมทั้งใช้ภาพประกอบในแต่ละหน้า เพื่อช่วยให้นักเรียนได้จินตนาการเรื่อง เมื่อครูอ่านจบแต่ละหน้าโดยใช้เสียงและท่าทางประกอบให้การสื่อความหมายของภาษาชัดเจน แล้วให้นักเรียนทายเรื่องในหน้าถัดไป

การประเมินผล: สังเกตดูว่านักเรียนสามารถตอบคำถามที่ง่ายจากครูได้ไหมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น ใครทำอะไร หรือมีอะไรเกิดขึ้น ที่ไหน อย่างไร

ขั้นตอนที่ 2: นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนได้ความคิดรวบยอดของเรื่อง เข้าใจความหมายของเสียง มีโอกาสฝึกการฟัง การพูด การออกเสียง และใช้ภาษาท่าทางสื่อความหมาย

วิธีการ: ครูให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ หรือลำดับเรื่องโดยให้ช่วยกันในกลุ่ม ส่วนครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนเล่าไม่ได้ ควรพูดนำหรือพูดเสริม เพื่อให้นักเรียนสามารถต่อเรื่องราวจนจบได้และประสบความสำเร็จในการสื่อความ

การประเมินผล: สังเกตความถูกต้องจากการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียน การลำดับเรื่อง การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมุติและการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นตอนที่ 3: นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรสามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเรื่องที่เขียนได้ และฝึกประชาธิปไตยในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

วิธีการ: ครูใช้กระดาษดราฟท์แผ่นใหญ่ ตัดออกประมาณ 1/2 เพื่อเป็นอุปกรณ์ในการเขียนแทนกระดานดำ โดยใช้สีเมจิกสีน้ำเงินหรือสีดำแทนชอล์ค การไม่ใช้กระดานดำและชอล์คเพราะใช้เวลาในการเขียนเรื่องหลายคาบเรียนและต้องเก็บเรื่องเดิมที่เขียนไว้เพื่ออ่านซ้ำ จนกว่าจะจบเรื่องหนึ่ง

ครูควรเตรียมติดกระดาษแผ่นใหญ่บนกระดานดำ หรือบนบอร์ดให้เรียบร้อย ควรตีเส้นเพื่อการเขียนที่สวยงามชัดเจน ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่เช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 1 จัดระเบียบให้ผู้เรียนได้ใกล้ชิดกับครู ซึ่งครูเริ่มการสอนโดยให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่องที่เคยเรียนในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ที่เคยแสดงบทบาทสมมุติแล้ว ครูอาจนำรูปภาพในหนังสือให้ดูลำดับของเหตุการณ์ เพื่อช่วยการเล่าเรื่องบ้าง เมื่อเล่าเรื่องจบแล้ว ครูจึงบอกให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องใหม่เป็นภาษาของนักเรียนเอง โดยให้นักเรียนเป็นคนบอกเรื่อง ส่วนครูทำหน้าที่เขียนบนกระดาษแผ่นใหญ่ และควรให้นักเรียนอาสาออกมาวาดรูปภาพประกอบเรื่องที่เขียน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้จินตนาการเรื่องจากการอ่านในใจได้เป็นอย่างดี ทำให้มีความเข้าใจคำที่อ่านได้อย่างแม่นยำและสามารถจำคำที่อ่านได้โดยไม่ต้องมีการบังคับให้ท่องจำ

กลวิธีการตกลงเขียนร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน สรุปได้ดังนี้

1. ให้นักเรียนช่วยกันคิดประโยคที่จะเขียนและเสนอประโยคที่ต้องการรวมทั้งชื่อเรื่องให้ครูเลือกประโยคที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเป็นหลัก ซึ่งครูต้องพยายามช่วยแก้ไขประโยคให้ถูกต้องด้วยการพูดทวนประโยคที่นักเรียนต้องการเสียใหม่ ถ้าไม่ถูกต้องและให้นักเรียนย้ำประโยคนั้นก่อนที่ครูจะลงมือเขียน ในขณะที่เขียนครูควรออกเสียงแต่ละคำที่เขียน เพื่อให้นักเรียนรู้ว่ากำลังเขียนคำใด จากนั้นฝึกให้นักเรียนอ่านเองและทำความเข้าใจความหมายนั้น

2. เว้นที่ว่างในกระดาษแผ่นที่เขียนเรื่องร่วมกัน เพื่อให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่อง โดยจินตนาการภาพให้สอดคล้องกับเรื่องของตนเอง

3. ทบทวนอ่านเรื่องเดิมที่เขียนทุกครั้งทุกแผ่น ก่อนจะเขียนเรื่องใหม่ต่อไปด้วยวิธีเดียวกันจนจบเรื่อง

ข้อสังเกต: สำหรับนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มาก่อน การตกลงเขียนเรื่องในขั้นตอนที่ 3 นักเรียนอาจเปลี่ยน เนื้อเรื่องที่เขียนได้บ้าง เช่น เปลี่ยนตัวละคร เปลี่ยนสถานที่

การประเมินผล: สังเกตการณ์บอกลำดับเรื่องของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำและประโยคและการจำคำในประโยค

ขั้นตอนที่ 4: นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยการแสดงศักยภาพและความรับผิดชอบอย่างหลากหลายในการฝึกการอ่านการเขียน การเข้าใจความหมายในบริบทในแต่ละสถานการณ์และใช้จินตนาการ หรือศิลปะในการคิดสร้างสรรค์เพื่อการสื่อภาษา รวมทั้งได้รับการสอนซ่อมเสริมจากครูเป็นรายบุคคล

วิธีการ: ครูควรแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันให้นักเรียนรู้ โดยเน้นว่าในการทำหนังสือเล่มใหญ่ร่วมกันในกลุ่ม เพื่อให้มีหนังสือของกลุ่ม สำหรับการค้นคว้าหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกคนต้องสามารถอ่านหนังสือนี้ได้ทุกหน้าและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอ่าน การวางแผนงาน การวาดภาพประกอบใน

แต่ละหน้ารวมทั้งการจัดทำปกให้สวยงามตามแนวคิดร่วมกันของกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่ไม่มีความสามารถในการเขียน ครูควรเป็นผู้เขียนประโยคจากเรื่องที่ตกลงร่วมกันในขั้นตอนที่ 3 ให้นักเรียนทุกกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ดูตัวอย่างการเขียนที่ถูกต้อง

ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งกลุ่มละประมาณ 4-5 คน ควรให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบงาน โดยผลัดกันทำหน้าที่ต่างๆ เช่น ประธาน เลขานุการ บรรณาธิการ ฝ่ายศิลป์ หรือผู้ช่วยฝ่ายต่างๆ

หมายเหตุ: กระดาษสำหรับทำหนังสือเล่มใหญ่ ขนาดกว้าง 16 ½ นิ้ว ยาว 23 นิ้ว การทำหนังสือเล่มใหญ่มีอุปกรณ์ที่จำเป็น มีดังนี้

1. กระดาษแผ่นใหญ่
2. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก (มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษเขียนด้านใน)
3. กาว
4. กรรไกร
5. ดินสอสี หรือสีเทียน
6. ที่เย็บกระดาษ
7. สติ๊กเกอร์รูปตัวอักษร
8. มีดตัดกระดาษคุณภาพดี (เฉพาะครูเท่านั้น)
9. กระดาษกาว
10. สีเมจิก (เฉพาะครูเท่านั้น)

การประเมินผล:

1. สังเกตการณ์อ่านและการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดีไหม

ขั้นตอนที่ 5: นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาเช่น เล่มเกม หรือทำกิจกรรมการฟังการพูด การอ่าน และการเขียน

จุดมุ่งหมาย: ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษาต่างๆ ได้แก่ เสียง ตัวสะกด ไวยากรณ์ จนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่านได้

วิธีการ: ครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าสะกดคำ การเขียนคำและประโยค

การจัดกิจกรรมทางภาษาในขั้นตอนที่ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

1. จำคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ โดยให้นักเรียนเล่มเกมที่สามารถจำคำในหนังสือเล่มใหญ่ที่ได้ทำกับเพื่อนในกลุ่มได้ เช่น ใช้เกมบัตรคำง่ายๆ เพื่อหาคำเทียบคำ เติบคำด้วยเกมบิงโก หรือโดมิโน

2. อ่านคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ โดยให้นักเรียนลองแข่งขันกันอ่านคำในหนังสือเล่มใหญ่ หลังจากที่จำคำได้แล้วเล่นเกม ได้แก่ เกมม้าแข่ง โดยแข่งกันอ่านคำและเลื่อนตำแหน่งของม้าแข่งของแต่ละกลุ่มเมื่ออ่านได้ ม้าของฝ่ายใดถึงเส้นชัยก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ

3. เขียนคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ หลังจากที่อ่านคำได้แล้ว โดยนักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ทันที เนื่องจากความสามารถในการเขียนจะเขียนต่อเนื่องจากประสบการณ์ในการอ่าน ดังนั้นจึงควรให้นักเรียนได้ลองฝึกเขียนคำที่เคยอ่านได้หรือมีประสบการณ์ในการอ่านและเข้าใจความหมายได้ดี

4. นำคำมาแต่งประโยคปากเปล่า กิจกรรมนี้สำหรับนักเรียนที่สามารถเขียนคำอ่านคำ จำคำได้แล้ว

5. ให้นักเรียนอ่านและเขียนประโยคที่แต่ง หลังจากที่ได้ฝึกการแต่งประโยคปากเปล่ามาแล้ว

6. ให้นักเรียนสร้างคำใหม่ได้ เมื่อนักเรียนแต่งประโยคอ่านและเขียนประโยคได้ควรฝึกให้นักเรียนลองหาคำ หรือนำคำมาประสมกันแล้วผันเสียง

7. นำคำใหม่มาแต่งประโยคปากเปล่าได้ เช่นเดียวกันกับวัตถุประสงค์ของการเล่นเกมข้อที่ 4 เมื่อนักเรียนรู้จักการหาคำใหม่แล้ว ควรให้นักเรียนนำคำมาแต่งประโยคโดยใช้การแข่งขันด้วยเกมเพื่อให้เกิดความสนุกสนานและมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

8. อ่านเรื่องจากเรื่องใหม่ได้ เมื่อนักเรียนอ่านและเขียนประโยคได้โดยเฉพาะแต่งประโยคได้ ควรให้โอกาสนักเรียนอ่านหนังสือที่หลากหลายตามความสนใจ

9. บอกรายละเอียดจากสิ่งที่อ่าน-ที่ฟัง และพบเห็นในชีวิตประจำวันได้ การอ่านและการฟังเรื่องราวช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษา

10. พูดตอบโต้-สนทนาเรื่องใหม่ได้ การได้ฝึกพูดตอบโต้สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการคิดที่หลากหลายและใช้ประสบการณ์ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง

11. เขียนเรื่องสั้นได้ เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาหลากหลายทำให้นักเรียนมีจินตนาการ และมีความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน

การประเมินผล: สังเกตความถูกต้องในการทำกิจกรรมทางภาษาแต่ละจุดประสงค์ เช่น ความถูกต้องในการเทียบคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยค การเขียนสะกดคำ การเขียนเครื่องหมายวรรคตอนในประโยค และการเล่นเกมในชั้นเรียน

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

กลวิธีการสอนที่สำคัญของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาคือ วิธีการเสริมต่อการเรียนรู้จากครูเพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการพัฒนาทักษะทางภาษาและช่วยให้เกิดการพัฒนาทางปัญญาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งกลวิธีดังกล่าวทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนรู้และมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษามากขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2550: 166)

6.1 ความหมายของกลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2550: 168) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เป็นการช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยการเสริมต่อความคิดของนักเรียนที่ต้องการแสดงออกทางภาษาเพื่อสื่อความหมาย ครูทำได้ดังนี้

1. พูดนำและกระตุ้นให้นักเรียนคิดเติมเนื้อความได้
2. พูดย้ำเพื่อเน้นให้นักเรียนสนใจ จนนักเรียนสามารถปฏิบัติและสื่อสารความคิดได้
3. พูดเสริม เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการสื่อความหมายได้
4. พูดให้กำลังใจและสนับสนุนด้วยการใช้ท่าทางแสดงการให้กำลังใจ เช่น พูดชมว่า ดีมาก เก่งมาก เป็นต้น

6.2 บทบาทของครูในการใช้กลวิธีการเสริมแรงต่อการเรียนรู้

กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีขั้นตอนการสอน ดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2550: 169)

ขั้นตอนที่ 1 ช่วยนักเรียนเสริมต่อคำพูดที่สนทนากันเกี่ยวกับความหมายของเรื่อง

ขั้นตอนที่ 2 ช่วยนักเรียนเสริมต่อการเล่าเรื่องกลับของนักเรียนที่ติดขัดนึกไม่ออก

ขั้นตอนที่ 3 ครูและนักเรียนจะช่วยกันคิดเขียนเรื่อง

การเสริมต่อการเรียนรู้ของครูในขั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้จักนึกถึงความหมายและเลือกคำที่พบได้ ซึ่งครูต้องเข้าใจลักษณะและชนิดของเนื้อความที่นักเรียนจะเขียนและพยายามเสริมต่อการเขียนของนักเรียนตามการดำเนินเนื้อความ

ขั้นตอนที่ 4 ใช้การเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนลองอ่านเรื่องในกลุ่มพร้อมกันจากหนังสือเล่มใหญ่ และเล่าเรื่องให้เพื่อนในชั้นเรียนฟังเป็นกลุ่ม ส่วนครูจะอ่านไปพร้อมกับนักเรียน และช่วยเล่าเรื่องจากภาพพร้อมกับนักเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ช่วยเหลือนักเรียนในการเล่นเกม โดยการแนะนำและเล่นไปพร้อมกับนักเรียนในระยะแรก รอจังหวะที่นักเรียนติดขัดและไม่สามารถทำกิจกรรมได้ โดยช่วยทำกิจกรรมไปพร้อมกับนักเรียนทีละตอน แล้วให้นักเรียนทำเล่นเองจนกว่าจะประสบความสำเร็จ

6.3 ประโยชน์ของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

การเสริมต่อการเรียนรู้จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนหลายอย่าง มีดังนี้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์.2550: 178)

1. นักเรียนมีความรู้สึกว่าตนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ และเห็นว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ไม่ยาก
2. นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนประสบความสำเร็จ
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
4. ครูสามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างตรงจุด
5. ครูกับนักเรียนเกิดความสนิทสนมและเป็นกันเอง
6. เกิดความคิดสร้างสรรค์ระหว่างครูกับนักเรียนในการแสวงหาแนวร่วมในการทำงานร่วมกันและสร้างความสามัคคีกัน

จากการศึกษาประโยชน์ของกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สามารถสรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นกลวิธีการสอนที่สำคัญที่ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ เนื่องจากสามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเขาสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้และเห็นว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ไม่ยาก ซึ่งทำให้การสอนของครูสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

วรีพร ชาติชนะ (2547: 54-60) ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบการแก้ปัญหาที่มีต่อความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมแพศึกษา จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมแพศึกษา จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 36 คน ผลการทดลองพบว่าหลังการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหานักเรียนมีความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เบญจา ลาภโสภา (2548: 106-112) ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสาลี อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 25 คน ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT และ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลดาวรรณ ฝาระมี (2553: 63-67) ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนนิคมสร้างตนเองห้วยหลวง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 28 คน ใช้เวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยโครงงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 70.71 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียน 21 คนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 75 ของนักเรียนทั้งหมด 28 คน

ศิริวรรณ ไชยชนะ (2554: 83-91) ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนสวี จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนสวี อำเภอสวี จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 20 คน ใช้เวลาในการทดลอง 18 ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคผสาน (CIRC) มีทักษะด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุรางคนา ชวนพงษ์พานิช (2555: 94-103) ทำการศึกษาการพัฒนาบทเรียนแบบย้อนกลับเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวชิรวิทย์ ฝ่ายมัธยม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 18 คน ผลการทดลองพบว่า บทเรียนแบบย้อนกลับเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยหลักสูตรแม่แบบและแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 บทเรียน โดยแต่ละบทเรียนมีประสิทธิภาพเหมาะสมมากกับระดับความรู้และความสามารถของผู้เรียนและความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนแบบย้อนกลับ

กอนซูลี (Ghonsooly.2011: 234-238) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียนจากกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 136 คน จากสองมหาวิทยาลัย ที่เรียนสาขาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่เป็นกลุ่มควบคุมมีเจตคติด้านบวกจากการประสบผลสำเร็จในด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งผลการวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

หยาง และกาว (Yang; & Gao.2012: 112-117) ทำการศึกษาความสำคัญของการอ่านและความจำเป็นในการบูรณาการของการจัดการเรียนการสอน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่า การสร้างความสนใจด้วยการปูพื้นฐานความรู้ให้นักเรียนก่อนเรียน ทำให้นักเรียนสามารถนำทักษะนั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพขึ้น

แดมเบอร์ (Damber.2013: 96-105) ทำการศึกษาทักษะการเขียนและการอ่าน โดยมีการฝึกปฏิบัติต่างกัน: ความสามารถในการอ่านและการเขียนเปรียบเสมือนเทคโนโลยีที่น่าสนใจ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในห้องเรียนประเทศสวีเดน ผลการวิจัยพบว่า ธรรมชาติของการฝึกทักษะการอ่าน

และการเขียน ครูผู้สอนควรมีความรู้และกรอบแนวคิดในการสอนด้วยการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์หรือการเขียนมาเป็นเครื่องมือในการสอนการเขียน เพื่อส่งผลให้การอ่านและการเขียนมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียนสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กันและครูควรจัดการเรียนการสอนควบคู่กันเพราะเมื่อผู้อ่านมีทักษะการอ่านที่ดี ผู้อ่านย่อมสามารถเขียนงานได้ดี เนื่องจากมีข้อมูลเพียงพอที่จะเขียน และก่อนสอนทักษะการอ่านและเขียน ครูควรปูพื้นฐานความรู้ให้ผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาจริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้เดิมไปบูรณาการเข้ากับความรู้ใหม่ได้ ส่งผลให้การสอนการอ่านและการเขียนประสบผลสำเร็จ

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียนทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

ประสิทธิ์ ด่านซ้าย (2547: 97-103) ทำการศึกษาผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง เทคนิคข้อมูลย้อนกลับและเทคนิคการเสริมแรงทางสังคมต่อความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดงหมากไฟ อำเภอโพนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดงหมากไฟ จำนวน 6 คน จาก 9 คน ที่ได้จากการสำรวจพฤติกรรมความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน การทดลองพบว่าผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและเทคนิคการเสริมแรงทางสังคมทำให้พฤติกรรมความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พระมหาสนิท บุญอ่อน (2549: 136-158) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณร ผู้เรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์เดิมกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนผู้เรียนพระปริยัติธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 35 คน และกลุ่มทดลอง 35 คน ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า สามเณรผู้เรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์เดิม มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุทธิชา เพชรวีระ (2550: 108-116) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษาความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรรคนิยม (Constructivism)กับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน และกลุ่มทดลอง 30 คน ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรรคนิยม

(Constructivism) มีความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนแบบเดิมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุไรวรรณ มานาค (2553: 82-116) ทำการศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพงษาราม (มณีนันทศึกษาลัย) ตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 คน มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ผลการทดลองพบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียน ภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนเธอแลนด์ (Netherland.2004: 140-149) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนและผู้ปกครองในโรงเรียนไตเติล 1 และนันไตเติล 1 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3, 4 และ 5 และผู้ปกครองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐเทนเนสซี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนและผู้ปกครองของโรงเรียนไตเติล 1 มีนิสัยรักการอ่านน้อยกว่านักเรียนและผู้ปกครองของโรงเรียนนัน ไตเติล1 จากรายงานกล่าวว่า โรงเรียนไตเติล 1 มีหนังสืออ่านและสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการศึกษาที่บ้านน้อยกว่าและพบอีกว่านักเรียนทั้งสองโรงเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวัน

มาร์ท (Mart. 2012: 101-105) ทำการศึกษาการกระตุ้นผู้เรียนวัยเด็กในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเรื่องเล่า โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนที่อยู่ในวัยเด็ก ผลการวิจัยพบว่า เรื่องเล่าสามารถกระตุ้นผู้เรียนในวัยเด็กได้อย่างดี โดยเรื่องเล่าจะสร้างความสุขและบรรยากาศที่ดีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งเรื่องเล่าเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนในวัยเด็กเกิดการเรียนรู้ภาษา เมื่อเด็กเขาชื่นชอบพวกเขา ก็จะหาเรื่องเล่าที่ง่าย ๆที่จะทำให้เข้าใจและยังเป็นการหาโอกาสให้ผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ

บาสการ์ และซาวด์ดิราจ (Bhaskar; & Soundirarj. 2013: 111-115) ทำการศึกษาการศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนหลักสูตรวิศวกรรมเครื่องกล ที่มาจากรัฐทมิฬ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในระดับวิทยาลัยมีเจตคติทางบวกในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในระดับโรงเรียน ซึ่งตัวแปรที่กำหนด การเปลี่ยนเจตคติทางบวกครั้งนี้คือ การจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ โดยจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความสนใจของนักเรียนแต่ละคน และการจัดสภาพบรรยากาศที่ดีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับวิทยาลัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการเรียน สรุปได้ว่า การสร้างความสนใจในการเรียนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น สร้างสื่อที่เร้าความสนใจ จัดกิจกรรมทางภาษาให้ผู้เรียนสนใจเหมาะสมกับเพศและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและจัดบรรยากาศที่ดีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อันส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น

7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

พระมหาธีรังกูร บำรุง (2548: 123-133) ทำการศึกษาความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนมหาวชิราลงกรณ์ราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนนักเรียน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ใช้เวลาในการทดลอง 20 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบโครงสร้างระดับยอดมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภโชค สีวันนา (2556: 91-102) ทำการศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เรื่อง ความคล้าย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ สมุทรสาครในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 29 คน ใช้เวลาในการทดลอง 19 คาบ ผลการทดลองพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องความคล้าย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตันเยลี (Tanyeli. 2009: 564-567) ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบนออนไลน์ในด้านความสามารถในการอ่านของผู้เรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมดิเตอเรเนียน ตะวันออก (EMU) ประเทศตุรกี ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนการอ่านบนออนไลน์วิชาภาษาอังกฤษกับนักศึกษากลุ่มทดลองในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเมดิเตอเรเนียนตะวันออก พบว่าการสอนลักษณะนี้ช่วยลดงานสอนของครู และทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี หรือทำให้นักศึกษามีความสุขเวลาทำกิจกรรมการอ่านจากออนไลน์ ซึ่งการจัดการเรียนการสอน ลักษณะนี้จะเป็นเครื่องมือและรูปแบบในการเรียนรู้ที่สำคัญในอนาคต

ไอวาซี และดีเวคซิโอกลู (Ayvaci; & Devecioglu. 2010: 2083-2087) ทำการศึกษาการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสอนผังความคิดในโรงเรียนระดับปฐมวัย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนทรับซอน ประเทศตุรกี นักเรียนทั้งหมด 36 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 18 คน และกลุ่มควบคุม 18 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบเดิม ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อกลางในถ่ายทอดเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ดี

และช่วยกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนระดับปฐมวัยสนใจการเรียนรู้ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะมีการตอบสนองนักเรียนเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี

ไซน์นิ และมาซดายัสดา (Zaini; & Mazdayasda.2014: 1975-1982) ทำการศึกษาผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนรู้ภาษาในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา คณะศิลปะศาสตร์ ภาควิชาและวรรณคดีภาษาอังกฤษ ประเทศอิหร่าน จำนวน 44 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบเดิม ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้ และในบทเรียนมีการตอบสนองต่อนักศึกษาเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการกระตุ้นความสนใจให้นักศึกษาสนใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีและประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อกลางที่ดีในการทอดความรู้ไปสู่นักเรียน และช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของครูประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถตอบสนองต่อนักเรียนเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดีและนักเรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของแต่ละคน

7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

สุจิตตรา สิงหการ (2547: 107-117) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและพฤติกรรมด้านมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษารูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) แขวงคลองเตย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 96 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษารูป แบบที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและมีความพฤติกรรมด้านมีระเบียบวินัยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นภาพร กุลเรืองทรัพย์ (2547: 98-108) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเจตคติต่อการเรียน และการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา(รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 87 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ

มุ่งประสบการณ์ทางภาษารูปแบบที่ 1 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการปรับตัวของนักเรียนไม่พบความแตกต่างกัน

ศศิกาญจน์ ชีถนอม (2553: 88-97) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอนซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 2 (บ้านมลายูบางกอก) จำนวน 50 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 26 คน และกลุ่มควบคุม 24 คน ใช้เวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วอลเกอร์ และคนอื่นๆ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2550: 26-27 อ้างอิงจาก Walker; et. al. 1980-1985) ทำการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนกับนักเรียนชาวอะบอริจินส์ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนเทเกอร์ พาร์ค ประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในโรงเรียนแห่งนี้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดี ทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนสามารถเรียนวิชาอื่นๆและพัฒนาบุคลิกภาพได้ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 สรุปได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เป็นวิธีการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการสอนต่อเนื่องและสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างบูรณาการ โดยครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ หรือให้กำลังใจนักเรียนให้เรียนรู้ได้ประสบผลสำเร็จ อันทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการทดลอง
3. การรวบรวมข้อมูล
4. แผนการดำเนินการทดลอง
5. วิธีการดำเนินการทดลอง
6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้การวิจัย

การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เรียนวิชา อ 21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ห้องเรียน มีนักเรียน ทั้งหมด 517 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เรียนวิชา อ 21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากห้องเรียน 12 ห้อง ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 มีนักเรียนจำนวน 45 คน เป็นกลุ่มทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง 11 สัปดาห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 รวมใช้เวลาทั้งหมด 28 ชั่วโมง รวมทั้งการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2558

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองวิจัย เป็นเรื่องสั้นที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือเรียน บทความ และหนังสือทำอาหาร โดยมีเนื้อหาตามชนิดของเนื้อความที่แตกต่างกัน จำนวน 3 ชนิด ได้แก่

1. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง “Surprise Birthday”
2. เรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) เรื่อง “On the beach”
3. เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง “How to make hot chocolate”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองวิจัย มีดังนี้

1. เครื่องมือในการดำเนินการทดลองวิจัย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 3 แผน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Performance Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple Choices) จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ และเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน (Equivalency Tests) เพื่อใช้ในการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนสามารถแปลความ บอกรายละเอียด สรุปความ ตีความ จับใจความสำคัญและวิเคราะห์ความของเรื่องที่อ่าน ซึ่งการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งก่อนและหลังทดลองหลายช่วงเวลา การใช้ข้อสอบคู่ขนาน เพื่อแก้ปัญหาตัวแปรแทรกซ้อน หรือการจำข้อสอบที่กลุ่มตัวอย่างได้ทดสอบ

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing Performance Test) เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัยเขียนเรียงความจากภาพ 1 เรื่อง ซึ่งพิจารณาความสามารถตามเกณฑ์การให้คะแนน ระหว่างผู้ตรวจ 2 คน เกี่ยวกับการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องในการแต่งประโยค รวมถึงความสมบูรณ์ ในการเขียน การลำดับความ การเลือกใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่น จำนวน 20 คะแนน

2.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสนใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการทดลอง

1. ขั้นตอนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ข)

1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเทคนิคการผลิตบทเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อการศึกษา ทางไกลบนอินเทอร์เน็ต (e-Learning) ของ ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และคนอื่นๆ (2554) สื่อและนวัตกรรมแห่ง การเรียนรู้ ของ วรวิทย์ นิเทศน์ศิลป์ (2551) เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม ของ กิดานันท์ มลิทอง (2543) การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน ของ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547) สร้างสื่อมัลติมีเดียสำหรับ E-Learning ของ ชาลี กาญจนรัตน์ (2554) และการพัฒนาสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ ของ เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง (2555)

1.3 ศึกษาขั้นตอนการสอนและกำหนดเนื้อหาที่ใช้สอน โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จากสื่อที่มีเนื้อหาตามชนิดของเนื้อความที่แตกต่างกันของภาษา (Text Types) (เสาวลักษณ์ รัตวิชช์. 2550: 54-62)

1.4 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จาก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ ATeacher's Manual for CLE Teaching of Beginners ของ Rattanavich (1997)Teaching All the Children to Read ของ Walker, Sawalak and Oller (1992) การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการรู้หนังสือเพื่อปวงชน ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2550) รายงานวิจัยโครงการการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (2531-2538) เล่ม 1-3 ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2540) เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531) และการประเมินความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาและสภาพการดำเนินการเรียนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา ของ กระทรวงศึกษาธิการ (2536: 3-4) และวิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน ของ สุคนธ์ สินธพานนท์ และคนอื่นๆ (2554: 233-247)

1.5 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการสอน เป็นเนื้อหาตามชนิดของเนื้อความที่แตกต่างกันของภาษา (Text Types) และเป็นเรื่องสั้นที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือเรียน บทความ และหนังสือทำอาหาร และมีการพิจารณาถึงความยากง่ายรูปแบบประโยคและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเลือกเนื้อหาตามชนิดของเนื้อความ (Genre) 3 ชนิด ดังนี้

1. ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง “Surprise birthday”

2. ประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) เรื่อง “On the beach”

3. ประเภทวิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง “How to hot chocolate”

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกลุ่มทดลองทั้ง 3 ชนิด ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.6.1 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่

2. เกมเรียงตัวอักษร

3. เกมเรียงประโยค

4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์

5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ

6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

1.6.2 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่
2. เกมสะกดคำ
3. เกมปิดคำ
4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์
5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ
6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

1.6.3 เนื้อหาประเภทวิธีการ (Procedure Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังการแนะนำวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่องและศึกษาวิธีการทำพร้อมดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปแล้วตามลำดับขั้นตอนหรือพูดย้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำทดลองปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่
2. เกมปิดคำ
3. เกมเรียงตัวอักษร
4. เกมบิงโก
5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ
6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทั้ง 3 แผน ที่สร้างเสร็จเรียบร้อยไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับเนื้อหาและให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยปรับปรุงด้านการใช้ภาษาในแผนการจัดการเรียนรู้

1.8 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจและพิจารณาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของบทเรียนและลงความเห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจุดประสงค์การเรียนรู้ได้หรือไม่ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) (ล้วน

สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249) เกณฑ์การคัดเลือก ≥ 0.50 และได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 - 1.00
และทำการปรับปรุงแก้ไขขนาดและสีตัวอักษรในบทเรียนคอมพิวเตอร์ให้มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิม

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา รูปแบบที่ 1 และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาธรจำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสม หลังทราบข้อบกพร่อง ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่วนบทเรียนคอมพิวเตอร์ปรับปรุงโดยเพิ่มคำสั่งและวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้ชัดเจนให้เรียบร้อย ก่อนนำไปใช้ทดลองจริง

ตาราง 3 เปรียบเทียบการสอนแบบ CLE I กับ สอนแบบ CLE I ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประเภทเนื้อหาที่เป็นแบบเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)
ประเภทเนื้อหาที่เป็นแบบเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre)

การสอนแบบ CLE I	การสอนแบบ CLE I ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง	นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนา หรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง และเล่นบทบาทสมมติ	นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ
ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู	นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครูและนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน
ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่	นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความ เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่
ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา และใช้หนังสือเล่มใหญ่ที่ทำเสร็จในขั้นที่ 4 เป็นแหล่งการเรียนรู้ และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา	นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา

ประเภทเนื้อหาที่เป็นแบบวิธีการ (Procedure Genre)

การสอนแบบ CLE I	การสอนแบบ CLE I ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ขั้นที่ 1 ครูแนะนำอุปกรณ์และวัสดุต่างๆ และสาธิตเกี่ยวกับการทำทีละขั้นตอนอย่างชัดเจน	นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังการแนะนำวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่องและศึกษาวิธีการทำพร้อมดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปแล้วตามลำดับขั้นตอนหรือพูดย้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำทดลองปฏิบัติ	นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่างๆ ที่ครูสอนไปแล้วตามลำดับขั้นตอนหรือพูดย้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำทดลองปฏิบัติ
ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่ทำลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ส่วนครูทำหน้าที่หาข้อตกลงร่วมกัน	นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู โดยนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้านเพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน
ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความตามที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงเป็นเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่	นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความ
ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่เป็นแหล่งในการเรียนรู้	นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทาภาษา

2. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ข)

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

2.2.1 Language Test at School ของ Oller (1979: 381-400)

2.2.2 Testing Communicative Performance ของ Carrell (1980: 37-49)

2.2.3 Modern Language Testing ของ Vallette (1977: 200)

2.2.4 Techniques in testing ของ Madsen (1983: 76-101)

2.2.5 แนวการสร้างข้อสอบภาษา ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538)

2.2.6 เอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน มัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531)

2.2.7 การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 120 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple Choices) โดยวัดเรื่องความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนสามารถแปลความ บอกรายละเอียด สรุปความ ตีความ จับใจความสำคัญและวิเคราะห์ความของเรื่องที่อ่าน โดยใช้แบบทดสอบคู่ขนาน (Equivalency Tests) จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ โดยวัดเรื่องเดียวกันมีจำนวนข้อเท่ากัน ความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกัน

2.4 หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 ฉบับ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจและพิจารณาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และลงความเห็นว่าแบบทดสอบสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ได้หรือไม่ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249) เกณฑ์การคัดเลือก ≥ 0.50 และได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 - 1.00

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 ฉบับ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับปรุงในด้านการใช้ภาษาและการจัดรูปแบบของแบบทดสอบ

2.6 หาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 2 ฉบับ โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิริรัตนาธร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 100 คน

2.7 วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 2 ฉบับ โดยพิจารณาคัดเลือกข้อสอบแต่ละข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ ซึ่งฉบับที่ 1 ได้ความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.23-0.64 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24-0.64 ส่วนฉบับที่ 2 ได้ความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.22-0.65 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24-0.70 ตามลำดับ

2.8 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 2 ฉบับ เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ซึ่งทำเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน โดยหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ.

2539: 215) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.83 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.84 ตามลำดับ

2.9 พิจารณาผลการวิเคราะห์จากข้อ 3.7 และ 3.8 เพื่อสรุปผลการเปรียบเทียบแบบทดสอบคู่ขนาน การอ่านภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

ตาราง 4 การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบคู่ขนาน (Equivalency Tests) จำนวน 2 ฉบับ

ประเด็นพิจารณา	Test 1	Test 2	ผลการพิจารณา
1. เนื้อหา	เรื่องสั้น	เรื่องสั้น	วัดเนื้อหาเรื่องเดียวกัน
2. จำนวนข้อ	30	30	จำนวนข้อเท่ากัน
3. ความยากง่าย	0.23-0.64	0.22-0.65	ค่าความยากง่ายใกล้เคียงกัน
4. ค่าอำนาจจำแนก	0.24-0.64	0.24-0.70	ค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกัน
5. คะแนนเฉลี่ย	15.22	15.12	คะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน
6. ค่าส่วนเบี่ยงเบน	6.18	6.24	ค่าส่วนเบี่ยงเบนใกล้เคียงกัน
7. ค่าความเชื่อมั่น	0.83	0.84	ค่าความเชื่อมั่นใกล้เคียงกัน

3. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ข)

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากหนังสือต่อไปนี้

3.2.1 Modern Language Testing ของ Vallette (1977: 200)

3.2.2 เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529)

3.2.3 แนวการสร้างข้อสอบภาษา ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538)

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการเขียน เรียงความโดยวัดความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องในการแต่งประโยค รวมถึงความสมบูรณ์ในการเขียน การลำดับความ การเลือกใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นโดยการกำหนดรูปภาพ 1 ภาพ

3.4 กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อสอบข้อเขียนเรียงความ โดยใช้ผู้ตรวจ 2 คน ซึ่งผู้วิจัย ยึดหลักการตรวจให้คะแนนงานเขียน ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (Rattanavich. 1987: 54-55) ดังนี้

ตาราง 5 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์ที่พิจารณาในการตรวจคะแนน	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organization, well-planned writing)	5
2. ความคิด : ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษาไวยากรณ์และตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้5 (Comprehensible Writing : The reader can Understand The Overall Writing)	5
คะแนนรวม	20

ตาราง 6 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ 20 คะแนน มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
การลำดับความ	5	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันตลอดเรื่อง และมีใจความสัมพันธ์กันทั้งหมด
	4	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกัน และมีใจความสัมพันธ์กัน 8-9 ประโยค
	3	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกัน และมีใจความสัมพันธ์กัน 6-7 ประโยค
	2	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันน้อย และมีใจความสัมพันธ์กัน 4-5 ประโยค
	1	ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันน้อย และมีใจความสัมพันธ์กัน 1-3 ประโยค
ความคิด: ใน ความชัดเจน และ สื่อความหมาย	5	มีมากกว่า 1 แนวความคิดสื่อความหมายได้ชัดเจนทั้งหมด
	4	มีมากกว่า 1 แนวความคิดสื่อความหมายได้ 8-9 ประโยค
	3	มีมากกว่า 1 แนวความคิดสื่อความหมายได้ 6-7 ประโยค
	2	มีแนวความคิดสื่อความหมายได้ 4-5 ประโยค
	1	มีแนวความคิดสื่อความหมายได้ 1-3 ประโยค

ตาราง 5 (ต่อ)

เกณฑ์	คะแนน	คุณภาพ
การใช้ภาษาในการเขียนการสะกดคำ	5	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 3 คำ
	4	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 5 คำ
	3	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 7 คำ
	2	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 8 คำ
	1	สื่อความหมายชัดเจน สะกดคำผิดไม่เกิน 10 คำ
ความสมบูรณ์จากการเขียนบรรยายภาพ	5	เขียนเรื่องตรงประเด็นสอดคล้องกับภาพโดยสื่อความหมายชัดเจนครบทั้งหมด
	4	เขียนเรื่องตรงประเด็นสอดคล้องกับภาพโดยสื่อความหมายได้ 8-9 ประโยค
	3	เขียนเรื่องตรงประเด็นสอดคล้องกับภาพโดยสื่อความหมายได้ 6-7 ประโยค
	2	เขียนเรื่องตรงประเด็นสอดคล้องกับภาพโดยสื่อความหมายได้ 4-5 ประโยค
	1	เขียนเรื่องตรงประเด็นสอดคล้องกับภาพและสื่อความหมายได้ 1-3 ประโยค

3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบเรื่องการใช้ภาษาและการจัดรูปแบบของแบบทดสอบและนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์โดยปรับปรุงด้านการใช้ภาษาและรูปแบบของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิริรัตนาธร จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง

3.7 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนน โดยทดลองแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิริรัตนาธร จำนวน 50 คน โดยผู้ตรวจ 2 คน และผู้วิจัยคำนวณหาค่าความสอดคล้องของคะแนนที่ได้จากการตรวจทั้ง 2 คน ซึ่งการหาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 210-211) ได้ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.66

4. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.1 ศึกษาวิธีสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากหนังสือวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 107-108) หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2530: 79-100) และวิธีวิจัยทางการศึกษา ของ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2535: 92-115) และศึกษาการสร้างแบบสอบถามโดยใช้การประเมินค่าชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคอร์ท (Likert Scale)

4.2 สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 45 ข้อ ซึ่งมีคำถามในแต่ละด้าน ดังนี้

4.2.1 ความรู้สึกที่มีจิตจดจ่อ อยากรู้ อยากเห็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.2.2 อยากเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

4.2.3 การมองเห็นประโยชน์ที่ได้จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.2.4 กำหนดเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนและการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541: 95-98)

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ยของความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดังนี้

4.50 - 5.00 คะแนน หมายถึง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 คะแนน หมายถึง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมาก

2.50 - 3.49 คะแนน หมายถึง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 คะแนน หมายถึง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับน้อย

1.00 - 1.49 คะแนน หมายถึง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบดูวามเหมาะสมของการใช้ภาษา ลักษณะของความรู้สึก และพิจารณาว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุง ตามคำแนะนำ โดยปรับปรุงในด้านการใช้ภาษาและลักษณะของความรู้สึก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านไว้ ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

+1 สำหรับข้อความที่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

0 สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

-1 สำหรับข้อความที่ไม่สอดคล้องกับนิยามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4.4นำผลที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับข้อคำถาม และจุดประสงค์ (Index of Item-objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ.2539: 248-249) เกณฑ์การคัดเลือก $\geq$ 0.50 และได้ค่าความสอดคล้องข้อคำถามและจุดประสงค์ IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00

4.5 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาธร ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม จำนวน 30 ข้อ โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ของเพียร์สัน (Item Total Correlation) (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545: 166) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(r) อยู่ระหว่าง 0.50-0.65

4.6 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาธร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α-Coefficients) ของครอนบัค (Cronbanch) (ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 218) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

การรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองกึ่งทดลองแบบอนุกรมเวลา One-Group Time-Series Design $T_1\ T_2\ X\ T_3\ X\ T_4\ X\ T_5$

ตาราง 7 แบบแผนการทดลอง

E	T_1	T_2	X	T_3	X	T_4	X	T_5

แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Time-series Design เป็นการทดลองที่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวทำการทดสอบก่อนทดลอง จำนวน 2 ครั้ง แล้วใช้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จากนั้นทดสอบหลังเรียน จำนวน 3 ครั้ง (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2555: 95)

ความหมายของสัญลักษณ์

E แทน กลุ่มการทดลอง (Experimental Research)
T_1 แทน การทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 1 (Pre-test 1)
T_2 แทน การทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 2 (Pre-test 2)
X แทน การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
T_3 แทน การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1)
X แทน การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
T_4 แทน การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 (Post-test 2)
X แทน การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
T_5 แทน การทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 (Post-test 3)

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 11 สัปดาห์ รวม 28 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศ เพื่อชี้จุดประสงค์การจัดการเรียนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 2 ครั้ง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาและแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน 11 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่

2. เกมเรียงตัวอักษร

3. เกมเรียงประโยค

4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์

5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ

6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.1.1 ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3.2 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่

2. เกมสะกดคำ

3. เกมปิดคำ

4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์

5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ

6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.2.1 ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 (Post-test 2) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3.3 เนื้อหาประเภทวิธีการ (Procedure Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังการแนะนำวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่องและศึกษาวิธีการทำพร้อมดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปแล้วตามลำดับขั้นตอนหรือพูดย้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำทดลองปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่
2. เกมปิดคำ
3. เกมเรียงตัวอักษร
4. เกมบิงโก
5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ
6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.3.1 ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 (Post-test3) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 สรุปการดำเนินการวิจัยของกลุ่มทดลอง (Experimental group) ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การดำเนินการทดลอง	
ชั่วโมงที่ 1-2	- จัดปฐมนิเทศ เพื่อชี้จุดประสงค์การจัดการเรียนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
	ทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 1 (Pre-test1) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่ 1) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั่วโมงที่ 3	ทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 2 (Pre-test2) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่ 2) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั่วโมงที่ 4-10	เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative genre) เรื่อง “Surprise Birthday”
ชั่วโมงที่ 11	ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test1) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่ 1) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั่วโมงที่ 12-18	เรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount genre) เรื่อง “On the beach”

ตาราง 8 (ต่อ)

การดำเนินการทดลอง	
ชั่วโมงที่ 19	ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 (Post-test2) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่ 2) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ชั่วโมงที่ 20-26	เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure genre) เรื่อง “How to make hot chocolate”
ชั่วโมงที่ 27-28	ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 (Post-test3) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ฉบับที่ 1) - แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ - แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ - สรุปผลการเรียนของนักเรียน วิเคราะห์และอภิปรายผล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติหลายขั้นตอน เพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน สำหรับการวิจัยแต่ละข้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (MANOVA with repeated measures) (ยุทธ ไกยวรรณ์. 2556: 1-16)

2. ศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้ t-test one group (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 104)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 306)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$ แทน ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูลทั้งหมด
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้สูตร ดังนี้
(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 308)

$$SD = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - \left(\sum X\right)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum X^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลแต่ละค่ายกกำลังสอง
$\left(\sum X\right)^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร ดังนี้
(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR. -20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ดังนี้
(ล้วน สายยศ; และอังคณาสายยศ. 2539: 215)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1}\left\{1-\frac{\sum pq}{s_t^2}\right\}$$

เมื่อ

r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n แทน จำนวนข้อสอบในการทดสอบ
p แทน สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
q แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในแต่ละข้อ = $1-p$
s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ใช้สูตร ดังนี้
(ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 210-211)

$$r_{xy}=\frac{N\sum XY-(\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2-(\sum X)^2][N\sum Y^2-(\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ

r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
N แทน จำนวนคน
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนของการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจคนที่ 1
$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนของการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจคนที่ 2

2.5 วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถาม วัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน แต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545: 166)

$$r_{xy}=\frac{N\sum XY-\sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2-(\sum X)^2][N\sum Y^2-(\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ

r_{xy} แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนข้อของแบบสอบถาม

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งฉบับ

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทั้งฉบับแต่ละตัวยกกำลังสอง

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของ ครอนบรัค (Cronbach) ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2539: 218)

$$\alpha = \frac{K}{K-1}\left[1-\frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ

α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

$\sum$ แทน ผลรวมทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติต่างๆ โดยเปรียบเทียบระดับความสามารถ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ (สุวิมล ติรกานันท์. 2553: 161-162)

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Test of Assumptions)

1. การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Test of Assumptions) ของความแปรปรวนพหุคูณ (multivariate analysis of variance, MANOVA) ดังนี้

1.1 ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงของประชากร (Distribution) การวิเคราะห์ตัวแปรพหุคูณ ประชากรต้องมีการแจกแจงแบบปกติหลายตัวแปร (Multivariate Normal Distribution)

1.2 ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ (Correlation) คือ ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรตาม (Linearity) การร่วมกันเชิงเส้นพหุ (Multicollinearity) และความเป็นหนึ่งเดียว (Singularity)

1.3 ความแปรปรวน (Variance) ความเป็นเอกพันธ์ของเมตริก ตัวแปรความแปรปรวนร่วมของประชากร (Homogeneity of Variance Covariance Matrices)

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (multivariate analysis of variance, MANOVA)

2.2.1 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เขียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (MANOVA with repeated measures) โดยทำการวิเคราะห์ดูผลก่อนการทดลอง หลังการทดลอง ครั้งที่ 1, 2 และ 3 ว่ามีความแตกต่างจากคะแนนของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ โดยพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบเอฟ (Multivariate F-Statistic) และนัยสำคัญของแบบทดสอบ (p-value) ส่วนค่าวิลคส์ แลมบ์ดา (Λ) (Wilks' Lambda) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของแบบทดสอบ

2.2.2 การวิเคราะห์ภายในกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบดูว่าในแต่ละกลุ่มและดูพัฒนาการแต่ละช่วงว่าแตกต่างกันอย่างไร โดยการวิเคราะห์อิทธิพลอย่างง่าย (Simple Effects Analysis)

2.2.3 วิเคราะห์ผลของขนาดอิทธิพล **(Effect Size) (partial η^2)** ของตัวแปรการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.2.4 นำค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาจัดทำกราฟดูพัฒนาการในการทดสอบแต่ละครั้ง

2.2.5 ทำกราฟแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.6 การสรุปผลการวิเคราะห์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (MANOVA with repeated measures) เพื่อทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

2. การศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์คำตอบ (ระดับการประเมินค่า) ในการสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายข้อ โดยรวมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับหลังการทดลอง ที่จัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.2 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปคำนวณคำตอบ ซึ่งเป็นระดับการประเมินค่าทั้ง 5 ระดับ ด้วยสถิติพื้นฐานเป็นรายข้อ ($\overline{X}$ และ S.D.) และโดยรวม

2.3 พิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหัวข้อย่อยของแบบสอบถาม พร้อมทั้งสรุปความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ดังตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 9 เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน	ระดับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4.50 – 5.00 คะแนน	มีความสนใจในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49 คะแนน	มีความสนใจในระดับมาก
2.50 – 3.49 คะแนน	มีความสนใจในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49 คะแนน	มีความสนใจในระดับน้อย
1.00 – 1.49 คะแนน	มีความสนใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จากการวิเคราะห์ข้อมูลมีผล ดังนี้

ลักษณะที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มตัวอย่าง (Standard Deviation)
Λ	แทน	สถิติทดสอบแลมบ์ดาของวิลคส์ (Wilks) (Wilks' Lambda)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสอง (Mean Square)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
P-value	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญของการทดสอบ
Partial η^2	แทน	ค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) (Partial Eta Squared)
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที (t-distribution)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. ผลการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยพิจารณาลำดับคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตอนที่ 1 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Test of Assumptions)

ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม

1.1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 10 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

Bartlett's Test of Sphericity

Likelihood Ratio	.002
Approx. Ch-Square	12.331
Df	2
Sig.	.002

จากตาราง 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ Bartlett's Test of Sphericity พบว่าค่าสถิติ Approx.Chi-Square เท่ากับ 12.331 และค่า Sig เท่ากับ .002 ซึ่งค่า Sig .002 แสดงว่า การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามคือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงของสถิติวิเคราะห์

ตอนที่ 2 การทดสอบเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สูตรวิเคราะห์แบบความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (MANOVA with repeated measures)

ตาราง 11 ตารางผลการวิเคราะห์ความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Variables	Multivariate Test
Read Write	Λ (Wilks'Lambda) = .049 F- statistic = 154.062*** p-value = .000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 12 ตารางผลวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated measures) ของพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาการทดสอบสอบ 5 ครั้ง				
	ทดสอบก่อนเรียน (1)	ทดสอบก่อนเรียน (2)	ทดสอบหลังเรียน (1)	ทดสอบหลังเรียน (2)	ทดสอบหลังเรียน (3)
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	12.27	13.04	17.33	20.78	24.04
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	1.53	1.88	1.75	2.17	2.08
	Sphericity Assumed F- statistic = 603.290 *** p = value =.000				
Treatment effects (Effect size)	Partial η^2 = .932				

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 13 ตารางผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านภาษาอังกฤษ	การอ่านภาษาอังกฤษ				
	Pretest1 ($\bar{x}$ =12.27)	Pretest2 ($\bar{x}$ =13.04)	Posttest1 ($\bar{x}$ =17.33)	Posttest2 ($\bar{x}$ =20.78)	Posttest3 ($\bar{x}$ =24.04)
Pretest1 ($\bar{x}$ =12.27)		.78**	5.07**	8.50**	11.78**
Pretest2 ($\bar{x}$ =13.04)			4.29**	7.70**	11.00**
Posttest1 ($\bar{x}$ =17.33)				3.40**	6.70**
Posttest2 ($\bar{x}$ =20.78)					3.27**
Posttest3 ($\bar{x}$ =24.04)					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ทุกคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 1 กับทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กราฟแสดงพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

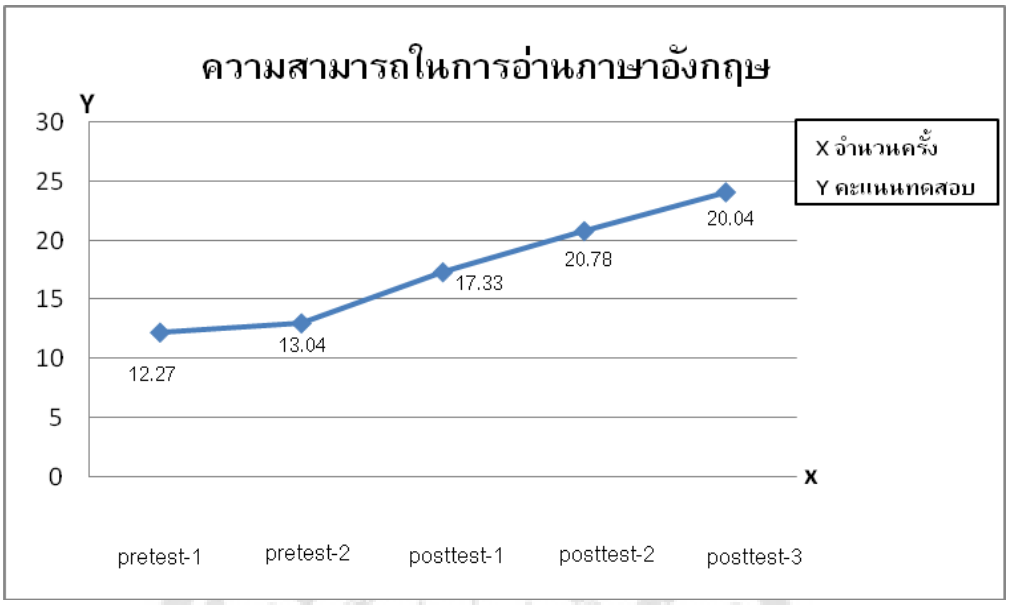

ภาพประกอบ 11 กราฟแสดงพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จากกราฟสรุปได้ว่าการวิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. พิจารณากราฟคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน ในครั้งที่ 1, 2, 3 สูงกว่าก่อนเรียนในครั้งที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. จากผลการทดสอบภายหลังการทดลอง (Post-test) โดยพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังการทดลองทั้ง 3 ครั้ง ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (Sphericity Assumed F- statistic = 603.290 *** p = value = .000)

ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์และการพิจารณาร่วมกับคะแนนเฉลี่ยทั้งก่อนทดลองและหลังการทดลอง รวม 5 ครั้ง สรุปได้ว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น จากการทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองครั้งที่ 1 (Pre-test 1) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 12.27

2. คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองครั้งที่ 2 (Pret-est 2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 13.04

3. คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการทดลองครั้งที่ 2 (Post-test 2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองครั้งที่ 1 (Pre-test 1) และครั้งที่ 2 (Pre-test 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการทดลองครั้งที่ 2 (Post-test 2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าหลังการทดลองครั้งที่ 1 (Post-test 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการทดลองครั้งที่ 3 (Post-test 3) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าหลังการทดลองครั้งที่ 1(Post-test 1) และครั้งที่ 2 (Post-test 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเปลี่ยนแปลงของคะแนนภายหลังได้รับการทดลองเพิ่มขึ้น โดยขนาดอิทธิพลของ การทดลองในการวิจัยครั้งนี้มีค่าเท่ากับ .932 (Partial η^2 = .932)

ตาราง 14 ตารางผลวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated measures) ของพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาการทดสอบสอบ 5 ครั้ง				
	ทดสอบก่อนเรียน (1)	ทดสอบก่อนเรียน (2)	ทดสอบหลังเรียน (1)	ทดสอบหลังเรียน (2)	ทดสอบหลังเรียน (3)
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	9.19	9.56	10.98	11.76	12.50
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	1.90	1.76	1.35	1.17	1.03
	Sphericity Assumed F- statistic = 131.053*** p = value = .000				
Treatment effects CLE model I (Effect size)	Partial η^2 =.749				

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 15 ตารางผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนภาษาอังกฤษ	การเขียนภาษาอังกฤษ				
	Pretest1 ($\bar{x}$ = 9.19)	Pretest2 ($\bar{x}$ = 9.56)	Posttest1 ($\bar{x}$ = 10.98)	Posttest2 ($\bar{x}$ = 11.76)	Posttest3 ($\bar{x}$ = 12.50)
Pretest1 ($\bar{x}$ = 9.19)		.37**	1.79**	2.57**	3.30**
Pretest2 ($\bar{x}$ = 9.56)			1.40**	2.20**	2.90**
Posttest1 ($\bar{x}$ = 10.98)				.78**	1.50**
Posttest2 ($\bar{x}$ = 11.76)					.70**
Posttest3 ($\bar{x}$ = 12.50)					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า ทุกคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 1 กับทดสอบก่อนเรียนครั้งที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 สูงกว่าหลังเรียนครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กราฟแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

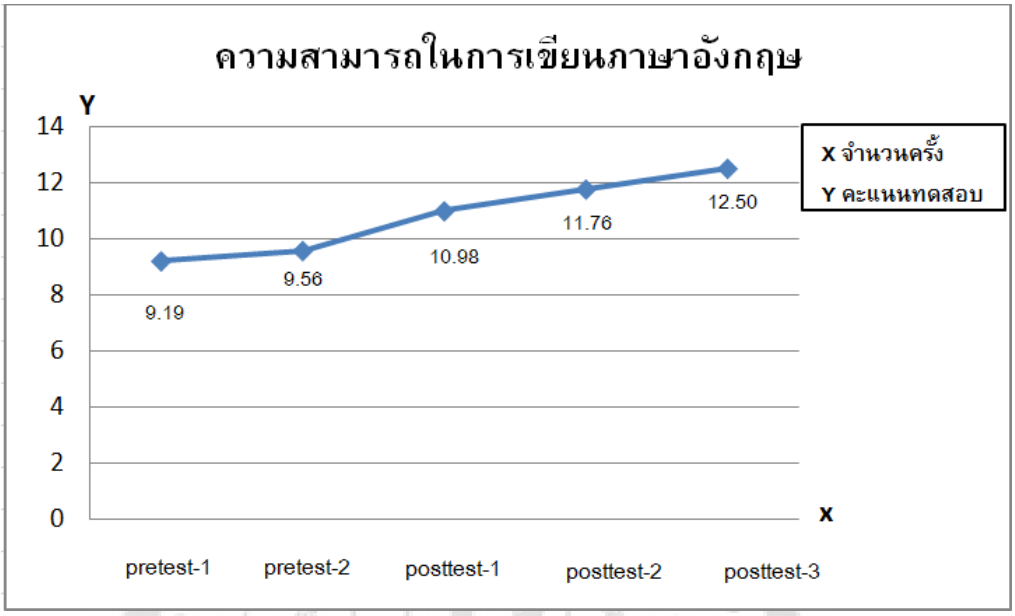

ภาพประกอบ 12 กราฟแสดงพัฒนาการความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จากกราฟสรุปได้ว่าการวิเคราะห์ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. พิจารณากราฟคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนในครั้งที่ 1, 2, 3 สูงกว่าก่อนเรียนในครั้งที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. จากผลการทดสอบภายหลังการทดลอง (Post-test) โดยพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบ หลังการทดลองทั้ง 3 ครั้ง ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (Sphericity Assumed F- statistic = 131.053*** p = value = .000)

ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์และการพิจารณาร่วมกับคะแนนเฉลี่ยทั้งก่อนทดลองและหลังการทดลอง รวม 5 ครั้ง สรุปได้ว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากการทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองครั้งที่ 1 (Pre-test 1) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 9.19

2. คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองครั้งที่ 2 (Pre-test 2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 9.56

3. คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการทดลองครั้งที่ 2 (Posttest -2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองครั้งที่ 1 (Pre-test 1) และครั้งที่ 2 (Pre-test 2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการทดลองครั้งที่ 2 (Post-test 2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าหลังการทดลองครั้งที่ 1 (Post-test 1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการทดลองครั้งที่ 3 (Post-test 3) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าหลังการทดลองครั้งที่ 1 (Post-test 1) และครั้งที่ 2 (Post-test 2)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน การเปลี่ยนแปลงของคะแนนภายหลังได้รับการทดลองเพิ่มขึ้น โดยขนาดอิทธิพลของการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าเท่ากับ .749 (Partial η^2 =.749)

ตาราง 16 ตารางผลการวิเคราะห์ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	4.07	0.32	มาก

จากตาราง 16 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.07, S.D.= 0.32)

บทที่ 5
สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. เพื่อศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองครั้งที่ 1หลังการทดลองครั้งที่ 2 และหลังการทดลองครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนการทดลอง

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากการทดลองอยู่ในระดับมาก

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เรียนวิชา อ 2110 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 12 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 517 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสิริรัตนาธร เขตบางนา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่เรียนวิชา อ 21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่ได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

(Cluster Random Sampling) จากห้องเรียน 12 ห้อง ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 มีนักเรียนจำนวน 45 คนเป็นกลุ่มทดลอง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.3 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองวิจัย เป็นเรื่องสั้นที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือเรียน บทความ และหนังสือทำอาหาร โดยมีเนื้อหาตามชนิดของเนื้อความที่แตกต่างกัน จำนวน 3 ชนิด ได้แก่

1. เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง “Surprise Birthday”
2. เรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) เรื่อง “On the beach”
3. เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง “How to make hot chocolate”

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการทดลองวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำนวน 3 แผน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Performance Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple Choices) จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ เป็นแบบข้อสอบคู่ขนาน (Equivalency Tests) เพื่อใช้ในการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนสามารถแปลความ บอกรายละเอียด สรุปความ ตีความ จับใจความสำคัญ และวิเคราะห์ความของเรื่องที่อ่าน ซึ่งการทดสอบของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งก่อนและหลังทดลองหลายช่วงเวลา การใช้ข้อสอบคู่ขนาน เพื่อแก้ปัญหาตัวแปรแทรกซ้อน หรือการจำข้อสอบที่กลุ่มตัวอย่างได้ทดสอบ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing Performance Test) เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัยเขียนเรียงความจากภาพ 1 เรื่อง ซึ่งพิจารณาความสามารถตามเกณฑ์การให้คะแนนระหว่าง ผู้ตรวจ 2 คน เกี่ยวกับการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้องในการแต่งประโยค

รวมถึงความสมบูรณ์ในการเขียน การลำดับความ การเลือกใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่น จำนวน 20 คะแนน

4. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสนใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้เวลาในการทดลอง 11 สัปดาห์ รวม 28 ชั่วโมง ทั้งนี้รวมเวลาในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศ เพื่อชี้จุดประสงค์การจัดการเรียนการสอน ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 2 ครั้ง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาและแผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่
2. เกมเรียงตัวอักษร
3. เกมเรียงประโยค
4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์
5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ
6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.1.1 ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 (Post-test 1) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3.2 เนื้อหาประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเรื่องเล่าและดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ สนทนาเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่
2. เกมสะกดคำ
3. เกมปิดคำ
4. เกมเติมประโยคให้สมบูรณ์
5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ
6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.2.1 ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 (Post-test 2) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

3.3 เนื้อหาประเภทวิธีการ (Procedure Genre) มีขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังการแนะนำวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่องและศึกษาวิธีการทำพร้อมดูภาพจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปแล้วตามลำดับขั้นตอน หรือพูดย้ำตามครูถึงขั้นตอนในการทำทดลองปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 นักเรียนเขียนเรื่องร่วมกับครู และนักเรียนคัดลอกเนื้อหาจากขั้นตอนที่ 1 กลับบ้าน เพื่อวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 4 นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความลงเล่ม เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา โดยครูให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่และคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เป็นแหล่งการเรียนรู้และค้นคว้าเพื่อทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งมีกิจกรรม ดังนี้

1. อ่านหนังสือเล่มใหญ่
2. เกมปิดคำ
3. เกมเรียงตัวอักษร

4. เกมบิงโก

5. เรียงเนื้อเรื่องตามลำดับ

6. จับคู่ระหว่างรูปภาพกับข้อความถูกหรือผิด

3.3.1 ทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 3 (Post-test3) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติหลายขั้นตอนเพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน สำหรับการวิจัยแต่ละข้อ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS ดังนี้

1. เปรียบเทียบพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบวัดซ้ำ (MANOVA with repeated measures) (ยุทธ ไกยวรรณ์. 2556: 1-16)

2. ศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้ t-test one group (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 104)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอม พิวเตอร์ช่วยสอน มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนการทดลองและทุกช่วงระยะการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากการทดลองอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถนำมาอภิปรายผลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ได้ดังนี้

1. การศึกษาพัฒนาการความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

หลังการทดลองครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

1.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยจัดปฐมนิเทศเพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยให้นักเรียนรู้จักเนื้อความแต่ละชนิด เนื่องจากเนื้อความแต่ละชนิดจะมีโครงสร้างการดำเนินเรื่องและโครงสร้างทางภาษาแตกต่างกันและแนะนำถึงวิธีการเรียนรู้และทำแบบฝึกหัดจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งเมื่อนักเรียนเรียนรู้เนื้อเรื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ ทำให้นักเรียนความรู้ในเรื่องที่อ่านได้ดี ด้วยเหตุนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

1.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 เป็นวิธีการสอนที่เน้นนักเรียนที่มีความรู้ในระดับพื้นฐาน หรือมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาน้อยคือ ไม่สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดได้ เพื่อให้สามารถสื่อสารทางภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2550: 70, 72) โดยครูคอยให้กำลังใจ แก้ไขปัญหาในการใช้ภาษาและเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างเนื่อง

1.3 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นการจัดการเรียนการสอนตามหลักการพัฒนาภาษาตามธรรมชาติ เป็นการเข้าใจความหมายโดยรวมของเนื้อหาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ซึ่งนักเรียนมีโอกาสแสดงความสามารถในการใช้ภาษาตามศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่องและเป็นขั้นตอน โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 มีการสอนผสมผสานกับเทคโนโลยีในรูปแบบของตัวหนังสือ ภาพกราฟิก และเสียงประกอบในรูปของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จึงทำให้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลต่อความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ นิลุบล เลิศบูลย์วิชัย (2549:74-75) และรัตนวิชช์ (Rattanavich. 2015: 34) ที่กล่าว่า ความสามารถด้านการอ่านและความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเมื่อนักเรียนมีทักษะ การอ่านที่ดีย่อมส่งผลให้มีความสามารถในการเขียนดีขึ้นเช่นกัน และจากการที่ผู้วิจัยได้นำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วตามศักยภาพของตนเอง ทั้งนี้นักเรียนยังสามารถนำบทเรียนกลับไปทบทวนเนื้อหาในบทเรียนได้ ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบด้วยตัวหนังสือ ภาพกราฟิก และเสียงประกอบ เพื่อความเข้าใจความหมายของเรื่องได้เป็นอย่างดี อันนำไปสู่การเกิดพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ที่เกิดจากการสอนในแต่ละขั้นตอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัทลียา กำนล (2551: 91-96) ที่กล่าว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับมาก

สำหรับการวัดและประเมินผลของกลุ่มทดลองในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 สามารถประเมินได้ทุกขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินผลจากการตอบคำถามของนักเรียน ขั้นตอนที่ 2 ประเมินผลจากการเล่าเรื่องย้อนกลับและแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผลจากการที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลจากการทำหนังสือร่วมกันของนักเรียน ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลจากการทำกิจกรรมในห้องเรียน ซึ่งการที่ครูสามารถประเมินนักเรียนได้ทุกขั้นตอน ทำให้ครูสามารถแก้ปัญหาหรือข้อบกพร่องต่างๆในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2550: 80-108)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันและมีการวัดและประเมินผลได้ทุกขั้นตอน ทำให้ครูทราบพัฒนาการและแก้ไขปัญหาหรือบกพร่องต่างๆในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ตรงจุดมากที่สุด ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างเนื่อง

1.4 การเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เกิดขั้นทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นการช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจและแก้ไขปัญหาการสอนที่ตรงจุดมากที่สุด โดยครูคอยช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยการต่อความ เสริมความคิด ให้นักเรียนที่ต้องการพูด เขียน หรือแสดงออกทางความคิดต่างๆ เพื่อสื่อสารภาษา กระทั้งนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ในแต่ละเนื้อเรื่องและครูยังสามารถปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้สื่อได้อีกด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2550: 168-169) ด้วยเหตุนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่งผลให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2 สามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

2.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกลุ่มทดลองในทุกขั้นตอน นักเรียนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้โดยเฉพาะใน ขั้นตอนที่ 1 มีการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีการสร้างบทเรียนให้มีความน่าสนใจเร้าความสนใจให้นักเรียนอยากทำและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ อีกทั้งบทเรียนคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยตัวหนังสือ ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง และเสียงประกอบ ซึ่งยิ่งทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ในสิ่งที่ใหม่และท้าทายความสามารถ และทุกขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบ ซึ่งช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกทีทุกเวลาตามศักยภาพของแต่ละคนและนักเรียนยังสามารถนำบทเรียนกลับไปทบทวนด้วยตนเองได้ ด้วยเหตุนี้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ส่งผลต่อพัฒนาการความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดังนั้นโรงเรียนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์หรือสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยควรมีการสนับสนุนให้ครูนำเนื้อหามาสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์

1.2 การจัดการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูควรทำคู่มือในการใช้บทเรียนให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนดำเนินไปตาม ขั้นตอนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

1.3 การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ครูควรศึกษาขั้นตอนและเตรียมสื่อการสอนให้ครบ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินได้อย่างถูกต้องและประสบผลสำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองและเพิ่มกิจกรรมทางภาษาให้หลากหลายเพื่อส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

2.2 ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีดังนี้

2.2.1 เรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative genre) และเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount genre) ควรสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ในลักษณะภาพเคลื่อนไหว โดยให้ภาพเคลื่อนไหวสอดคล้องกับข้อความภาษาอังกฤษ หรือสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ในลักษณะการ์ตูนแอนิเมชั่น เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเสียงจากเจ้าของภาษาและเดาความหมายจากบริบทที่มีอยู่ในบทเรียนคอมพิวเตอร์

2.2.2 เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure genre) เป็นเรื่องที่มีเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) ดังนั้นในส่วนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่แทรกในขั้นตอนการสอนที่ 1 ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ควรสร้างบทเรียนในลักษณะภาพจริง การ์ตูนแอนนิเมชั่น หรือวิดีโอนำเสนอวิธีการทำชอคโกแล๊ตร้อน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฟังเสียงจากเจ้าของภาษาและเดาความหมายจากบริบทที่มีอยู่ในบทเรียนคอมพิวเตอร์

2.3 จากการวิจัยในครั้งนี้ได้นำเนื้อความที่เป็นเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ เรื่องเล่าประสบการณ์ และประเภทสาธิตวิธีการ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้กับเนื้อความชนิดอื่นๆ เช่น นิทาน รายงาน การอธิบาย เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น การอภิปราย และการสังเกต เป็นต้น เพื่อจะได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย

2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วย คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น เพื่อจะได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา (ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศรีเดชา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). *การประเมินความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาและสภาพการดำเนินการเรียนการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

_____. (2551 ก). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2551 ข). *หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.

กุญชรี ค้าขาย. (2540). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อ/ นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ.* กรุงเทพฯ: เยลโล่การพิมพ์ (1988).

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต Reading for improvinglife quality*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ฉวีวรรณ คูหาภินันทน์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.

ชาลี กาญจนรัตน์. (2554). *สร้างสื่อมัลติมีเดียสำหรับ E-Learning.* กรุงเทพฯ: วีพริ้นท์ (1991).

ชินษณุ พันธุ์เจริญ และจรุงจิตร์ งามไพบูลย์. (2553). *คู่มือทักษะการสื่อสารสำหรับครู*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2554). *ทักษะการเขียนภาษาไทย.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (2541). *หลักการออกแบบและการสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรม Multimedia ToolBook.* กรุงเทพฯ: ดวงกลมโพรดักชั่น.

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2555). *การอ่านให้เก่ง.* พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ธิดา ทิพย์สุข. (2552). *การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาหลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

นภาพร กุลเรืองทรัพย์. (2547). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเจตคติต่อการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นเรศ สุรสิทธิ์. (2555). *Good at English ป. 6.* กรุงเทพฯ: พี.เอส. เพรส จำกัด.

นิพัทธ์ อึ้งปกรณ์แก้ว. (2556). *บินข้ามภูผาภาษาอังกฤษ ไม่ยากอย่างที่คิด*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิลุบล เลิศวิบูลย์ชัย. (2549). *การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านการอ่านและความสามารถ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นัทลียา กำนล. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนปกติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องชนิดของคำในภาษาไทย.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์สมบูรณ์เรื่องการวัดประเมินการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลับศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). *นวัตกรรมการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: SR Printing.

บูรณะ สมชัย. (2538). *การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI).* กรุงเทพฯ: เม็ดทราย พริ้นติ้ง.

บันลือ พฤกษะวัน และณริศรา พฤกษะวัน. (2556). *แนวพัฒนาการอ่านเร็ว- คิดเป็น.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เบญจา ลาภโสภา. (2548). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาหลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

ประสิทธิ์ ด่านซ้าย. (2547). *ผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง เทคนิคข้อมูลย้อนกลับและเทคนิคการเสริมแรงทางสังคมต่อความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดงหมากไฟ อำเภอโพนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาจิตวิทยา). สารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

ปราณี กุลละวณิชย์ และสุวาณี สุรเสียงสังข์. (2549). *รายงานวิจัยโครงการการศึกษาการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศและความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคตะวันออก*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). ถ่ายเอกสาร.

เปลื้อง ณ นคร. (2515). *จิตวิทยาสำหรับชีวิต*. กรุงทพฯ: บำรุงสาส์น.

_____. (2538). *ศิลปะแห่งการอ่าน.* กรุงเทพฯ: เยลโล่การพิมพ์.

พระมหาธีรังกูร บำรุง. (2548). *การศึกษาความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พระสมประสงค์ คูพรมมี. (2548). *การเปรียบเทียบพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษด้วยการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่องของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนแบบเดิม*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พระมหาสนิท บุญอ่อน. (2549). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสารมเณรผู้เรียนปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์เดิมกับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). *ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เพ็ญศรี รังสิยากูล. (2554). การอ่านเพื่อศึกษาข้อเท็จจริง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพโรจน์ คชชา. (2541). *คู่มือการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ด้วยโปรแกรม Authorware*. ชลบุรี: สหธรรมิก.

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล; และคนอื่นๆ. (2554). *เทคนิคการผลิตบทเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อการศึกษาทาง ไกลบนอินเทอร์เน็ต (e-Learning)*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

ไพพรรณ อินทนิล. (2546). *การส่งเสริมการอ่าน*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.

มาลี เทวกุล ณ อยุธยา. (2550). *การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษและความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนระดับต้น*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ยุทธ ไกยวรรณ์. (2556). *การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย Multivariate statistical analysisfor research*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2535). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง.

ระวิวรรณ ศรีคร้ามครัน. (2553). *เทคนิคการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาส์น.

_____. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยสาส์น.

_____. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลดาวรรณ ฝาระมี. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยโครงงาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาหลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

วรีพร ชาติชนะ. (2547). *การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบการแก้ปัญหาที่มีต่อความสามารถในการอ่าน-เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมแพศึกษา จังหวัดขอนแก่น*. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). *สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้*. ปทุมธานี: พี เอ็น เค แอนด์ สกายพริ้นติ้งส์.

วรรณี โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.

วิภาดี จันทรวงศ์ และสลิลา เกษะประดิษฐ์. (2555). *ของขวัญของคุณปู่ My grandfather*. กรุงเทพฯ: เพอลังอิ.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

_____. (2541). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการ คู่มือการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วีระพนธ์ คำดี. (2543). *สร้างงานมัลติมีเดียสมบูรณ์แบบโดยใช้ MACROMEDIA AUTHORWARE*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ซัคเซส มีเดีย.

วุฒิชัย ประสารสอย. (2543). *บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนวัตกรรมเพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วี เจ พริ้นติ้ง.

วัฒนา กิจไพบูลย์พันธ์. (2547). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา(รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศศิกาญจน์ ชีถนอม. (2553). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอน ซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศิริวรรณ ไชยชนะ. (2554). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนสวี จังหวัดชุมพร*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช. ถ่ายเอกสาร.

ศรีวัย สุวรรณกิติ. (2522). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศุภโชค สีวันนา. (2556:). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเรื่องความคล้าย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.

สนิท สัตโยภาส. (2546). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2551). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.* พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สถาบันสอนภาษาระดับโลก. (2556). *ผลการจัดอันดับการทดสอบเพื่อวัดระดับภาษาอังกฤษของสถาบันสอนภาษาระดับโลก (Education First).* สืบค้นวันที่ 16 มิถุนายน 2557, จาก http://www.ef.co.uk/epi/archive/v2/asia/.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2518). *จิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ: จรัญสนิทวงศ์.

สุชา จันทน์เอม. (2539). *จิตวิทยาทั่วไป.* พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). *การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน.* ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรัมพรรย์. (2538). *วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคนอื่นๆ. (2554). *วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน.* กรุเทพฯ: 9119 เทคนิคพริ้นติ้ง.

สุจิตตรา สิงหการ. (2547). *การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและพฤติกรรมด้านมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษารูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุทธิชา เพชรวีระ. (2550). *การเปรียบเทียบความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้และความสนใจ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสรรคนิยม (Constructivism) กับการสอนแบบเดิม.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2550*). ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน.* นนทบุรี: ซี.ซี. นอลลิดจ์ลิงค์.

สุวิมล ติรกานันท์. (2553). การวิเคราห์ตัวแปรพหุในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2554). *จิตวิทยาการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางคนา ชวนพงษ์พานิช. (2555). *การพัฒนาบทเรียนแบบย้อนกลับเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาการสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2531). *หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา (เอกสารประกอบคำสอน).* กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

_____. (2540). *รายงานวิจัยโครงการการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (2531-2538) เล่ม 1-3.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

_____. (2550). *การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้หนังสือเพื่อปวง.* กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีแห่งประเทศไทย.

_____. (2555). *รายงานการวิจัยการเปรียบเทียบผลการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตครู มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้โปรแกรมการสอนแบบแนวคิดหลักข้ามหลักสูตรด้วยทฤษฎีพหุปัญญาและโปรแกรมการสอนแบบเดิม.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพทางการศึกษา. (2551-2555). *ค่าสถิติพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET).* สืบค้นวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2557, จาก http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/download/index.php?DownloadGroupID=121.

อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). *เหลียวหลังแลหน้า การสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

อุไรวรรณ มานาค. (2553). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาหลักสูตรและการสอน). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). *เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ สำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

_____. (2538). *แนวการสร้างข้อสอบภาษา.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้มูลเมืองกาญจนบุรี.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาหลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปกร. ถ่ายเอกสาร.

โอภส์ แก้วจำปา. (2556). *เทคนิคการเขียน.* กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.

Alderson, Charles J; & Clapham C, Wall D. (1995). *Language Test Construction and Evaluation.* New York: Cambridge University.

Ayvaci, S. H.; & Devecioglu, Y. (2010, January). Computer-assisted instruction to teach concepts In pre-school education. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 2 (2010): 2083-2087.

Bhaskar, C. V.; & Soundirarj S. (2013, April). A Study on Change in the Attitude of Students towards English Language Learning. *English Language Teaching.* 6(5): 111-116.

Bingham, Walter V. (1937). *Aptitudes and Aptitude Testing*. New York: Harper Brothers.

Byrne Donn. (1988). *Teaching Writing Skills*. New York: Longman, Inc.

Cronbach Lee. J. (1954). *Educational Psychology.* New York: Harcourt Brace and Company.

Crow; & Crow. (1965). *Adolescent Development and Adjustment.* New York: McGraw Hill, Inc.

Carrell, J.B. (1980). *Testing Communicative Performance*. New York: Pergamon Press.

Damber, U. (2013, February). Write to Read in Two Different Practices: Literacy versus Technology in Focus. *Journal of Education and Learning*. 2(2): 96-105..

Dechant, Emerald V. (1970). *Improving the Teaching of reading. Englewood Cliffs*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.

Fan, Chung Teh. (1952). *Item Analysis Table.* New Jersey: Educational Testing Service Princeton.

Finocchiaro M. (1989). *English as a Second / Foreign Language: From Theory to Practice*. New York: Prentice Hall, Inc.

Furgang Kathy. (2011). *New vocabulary for the Gifted Student Grdae 2: Challenging Activities for the Advanvaced Learner.* New York. Sterling Publishing Co.,Inc.

Flash Kids. (2001) *Reading Skills Grade 2.* Canada: Flash Kids Harcourt Family Learning.

Flash Kids. (2005 a) *Test Prep,Grade 1.* New York: Flash Kids Harcourt Family Learning.

_____.(2005 b) *Test Prep,Grade 2.* New York: Flash Kids Harcourt Family Learning.

Ghonsooly, B. (2011, December). On the Relation of Locus of Control and L2 Reading and Writing Achievement. *English Language teaching*. 4(4): 234-238.

Good Carter V. (1973). *Dictionary of Education. 3rd ed*. New York: McGraw Hill Book Company.

Grellet, Francoise. (1981). *Developing Reading Skills*. Cambridge: Cambridge University Press.

Harris, A. J.; & Sipay, E.R. (1979). *How to teach reading*. New York: Longman, Inc.

Harris, David P. (1988). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.

Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Tests*. New York: Longman.

Lado, Robert. (1961). *Language Testing*. London: McGraw Hill Book Company.

_____. (1964). *Language Teaching*. London: McGraw Hill Book Company.

Leedy, Pual D. (1956). *Reading Improvement for Adults*. New York: McGraw Hill Book Company.

Lapp D.; & Flood J. (1986). *Teaching Students to Read.* New York: Macmillan. Publishing Company.

Madsen, Harold s. (1983). *Techniques in testing*. New York: Oxford University Press.

Mart, C. T. (2012, May). Encouraging Young Learners to Learn English through Stories. *English Language Teaching*. 5(5): 101-105.

Miller Wilma H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. West Nyack: The Center For Applied Research in Education.

Netherland Judy L. (2004). *A Comparison of Students' and Parents' Habits and Attitudes toward Reading in Title I and Non-Title I Schools*. America: East Tennessee University.

Oller, John W. (1979). *Language Test at School.* London: Longman.

Pearson Education. (2003-2012). *Grade 1 Practice Reading Section*. 20 February 2014, From http://www.pearsonlongman.com/ae/marketing/sfesl/tests/grade1.html.

Powell, Warvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York: Bobbs Merrill.

Quattrini, J. A. (1984). *Improving Your Writing Skills*. New York: Arco Publishing, Inc.

Rattanavich, Saowalak. (1987, November). The Effect of Using Top-Level-Structure Instruction Modules and Traditional Students, SEAMEO Regional Language Center: Singapore.

_____. (1997). *A Teacher's Manual for CLE Teaching of Beginners.* Illinois: Rotary International.

_____. (2015). *Concentrated Language Encounter Approach in Practice for Global Teaching of Literacy: Lighthouse Strategy Implementation.* Canada: Canadian Center of Science and Education.Stauffer, Russell G. (1969). *Teaching Reading AS a Thinking Process*. New York: Harper and row Publisher.

Stamper Bauer, J. (2005). *Diego's Big Day.* New York, Oxford University Press.

Thorndike, E. L. (1952). *Thorndike Barnhart Beginning Dictionary.* Chicago: Scott, Foresman Company.

Tanyeli, N. (2009, January). The efficiency of online English language instruction on students' reading skills. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 1(2009): 564-567.

Tennessee State Department of Education. (2012*). Tennessee Comprehensive Assessment Program Achievment Test - Grade 3 Pratice Test*. USA.: Tennessee State Department of Education.

Vallette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing. 3rd ed*. New York: Harcourt Brace Javanovich.

Walker R.; & Saowalak R, John Oller W. (1992). *Teaching all the Children to Read*: Concentrated Language Encounter Techniques. Buckingham: Open University Press.

Williams, Eddie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. London: Macmillan Publishers.

Yang, W. Dai, W.; & Gao L. (2012, March). *Intensive Reading and Necessity to Inte Learning Strategies Instruction*. *English Language and Literature Studies*. 2(1): 112

Zaini A.; & Mazdayasna, G. (2014). The Effect of Computer Assisted Language Learnir on the Development of EFL Learners' Writing Skills. *Procedia Social and Behavioral Sciences.* 98 (2014): 1975-1982.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คุณภาพเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับที่ 1

1.2 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับที่ 2

1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ

3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3.1 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(r) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4. ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้งก่อนทดลองและหลังทดลอง

5. ผลคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้งก่อนทดลองและหลังทดลอง

ตาราง 17 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับที่ 1

ข้อสอบ	p	r	ข้อสอบ	p	r
1	.51	.36	16	.55	.55
2	.58	.24	17	.51	.58
3	.53	.39	18	.53	.45
4	.55	.33	19	.51	.58
5	.64	.48	20	.23	.36
6	.51	.42	21	.55	.48
7	.53	.57	22	.52	.55
8	.51	.61	23	.50	.55
9	.64	.52	24	.46	.55
10	.47	.61	25	.45	.58
11	.45	.52	26	.45	.52
12	.59	.61	27	.47	.42
13	.55	.55	28	.48	.64
14	.42	.58	29	.50	.52
15	.52	.61	30	.51	.33

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับ r_{n}= 0.83

ตาราง 18 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2

ข้อสอบ	p	r	ข้อสอบ	p	r
1	.65	.39	16	.22	.30
2	.62	.42	17	.48	.48
3	.57	.55	18	.45	.52
4	.63	.45	19	.63	.52
5	.60	.45	20	.50	.70
6	.57	.33	21	.51	.67
7	.49	.36	22	.61	.58
8	.62	.61	23	.50	.70
9	.48	.64	24	.45	.64
10	.55	.39	25	.41	.55
11	.47	.58	26	.36	.48
12	.59	.24	27	.37	.55
13	.61	.45	28	.49	.42
14	.46	.67	29	.41	.45
15	.44	.52	30	.38	.55

ได้ค่าความเชื่อมั่น(KR 20) ของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับ r_n= 0.84

ตาราง 19 ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2	ลำดับ	ผู้ตรวจคนที่ 1	ผู้ตรวจคนที่ 2
1	7	6	26	11	12
2	9	10	27	7	7
3	8	7	28	11	10
4	6	8	29	5	7
5	8	7	30	7	8
6	10	8	31	9	11
7	9	11	32	7	7
8	8	5	33	10	8
9	7	9	34	6	6
10	5	6	35	13	12
11	11	12	36	9	11
12	8	9	37	9	7
13	5	4	38	12	14
14	10	9	39	5	6
15	13	12	40	7	6
16	7	11	41	8	4
17	8	10	42	5	7
18	9	11	43	10	10
19	5	6	44	9	6
20	10	13	45	11	10
21	4	6	46	4	7
22	7	9	47	10	7
23	7	10	48	8	9
24	11	9	49	8	11
25	10	8	50	7	4

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ = 0.66

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) (Corrected Item-Total Correlation) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อ	(r)	ข้อ	(r)
1	.55	16	.56
2	.51	17	.61
3	.55	18	.57
4	.54	19	.62
5	.54	20	.57
6	.50	21	.62
7	.53	22	.54
8	.51	23	.51
9	.65	24	.54
10	.55	25	.57
11	.56	26	.58
12	.63	27	.55
13	.55	28	.55
14	.57	29	.56
15	.62	30	.54

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (α- Coefficient) = 0.94

ตาราง 21 ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้งก่อนทดลองและหลังทดลอง

ลำดับ	Pre1	Pre2	Post1	Post2	Post3	ลำดับ	Pre1	Pre2	Post1	Post2	Post3
1	11	12	15	17	20	26	15	16	20	21	26
2	10	13	16	19	21	27	14	15	19	21	28
3	12	11	15	20	24	28	14	15	20	22	24
4	11	13	18	21	23	29	11	13	15	18	22
5	13	11	17	19	25	30	12	12	19	23	25
6	11	10	18	20	22	31	13	13	17	23	26
7	9	10	15	18	19	32	13	12	18	24	25
8	15	14	17	19	24	33	12	13	19	21	23
9	11	12	16	19	23	34	10	11	16	22	23
10	13	14	18	23	27	35	13	14	18	20	25
11	11	15	17	20	25	36	13	14	19	21	26
12	13	13	15	17	23	37	12	10	15	22	23
13	14	13	17	20	23	38	12	12	15	24	27
14	11	13	19	21	24	39	13	14	17	21	23
15	14	13	15	17	21	40	9	10	16	17	21
16	13	15	18	20	24	41	12	13	15	23	25
17	12	12	19	21	26	42	11	12	19	20	24
18	14	13	15	19	23	43	12	11	17	19	23
19	11	12	17	20	22	44	13	13	19	23	25
20	11	10	17	20	24	45	14	17	20	21	24
21	14	15	19	23	25						
22	10	17	18	25	28						
23	13	14	17	21	23						
24	15	17	22	24	27						
25	12	15	17	26	28						

ตาราง 22 ผลคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองทั้งก่อนทดลองและหลังทดลอง

ลำดับ	Pre1	Pre2	Post1	Post2	Post3	ลำดับ	Pre1	Pre2	Post1	Post2	Post3
1	9.5	9	10	10.5	12.5	26	10	10	11	11.5	12
2	6.5	5.5	6.5	9	10.5	27	9	11.5	12	12.5	13
3	10	9.5	10.5	11	12	28	10	11	12.5	13	13.5
4	6.5	8	11	12.5	13	29	7.5	8	12.5	13	13.5
5	11.5	11	11.5	12	12.5	30	9.5	9	10.5	11	13
6	5.5	6	10.5	12.5	13	31	8.5	9	11.5	12	12.5
7	8.5	9	10.5	11	12	32	10.5	11	11.5	12	12.5
8	8	8	10.5	11.5	12	33	11.5	12.5	13	13.5	14
9	10	10	11.5	12.5	13	34	9.5	10.5	10	10.5	13
10	13.5	12	13	13.5	14	35	6.5	10	12	12.5	13
11	10	10	11	12	12.5	36	12	11.5	12	12.5	13.5
12	8.5	9	10	11	11.5	37	7.5	8.5	10	10.5	11
13	7.5	7	10.5	11.5	12	38	10	10.5	11	11.5	12.5
14	11.5	12	12.5	13	13.5	39	9	9	10.5	11	11.5
15	9	10	11.5	12	12.5	40	4.5	5	6.5	8	9.5
16	10.5	10	11	11.5	12	41	10	11	12	12.5	13
17	11	11	11.5	12	12.5	42	10.5	11	11.5	12	13.5
18	7	9.5	10.5	11	11.5	43	10	9.5	10	10.5	11
19	6	8.5	10	10.5	11	44	6.5	6	10.5	11	11.5
20	9	9	10	11.5	12	45	10.5	10	10.5	12	13
21	9	10	12.5	13	13.5						
22	10	8.5	10	11.5	12						
23	12	12.5	13	14.5	15						
24	9.5	9.5	11	12	12.5						
25	10.5	11	12.5	13	14						

ภาคผนวก ข

เครื่องมือมือวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Reading Ability Test 1

Subject: English Foundation Level: Mathayom Suksa I

Items: 30 Scores: 30 Time: 50 minutes

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที
2. เขียนชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่ลงในกระดาษคำตอบให้ชัดเจน
3. อ่านข้อความที่กำหนดให้และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

Directions: Read the following passage, and then choose the best answer.

1. Which of these is a fruit?

A. B. C. D.

2. Which of these pictures will the animal look like when it is grown?

A. B. C. D.

3. Which noun is different from others?

A. aunt B. uncle C. hometown D. grandfather

4. Which of these can be used to clean a kitchen floor?

A. rake B. chair C. broom D. shovel

5. How many more students like reading better than writing as a hobby?

Fourth-Grade Hobbies

Hobby	Number of Students
Painting	42
Reading	51
Sports	34
Writing	25

A. 17 B. 26

C. 59 D. 76

6. How many more people chose chocolate than lemon as their favourite flavour?

Favorite Pudding Flavors

Flavor	Number
Lemon	𝍸 𝍸 |||
Vanilla	𝍸 |
Chocolate	𝍸 𝍸 𝍸
Banana	|||

A. 1 B. 2
C. 21 D. 28

David was a student. He won first prize in the spelling bee. He spelled every word right.

7. In this paragraph, the word first means ____.

A. the best. B. in front. C. the last. D. beside.

Marta's job was to greet people. She stood at the door as they came into the room. She was smiling as she welcomed them.

8. In this paragraph, the word greets means ____.

A. to check. B. to answer. C. to say hello. D. to say good-bye.

Jose walked up to the starting line for the foot race. He really wanted to win. Jose knew how important it was to run quickly. At the sound of the "bang" the race began.

9. In this paragraph, the word quickly describes _____.

A. how he will run. B. how he will walk. C. how the race began. D. how he wanted to win.

Mandy was in a bad mood. Her mother was angry with her. Toshi called her on the telephone and told her a joke. Then Mandy started to grin.

10. In this paragraph, grin means _____.

A. see. B. cry. C. smile D. frown.

Read the passage below and answer the questions 11-13.

Tina and her family went to the beach last summer. One day, they went to see a lighthouse. Mr. Beal, the man who worked at the lighthouse, told Tina all about it. The lighthouse is 90 years old. It is all white and it is one hundred and twenty feet tall. It has a strong light. Sailors can see the light as far as 24 miles out at sea.

11. How tall is the lighthouse?

A. 90 feet B. 24 feet C.120 feet D. 144 feet

12. Where did Tina and her family go?

A. the city B. the beach C. the country D. the lighthouse

13. Who is Mr. Beal?

A. a sailor B. Tina's father

C. Tina's mother D. the man who works at the lighthouse

Read the passage below and answer the questions 14-30.

One day, Tony saw a beautiful plant growing in his yard. He wanted it to keep growing, so each day he watered it. He also pulled up the weeds near it. After two weeks, the plant grew even bigger. Soon, it had pretty flowers.

14. How did Tony feel when he saw the pretty flowers?

A. Tony felt silly. B. Tony felt mad. C. Tony felt proud. D. Tony felt brave.

Ari wanted to buy his mother a birthday present. He saw a necklace that he knew she would love. It cost more money than he had. Ari had plan. Every day after school, he looked for empty soda cans. He turned them in for five cents each. Soon he had enough money to buy the necklace.

15. How will Ari feel when he goes to buy the necklace?

A. silly B. mad C. proud D. brave

Grandma lived on a farm when she was little. The family grew most of their own food. They grew corn, beans, and potatoes. Grandma shops at the store on Friday. They had to raise cows and chickens for meat.

16. What is another good name for this story?

A. Grandma B. My family C. On the farm D. Young sister

Gwen needed to pack for her trip. She wrote down all the things she would need. Next, she took out her suitcase. Gwen folded her clothes on the bed. Now she was ready to pack. When she was done, she closed the suitcase. Gwen was ready for her trip!

17. What is another good name for this story?

A. Our holiday B. Gwen's trip C. A good trip D. On the beach

Margo lived all by herself in a house in the woods. Margo did not always like being alone. One day she found a little rabbit. The rabbit had hurt his leg. Margo felt sorry for it. She took the rabbit inside and took care of it. She gave the rabbit some lettuce to eat. The rabbit thanked Margo by licking her cheek. Margo named the rabbit Fluffy and kept it as a pet. Margo was no longer lonely.

18. What is another good name for this story?

A. “Margo” B. “Longer lonely” C. “Margo’s house” D. “Rabbit’s Margo”

Jill could not run very fast. She could never win a race. She wanted to do better. So every day after school she practiced running. After a while she ran faster and faster. When Jill ran in the next race, she won and was very happy!

19. How did Jill feel when she ran the win?

A. angry B. glad C. bored D. friendly

Chuck and Fatima wanted to put on a magic show. They practiced for a long time. They wanted to make sure they could do the tricks. When they were ready, they invited all of their friends.

20. What is another good name for this story?

A. Do the tricks B. The magic show

C. Chuck and Fatima’s show D. Show all of their friends

Jim lives on a farm. The farm is five miles from his school. He rides a bus to school because he lives too far to walk.

21. How does Jim get to school?

A. He walks. B. He rides a bus.

C. He rides a horse. D. His mom drives him in a car.

Mr. Feld has a garden. Each day, he pulls out the weeds. He stays on his knees for a long time. Sometimes they hurt him. Today his son gave him some knee pads. Now Mr. Feld’s knees won’t hurt anymore.

22. What did Mr. Feld’s son give him?

A. knee pads B. a new rake

C. some seeds D. a watering can

Hiking is a great way for you to have fun. All you need is a good pair of shoes. You can hike in many places, such as the woods or valley. You can walk for a long or short time. Hiking is even better if you go with your friends.

23. What is the main idea of this story?

A. You can hike in the woods.
B. Hikes can be long or short.
C. You need good hiking shoes.
D. You will have a good time hiking.

The earth goes around the sun. In the winter, our part of the earth is farther away from the sun. It is very cold and it stays darker longer. In the summer, our part of the earth is closer to the sun. Then it is very warm.

24. What is the main idea of this story?

A. It is clod in the winter.
B. It is darker in the winter.
C. It is warm in the summer.
D. The earth moves around the sun.

Bats are different from many other animals. There are the only mammals that can fly. Some bats live in trees. Most bats live in caves or in attics. They only come out at night. When they are resting they hang upside down. Bats are very interesting animals.

25. What is this mostly about?

A. Bats can fly.
B. Bats only come out at night.
C. Bats are interesting animals.
D. Most bats live in caves or attics.

This winter in New York in 1994 was one to remember. There was a lot of snow. This made it hard for people to get around. Many schools were closed. It was also very cold. Many people were sick. People were glad when the winter was over.

26. What is the main idea of this passage?

A. People were sick.
B. It was hard to get around.
C. Many schools had to close.
D. The winter of 1994 was bad.

There is a lot to learn about owls. Owls are awake at night. They can see very well in the dark. They can hunt for their food. They can also hear things moving in the dark. Owls sleep during the day. They sleep high up in the trees. This keeps them safe.

27. What is this passage mostly about?

A. Owls can see in the dark.
B. Owls sleep during the day.
C. Owls sleep high up in the tree.
D. There are many things to learn about owls.

Laura was working hard on her book report. She wrote her report using her best writing. Now she was ready to make the cover. Just then, her mom called her for dinner. When she was finished eating, she saw that her little brother had ripped the report. Now she would have to start over.

28. How did Laura feel when she saw what her brother had done?

A. Laura wad glad.
B. Laura was angry.
C. Laura was hungry.
D. Laura was thankful.

One day Rita found a baby bird in the yard. There was no nest nearby. There was no mother bird. Rita picked up the tiny bird. She kept it for three weeks. The bird grew strong. She took the bird outside. It flew to a nearby tree. It began to sing. She knew that her bird would be fine. 29. Why did Rita take care of the bird?

A. She liked to sing.
B. Its mother was gone.
C. Rita's father told her to keep it.
D. Rita's teacher told her to keep it.

We have a new dog at our house. His name is Peppy. He is two years old. My sister and I like to play with Peppy. We throw a ball, and he brings it back. We take him for walks on our street. Peppy barks when he is hungry. I put food in his bowl. My sister gives him cool water. We take good care of Peppy.

30. This story tells about _____.

A. how to find a dog.
B. a man and his pet.
C. how we care a dog.
D. two children and their new pet.

Reading Ability Test 2

Subject: English Foundation Level: Mathayom Suksa I

Items: 30 Scores: 30 Time: 50 minutes

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที
2. เขียนชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่ลงในกระดาษคำตอบให้ชัดเจน
3. อ่านข้อความที่กำหนดให้และเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด โดยทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

Directions: Read the following passage, and then choose the best answer.

1. Which of these is a fruit?

A. B. C. D.

2. Which of these pictures will the animal look like when it is grown?

A. B. C. D.

3. Which noun is different from others?

A. sister B. mouse C. mother D. brother

4. Which of these can be driven by a child?

A. car B. bus C. bicycle D. airplane

5. How many more funhouse rides than merry-go-round rides did Tracy see?

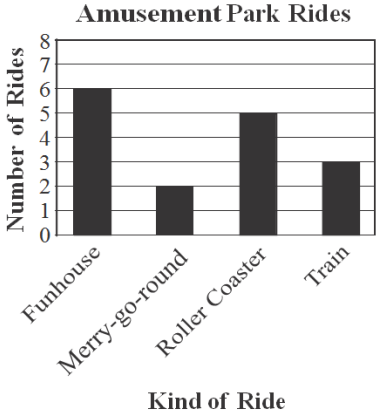

A. 2 B. 4

C. 5 D. 8

6. How many more students have 7 letters than 5 letters as their names?

Number of Letters in First Names

Number of Letters	Number of Students
4	𝍸 ||
5	𝍸
6	|||
7	𝍸 |

A. 1 B. 3
C. 6 D. 7

Martin Luther King was a great man. He did not give up when things became hard for him. He did not let anyone stop him from helping others.

7. In this paragraph, the word hard means _____.

A. fun B. late C. simple D. not easy

Lisa loved to play baseball. She knew she could strike the ball with the bat when it was thrown to her. She decided to join the team.

8. In this paragraph, the word strike means _____.

A. to hit B. to miss C. to block D. to catch

Amy was the new girl in the class. Mira showed her where to find things around the classroom. Mira was kind to Amy.

9. In this paragraph, the word kind means _____.

A. lazy B. quiet C. mean D. helpful

We have a new cat. His name is Fluffy. I want him to learn to listen to me and do what I tell him. Fluffy should learn to obey.

10. In this paragraph, the word obey means _____.

A. play B. be quiet C. run way D. follow directions

Read the passage below and answer the questions 11-12.

Helen worked to help other people who were blind. She taught them to have hope and to be brave. She wrote many books about her life. She gave speeches all over the world. She raised lots money for those who were blind. Helen Keller became a hero to people everywhere.

11. Helen wrote books about _____.

A. her own life B. how the brain C. famous people D. her positive thinking

12. Helen helped people who were blind by _____.

A. becoming a doctor B. becoming a teacher

C. raising money for them D. letting Anne teach them

Read the passage below and answer the questions 13-15.

Sometimes people cry when they are sad. Other times people cry tears of joy. But your eyes make tears all the time, whether you are crying or not. Did you know that tears help keep your eyes healthy? They keep your eyes from drying out. A special area of the eye drips all the time. It keeps the eye damp.

If you look in a mirror, you can see tiny holes in the corners of your eyes. Each hole leads to a small tube that runs to your nose. Tears run slowly into this tube drip by drip. Day and night the holes drain the tears away. If they didn't, you would always look as if you were crying.

13. Tears keep your eyes from _____.

A. closet B. blinking C. opening D. drying out

14. In the corners of your eyes, there are _____.

A. long hair B. tiny holes C. small hairs D. short brushes

15. Each hole leads to _____.

A. a tube B. your ear C. your mouth D. another hole

Read the passage below and answer the questions 16-30.

Kareem likes to go fishing. Every Saturday he walks to a stream near his house. One Saturday he caught a type of fish he had never seen before. Kareem went to the library to check out a book about fish. He wanted to find out what kind of fish he had caught.

16. How did Kareem feel when he had caught?

A. angry B. bored C. excited D. friendly

After Kenji was born, Grandma came to visit from Japan. She met my new brother Kenji for the first time. I think she likes him better than she likes me.

Everyone in my family likes Kenji because he is so cute. They talk about him all day. I like him, too, but I want my family to like me again. I came first. I am twelve years old. I have a lot to talk about. Kenji cannot talk. He just sleeps all day.

17. How did grandma feel when she came to visit the new baby?

A. mad B. silly C. glad D. brave

Alex lives in Florida. It is always warm there. He went to visit his cousins in Maine. It was very cold and snowy. He had never seen snow before. He could not wait to play in it. After putting on some warm clothes, Alex ran outside and jumped in it. “This great,” he yelled. He laughed and kept on playing.

18. How do you think Alex felt?

A. angry B. bored C. excited D. friendly

I set up the tent in the backyard. I had my sleeping bag and my pillow. I made sure I had enough food. I took out my flashlight. It was getting dark. Before long, It was time to go to bed. 19. When was this story taking place?

A. night B. morning C. afternoon D. lunch time

Kim went to the circus. She saw many things. There were three dancing bears. One of them wore a skirt. She also saw an elephant walk on its back legs. Kim saw a tall clown in a little car. She laughed when the clown got stuck. Kim looked up to watch people walking on wires. She sat very still. She was afraid they would fall. Kim wants to visit the circus again. 20. What’s the best title?

A. Kim’s dog. B. Kim’s elephant. C. a trip to the circus. D. How to be a clown.

Long ago, ships were made from longs. The center was cut out. People sat inside. They could not go very fast. The ships were also hard to make.

Things changed 5,000 years ago. They started making better ships in Egypt. These ships had sails. People could also row them. Now, they could go much faster across the water.

21. What is a good name for this story?

A. “Big ships” B. “Old ships” C. “Many ships” D. “Amazing ships”

Leila’s teacher asked the students in the class to write a story about their favourite sport. Leila likes to play soccer. She decided to write about soccer. Leila makes a list of reasons she likes soccer before she begins writing her story.

22. What is a good name for this story?

A. My sport B. Soccer team C. Favorite sport D. My favorite spent is soccer

Ellen's class is learning about how people lived about 50 years ago. Her teacher asked the students to talk to a grandparent or older neighbor to get more information. Then he students are to write a story telling what they learned. Ellen talked to her grandmother.

23. What the subject learning in this story?

A. English B. Mathematics C. Social studies D. Thai language

Ricka says she wants to be an animal doctor. She loves all kind of animals. She has three pets. She has two dogs and one cat. Ricka takes care of all her pets. She makes sure that they eat well. She sees that they get plenty of rest and play. She brushes their fur. She does everything the animal doctor tells her to do. I think that Ricka will be a good animal doctor one day.

24. What is the main idea of this story?

A. Ricka has three pets.
B. Ricka listens to the animal doctor.
C. Ricka takes care of her three pets.
D. Ricka wants to be an animal doctor.

Bats are different from many other animals. There are the only mammals that can fly. Some bats live in trees. Most bats live in caves or in attics. They only come out at night. When they are resting they hang upside down. Bats are very interesting animals.

25. What is this mostly about?

A. Bats can fly.
B. Bats only come out at night.
C. Bats are interesting animals.
D. Most bats live in caves or attics.

Maine is a great place to visit. You can go swimming in the ocean. There are sandy beaches. There are many mountains too. You can go walking in the woods. You can climb up the mountains. When you get to the top you can see things far away. There are many fun things to do in Maine.

26. What do you know about the boy telling this story?

A. He is a good swimmer.
B. He likes to go to Maine.
C. He likes to play baseball.
D. He likes to see the mountains.

Have you ever gone to Boston? It is a great city. There are all kinds of boats to see and walk around on. There places to visit where you can learn about science. There are many places to get great food. Boston is a wonderful place with many things to see and do!

27. What is this mostly about?

A. You can eat good food in Boston. B. Boston has all kinds of boats to see.
C. Boston is an interesting city to visit. D. There are places to learn about science.

Jane Addams was a famous woman. She wanted to help poor people. June bought an old house. She fixed it up. Then, she started a school for children. At night, grownups came to learn. Jane Addams worked hard to help more and more people.

28. What is this story mostly about?
A. Jane Addams liked children.
B. Jane Addams helped many people.
C. Jane Addams fixed up an old house.
D. Jane Addams helped teach grownups.

One day, Sam's parents had some news. "We are going to move to a new town! You will be going to a new school," his father said. Sam yelled, "I don't want to go. I won't have any friends!" His mother and father talked to Sam. They told him he would meet new people. He would make new friends. Now, Sam felt a little better.

29. How did Sam fell about the new?
A. He was excited about moving.
B. He was upset because he did not like school.
C. He was made because he did not want to move.
D. He felt glad because he wanted to make new friends.

Saturday is our day to clean, but Grandpa turns work into fun. We like to sing when we dust. We like to dance when we mop. We clean the car together. We do the wash together. We both wear our caps. When we are done, we hurry to the store. We shop for food. Grandpa lets me pick the fruits that I like best. We carry the food home. Grandpa tells stories while we walk. 30. What is another good name for this story?
A. A boy and his grandpa ride in a car.
B. A boy and his grandpa eat hot dogs.
C. A boy and his grandpa clean car together.
D. A boy and his grandpa go to the beach.

Directions: Look at the series of pictures below and choose A or B to write a paragraph with at least ten sentences.

A

Name _____**Last name** _____.**No**_____

Directions: Look at the series of pictures below and choose A or B to write a paragraph with at least ten sentences.

B

Name _____ **Last name** _____ **.No**___

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึกของนักเรียน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าศึกษาเนื้อหาในบทเรียนมาล่วงหน้าก่อนถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
2.	ข้าพเจ้าเตรียมหนังสือและอุปกรณ์การเรียนไว้ก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
3.	ข้าพเจ้าไม่อยากให้มีวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรที่เรียนในขณะนี้					
4.	เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในเรื่องที่ครูสอน					
5.	ข้าพเจ้าพยายามสนทนากับครูชาวต่างประเทศเป็นประจำ					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียนและทำกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียน					
7.	ข้าพเจ้าไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมหลังจากเรียนในห้องเรียน					
8.	ข้าพเจ้ากล้าออกไปนำเสนองานหน้าห้องเรียนหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ					
9.	ข้าพเจ้าไม่เคยทำการบ้านภาษาอังกฤษด้วยตนเองหลังจากเรียนไปแล้ว					
10.	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเองและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น					
11.	ข้าพเจ้าไม่เคยทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังจากเรียนไปแล้ว					
12.	ข้าพเจ้าตั้งใจทำกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง					
13.	ข้าพเจ้าพยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งหลายเมื่อต้องทำการบ้านภาษาอังกฤษ					
14.	เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้ากับเพื่อนขาดเรียนเป็นประจำ					

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึกของนักเรียน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15.	ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมในห้องเรียนภาษาอังกฤษ เพราะมีความหลากหลาย					
16.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากิจกรรมภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน					
17.	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงและไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียน					
18.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตจริง					
19.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
20.	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังเมื่อครูสอดแทรกเนื้อหาและเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
21.	ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพิ่มเติม					
22.	ข้าพเจ้าชอบอ่านข้อความภาษาอังกฤษในอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ					
23.	ข้าพเจ้าหยุดทำการบ้าน เมื่อพบคำศัพท์และประโยคที่ยาก					
24.	ข้าพเจ้าชอบอ่านการ์ตูนภาษาอังกฤษหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ					
25.	ข้าพเจ้าชอบอ่านนิทานภาษาอังกฤษหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ					
26.	ข้าพเจ้าชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ					
27.	ข้าพเจ้าปิดทีวีทุกครั้ง เมื่อได้ยินเสียงข่าวและเห็นข้อความภาษาอังกฤษ					
28.	ข้าพเจ้าชอบสรุปกฎและหลักการใช้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับใช้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
29.	ข้าพเจ้าอยากให้ลดชั่วโมงภาษาอังกฤษทุกสัปดาห์					
30.	ข้าพเจ้าชอบทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีในหนังสือเรียน					

ภาคผนวก ค

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (Starter Text)
3. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1

ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3.1 งานเขียนเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative)

3.2 งานเขียนเรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)

3.3 งานเขียนประเภทวิธีการ (Procedure)

Lesson Plans for experimental group

Period 1-6 hours for Mathayom Suksa I

Content: Surprise Birthday **Level:** Mathayom Suksa I

Subject: English Foundation **Time:** 6 hours

Standard & Indicators:

Strand 1: Language for Communication

F1.1 M1/1, M1/2, M1/4

F1.2 M1/1, M1/5

F1.3 M1/1, M1/3

Strand 2: Language and culture

F 2.1 M1/1, M1/2

F 2.2 M1/2

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas.

F 3.1 M1/1

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World.

F 4.1 M1/1

F4.2 M1/1

Strand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/1 - Act in compliance with orders, requests, instructions and simple explanations heard and read.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

M1/4 - Specify the topic and main idea and answer questions from listening to and reading dialogues, tales and short stories.

Standard F1.2 Possessing language communication skills for effective exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions.

M1/1 - Converse to exchange data about themselves, various activities and situations in daily life.

M1/5 - Speak and write to express their own feelings and opinions about various matters around them, various activities, as well as provide brief justifications appropriately.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/1 - Speak and write to describe themselves, their daily routines, experiences and the environment around them.

M1/3 - Speak/ write to express opinions about activities or various matters around them as well as provide brief justifications.

Strand 2: Language and culture

Standard F 2.1 Appreciating relationship between language and culture of native speakers and capacity for use of language appropriate to occasions and places.

M1/1 - Use language, tone of voice, gestures and manners politely and appropriately by observing social manners and culture of native speakers.

M1/2 - Describe the festivals, important days, lifestyles and traditions of native speakers.

Standard F 2.2 Appreciating similarities and differences between language and culture of native speakers and Thai speakers, and capacity for correct and appropriate use of language.

M1/2 - Compare similarities and differences between the festival, celebrations, important days and lifestyles of native speakers and those of Thais.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas.

Standard F 3.1 Using foreign language to link knowledge with other learning areas and as foundation for further development, to seek knowledge and widen one's world view.

M1/1 - Search for, collect and summaries the data/facts related to other learning areas from learning sources, and present them through speaking/writing.

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F 4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Concept: Learning by using illustration from the Computer Assisted Instruction helps students to provide reading ability as well as improve their critical thinking.

Function: Give information by using the text about narrative genre.

Vocabularies: balloon, present, card, candle, cake, candies, birthday, soccer team, shirt, number, seven, laugh, kitchen, look, turn around, dinner, curry puffs, fresh spring rolls, backyard, father, uncle, play, kick, bedroom, mirror, walk, light, stair, dining room, turned on, Surprise, table

Structure: Past Simple Tense

$S+V_2$

Learning objectives:

Students are able to:

1. To recall and talk about what is contained in the texts that they read correctly.
2. To read the story on “surprise birthday” correctly.
3. To spell the vocabulary words correctly.
4. To write the vocabulary words correctly.
5. To pronounce the vocabulary words correctly.
6. To identify words form their own reading and writing correctly.
7. To explain the meaning of the vocabulary words correctly.
8. To interpret the story correctly.
9. To make sentences by using sequencing words correctly.
10. To share their opinions about the story correctly.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
The teacher greets and talks to the students about birthdays by asking questions. For example, “When is your birthday?” “What present would you like for your birthday?” “What did you feel when you received some presents?”		
1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. - The teacher shows the story “Surprise Birthday” to students, then asks about the cover and the illustrations through the Computer Assisted Instruction. For example, “What is this on the cover and the illustrations of the Computer Assisted Instruction?” “This story is called Surprise Birthday.” “Can you see the illustration? ” “What do the illustration tell you?” “What do you think the illustration is about?” - Then the teacher tells the students to learn the story from the Computer Assisted Instruction by saying, “Now we’ll learn the story through Computer Assisted Instruction.” During this, the teacher encourages the students to predict the content by asking questions. For example, “What will happen first?” “What will happen next?” “Is that the end of the story?” - The teacher acts out vocabulary words to help the students understand what they mean. For example, “He walks down the stairs.” “He runs into the kitchen.” Then the students repeat the word together.	- A starter book “Surprise Birthday” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
2nd hour Step 2: Review the story. - After they learn the story from Computer Assisted Instruction, the teacher encourages the students to retell the story. For example, “Can you remember what we learn in the story?” “What was it about?” “Who else was in the story?” “What will happen first?” “What will happen next?” “Is that the end of the story?” “Do you like to learn the story? - The teacher helps students to correct the grammar by speaking back the correct sentences and let the students repeat their sentences. - The teacher asks the volunteer for doing a role play. “Now we’re going to act out the story.” “Who wants to be James?” “Who wants to be Jasmin?” “Who wants to be Mrs. Loop?” “Who wants to be the father?” “Who wants to be the uncle?” “Who wants to be the grandfather?” “What did James say?” “What did James feel?” “What did James’ father say?” “What did the grandfather’s and Jasmin’s action?” “What will happen next?” “Is that the end of the story?”	- A starter book “Surprise Birthday” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
2nd hour Step 2: Review the story. (continue) - The teacher lets the students who don't have a part in any activity join the teacher in narrating the story. - After finding the volunteers, let's the volunteers introduce themselves, "My name is…, I'm James." Then the teacher asks the rest of the students such as: "Who is he or she?" "What will happen first?" "What was James' action?" "What was Jasmin's action?" "What was Mrs. Loop's action?" "What will happen next?" "What was the grandfather's and Jasmin's action?" "What did James feel?" "What did James' father say?" "Is that the end of the story?" - After that, a role play is starting.	- A starter book "Surprise Birthday" - Computer Assisted Instruction	- Observe the students' attention in the class. - Observe the students' discussion in the class. - Check the students' answers of the questions in the class. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
3nd hour Step 3: Negotiate a group text. - The teacher asks the students to recall the story. Getting students to agree on a suitable sequence of events. Let's all the students join together. Then the teacher encourages the students to share their opinions. "Now we can write the story in our own words and make it into a big book." "Would you like to write a big book?" "What is a good name of the story?" "What will happen first?" "What will happen next?" "Is that the end of the story?" - As the students give an answer, write that sentence up on a large sheet of draft paper, transforming what was said into the written form, before their eyes. If a suggested sentence is ungrammatical, say it in the grammatically correct form. The teacher says each word as the students write it up on the sheet of paper. After the teacher finishes writing each sentence, the students repeat the whole sentence. - The teacher reviews all the words again by covering the word, then let the students guess and pronounce the words. Students pronounce the words together. -The students coppy the story for drawing the picture.	- Draft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber	- Observe the students' attention in the class. - Observe the students' discussion in the class. - Check the students' answers of the questions in the class. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
4rd hour Step 4: Make the big book - The teacher divides students into groups of 4-5 so that each group produces one big book themselves. " Now we're going to make our story into a big book." "What big will we make our book?" "Do you want a long book or a tall book?" "Do we want to make our book this one?" "Do you want a picture on the cover?" "What pictures do we want on this page?" "Where do you want to put the text on?" - The teacher conducts all the decision-making about the big book with the whole class. The teacher makes each group a copy of the big book without any illustrations and lets the students draw a picture under the sentence in the big book. - The teacher meets each group. Let's students read the sentences. The teacher corrects the pronunciation, students repeat the word. - After finishing drawing a picture, the teacher assembles the big book. For example, "Let's put our pages together." "Where's page one or two?" "Now put on the cover?" "Now we have to staple our book together." "Write the authors' names inside the front cover."	- The big book - Daft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber	- Observe the students' discussion in the class. - Observe the students' attention in the class. - Check the students' big book. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games. - Lets the students do language activities. For example, ➢ Reading the big book together. - Lets the students read aloud our new book together. ➢ Jumble the letter - The teacher cuts the letters in the letter cards then the students rearrange the word cards into the correct words. For example, “Can you read the letters?” “Can you rearrange the letters in a word?” “How to pronounce it?” ➢ Jumble the sentences - The teacher cut the word in the sentence then the students rearrange the word card into the correct sentence. For example, “Can you read the sentence?” “Can you rearrange the sentence?” “How to pronounce it?” ➢ Complete the sentences. - The teacher select some sentences from the big book then lets the students find the missing word in the big book and says: - “Can you tell me what word is missing?” “Let the students do exercise in CAI.” ➢ The students sequence the stories in CAI. ➢ The students select True or False in CAI.	- Computer Assisted Instruction - The big book - Slot board - Word cards - Pen	- Observe the students’ doing activities. - Observe the students’ doing activities. - Observe the students’ performance.

Surprise Birthday

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

It was a big day for James. It was his birthday. He was seven years old. And he made the soccer team! “Jasmin, look at my shirt,” James said. “My number is seven!” Jasmin laughed. Then she ran into the kitchen. James went into the kitchen “Mom, look,” he said. “I made the soccer team!” Mrs. Loop turned around. “Good for you, James, ”she said. “Something smells good,” James said. “What’s for dinner?” he asked. “Seven curry puffs and seven fresh spring rolls,” Mrs. Loop said. Jasmin laughed again.James ran into the backyard. His father and uncle were playing soccer. “I made the soccer team,” James said.“Good job!” his father said. “Now kick some goals.” James kicked seven goals. It was time for dinner. James looked around. There were not any presents. “Here are seven candies,” James’s grandfather said. Jasmin laughed. James felt sad. It was his birthday. But there were not any cards or balloons. His father came closer and then said to him, “James! Go put on your new soccer shirt.”James went up to his bedroom. He found the new shirt on the bed, and then he put on his soccer shirt. He looked in the mirror. “Did they forget my birthday?” he asked.James walked down the stairs. All the lights were off. What was wrong?James walked into the dining room. The lights turned on. James saw balloons and presents.“Surprise!” everyone said. A big birthday cake was on the table. It had seven candles. Everyone sang “Happy Birthday” to James.

Adapted from: Diego’s Big Day;
Oxford.
Written by Judith Bauer Stamper.

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประเภทเรื่องเล่าเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

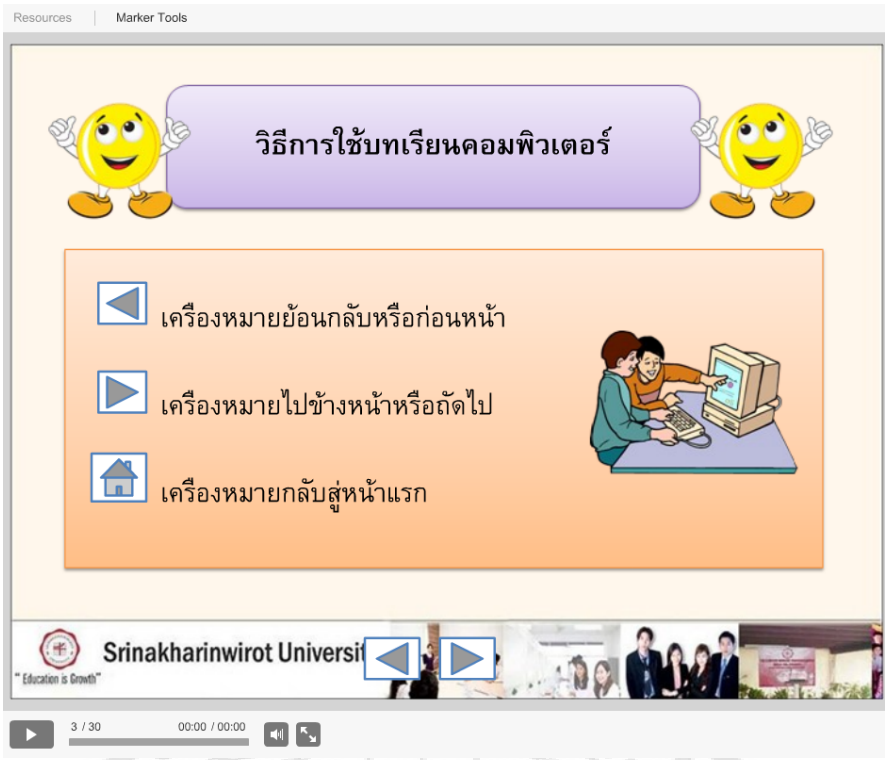
Resources
Marker Tools
วิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์
เครื่องหมายย้อนกลับหรือก่อนหน้า
เครื่องหมายไปข้างหน้าหรือถัดไป
เครื่องหมายกลับสู่หน้าแรก
Srinakharinwirot Universi
"Education is Growth"
3 / 30
00:00 / 00:00

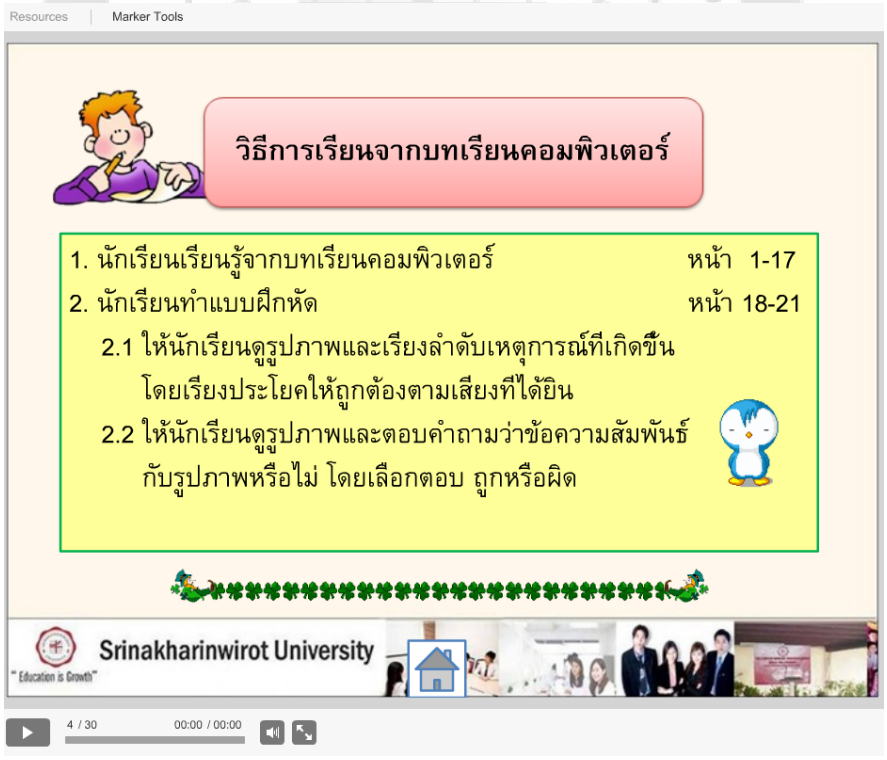
Resources
Marker Tools
วิธีการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์
1. นักเรียนเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ หน้า 1-17
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัด หน้า 18-21
2.1 ให้นักเรียนดูรูปภาพและเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเรียงประโยคให้ถูกต้องตามเสียงที่ได้ยิน
2.2 ให้นักเรียนดูรูปภาพและตอบคำถามว่าข้อความสัมพันธ์กับรูปภาพหรือไม่ โดยเลือกตอบ ถูกหรือผิด
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
4 / 30
00:00 / 00:00

Resources | Marker Tools

Surprise Birthday

ลำดับ	คำสั่ง	หน้า
1.	นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษและดูรูปภาพประกอบ	1-17
2.	นักเรียนทำแบบฝึกหัด	18-21

Srinakharinwirot University
"Education is Growth"

5 / 30 00:02 / 00:20

Resources | Marker Tools

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษาและอ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนสรุปความจากเรื่องได้

Srinakharinwirot University
"Education is Growth"

6 / 30 00:00 / 00:00

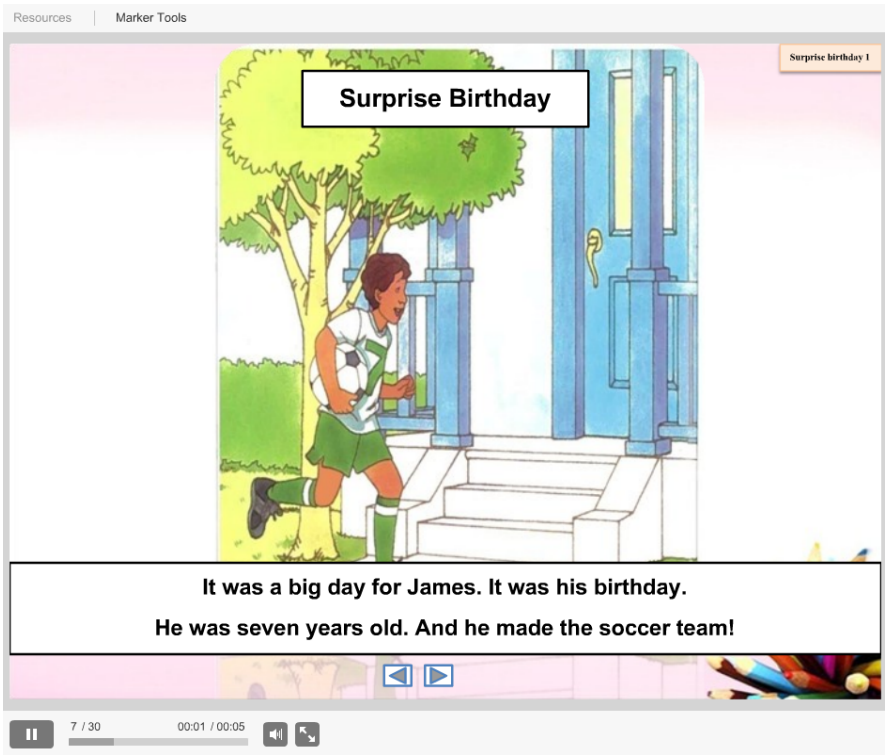
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 1
Surprise Birthday
It was a big day for James. It was his birthday.
He was seven years old. And he made the soccer team!
7 / 30
00:01 / 00:05

Resources
Marker Tools
Surprise birthday 2
"Jasmin, look at my shirt," James said. "My number is seven!"
8 / 30
00:02 / 00:02

Resources
Marker Tools
Surprise birthday 3
hahaha
Jasmin laughed. Then she ran into the kitchen.
9 / 30
00:02 / 00:02

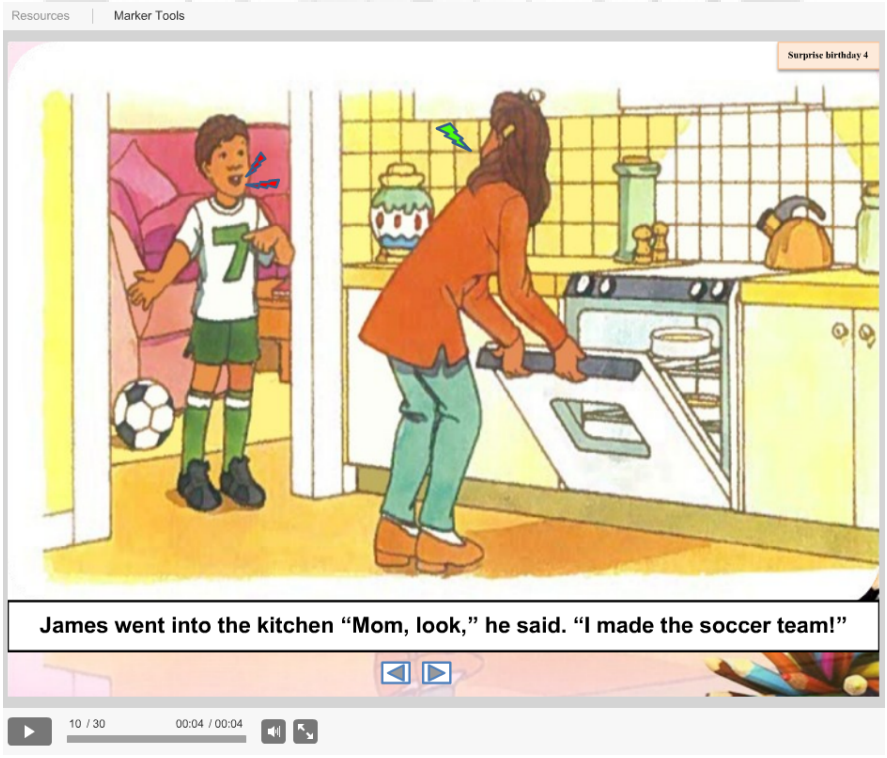
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 4
James went into the kitchen “Mom, look,” he said. “I made the soccer team!”
10 / 30
00:04 / 00:04

Resources | Marker Tools

Mrs. Loop turned around. “Good for you, James, ”she said.

11 / 30 00:03 / 00:03

Resources | Marker Tools

“Something smells good,” James said. “What’s for dinner?” he asked.

“Seven curry puffs and seven fresh spring rolls,” Mrs. Loop said.

Jasmin laughed again.

12 / 30 00:03 / 00:07

Resources | Marker Tools

13 / 30 00:02 / 00:03

Resources | Marker Tools

14 / 30 00:02 / 00:03

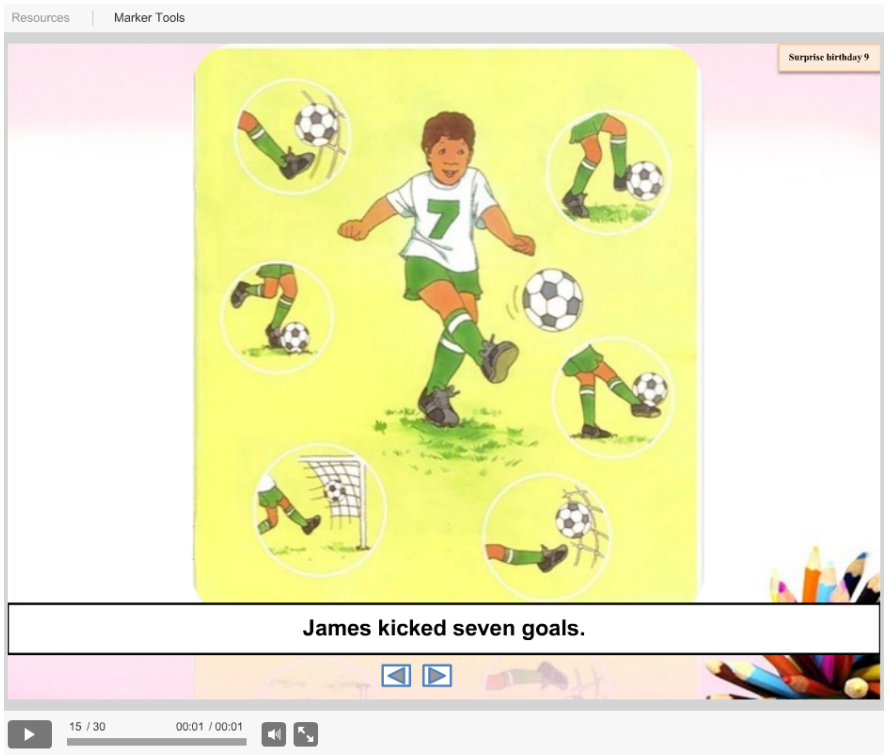
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 9
James kicked seven goals.
15 / 30
00:01 / 00:01

Resources
Marker Tools
Surprise birthday 10
It was time for dinner. James looked around. There were not any presents.
16 / 30
00:02 / 00:03

Resources
Marker Tools
Surprise birthday 11
hahaha
"Here are seven candies," James's grandfather said. Jasmin laughed.
17 / 30
00:03 / 00:03

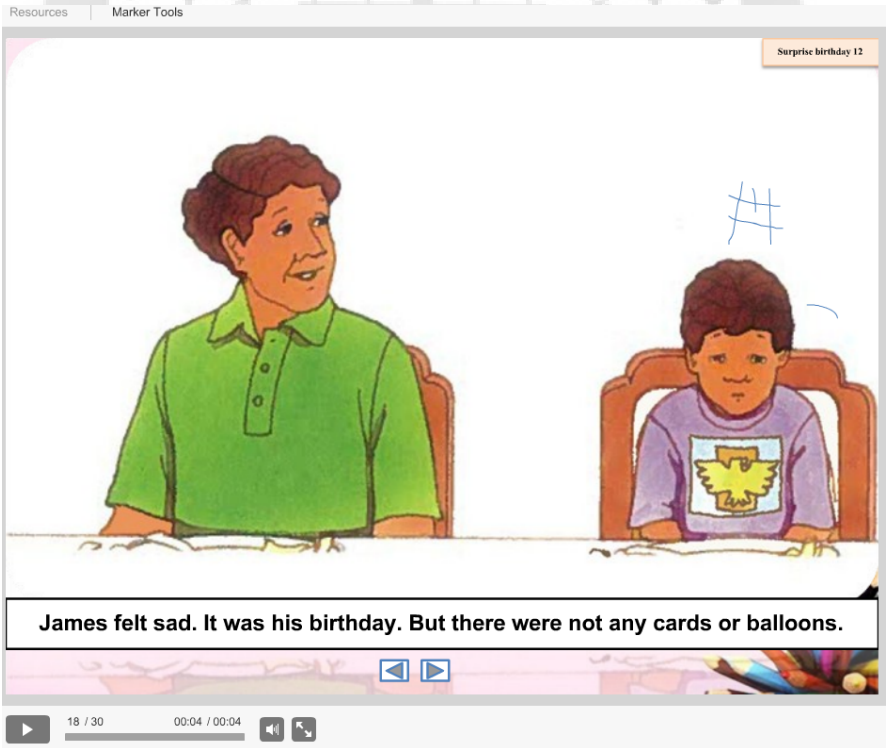
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 12
James felt sad. It was his birthday. But there were not any cards or balloons.
18 / 30
00:04 / 00:04

Resources
Marker Tools
Surprise birthday 13
His father came closer and then said to him,
"James! Go put on your new soccer shirt."
19 / 30
00:03 / 00:04

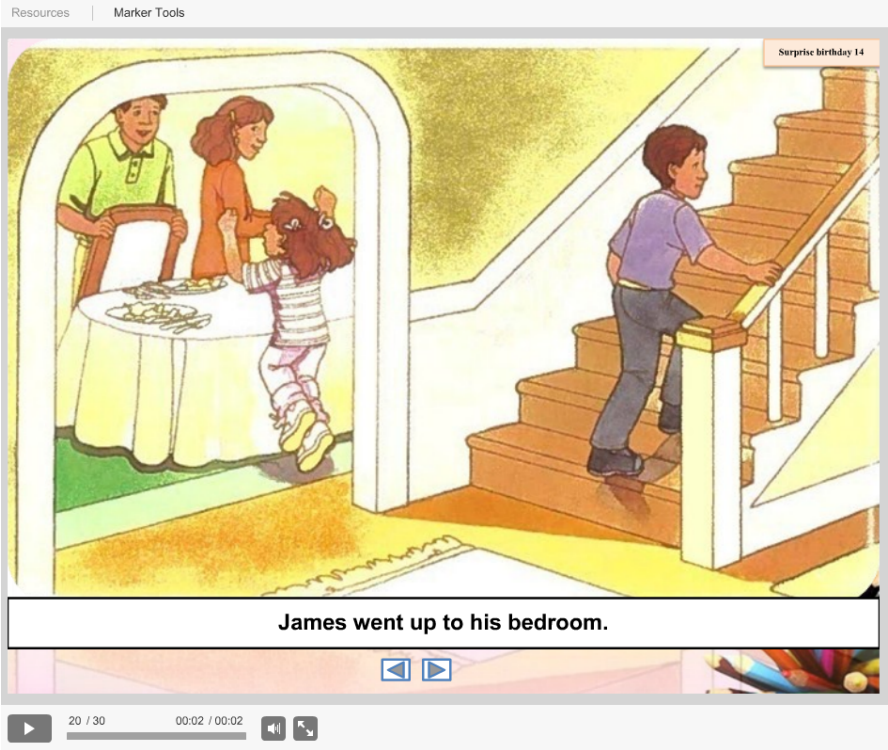
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 14
James went up to his bedroom.
20 / 30
00:02 / 00:02

Resources | Marker Tools

Surprise birthday 15

He found the new shirt on the bed, and then he put on his soccer shirt.
He looked in the mirror. “Did they forget my birthday?” he asked.

21 / 30 00:02 / 00:06

Resources | Marker Tools

Surprise birthday 16

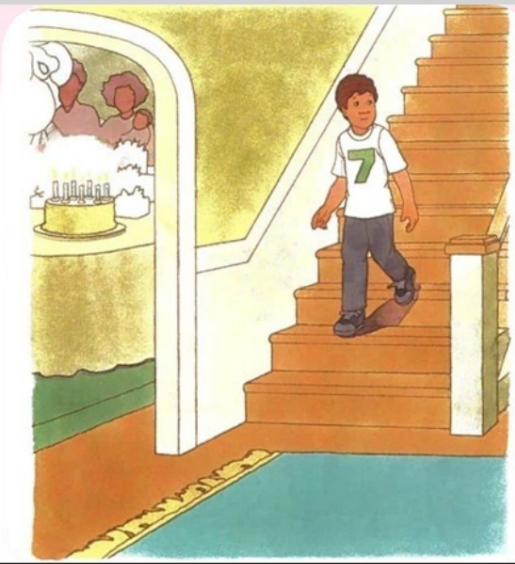

James walked down the stairs. All the lights were off. What was wrong?

22 / 30 00:03 / 00:03

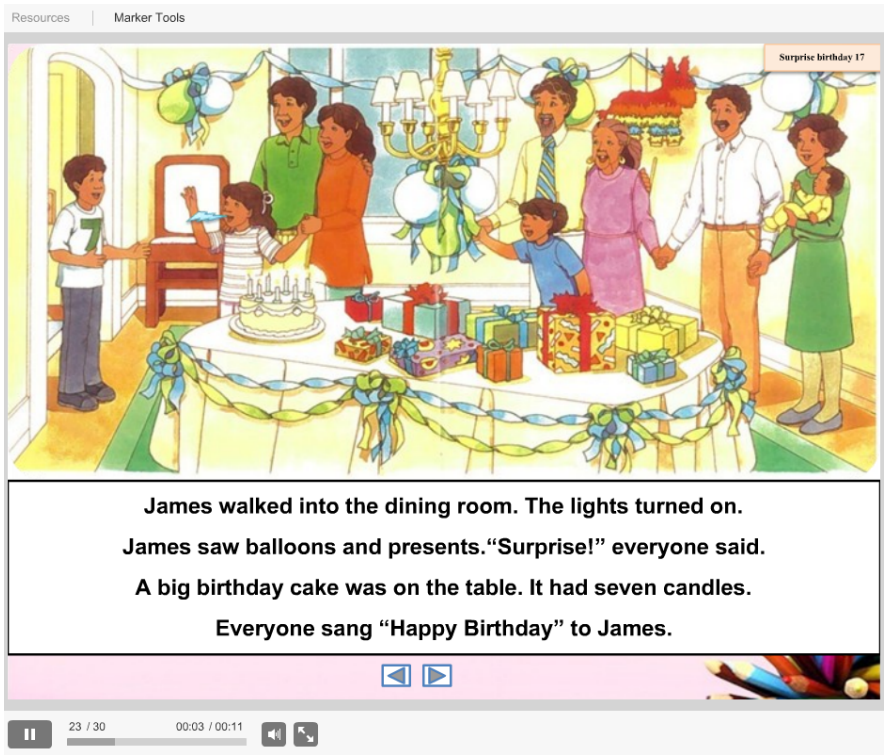
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 17
James walked into the dining room. The lights turned on.
James saw balloons and presents.“Surprise!” everyone said.
A big birthday cake was on the table. It had seven candles.
Everyone sang “Happy Birthday” to James.
23 / 30
00:03 / 00:11

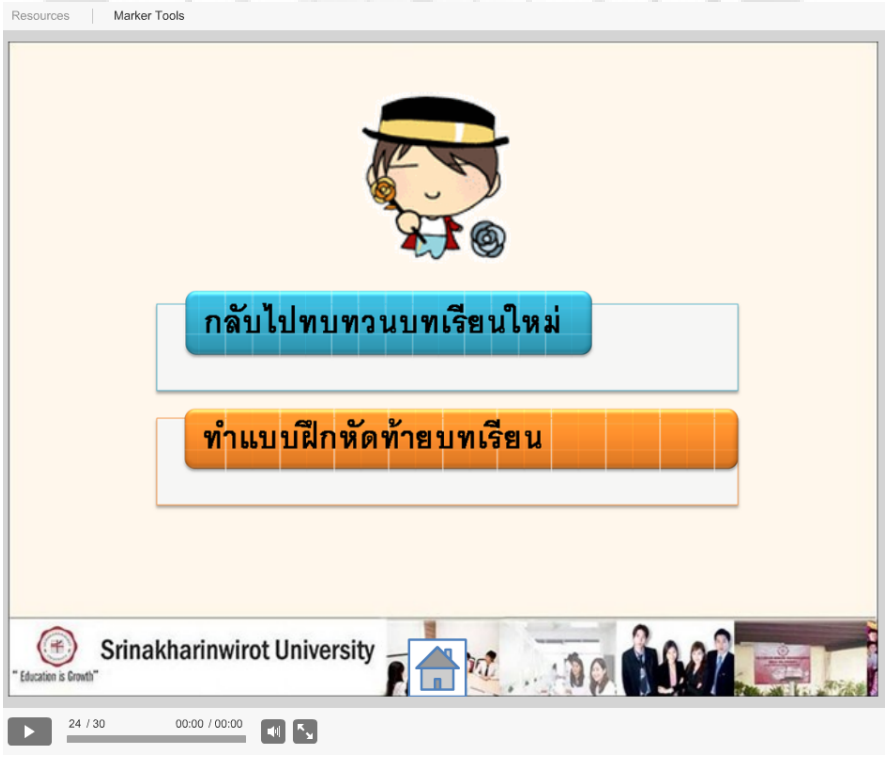
Resources
Marker Tools
กลับไปทบทวนบทเรียนใหม่
ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
Srinakharinwirot University
“Education is Growth”
24 / 30
00:00 / 00:00

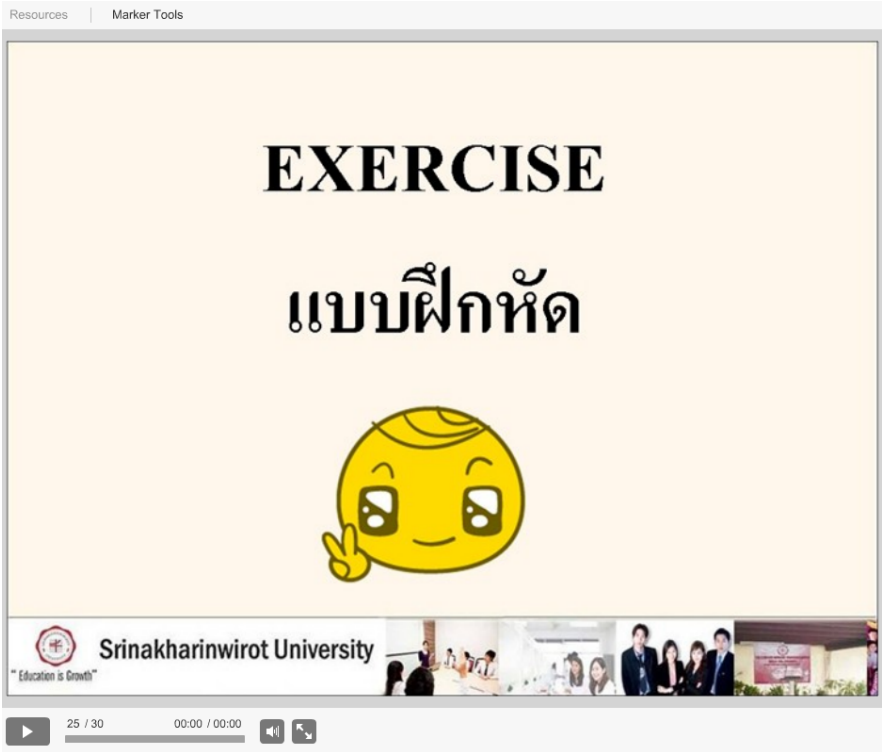
Resources
Marker Tools
EXERCISE
แบบฝึกหัด
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
25 / 30
00:00 / 00:00

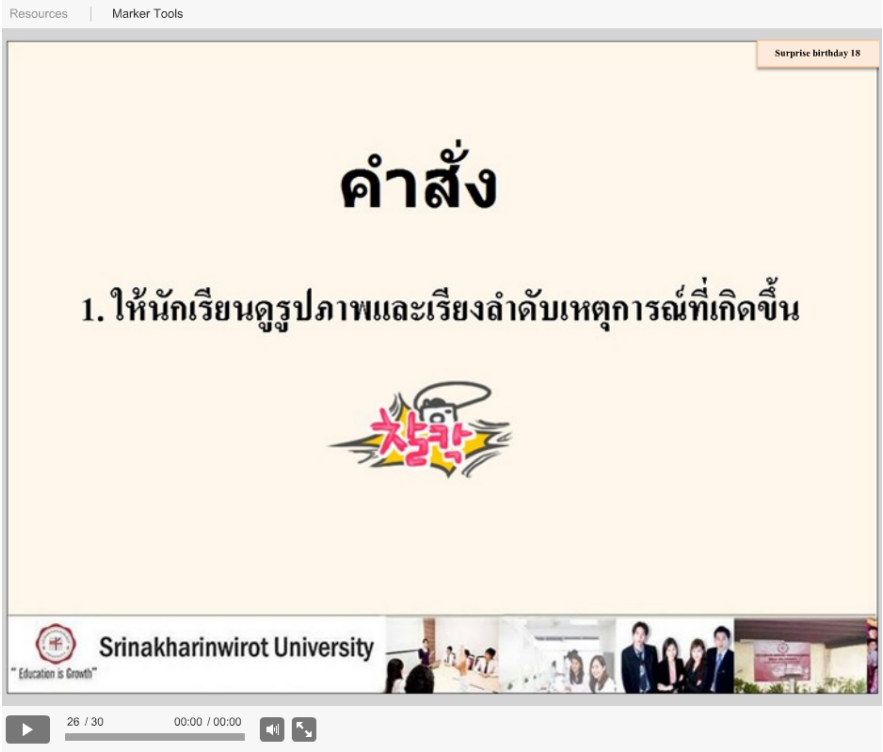
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 18
คำสั่ง
1. ให้นักเรียนดูรูปภาพและเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
26 / 30
00:00 / 00:00

Resources
Marker Tools
Welcome to Quiz 1
Click the "Start Quiz" button to proceed
Back
Skip Quiz
Start Quiz
27 / 30
00:00 / 00:00

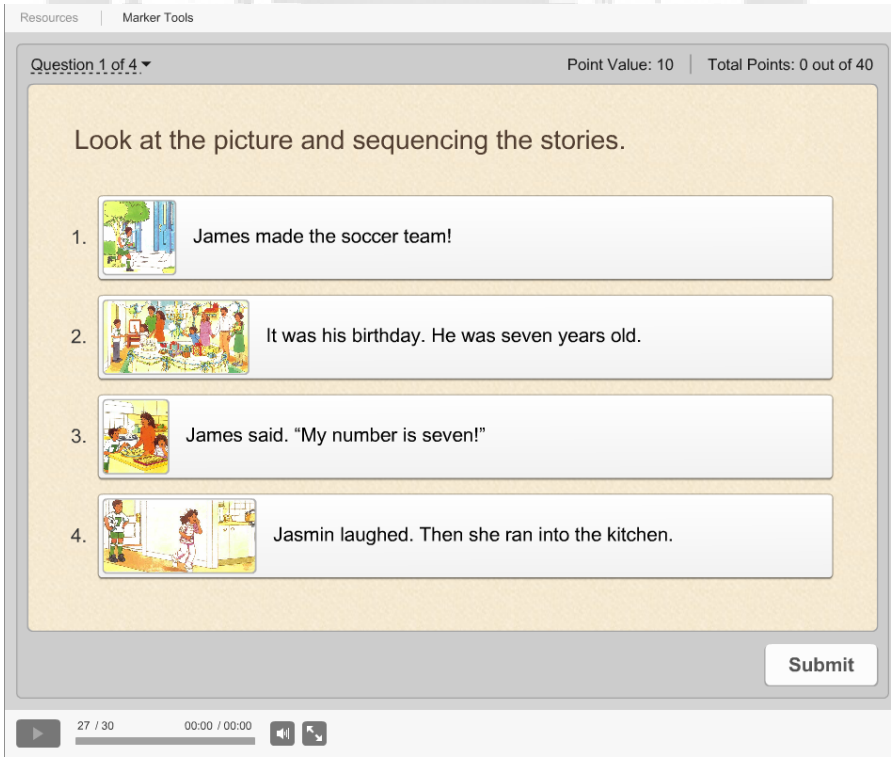
Resources
Marker Tools
Question 1 of 4
Point Value: 10
Total Points: 0 out of 40
Look at the picture and sequencing the stories.
1. James made the soccer team!
2. It was his birthday. He was seven years old.
3. James said. “My number is seven!”
4. Jasmin laughed. Then she ran into the kitchen.
Submit
27 / 30
00:00 / 00:00

Resources | Marker Tools

Question 2 of 4 | Point Value: 10 | Total Points: 0 out of 40

Look at the picture and sequencing the stories.

1. James kicked seven goals.
2. James talked to Mom, “I made the soccer team”
3. James’ Mom turned around, “Good for you, James,”she said.
4. James went into the kitchen.

Submit

27 / 30 00:00 / 00:00

Resources | Marker Tools

Question 3 of 4 | Point Value: 10 | Total Points: 0 out of 40

Look at the picture and sequencing the stories.

1. “Something smells good,” James said and asked “What’s for dinner?”
2. His father and uncle were playing soccer at the backyard.
3. James’ Mom said “Seven curry puffs and seven fresh spring rolls”
4. “I made the soccer team,” James said.“Good job!” his father said. “Now kick some goals.”

Submit

27 / 30 00:00 / 00:00

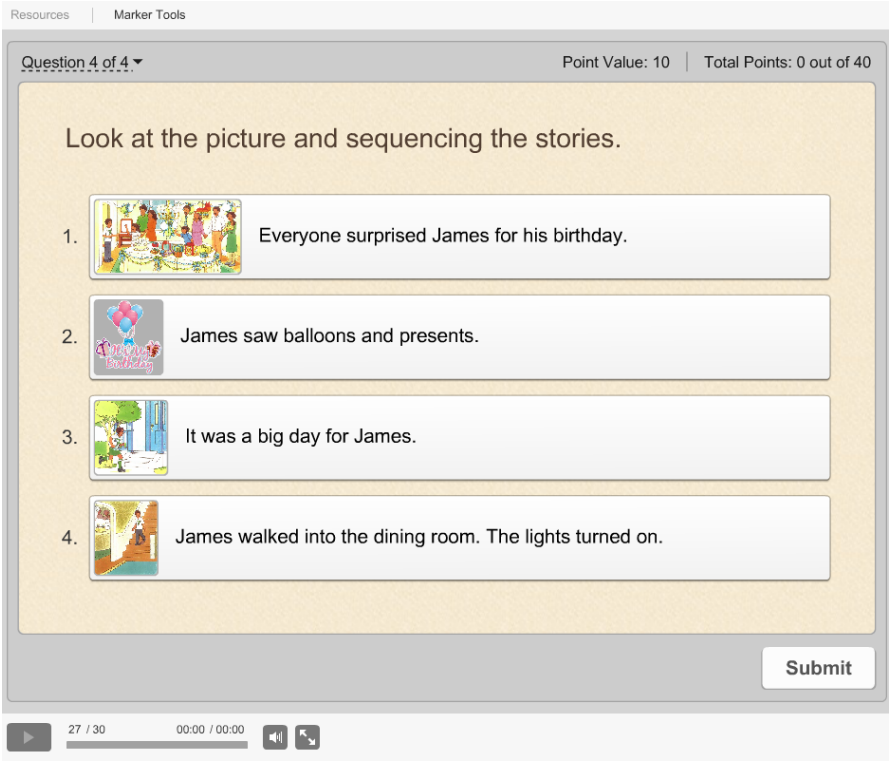
Resources
Marker Tools
Question 4 of 4
Point Value: 10
Total Points: 0 out of 40
Look at the picture and sequencing the stories.
1. Everyone surprised James for his birthday.
2. James saw balloons and presents.
3. It was a big day for James.
4. James walked into the dining room. The lights turned on.
Submit
27 / 30
00:00 / 00:00

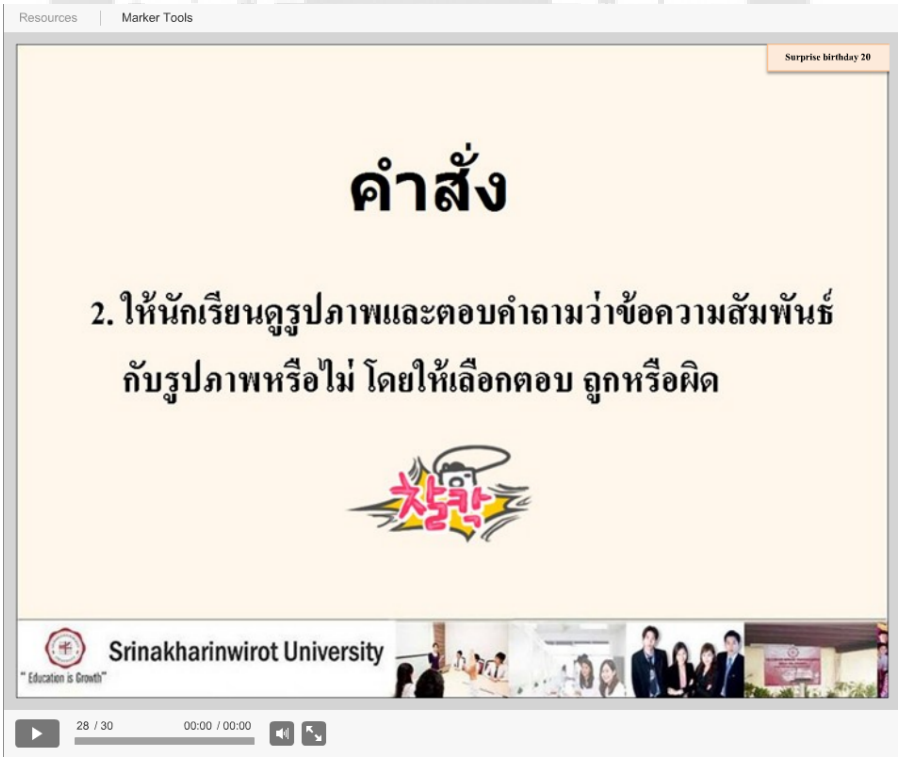
Resources
Marker Tools
Surprise birthday 20
คำสั่ง
2. ให้นักเรียนดูรูปภาพและตอบคำถามว่าข้อความสัมพันธ์
กับรูปภาพหรือไม่ โดยให้เลือกตอบ ถูกหรือผิด
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
28 / 30
00:00 / 00:00

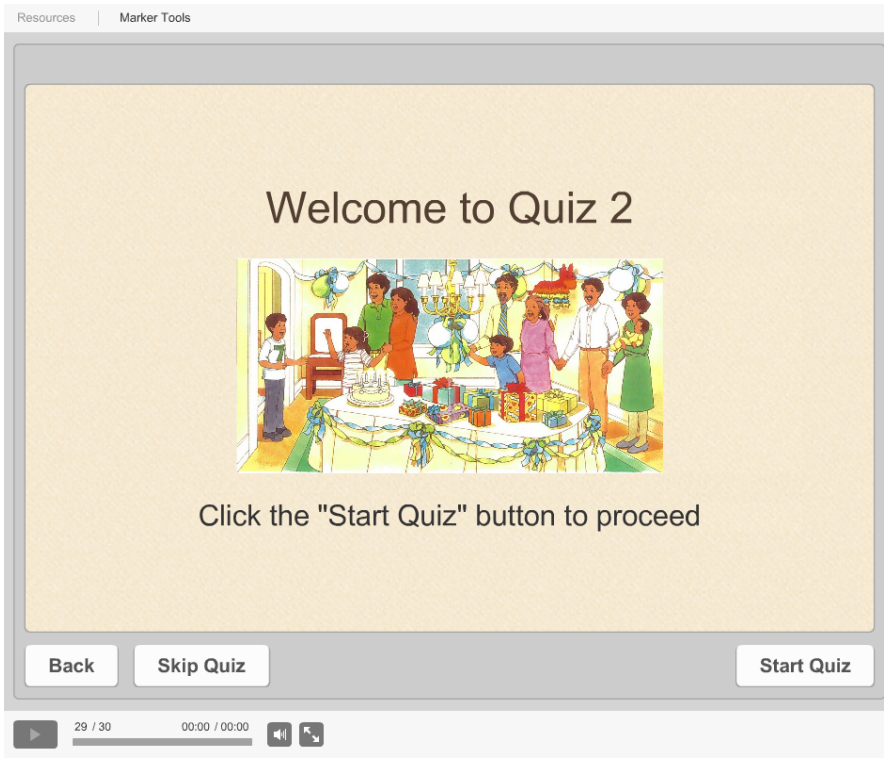
Resources
Marker Tools
Welcome to Quiz 2
Click the "Start Quiz" button to proceed
Back
Skip Quiz
Start Quiz
29 / 30
00:00 / 00:00

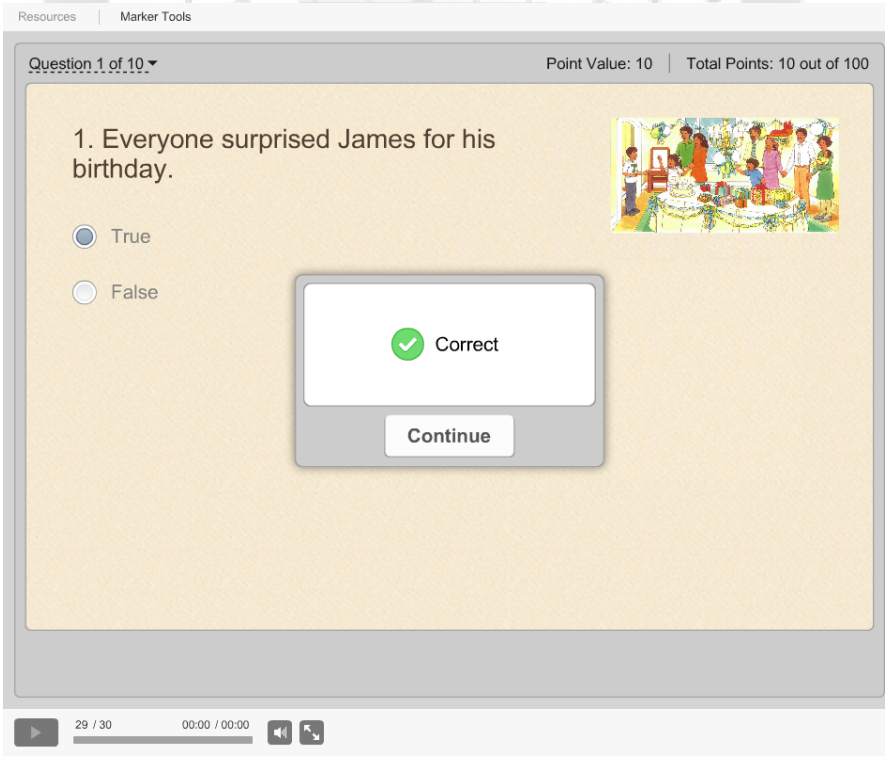
Resources
Marker Tools
Question 1 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
1. Everyone surprised James for his birthday.
True
False
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

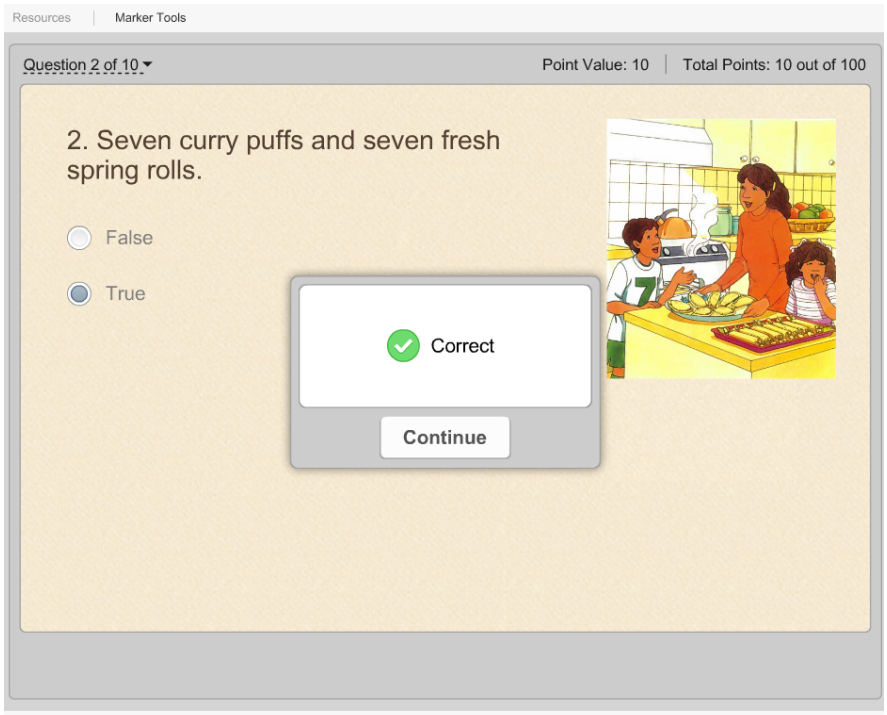
Resources
Marker Tools
Question 2 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
2. Seven curry puffs and seven fresh spring rolls.
False
True
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

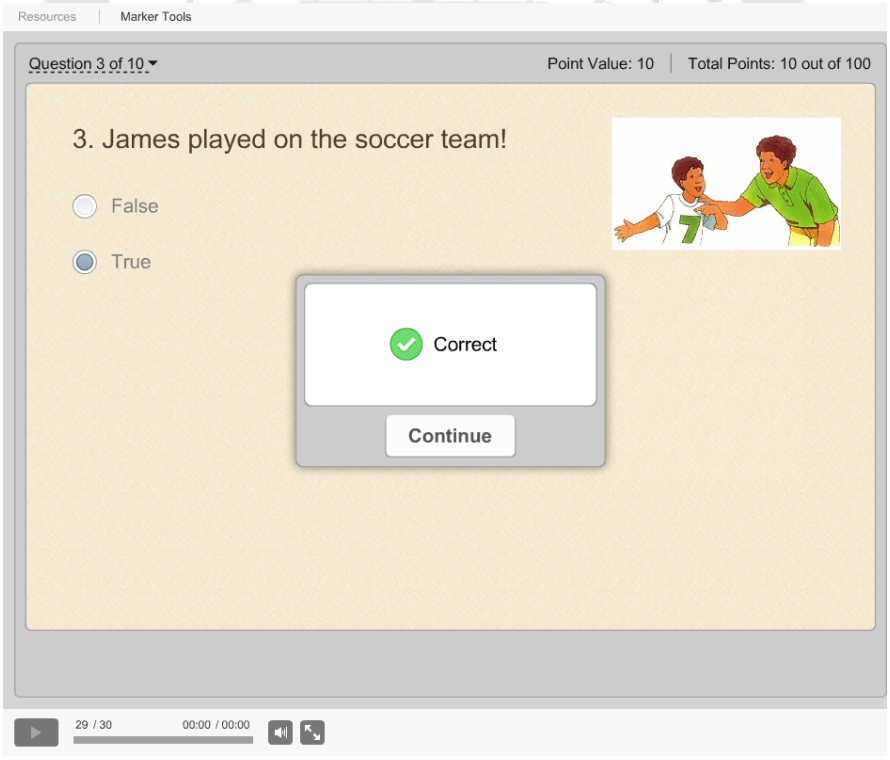
Resources
Marker Tools
Question 3 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
3. James played on the soccer team!
False
True
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

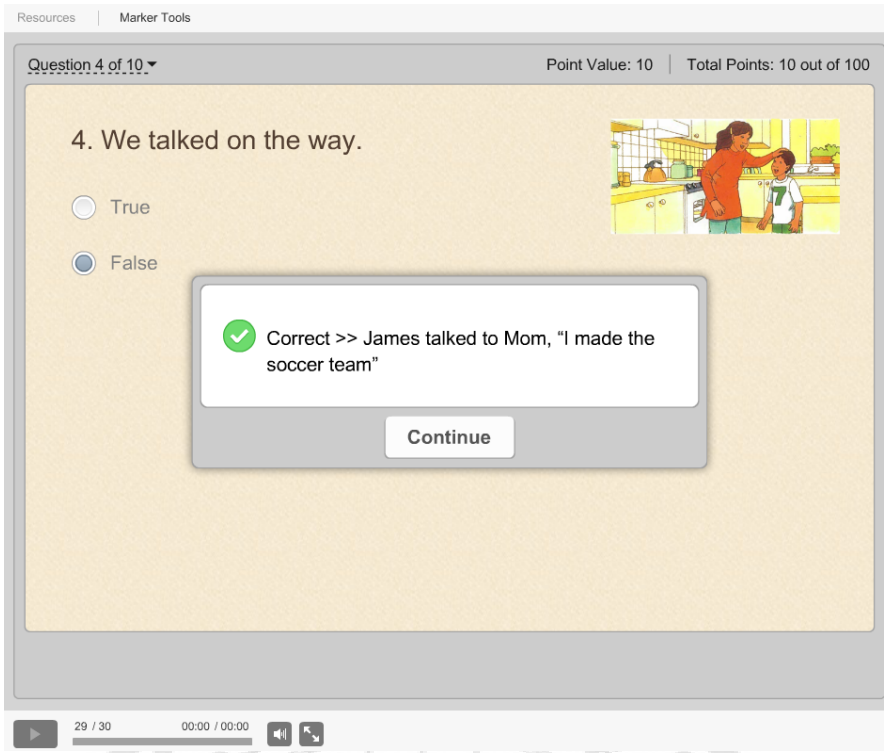
Resources
Marker Tools
Question 4 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
4. We talked on the way.
True
False
Correct >> James talked to Mom, "I made the soccer team"
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

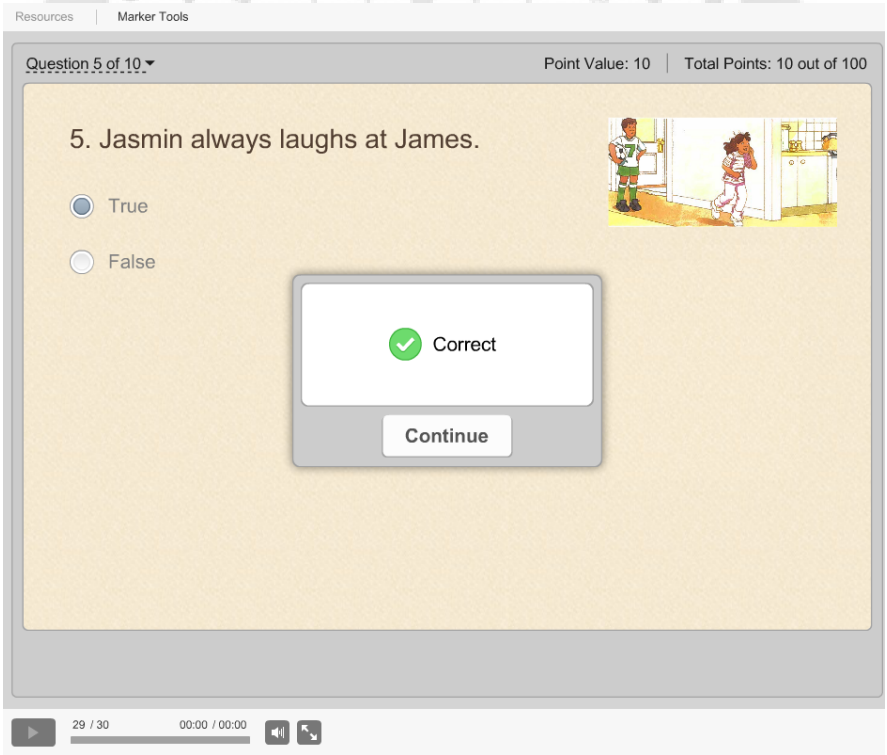
Resources
Marker Tools
Question 5 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
5. Jasmin always laughs at James.
True
False
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

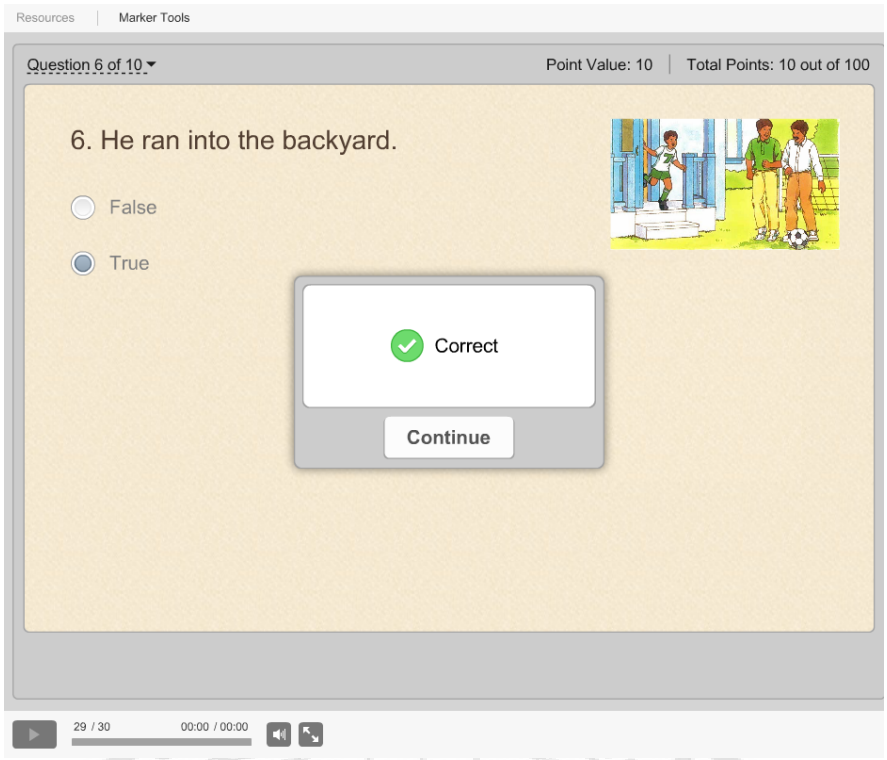
Resources
Marker Tools
Question 6 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
6. He ran into the backyard.
False
True
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

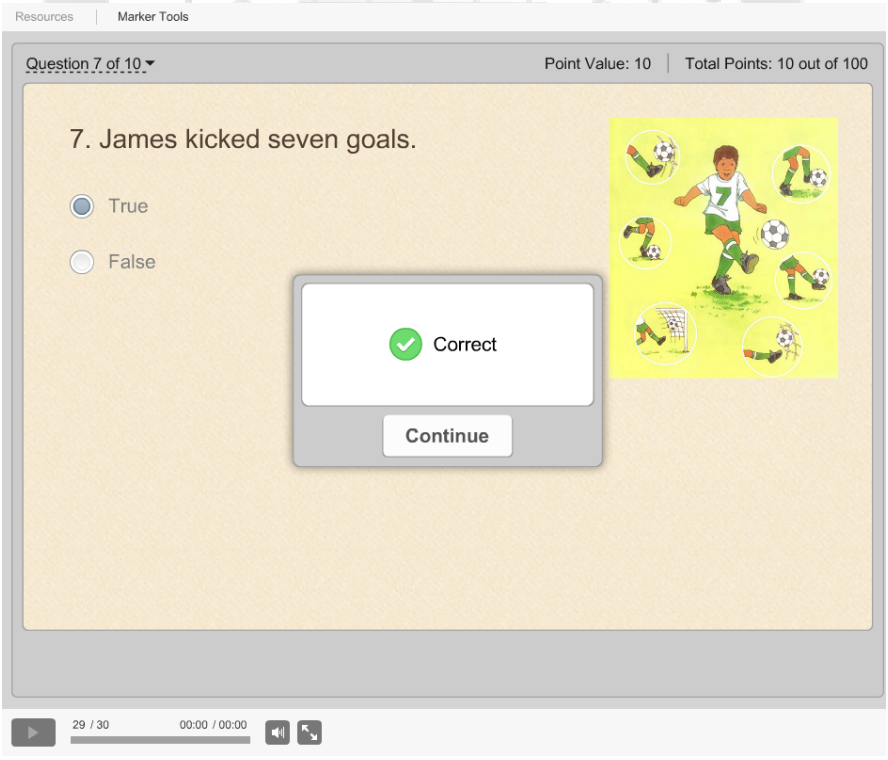
Resources
Marker Tools
Question 7 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
7. James kicked seven goals.
True
False
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

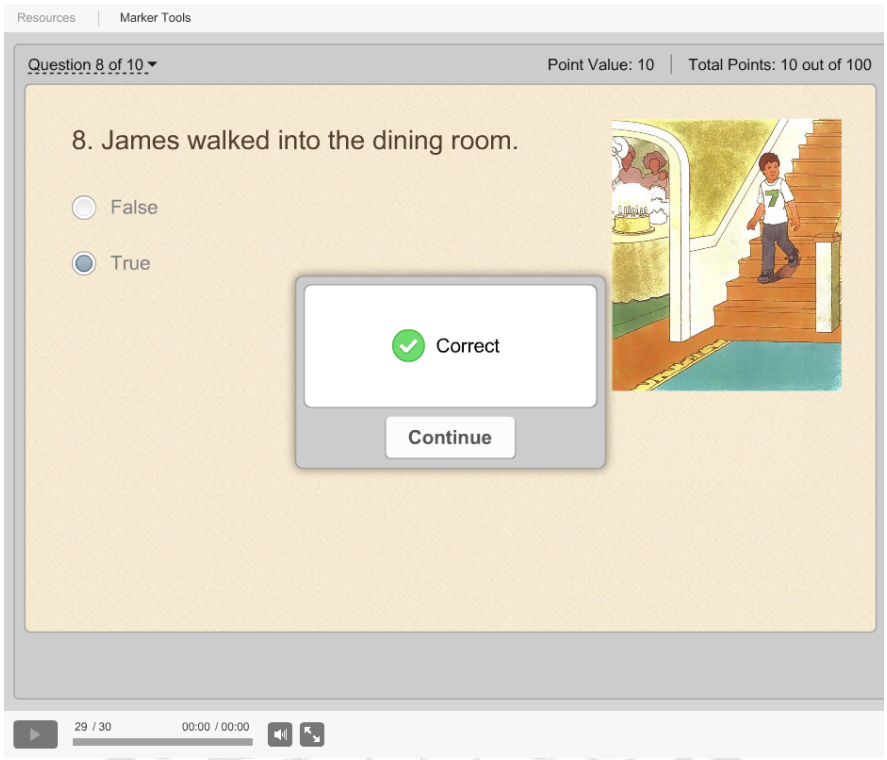
Resources
Marker Tools
Question 8 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
8. James walked into the dining room.
False
True
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

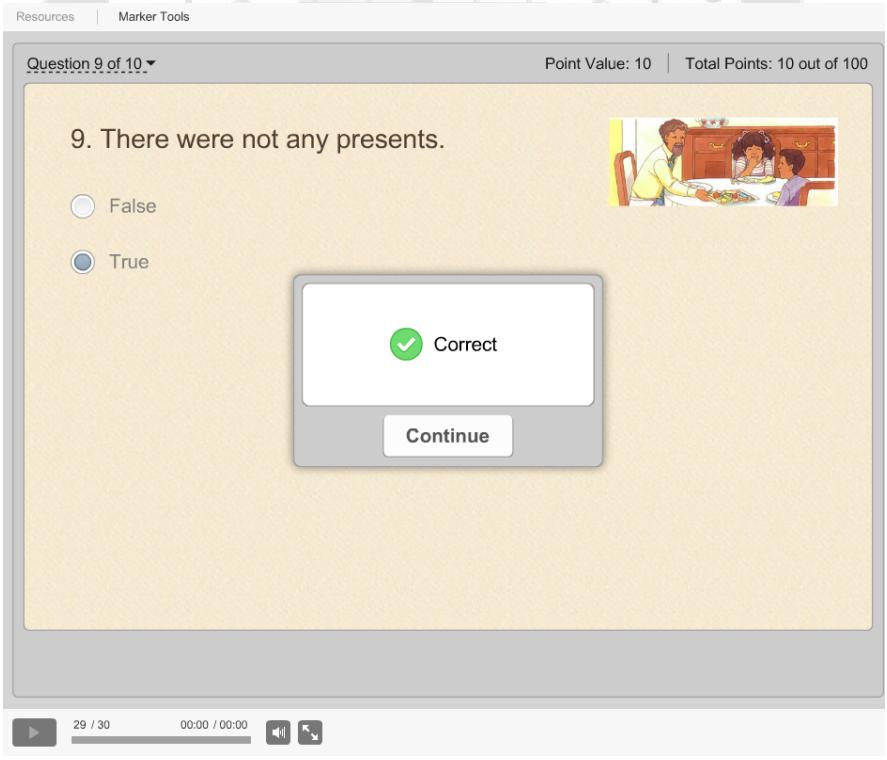
Resources
Marker Tools
Question 9 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
9. There were not any presents.
False
True
Correct
Continue
29 / 30
00:00 / 00:00

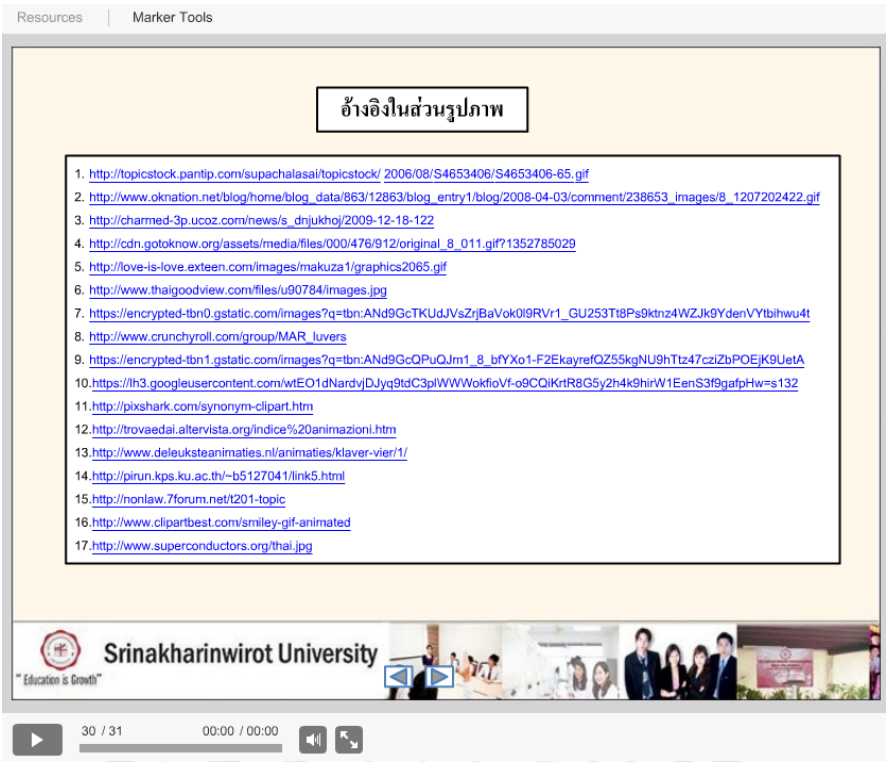
Resources
Marker Tools
อ้างอิงในส่วนรูปภาพ
1. http://topicstock.pantip.com/supachalasai/topicstock/ 2006/08/S4653406/S4653406-65.gif
2. http://www.oknation.net/blog/home/blog_data/863/12863/blog_entry1/blog/2008-04-03/comment/238653_images/8_1207202422.gif
3. http://charmed-3p.ucoz.com/news/s_dnjukhoj/2009-12-18-122
4. http://cdn.gotoknow.org/assets/media/files/000/476/912/original_8_011.gif?1352785029
5. http://love-is-love.exteen.com/images/makuza1/graphics2065.gif
6. http://www.thaigoodview.com/files/u90784/images.jpg
7. https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTKUdJVsZrjBaVok0l9RVr1_GU253Tt8Ps9ktnz4WZJk9YdenVYtbihwu4t
8. http://www.crunchyroll.com/group/MAR_luvers
9. https://encrypted-tbn1.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQPuQJm1_8_bfYXo1-F2EkayrefQZ55kgNU9hTtz47cziZbPOEjK9UetA
10. https://lh3.googleusercontent.com/wtEO1dNardvjDJyq9tdC3plWWWokfioVf-o9CQiKrtR8G5y2h4k9hirW1EenS3f9gafpHw=s132
11. http://pixshark.com/synonym-clipart.htm
12. http://trovaedai.altervista.org/indice%20animazioni.htm
13. http://www.deleuksteanimaties.nl/animaties/klaver-vier/1/
14. http://pirun.kps.ku.ac.th/~b5127041/link5.html
15. http://nonlaw.7forum.net/t201-topic
16. http://www.clipartbest.com/smiley-gif-animated
17. http://www.superconductors.org/thai.jpg
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
30 / 31
00:00 / 00:00

Resources
Marker Tools
THE END
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"

Lesson Plans for experimental group

Period 1-6 hours for Mathayom Suksa I

Content: One the beach **Level:** Mathayom Suksa I

Subject: English Foundation **Time:** 6 hours

Standard & Indicators:

Strand 1: Language for Communication

F1.1 M1/1, M1/2, M1/4

F1.2 M1/1, M1/5

F1.3 M1/1, M1/3

Strand 2: Language and culture

F2.1 M1/1, M1/2

F2.2 M1/2

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas.

F 3.1 M1/1

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World.

F4.1 M1/1

F4.2 M1/1

Strand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/1 - Act in compliance with orders, requests, instructions and simple explanations heard and read.

M1/2 - Accurately read aloud texts, tales and short poems by observing the principles of reading.

M1/4 - Specify the topic and main idea and answer questions from listening to and reading dialogues, tales and short stories.

Standard F1.2 Possessing language communication skills for effective exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions

M1/1 - Converse to exchange data about themselves, various activities and situations in daily life.

M1/5 - Speak and write to express their own feelings and opinions about various matters around them, various activities, as well as provide brief justifications appropriately.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/1 - Speak and write to describe themselves, their daily routines, experiences and the environment around them.

M1/3 - Speak/ write to express opinions about activities or various matters around them as well as provide brief justifications.

Strand 2: Language and culture

Standard F2.1 Appreciating relationship between language and culture of native speakers and capacity for use of language appropriate to occasions and places.

M1/1 - Use language, tone of voice, gestures and manners politely and appropriately by observing social manners and culture of native speakers.

M1/2 - Describe the festivals, important days, lifestyles and traditions of native speakers.

Standard F2.2 Appreciating similarities and differences between language and culture of native speakers and Thai speakers, and capacity for correct and appropriate use of language.

M1/2 - Compare similarities and differences between the festivals, celebrations, important days and lifestyles of native speakers and those of Thais.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas.

Standard F 3.1 Using foreign language to link knowledge with other learning areas and as foundation for further development, to seek knowledge and widen one's world view.

M1/1 - Search for, collect and summaries the data/facts related to other learning areas from learning sources, and present them through speaking/writing.

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Concept: Learning by using illustration from the Computer Assisted Instruction helps students to provide reading ability as well as improve their critical thinking.

Function: Give information by using the text about recount genre.

Vocabularies: Saturday, trip, beach, class, happy, check, everything, backpack, school, early, bus, clock, friend, pool, starfish, tiny shell, crab, fish, donkey, lunch, grass

Structure: Past Simple Tense

$S+V_2$

Learning objectives:

Students are able to:

1. To recall and talk about what is contained in the texts that they read correctly.
2. To read the story on “on the beach” correctly.
3. To spell the vocabulary words correctly.
4. To write the vocabulary words correctly.
5. To pronounce the vocabulary words correctly.
6. To identify words form their own reading and writing correctly.
7. To explain the meaning of the vocabulary words correctly.
8. To interpret the story correctly.
9. To make sentences by using sequencing words correctly.
10. To share their opinions about the story correctly.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
The teacher greets and talks to the students about the beach by asking questions. For example, “How was your holiday?” “What did you do on holiday?” “Did you enjoy your holiday?” “Do you like going to the beach?”		
1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. - The teacher shows the story “On the Beach” to students, then asks about the cover and the illustrations through the Computer Assisted Instruction. For example, “What is this on the cover and the illustrations of the Computer Assisted Instruction?” “This story is called On the Beach.” “Can you see the illustration? ” “What do the illustration tell you?” “What do you think the illustration is about?” - Then the teacher tells the students to learn the story from the Computer Assisted Instruction by saying, “Now we’ll learn the story through Computer Assisted Instruction.” During this, the teacher encourages the students to predict the content by asking questions. For example, “What will happen first?” “What will happen next?” “Is that the end of the story?” - The teacher acts out vocabulary words to help the students understand what they mean. For example, “I walk to school early.” “We talk on the way to the beach.” Then the students repeat the word together.	- A starter book “On the Beach” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
2nd hour Step 2: Review the story. - After they learn the story from Computer Assisted Instruction, the teacher encourages the students to retell the story. For example, “Can you remember what we learn in the story?” “What was it about?” “Who else was in the story??” “What will happen first?” “What will happen next?” “Is that the end of the story?” “Do you like to learn the story? - The teacher helps students to correct the grammar by speaking back the correct sentences and let the students repeat their sentences. - The teacher asks the volunteer for doing a role play. “Now we’re going to act out the story.” “Who wants to be Jack?” “Who wants to be Jack’s friend?” “Who wants to be a bus driver?” “What was Jack’s action?” “What will happen next?” “Is that the end of the story?” - The teacher lets the students who don’t have a part in any activity join the teacher in narrating the story.	- A starter book “On the Beach” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
2nd hour Step 2: Review the story. (continue) - After finding the volunteers, let's the volunteers introduce themselves, "My name is…, I'm Jack." Then the teacher asks the rest of the students such as: "Who is he or she?" "What will happen first?" "What was Jack' action?" "What was Jack's friend action?" "What was a bus driver action?" "What will happen next?" "What did Jack feel?" "What did Jack's friend feel?" "Is that the end of the story?" - After that, a role play is starting.	- A starter book "On the Beach" - Computer Assisted Instruction	- Observe the students' attention in the class. - Observe the students' discussion in the class. - Check the students' answers of the questions in the class. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
3nd hour Step 3: Negotiate a group text. - The teacher asks the students to recall the story. Getting students to agree on a suitable sequence of events. Let's all the students join together. Then the teacher encourages the students to share their opinions. "Now we can write the story in our own words and make it into a big book." "Would you like to write a big book?" "What is a good name of the story?" "What will happen first?" "What will happen next?" "Is that the end of the story?" - As the students give an answer, write that sentence up on a large sheet of draft paper, transforming what was said into the written form, before their eyes. If a suggested sentence is ungrammatical, say it in the grammatically correct form. The teacher says each word as the students write it up on the sheet of paper. After the teacher finishes writing each sentence, the students repeat the whole sentence. - The teacher reviews all the words again by covering the word, then let the students guess and pronounce the words. Students pronounce the words together. -The students coppy the story for drawing the picture.	- Draft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber	- Observe the students' attention in the class. - Observe the students' discussion in the class. - Check the students' answers of the questions in the class. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
4rd hour Step 4: Make the big book - The teacher divides students into groups of 4-5 so that each group produces one big book themselves. " Now we're going to make our story into a big book." "What big will we make our book?" "Do you want a long book or a tall book?" "Do we want to make our book this one?" "Do you want a picture on the cover?" "What pictures do we want on this page?" "Where do you want to put the text on?" - The teacher conducts all the decision-making about the big book with the whole class. The teacher makes each group a copy of the big book without any illustrations and lets the students draw a picture under the sentence in the big book. - The teacher meets each group. Let's students read the sentences. The teacher corrects the pronunciation, students repeat the word. - After finishing drawing a picture, the teacher assembles the big book. For example, "Let's put our pages together." "Where's page one or two?" "Now put on the cover?" "Now we have to staple our book together." "Write the authors' names inside the front cover."	- The big book - Daft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber	- Observe the students' discussion in the class. - Observe the students' attention in the class. - Check the students' big book. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games. - Lets the students do language activities. For example, ➢ Reading the big book together. - Lets the students read aloud our new book together. ➢ Spelling words - The teacher makes up new words and points to the words, then the students read the words. - The teacher asks the volunteer for making new words and asks the question. For example, “Who would like to point out while we read?” “Who wants to be the teacher?” ➢ Close the words - The teacher covers the word then asks the students to guess. For example, “What word is missing here?” ➢ Complete the sentences. - The teacher select some sentences from the big book then lets the students find the missing word in the big book and says: - “Can you tell me what word is missing? “Let the students do exercise in CAI.” ➢ The students sequence the stories in CAI. ➢ The students select True or False in CAI.	- Computer Assisted Instruction - The big book - Slot board - Word cards - Pen	- Observe the students’ doing activities. - Observe the students’ doing activities. - Observe the students’ performance.

On the beach

ประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre)

Last Saturday I went on a trip to the beach with my class. I was very happy. I checked everything in my backpack before I went to school. I walked to school early at 8:30 am with Jack. The bus came to pick us up at 9 o'clock. I sat on the back seat with my friends. We talked and sang songs on the way to the beach. When we arrived at the beach, we went to see the rock pools. I saw colourful starfish, tiny shells, little crabs, beautiful fish and a shy blue-ringed octopus. Then we saw many donkeys near the beach. I said that "Wow! There are very wonderful" Later we ate lunch on the grass. I had a very exciting day. We talked about this trip before we came back to school by bus.

Adapted from: Essay Text Types; Australia.

Written by Warner Margaret.

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประเภทเรื่องเล่าประสบการณ์ (Recount Genre)

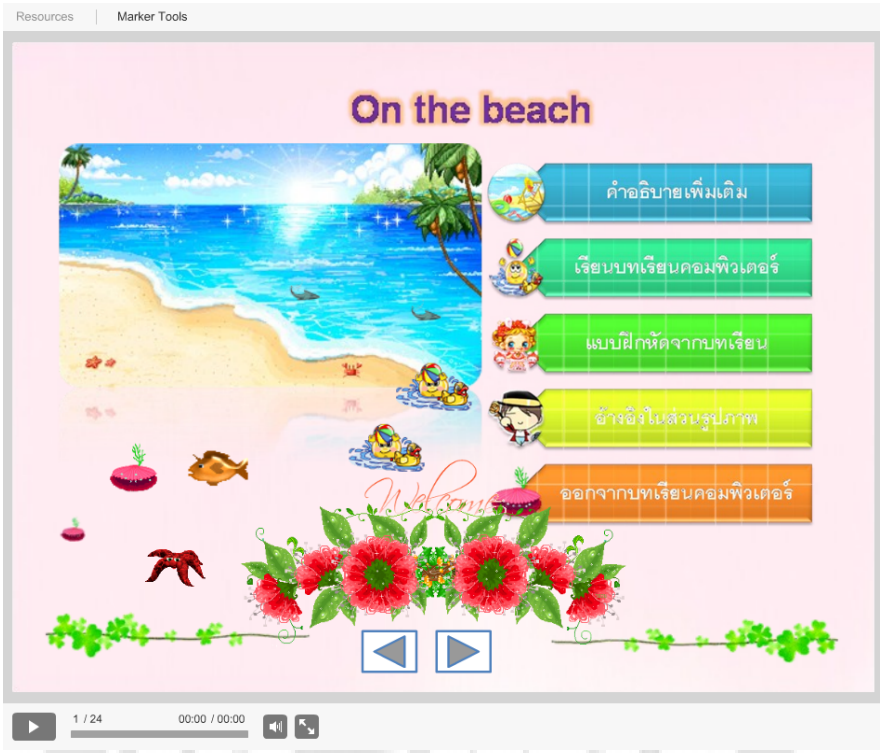

Resources
Marker Tools
วิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์
เครื่องหมายย้อนกลับหรือก่อนหน้า
เครื่องหมายไปข้างหน้าหรือถัดไป
เครื่องหมายกลับสู่หน้าแรก
Srinakharinwirot Universi
"Education is Growth"
3 / 22
00:00 / 00:00

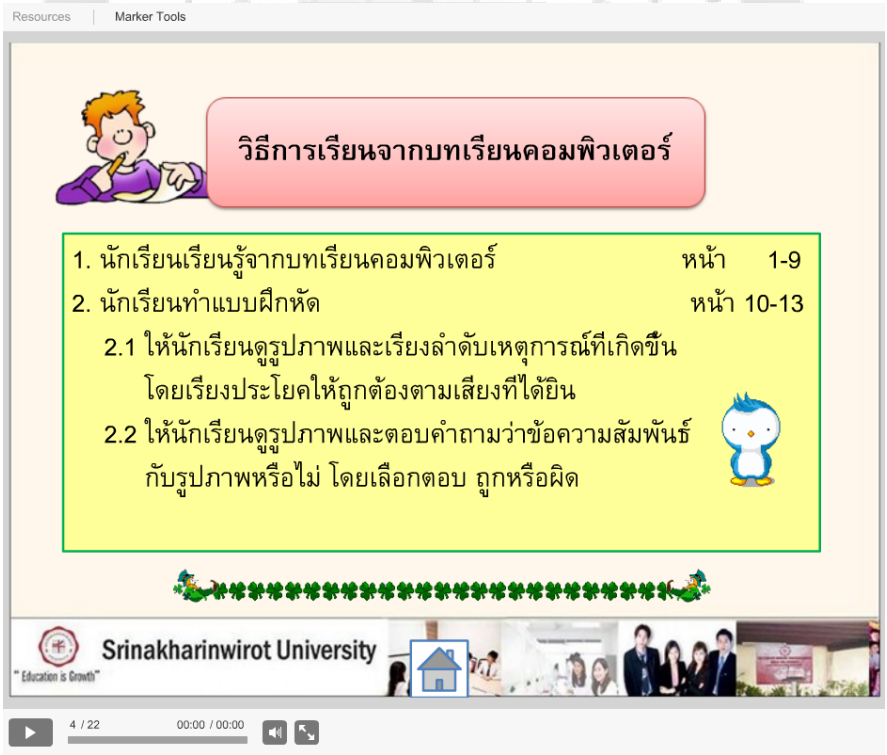
Resources
Marker Tools
วิธีการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์
1. นักเรียนเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ หน้า 1-9
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัด หน้า 10-13
2.1 ให้นักเรียนดูรูปภาพและเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเรียงประโยคให้ถูกต้องตามเสียงที่ได้ยิน
2.2 ให้นักเรียนดูรูปภาพและตอบคำถามว่าข้อความสัมพันธ์กับรูปภาพหรือไม่ โดยเลือกตอบ ถูกหรือผิด
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
4 / 22
00:00 / 00:00

Resources | Marker Tools

On the beach

ลำดับ	คำสั่ง	หน้า
1.	นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษและดูรูปภาพประกอบ	1-9
2.	นักเรียนทำแบบฝึกหัด	10-13

Srinakharinwirot University
" Education is Growth"

5 / 22 00:02 / 00:20

Resources | Marker Tools

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษาและอ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนสรุปความจากเรื่องได้

Srinakharinwirot University
" Education is Growth"

6 / 22 00:00 / 00:00

Resources
Marker Tools
On the beach
On the beach 1
Last Saturday I went on a trip to the beach with my class.
7 / 22
00:02 / 00:03

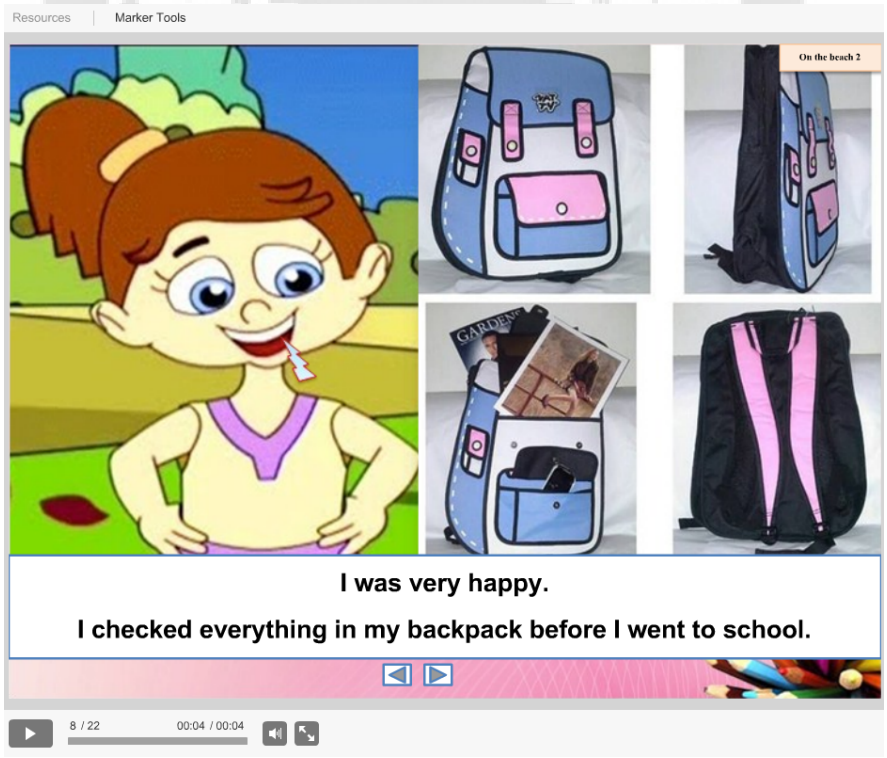
Resources
Marker Tools
On the beach 2
I was very happy.
I checked everything in my backpack before I went to school.
8 / 22
00:04 / 00:04

Resources
Marker Tools
On the beach 3
SCHOOL
I walked to school early at 8:30 am with Jack.
9 / 22
00:03 / 00:03

Resources
Marker Tools
On the beach 4
The bus came to pick us up at 9 o'clock.
10 / 22
00:02 / 00:02

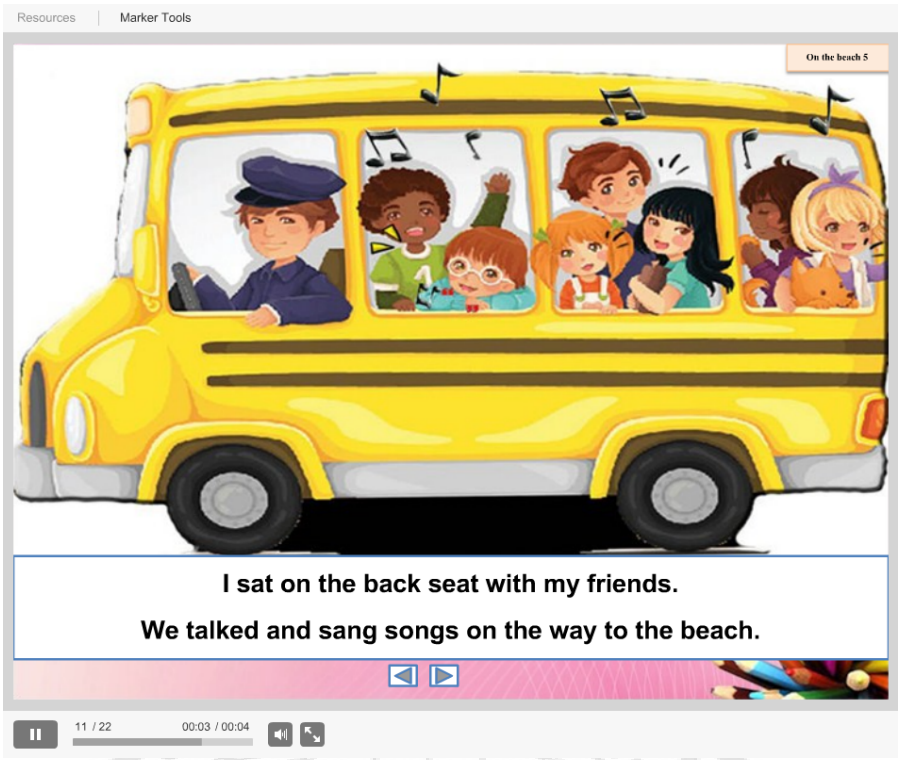
Resources
Marker Tools
On the beach 5
I sat on the back seat with my friends.
We talked and sang songs on the way to the beach.
11 / 22
00:03 / 00:04

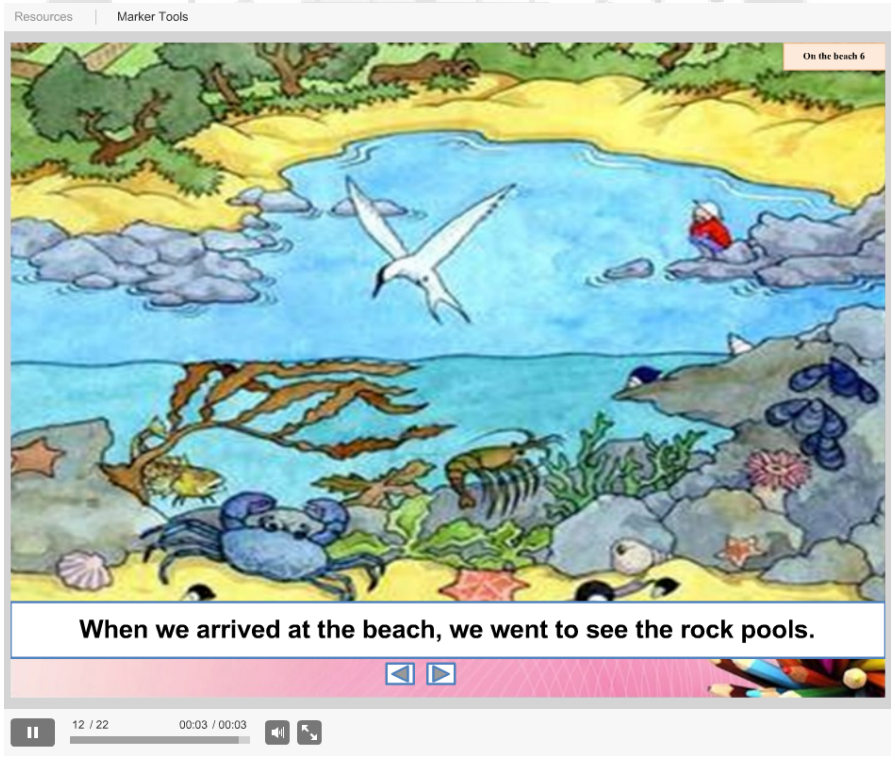
Resources
Marker Tools
On the beach 6
When we arrived at the beach, we went to see the rock pools.
12 / 22
00:03 / 00:03

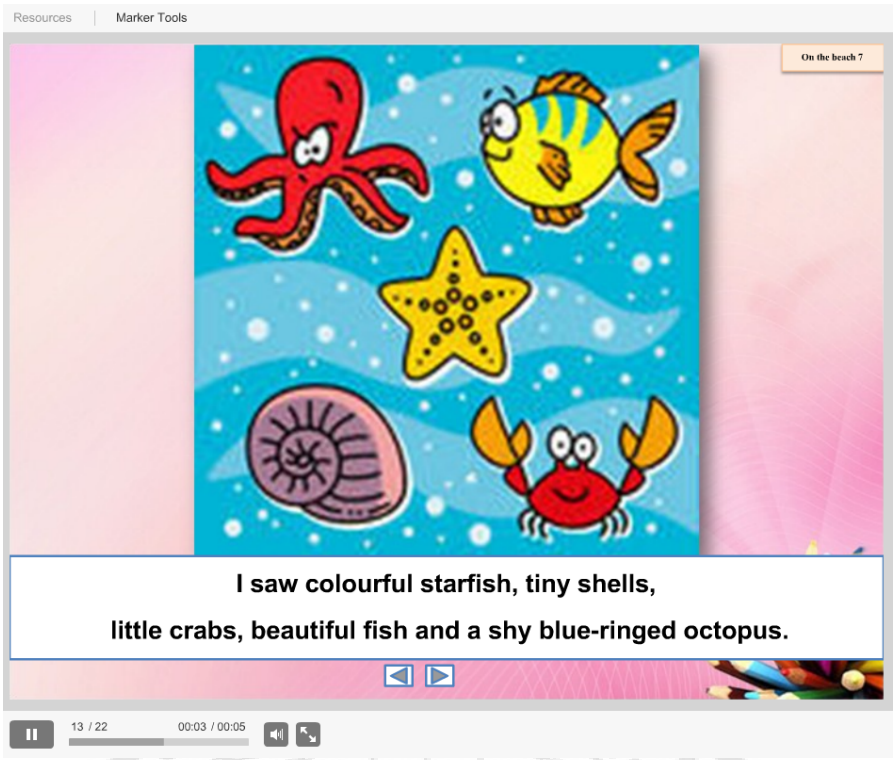
Resources
Marker Tools
On the beach 7
I saw colourful starfish, tiny shells,
little crabs, beautiful fish and a shy blue-ringed octopus.
13 / 22
00:03 / 00:05

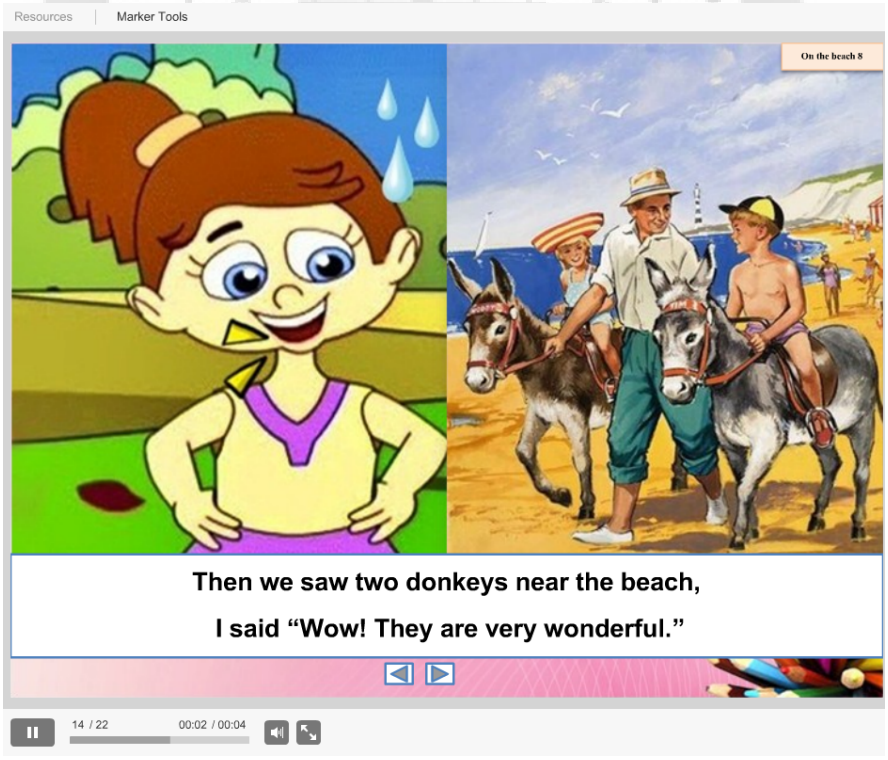
Resources
Marker Tools
On the beach 8
Then we saw two donkeys near the beach,
I said “Wow! They are very wonderful.”
14 / 22
00:02 / 00:04

Resources
Marker Tools
On the beach 9
Later we ate lunch on the grass. I had a very exciting day.
we talked about this trip before we came back to school by bus.
15 / 22
00:02 / 00:06

Resources
Marker Tools
กลับไปทบทวนบทเรียนใหม่
ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
16 / 22
00:00 / 00:00

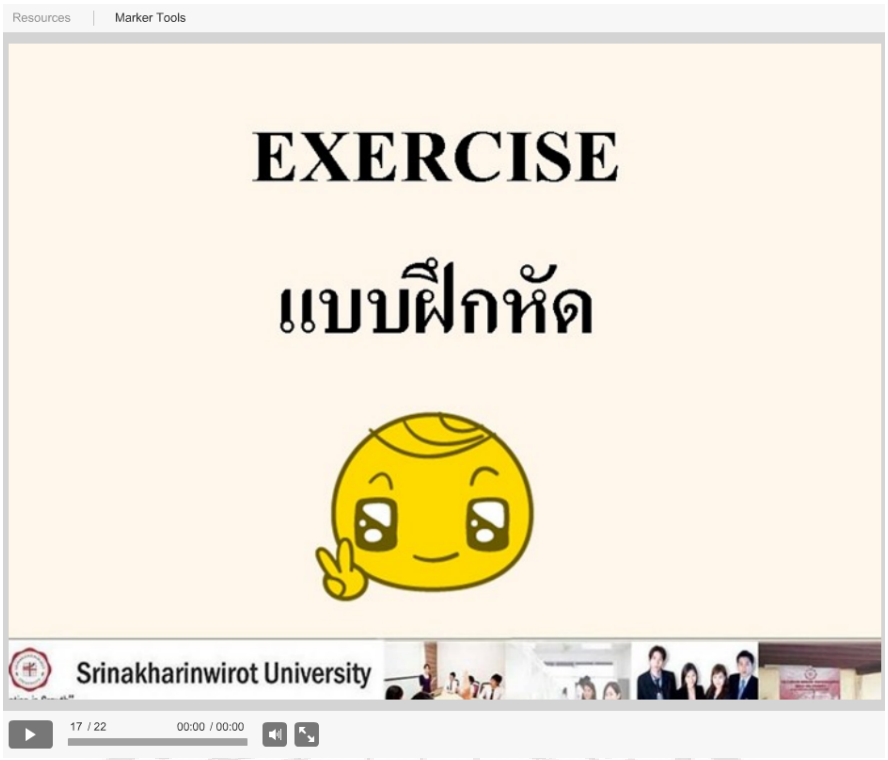
Resources
Marker Tools
EXERCISE
แบบฝึกหัด
Srinakharinwirot University
17 / 22
00:00 / 00:00

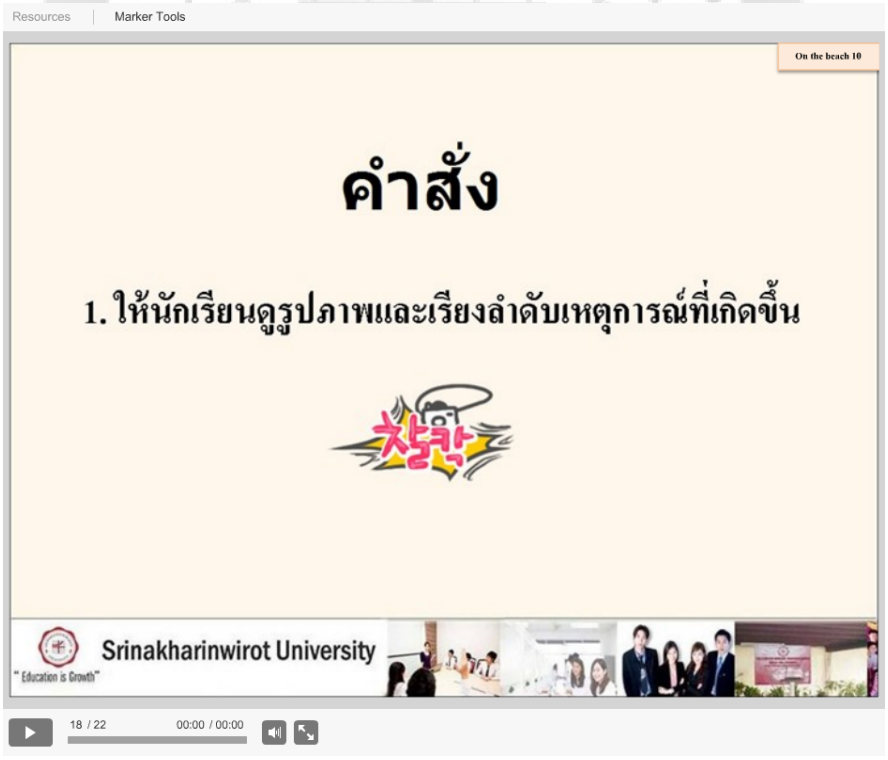
Resources
Marker Tools
On the beach 10
คำสั่ง
1. ให้นักเรียนดูรูปภาพและเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
찰칵
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
18 / 22
00:00 / 00:00

Resources
Marker Tools
Welcome to Quiz 1
Click the "Start Quiz" button to proceed
Back
Skip Quiz
Start Quiz
19 / 22
00:00 / 00:00

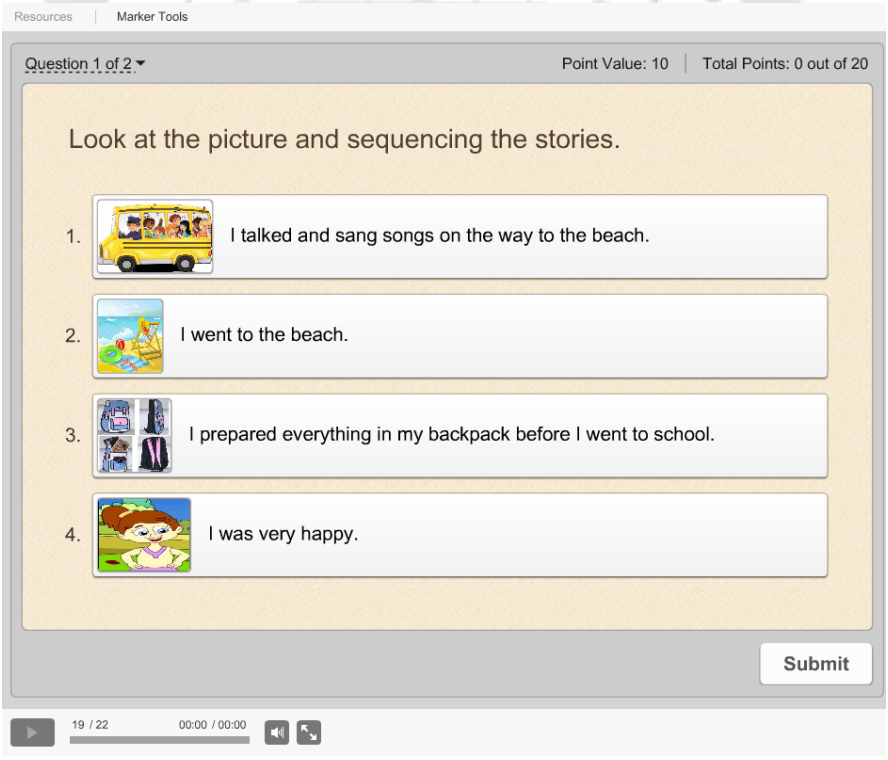
Resources
Marker Tools
Question 1 of 2
Point Value: 10
Total Points: 0 out of 20
Look at the picture and sequencing the stories.
1.
I talked and sang songs on the way to the beach.
2.
I went to the beach.
3.
I prepared everything in my backpack before I went to school.
4.
I was very happy.
Submit
19 / 22
00:00 / 00:00

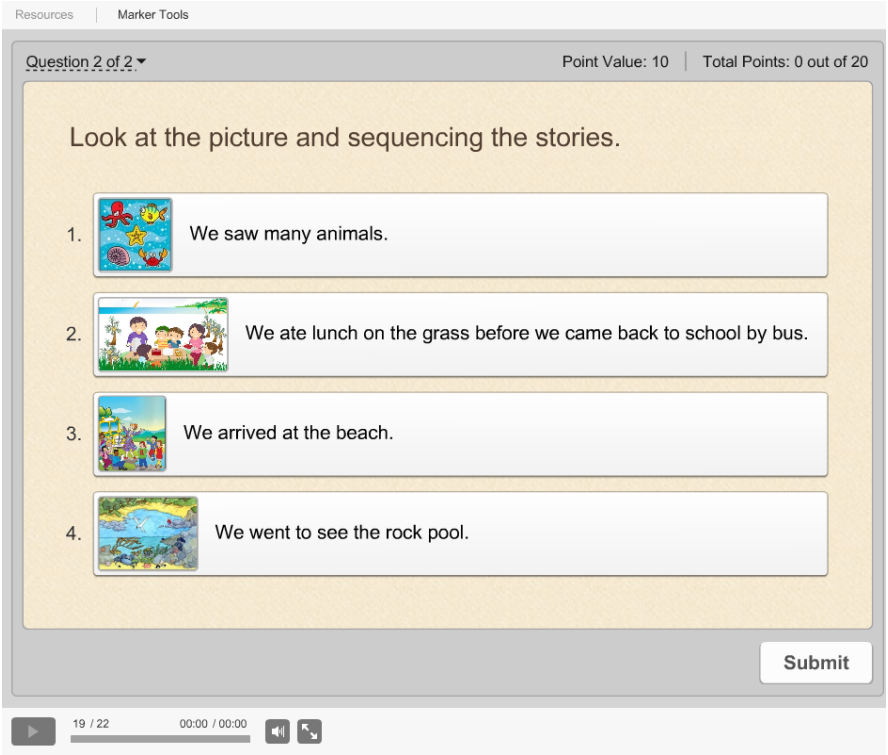
Resources
Marker Tools
Question 2 of 2
Point Value: 10
Total Points: 0 out of 20
Look at the picture and sequencing the stories.
1. We saw many animals.
2. We ate lunch on the grass before we came back to school by bus.
3. We arrived at the beach.
4. We went to see the rock pool.
Submit
19 / 22
00:00 / 00:00

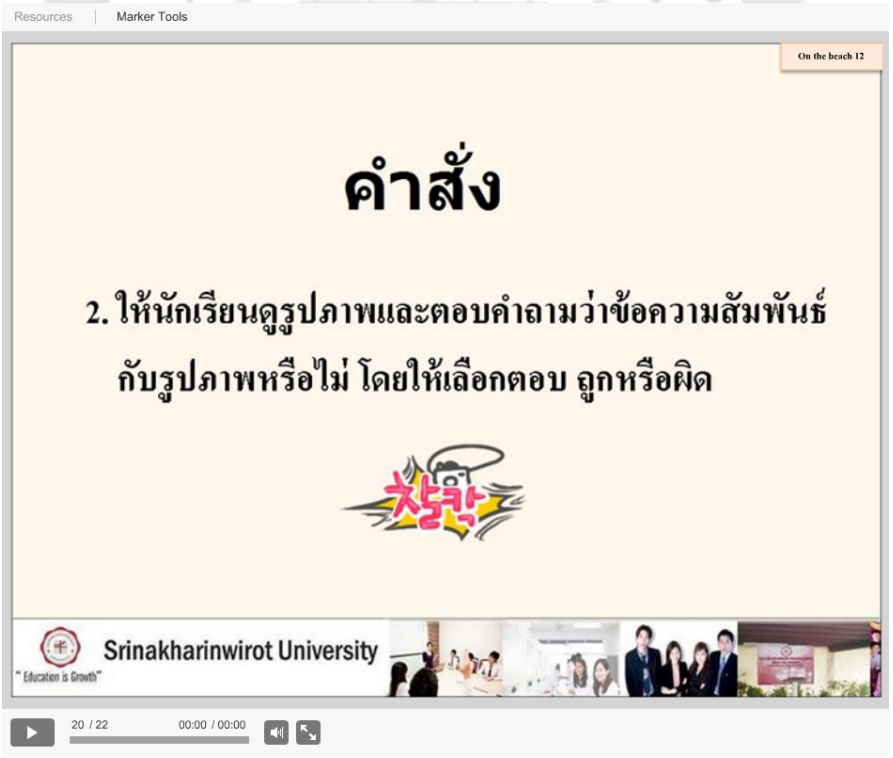
Resources
Marker Tools
On the beach 12
คำสั่ง
2. ให้นักเรียนดูรูปภาพและตอบคำถามว่าข้อความสัมพันธ์
กับรูปภาพหรือไม่ โดยให้เลือกตอบ ถูกหรือผิด
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
20 / 22
00:00 / 00:00

Resources
Marker Tools
Welcome to Quiz 2
Click the "Start Quiz" button to proceed
Back
Skip Quiz
Start Quiz
21 / 22
00:00 / 00:00

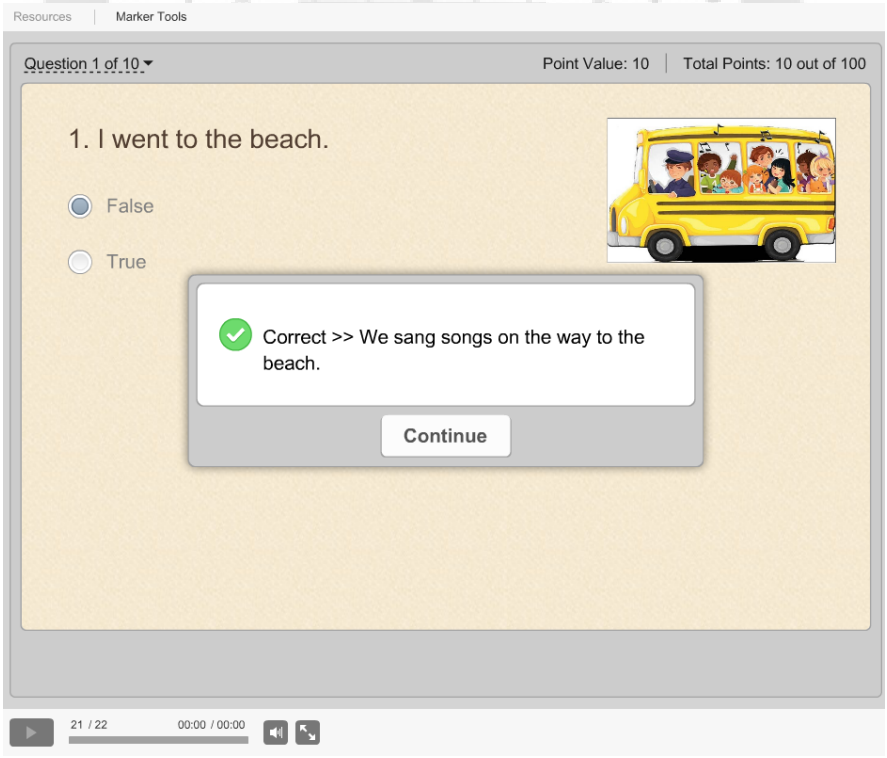
Resources
Marker Tools
Question 1 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
1. I went to the beach.
False
True
Correct >> We sang songs on the way to the beach.
Continue
21 / 22
00:00 / 00:00

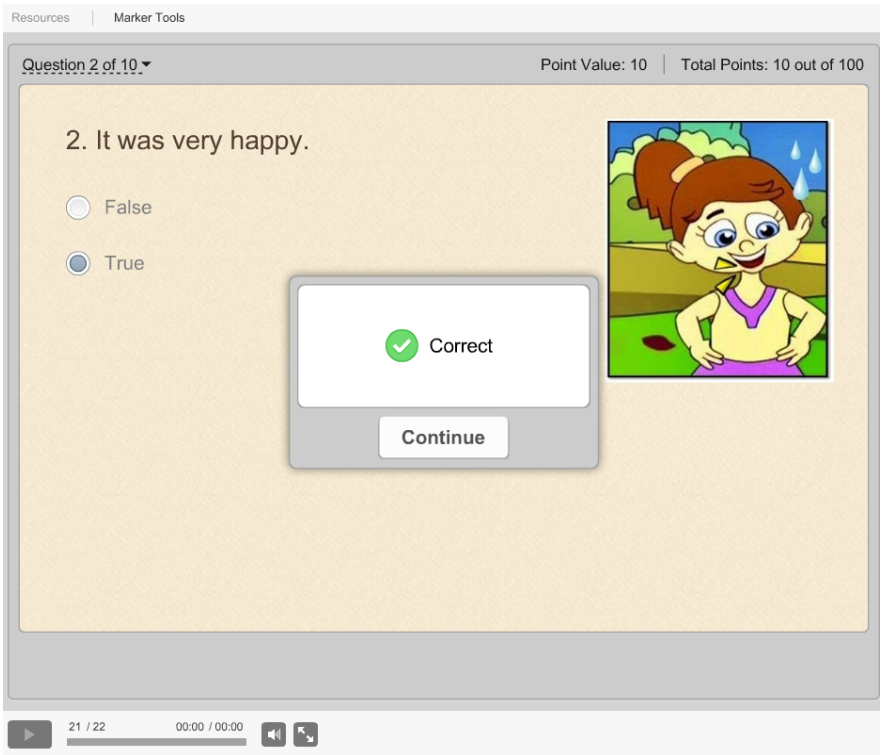
Resources
Marker Tools
Question 2 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
2. It was very happy.
False
True
Correct
Continue
21 / 22
00:00 / 00:00

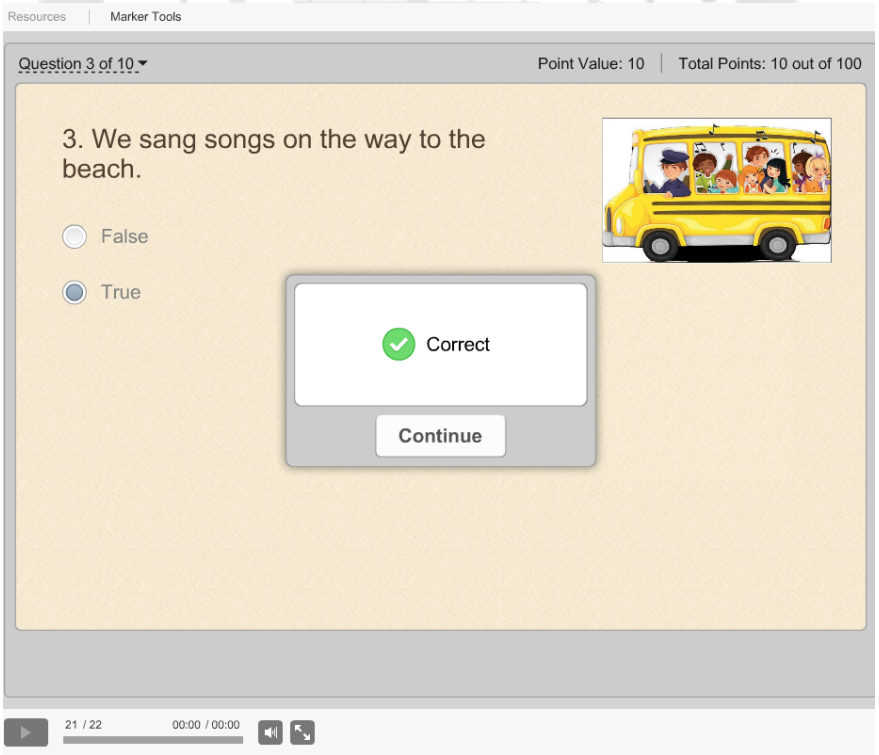
Resources
Marker Tools
Question 3 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
3. We sang songs on the way to the beach.
False
True
Correct
Continue
21 / 22
00:00 / 00:00

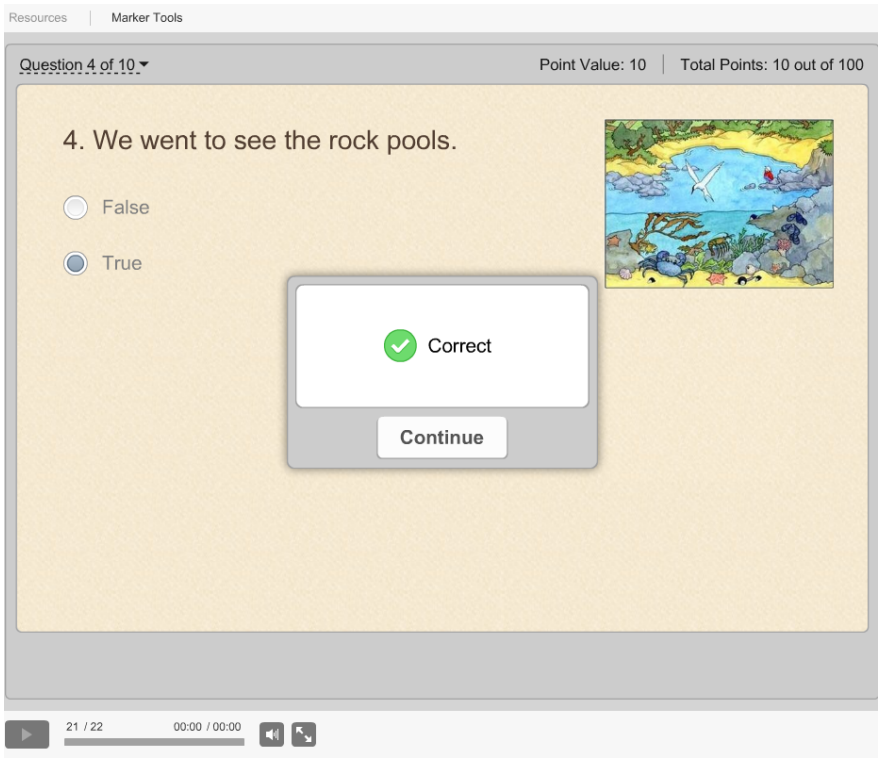
Resources
Marker Tools
Question 4 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
4. We went to see the rock pools.
False
True
Correct
Continue
21 / 22
00:00 / 00:00

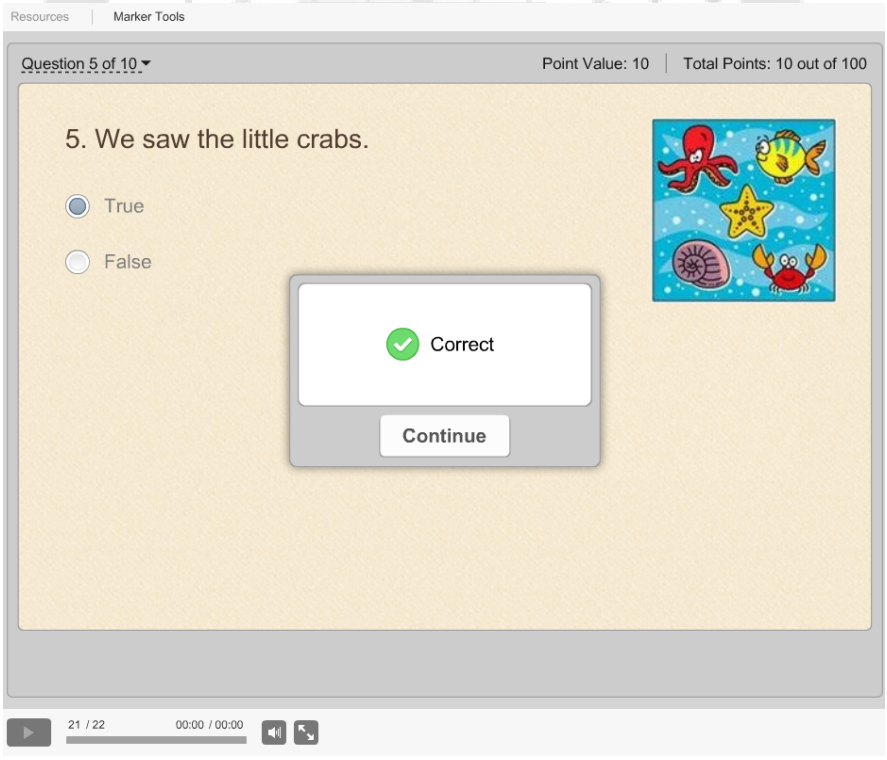
Resources
Marker Tools
Question 5 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
5. We saw the little crabs.
True
False
Correct
Continue
21 / 22
00:00 / 00:00

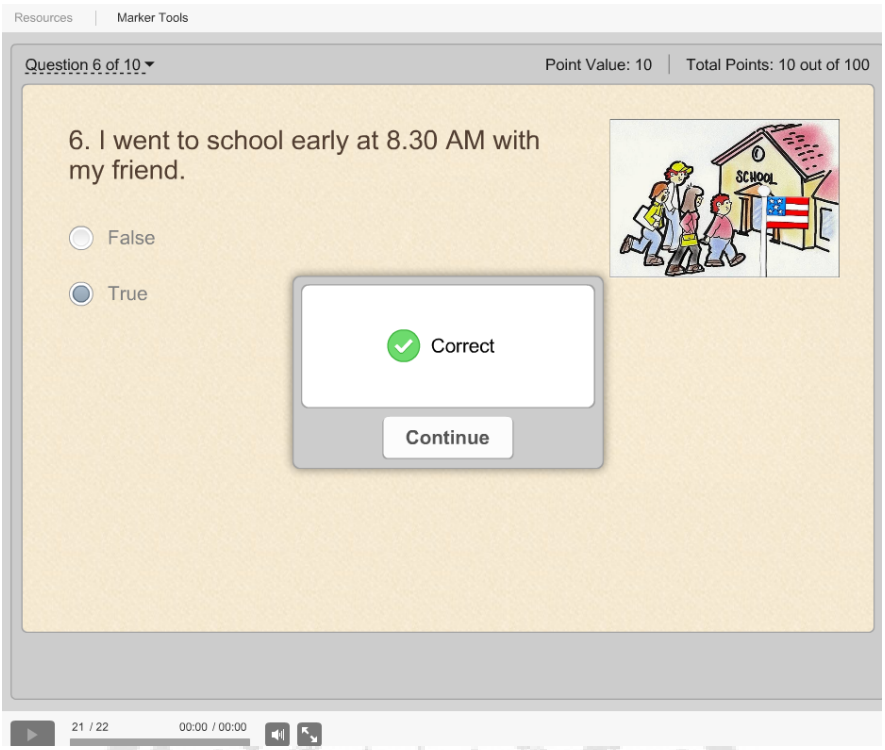
Resources
Marker Tools
Question 6 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
6. I went to school early at 8.30 AM with my friend.
False
True
Correct
Continue
SCHOOL
21 / 22
00:00 / 00:00

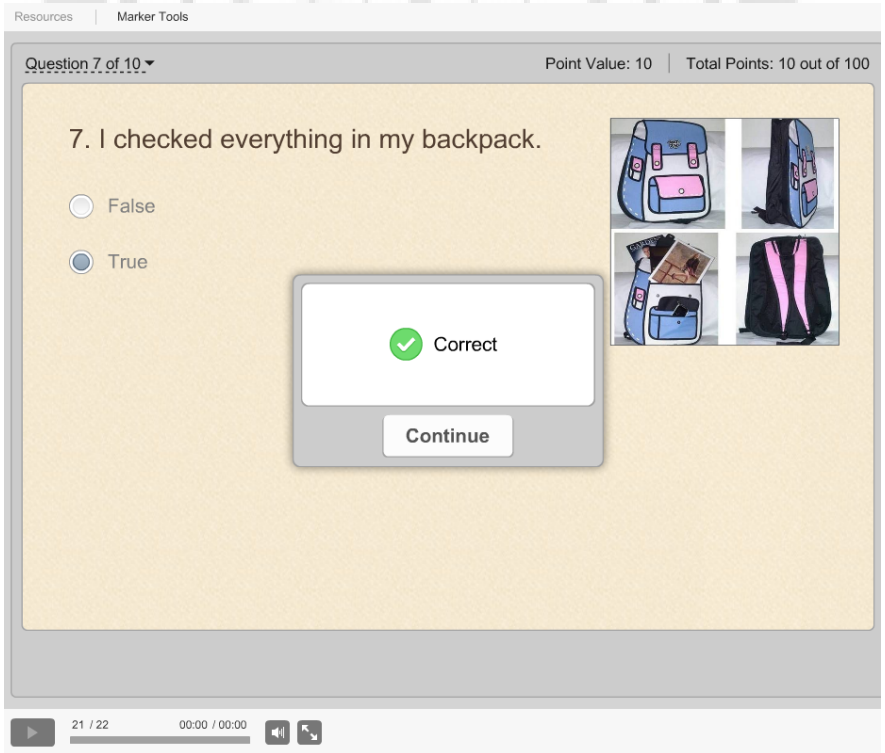
Resources
Marker Tools
Question 7 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
7. I checked everything in my backpack.
False
True
Correct
Continue
21 / 22
00:00 / 00:00

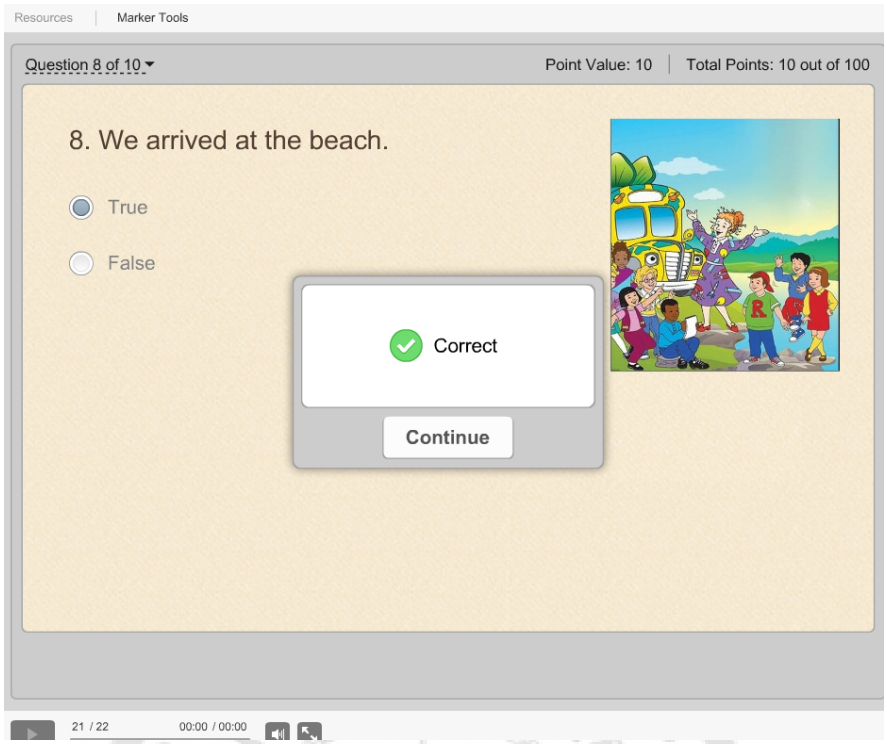
Resources
Marker Tools
Question 8 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
8. We arrived at the beach.
True
False
Correct
Continue
21 / 22
00:00 / 00:00

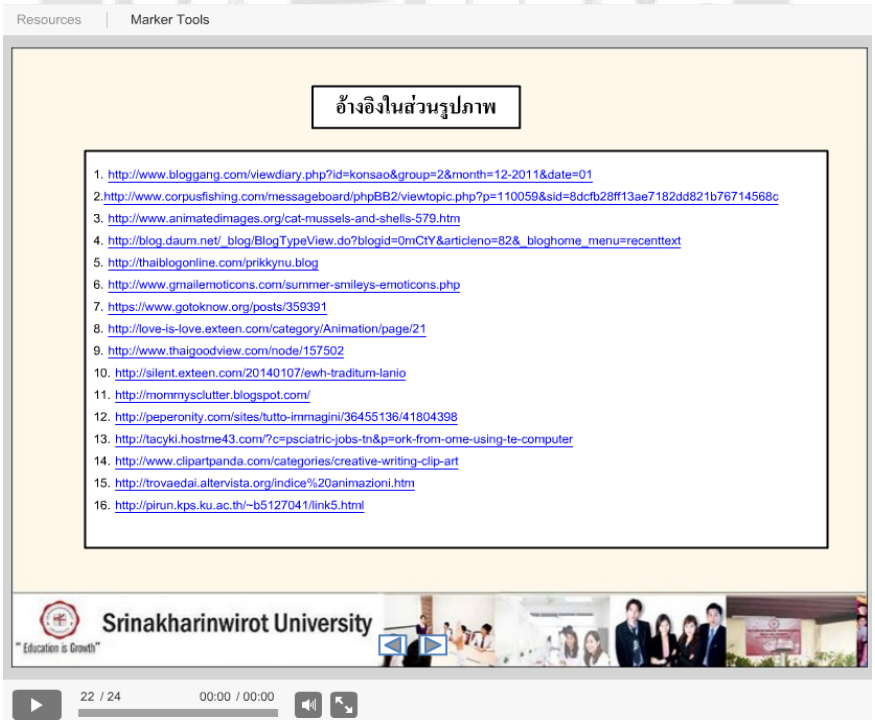
Resources
Marker Tools
อ้างอิงในส่วนรูปภาพ
1. http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=konsao&group=2&month=12-2011&date=01
2.http://www.corpusfishing.com/messageboard/phpBB2/viewtopic.php?p=110059&sid=8dcfb28ff13ae7182dd821b76714568c
3. http://www.animatedimages.org/cat-mussels-and-shells-579.htm
4. http://blog.daum.net/_blog/BlogTypeView.do?blogid=0mCtY&articleno=82&_bloghome_menu=recenttext
5. http://thaiblogonline.com/prikkynu.blog
6. http://www.gmailemoticons.com/summer-smileys-emoticons.php
7. https://www.gotoknow.org/posts/359391
8. http://love-is-love.exteen.com/category/Animation/page/21
9. http://www.thaigoodview.com/node/157502
10. http://silent.exteen.com/20140107/ewh-traditum-lanio
11. http://mommysclutter.blogspot.com/
12. http://peperonity.com/sites/tutto-immagini/36455136/41804398
13. http://tacyki.hostme43.com/?c=psciatric-jobs-tn&p=ork-from-ome-using-te-computer
14. http://www.clipartpanda.com/categories/creative-writing-clip-art
15. http://trovaedai.altervista.org/indice%20animazioni.htm
16. http://pirun.kps.ku.ac.th/~b5127041/link5.html
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
22 / 24
00:00 / 00:00

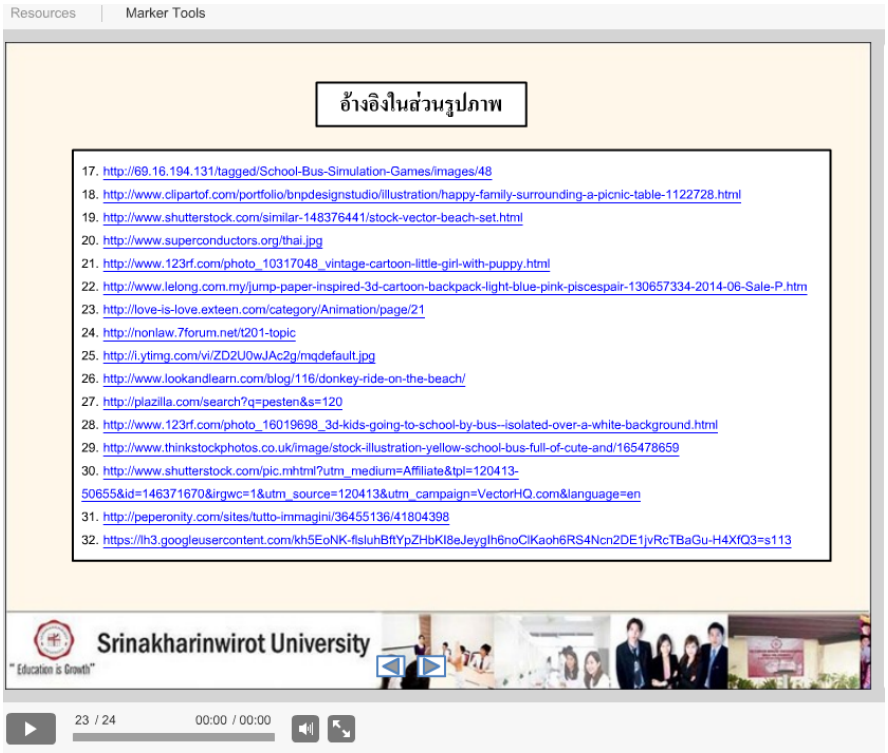
Resources
Marker Tools
อ้างอิงในส่วนรูปภาพ
17. http://69.16.194.131/tagged/School-Bus-Simulation-Games/images/48
18. http://www.clipartof.com/portfolio/bnpdesignstudio/illustration/happy-family-surrounding-a-picnic-table-1122728.html
19. http://www.shutterstock.com/similar-148376441/stock-vector-beach-set.html
20. http://www.superconductors.org/thai.jpg
21. http://www.123rf.com/photo_10317048_vintage-cartoon-little-girl-with-puppy.html
22. http://www.lelong.com.my/jump-paper-inspired-3d-cartoon-backpack-light-blue-pink-piscespair-130657334-2014-06-Sale-P.htm
23. http://love-is-love.exteen.com/category/Animation/page/21
24. http://nonlaw.7forum.net/t201-topic
25. http://i.ytimg.com/vi/ZD2U0wJAc2g/mqdefault.jpg
26. http://www.lookandlearn.com/blog/116/donkey-ride-on-the-beach/
27. http://plazilla.com/search?q=pesten&s=120
28. http://www.123rf.com/photo_16019698_3d-kids-going-to-school-by-bus--isolated-over-a-white-background.html
29. http://www.thinkstockphotos.co.uk/image/stock-illustration-yellow-school-bus-full-of-cute-and/165478659
30. http://www.shutterstock.com/pic.mhtml?utm_medium=Affiliate&tpl=120413-50655&id=146371670&irgwc=1&utm_source=120413&utm_campaign=VectorHQ.com&language=en
31. http://peperonity.com/sites/tutto-immagini/36455136/41804398
32. https://lh3.googleusercontent.com/kh5EoNK-flsluhBftYpZHbKI8eJeygIh6noClKaoh6RS4Ncn2DE1jvRcTBaGu-H4XfQ3=s113
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
23 / 24
00:00 / 00:00

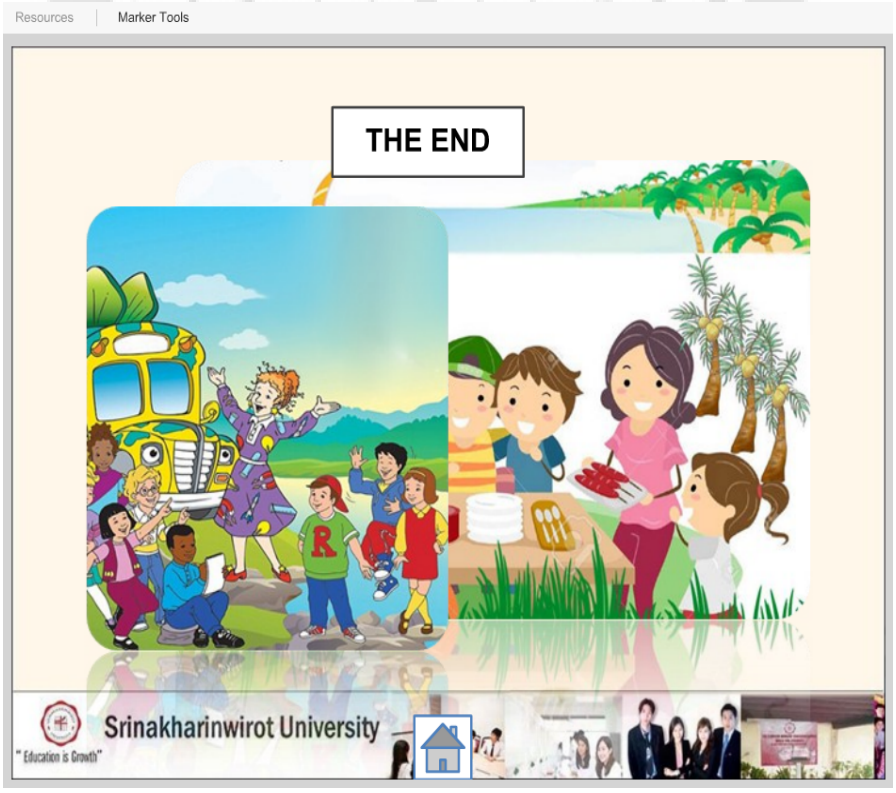
Resources
Marker Tools
THE END
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"

Lesson Plans for experimental group

Period 1-6 hours for Mathayom Suksa I

Content: How to make hot chocolate

Level: Mathayom Suksa I

Subject: English Foundation

Time: 6 hours

Standard & Indicators:

Strand 1: Language for Communication

F1.1 M1/1, M1/3

F1.2 M1/2, M1/4

F1.3 M1/1

Strand 2: Language and culture

F2.1 M1/3

F2.2 M1/1

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas.

F3.1 M1/1

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World.

F4.1 M1/1

F4.2 M1/1

Strand 1: Language for Communication

Standard F1.1 Understanding and capacity for interpreting what has been heard and read from various types of media, and ability to express opinions with proper reasoning.

M1/1 - Act in compliance with orders, requests, instructions and simple explanations heard and read.

M1/3 - Choose/specify the sentences and texts related to non-text information read.

Standard F1.2 Possessing language communication skills for effective exchange of data and information; efficient expression of feelings and opinions.

M1/2 - Use requests and give instructions and clarifications according to the situation.

M1/4 - Speak and write appropriately to ask for and give data and express opinions about what has been heard or read.

Standard F1.3 Ability to present data and information, concepts and views on various matters by speaking and writing.

M1/1 - Speak and write to describe themselves, their daily routines, experiences and the environment around them.

Strand 2: Language and culture

Standard F 2.1 Appreciating relationship between language and culture of native speakers and capacity for use of language appropriate to occasions and places.

M1/3 - Participate in language and cultural activities in accordance with their interests.

Standard F2.2 Appreciating similarities and differences between language and culture of native speakers and Thai speakers, and capacity for correct and appropriate use of language.

M1/1 - Tell differences and similarities between pronunciations of various kinds of sentences, use of punctuation marks and word order in accordance with the structures of sentences in foreign language and Thai language.

Standard F 2.2 Appreciating similarities and differences between language and culture of native speakers and Thai speakers, and capacity for correct and appropriate use of language.

M1/1 - Tell differences and similarities between pronunciations of various kinds of sentences, use of punctuation marks and word order in accordance with the structures of sentences in foreign language and Thai language.

Strand 3: Language and Relationship with Other Learning Areas.

Standard F 3.1 Using foreign language to link knowledge with other learning areas and as foundation for further development, to seek knowledge and widen one's world view.

M1/1 - Search for, collect and summaries the data/facts related to other learning areas from learning sources, and present them through speaking/writing.

Strand 4: Language and Relationship with Community and the World.

Standard F 4.1 Ability to use foreign language in various situations in school, community and society.

M1/1 - Use language for communication in real situations/ simulated situations in the classroom and in school.

Standard F4.2 Using foreign language as basic tools for further education, livelihood and exchange of learning with the world community.

M1/1 - Use foreign languages to collect relevant terms around them.

Concept: Learning by using illustration from the Computer Assisted Instruction helps students to provide reading ability as well as improve their critical thinking and their knowledge how to make the drinking.

Function: Give information by using the text about procedure genre.

Vocabularies: Hot water, sugar, chocolate mix, chocolate powder, Bar of chocolate, cup, spoon, saucer, electric kettle, boil, pour, put, mix, serve, stir

Structure: Present Simple Tense

$S+V_1$

Learning objectives:

Students are able to:

1. To recall and talk about what is contained in the texts that they read correctly.
2. To read the story on “How to Make Hot Chocolate” correctly.
3. To spell the vocabulary words correctly.
4. To write the vocabulary words correctly.
5. To pronounce the vocabulary words correctly.
6. To identify words form their own reading and writing correctly.
7. To explain the meaning of the vocabulary words correctly.
8. To interpret each step correctly.
9. To make sentences by using sequencing words correctly.
10. To share their opinions about the step correctly.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
The teacher greets and talks to the students about hot chocolate by asking questions. For example, “Have you ever drunk some hot chocolate?” “Do you like to drink hot chocolate?”		
1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. - The teacher shows the illustration “How to Make Hot Chocolate” to students, then asks them about the illustrations. For example, “What is this on the cover and the illustrations of the Computer Assisted Instruction?” “Do you know what this is?” “This is Hot Chocolate.” “Have you ever drunk some hot chocolate?” - Then the teacher tells the students. “Today I am going to show How to Make Hot Chocolate.” - Teacher brings out the materials and the ingredients that are needed to make some hot chocolate and tell the students what each one is, then teacher points to the illustration. (1) Hot water T: To make hot chocolate, We need hot water 240 ml. (The teacher points to hot water in the illustration) T: “What do we need? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need hot water 240 ml.” (Teacher shows hot water) (2) Sugar T: “What do we need? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need sugar 5 grams.” (Teacher shows sugar)	- A starter book “How to Make Hot Chocolate” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue) (3) Chocolate mix T: “What do we need? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need chocolate mix 1 packet.” (Teacher shows a chocolate mix) (4) Chocolate powder T: “What else do we need? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need 2 grams of chocolate powder.” (Teacher shows a chocolate powder) (5) Bar of chocolate T: “What else do we need? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need a bar of chocolate.” (Teacher shows a bar of chocolate) (6) A cup of chocolate T: “What else do we need to put hot chocolate? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need a cup of chocolate.” (Teacher shows a cup of chocolate) (7) A teaspoon T: “What else do we need to stir hot chocolate? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need a teaspoon.” (Teacher shows a teaspoon)	- A starter book “How to Make Hot Chocolate” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue) (8) A saucer T: “What else do we need to catch hot chocolate cup? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need a saucer.” (Teacher shows a saucer) (9) An electric kettle T: “What else do we need to boil hot water? Then the students answer the question.” T: “Yes, we need an electric kettle.” (Teacher shows an electric kettle) - After that, the teacher shows How to Make Hot Chocolate, step by step. The teacher talks to students about Hot Chocolate. There are many kinds of hot chocolate, such as a Hot Chocolate Mix, Dark Chocolate Cocoa. Now I’ll show you How to Make Hot Chocolate. Let’s see: **Ingredients:** 1. Hot water 2. Sugar 3. Chocolate mix 4. Chocolate powder 5. Bar of chocolate **Implements / Equipments** 1. A cup of chocolate 2. A teaspoon 3. A saucer 4. An electric kettle	- A starter book “How to Make Hot Chocolate” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
1st hour Step 1: Shared reading of the starter book. (continue) **Procedure:** **Step 1:** Boil some water in an electric kettle. **Step 2:** Pour some water from an electric kettle to a cup of, chocolate then put in a packet of hot chocolate mix and stir into the cup. **Step 3:** Put in 1 teaspoon of chocolate powder and stir into the cup. **Step 4:** Put in 1 teaspoon of sugar and stir into the cup. **Step 5:** Serve immediately. For added richness, drop in a single bar of chocolate and stir in as it melts into the cup. - The teacher tells the students to learn the each step from the Computer Assisted Instruction by saying, "Now we'll learn How to Make Hot Chocolate through Computer Assisted Instruction." During this, the teacher encourages the students to predict the step of How to Make Hot Chocolate by asking questions. For example, "Step 1, What do we do?" "Stept 2, What do we do?" "Next stept,... What do we do?"	- A starter book "How to Make Hot Chocolate" - Computer Assisted Instruction	- Observe the students' attention in the class. - Observe the students' discussion in the class. - Check the students' answers of the questions in the class. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
2nd hour Step 2: Review the story. - After they learn the each step from Computer Assisted Instruction, the teacher encourages the students to retell each step. For example, “Can you remember how to make hot chocolate?” “What do we need to make hot chocolate?” “What do we call it in English?” “Step 1, What do we do?” “Stept 2, What do we do?” “Next stept,... What do we do?” (Teacher writes each step on the blackboard)	- A starter book “How to Make Hot Chocolate” - Computer Assisted Instruction	- Observe the students’ attention in the class. - Observe the students’ discussion in the class. - Check the students’ answers of the questions in the class. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
3nd hour Step 3: Negotiate a group text. - The teacher asks the students to recall each step. Getting students to agree on a suitable sequence of events. Let's all the students join together. Then the teacher encourages the students to share their opinions. "Now we can write the step in our own words and make it into a big book." "Would you like to write a big book?" "What is a title of our step?" "You tell me what you want to say and I'll write it." "What shall I write first step?" "What do we do next step?" "How do you want to finish our steps?" - As the students give an answer, write that sentence up on a large sheet of draft paper, transforming what was said into the written form, before their eyes. If a suggested sentence is ungrammatical, say it in the grammatically correct form. The teacher says each word as the students write it up on the sheet of paper. After the teacher finishes writing each sentence, the students repeat the whole sentence. - The teacher reviews all the words again by covering the word, then let the students guess and pronounce the words. Students pronounce the words together. -The students coppy each step for drawing the picture.	- Draft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber	- Observe the students' discussion in the class. - Observe the students' attention in the class. - Check the students' big book. - Observe the students' performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
4rd hour Step 4: Make the big book - The teacher divides students into groups of 4-5 so that each group produces one big book themselves. “ Now we’re going to make our story into a big book.” “What big will we make our book?” “Do you want a long book or a tall book?” “Do we want to make our book this one?” “Do you want a picture on the cover?” “What pictures do we want on this page?” “Where do you want to put the text on?” - The teacher conducts all the decision-making about the big book with the whole class. The teacher makes each group a copy of the big book without any illustrations and lets the students draw a picture under the sentence in the big book. - The teacher meets each group. Let’s students read the sentences. The teacher corrects the pronunciation, students repeat the word. - After finishing drawing a picture, the teacher assembles the big book. For example, “Let’s put our pages together.” “Where’s page one or two?” “Now put on the cover?” “Now we have to staple our book together.” “Write the authors’ names inside the front cover.”	- The big book - Daft paper - Mask - Pencil - Color pencil - Marker pens - Ruler - Rubber	- Observe the students’ discussion in the class. - Observe the students’ attention in the class. - Check the students’ big book. - Observe the students’ performance.

Learning Activities	Teaching Materials	Evaluation
5th- 6th hour Step 5: Activities in conjunction with games - Lets the students do language activities. For example, ➢ Reading the big book together. - Lets the students read aloud our new book together. ➢ Close the words - The teacher covers the word then asks the students to guess. For example, “What word is missing here?” ➢ Jumble the letter - The teacher cuts the letters in the letter cards then the students rearrange the word cards into the correct words. For example, “Can you read the letters?” “Can you rearrange the letters in a word?” “How to pronounce it?” ➢ Bingo - The teacher gives Bingo worksheet to the students. Lets the students fill in the Bingo worksheet by using the vocabulary words. - Each card has 9 unique words on it, in a 3×3 grid. “Let the students do exercise in CAI.” ➢ The students sequence the stories in CAI. ➢ The students select True or False in CAI.	- Computer Assisted Instruction - The big book - Slot board - Word cards - Pen - Bingo worksheet 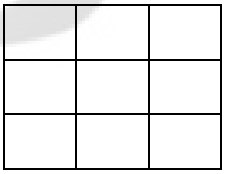	- Observe the students’ doing activities. - Observe the students’ doing activities. - Observe the students’ performance.

How to Make Hot Chocolate

ประเภทวิธีการ (Procedure Genre)

Ingredients

1. Hot water (240 ml)
2. Sugar (5 grams)
3. Chocolate mix (1 packet, use best quality possible)
4. Chocolate powder (2 grams)
5. Bar of chocolate

Implements / **Equipments**

1. A cup of chocolate
2. A teaspoon
3. A saucer
4. An electric kettle

Method

Step 1: Boil some water in an electric kettle.

Step 2: Pour some water from an electric kettle to a cup of chocolate, then put in a packet of hot chocolate mix and stir into the cup.

Step 3: Put in 1 teaspoon of chocolate powder and stir into the cup.

Step 4: Put in 1 teaspoon of sugar and stir into the cup.

Step 5: Serve immediately. For added richness, drop in a single bar of chocolate and stir in as it melts into the cup.

Adapted from “How to Make Dark Chocolate Cocoa”
http://www.wikihow.com/Make-Dark-Chocolate-Cocoa
สืบค้นเมื่อวันที่ 18 December 2014

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประเภทวิธีการ(Procedure Genre)

Resources
Marker Tools
วิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์
เครื่องหมายย้อนกลับหรือก่อนหน้า
เครื่องหมายไปข้างหน้าหรือถัดไป
เครื่องหมายกลับสู่หน้าแรก
Srinakharinwirot Universi
"Education is Growth"
3 / 21
00:00 / 00:00

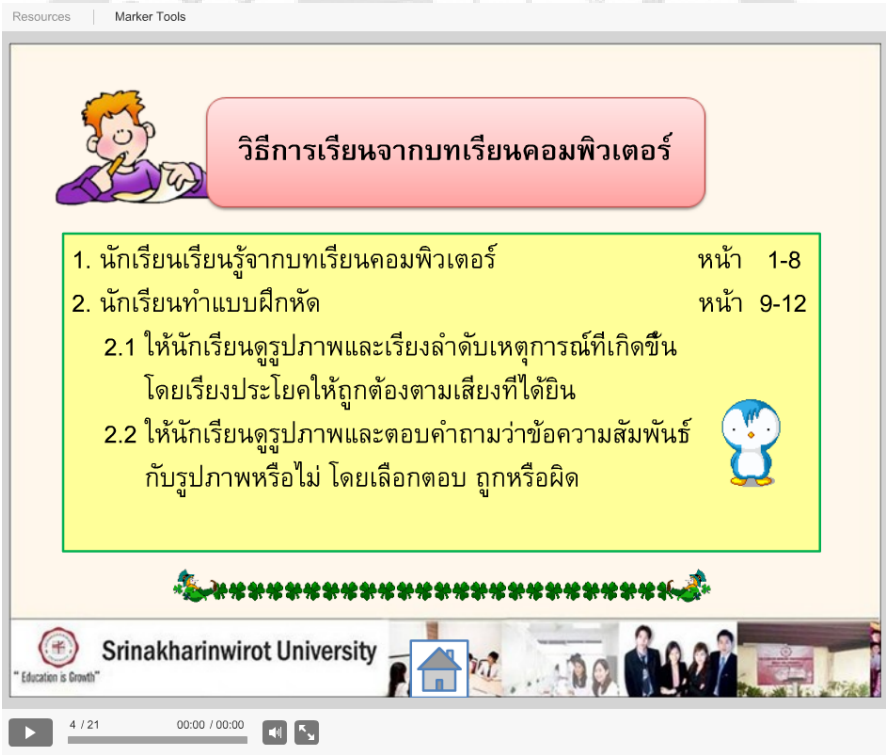
Resources
Marker Tools
วิธีการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์
1. นักเรียนเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ หน้า 1-8
2. นักเรียนทำแบบฝึกหัด หน้า 9-12
2.1 ให้นักเรียนดูรูปภาพและเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
โดยเรียงประโยคให้ถูกต้องตามเสียงที่ได้ยิน
2.2 ให้นักเรียนดูรูปภาพและตอบคำถามว่าข้อความสัมพันธ์
กับรูปภาพหรือไม่ โดยเลือกตอบ ถูกหรือผิด
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
4 / 21
00:00 / 00:00

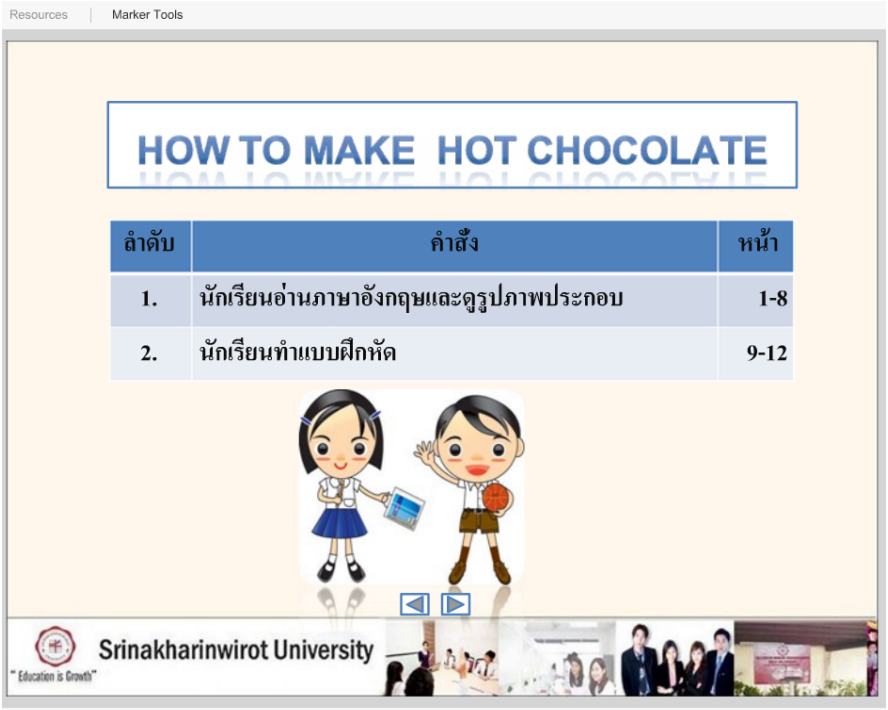
Resources
Marker Tools
HOW TO MAKE HOT CHOCOLATE
ลำดับ
คำสั่ง
หน้า
1.
นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษและดูรูปภาพประกอบ
1-8
2.
นักเรียนทำแบบฝึกหัด
9-12
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
5 / 21
00:02 / 00:20

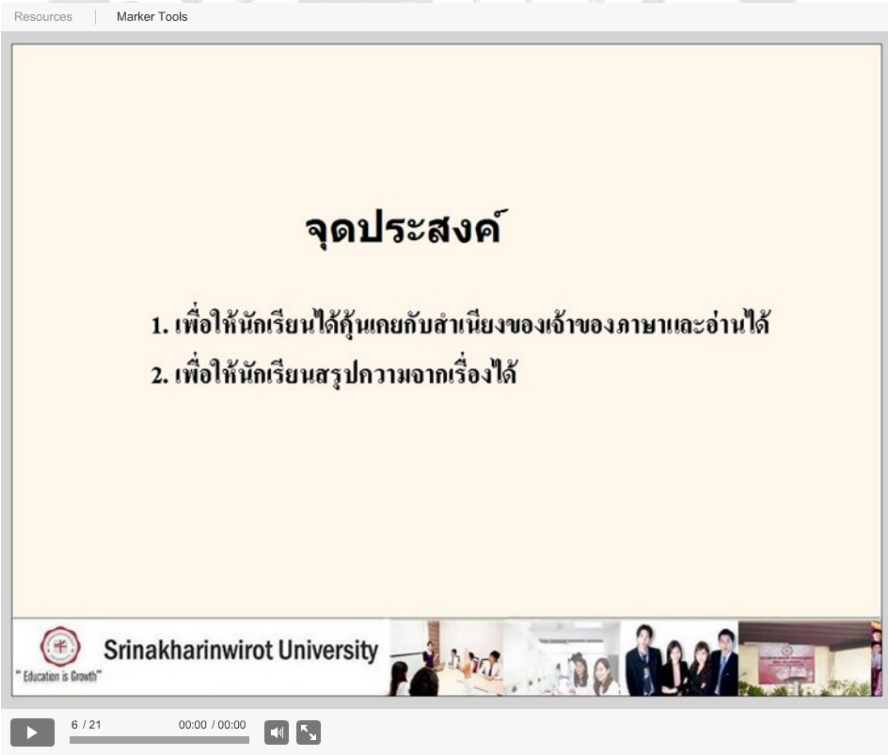
Resources
Marker Tools
จุดประสงค์
1. เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษาและอ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนสรุปความจากเรื่องได้
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
6 / 21
00:00 / 00:00

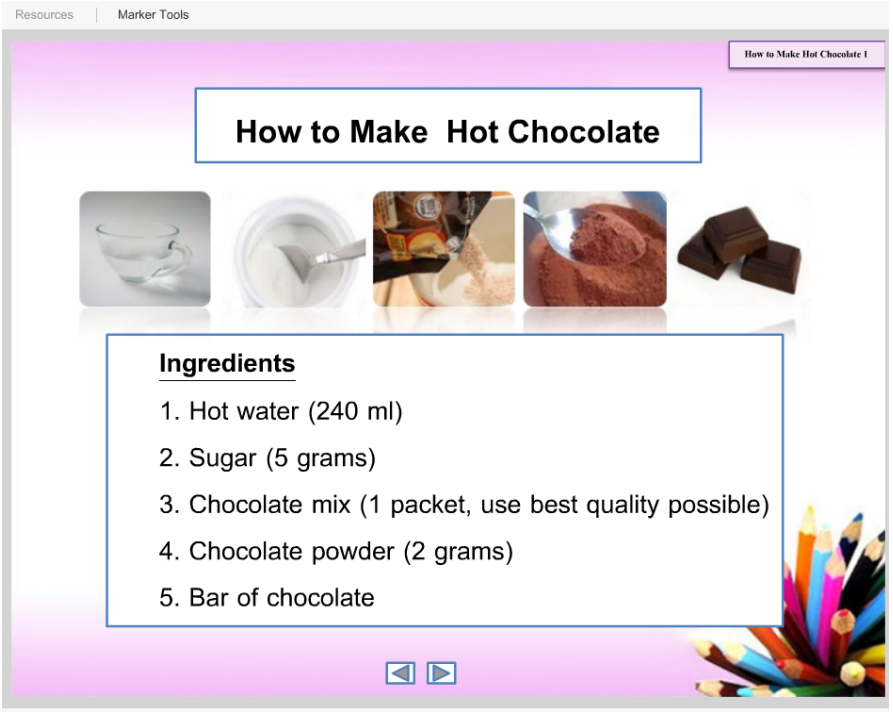
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 1
How to Make Hot Chocolate
Ingredients
1. Hot water (240 ml)
2. Sugar (5 grams)
3. Chocolate mix (1 packet, use best quality possible)
4. Chocolate powder (2 grams)
5. Bar of chocolate
7 / 21
00:07 / 00:11

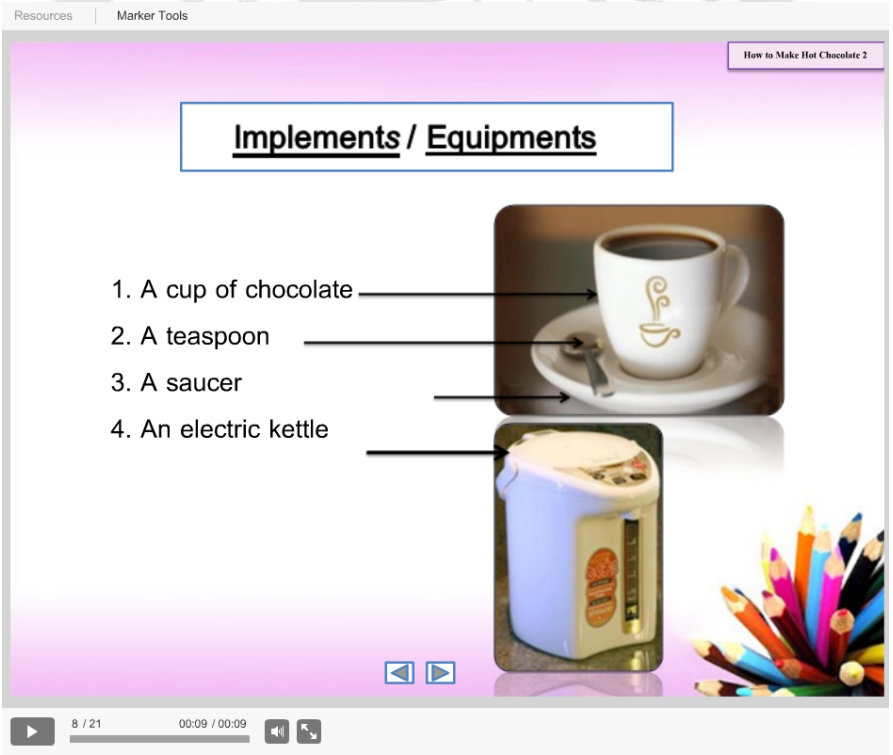
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 2
Implements / Equipments
1. A cup of chocolate
2. A teaspoon
3. A saucer
4. An electric kettle
8 / 21
00:09 / 00:09

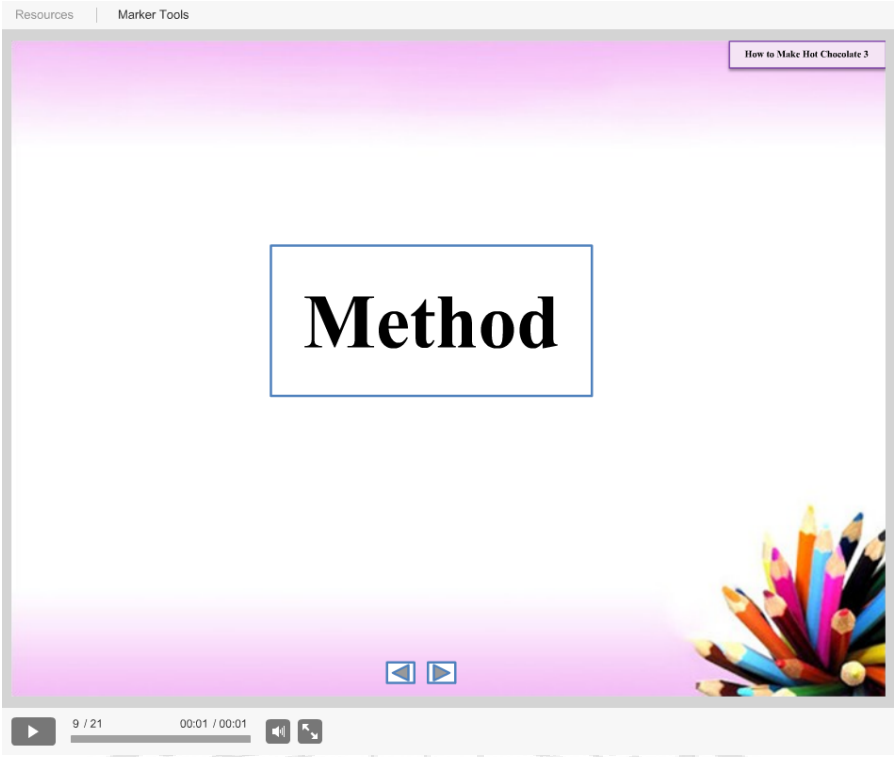
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 3
Method
9 / 21
00:01 / 00:01

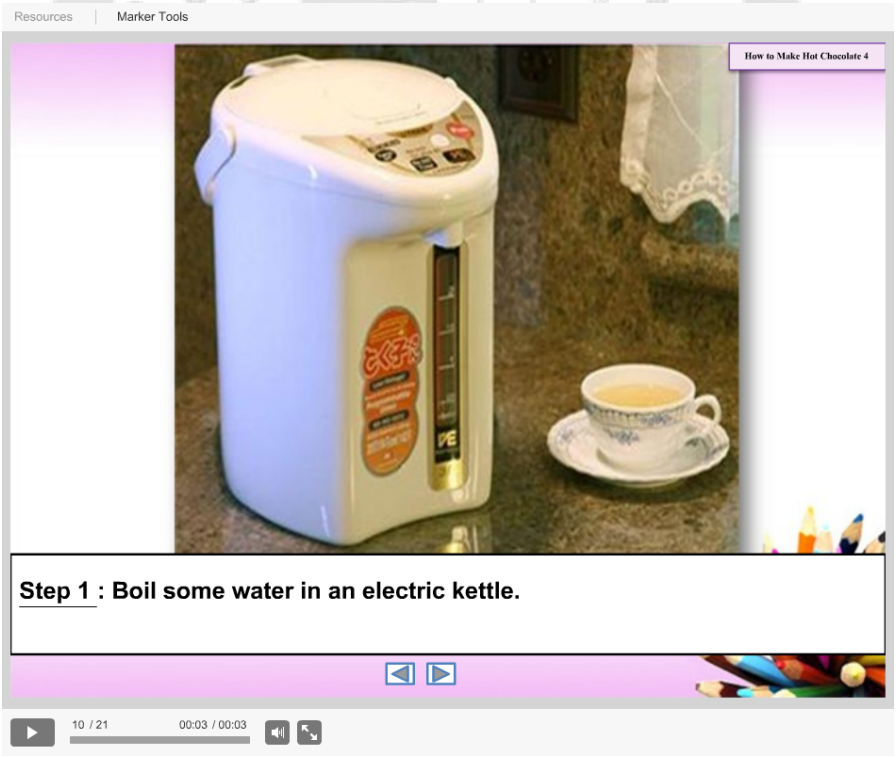
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 4
Step 1 : Boil some water in an electric kettle.
10 / 21
00:03 / 00:03

Resources | Marker Tools

Step 2 : Pour some water from an electric kettle into a cup of chocolate, then put in a packet of hot chocolate mix and stir into the cup.

11 / 21 00:02 / 00:07

Resources | Marker Tools

Step 3 : Put in 1 teaspoon of chocolate powder and stir into the cup.

12 / 21 00:03 / 00:04

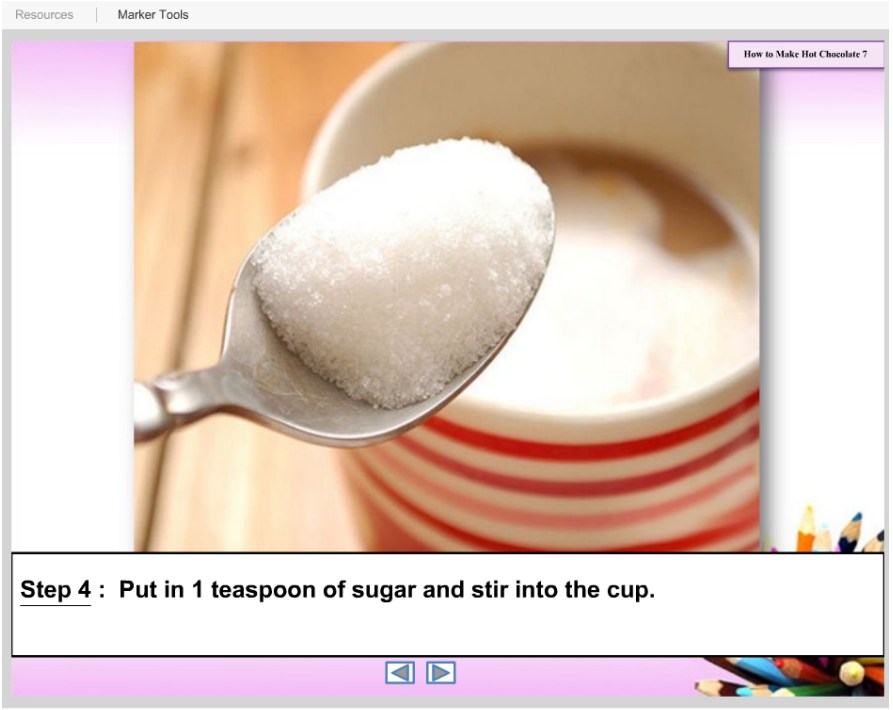
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 7
Step 4 : Put in 1 teaspoon of sugar and stir into the cup.
13 / 21
00:03 / 00:04

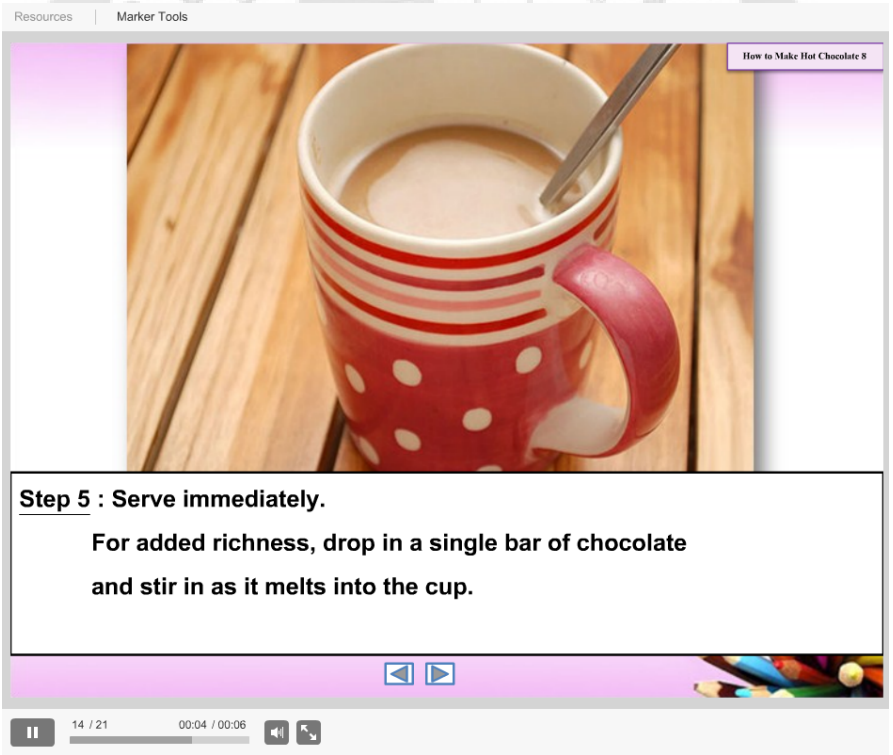
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 8
Step 5 : Serve immediately.
For added richness, drop in a single bar of chocolate
and stir in as it melts into the cup.
14 / 21
00:04 / 00:06

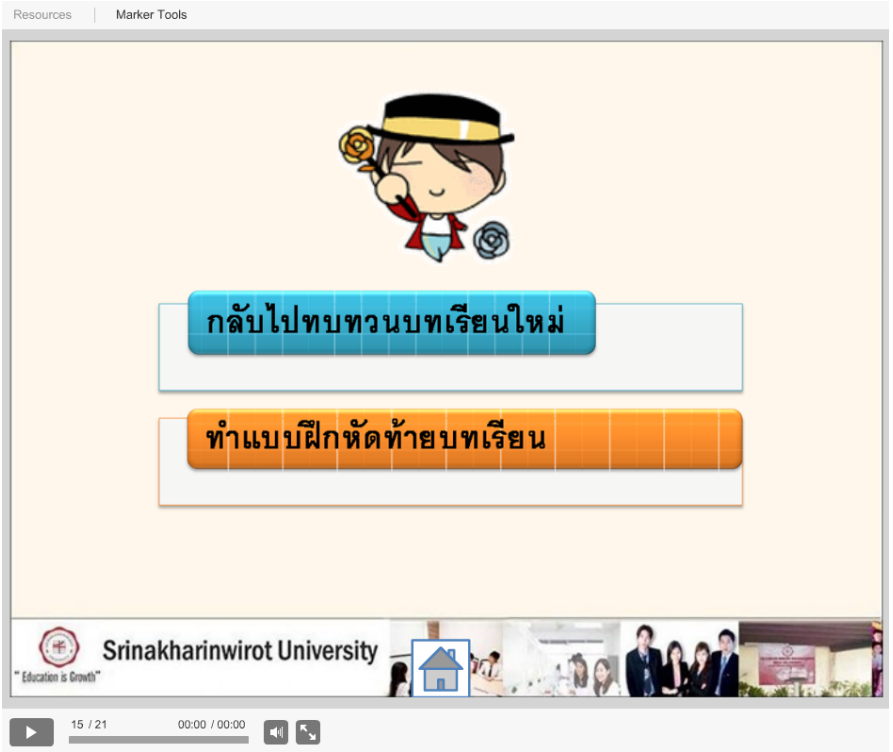
Resources
Marker Tools
กลับไปทบทวนบทเรียนใหม่
ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
15 / 21
00:00 / 00:00

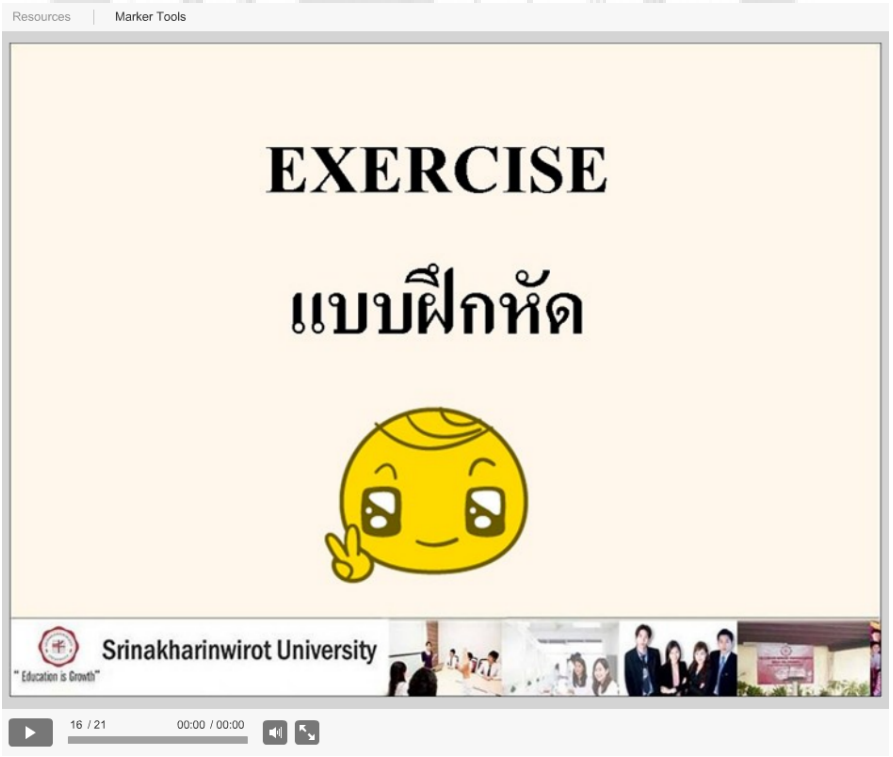
Resources
Marker Tools
EXERCISE
แบบฝึกหัด
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
16 / 21
00:00 / 00:00

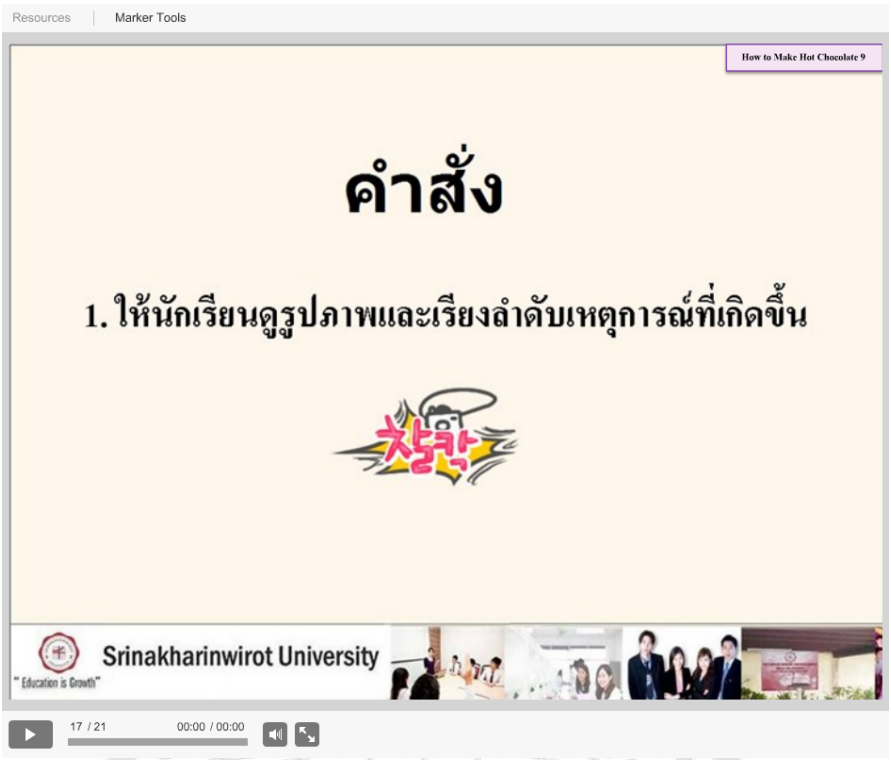
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 9
คำสั่ง
1. ให้นักเรียนดูรูปภาพและเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
17 / 21
00:00 / 00:00

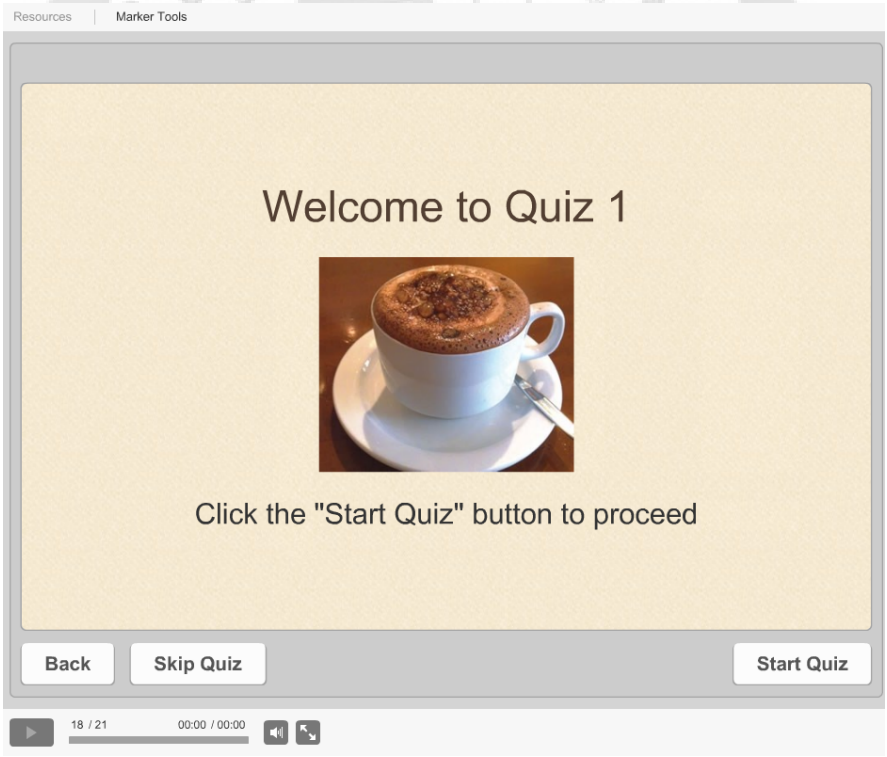
Resources
Marker Tools
Welcome to Quiz 1
Click the "Start Quiz" button to proceed
Back
Skip Quiz
Start Quiz
18 / 21
00:00 / 00:00

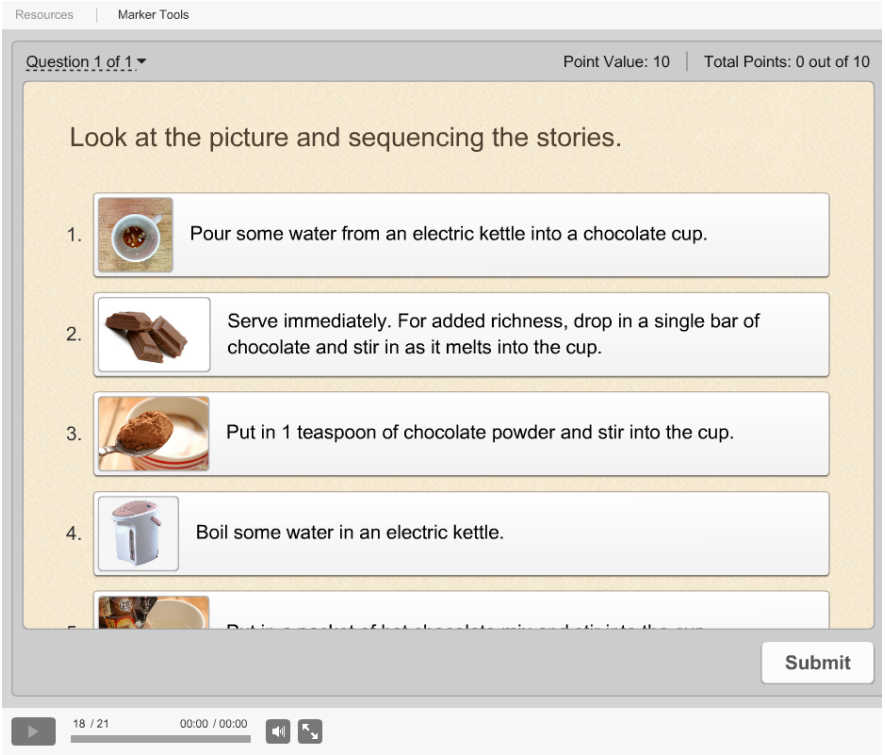
Resources
Marker Tools
Question 1 of 1
Point Value: 10
Total Points: 0 out of 10
Look at the picture and sequencing the stories.
1. Pour some water from an electric kettle into a chocolate cup.
2. Serve immediately. For added richness, drop in a single bar of chocolate and stir in as it melts into the cup.
3. Put in 1 teaspoon of chocolate powder and stir into the cup.
4. Boil some water in an electric kettle.
Submit
18 / 21
00:00 / 00:00

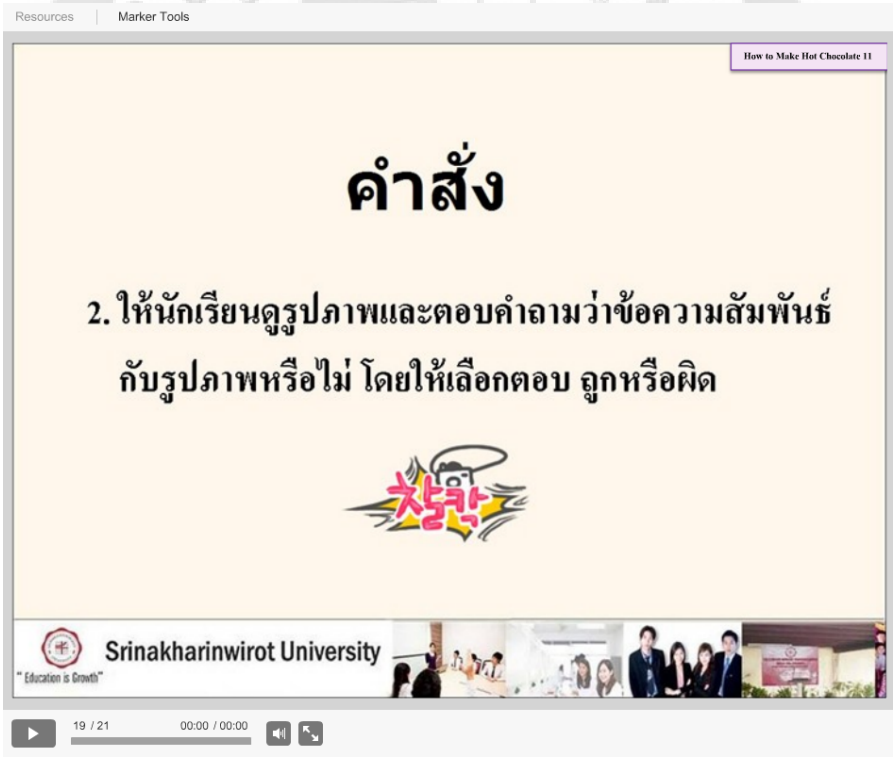
Resources
Marker Tools
How to Make Hot Chocolate 11
คำสั่ง
2. ให้นักเรียนดูรูปภาพและตอบคำถามว่าข้อความสัมพันธ์กับรูปภาพหรือไม่ โดยให้เลือกตอบ ถูกหรือผิด
Srinakharinwirot University
"Education is Growth"
19 / 21
00:00 / 00:00

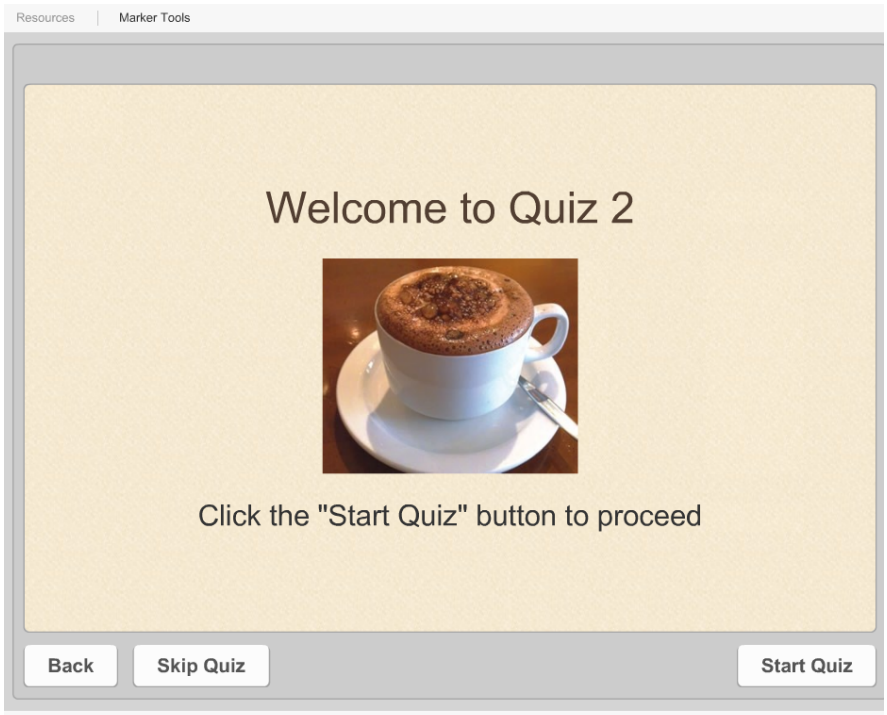
Resources
Marker Tools
Welcome to Quiz 2
Click the "Start Quiz" button to proceed
Back
Skip Quiz
Start Quiz
20 / 21
00:00 / 00:00

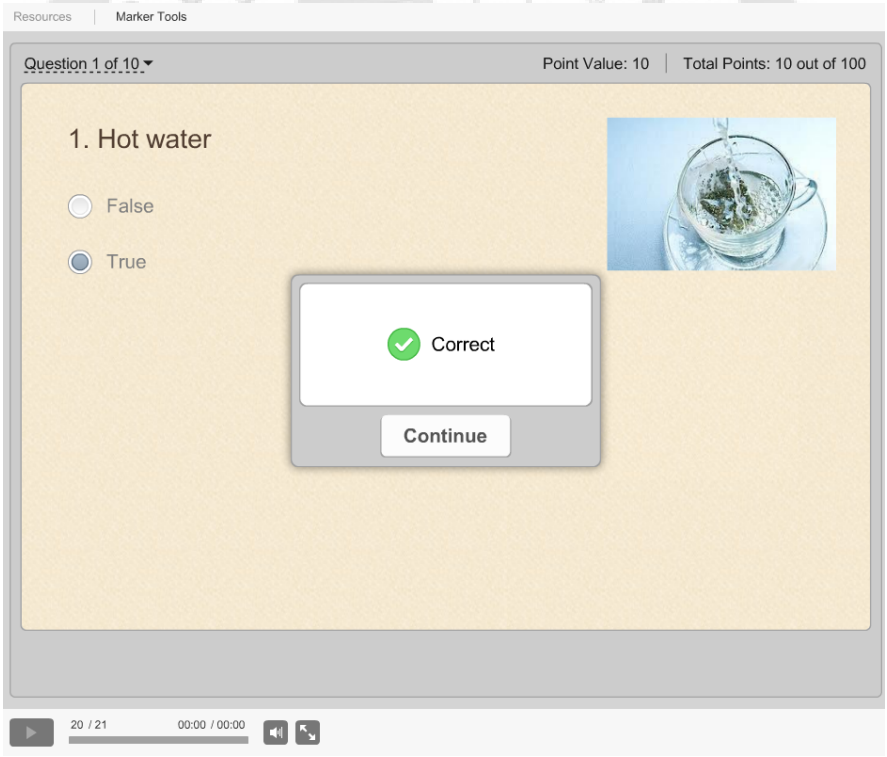
Resources
Marker Tools
Question 1 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
1. Hot water
False
True
Correct
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

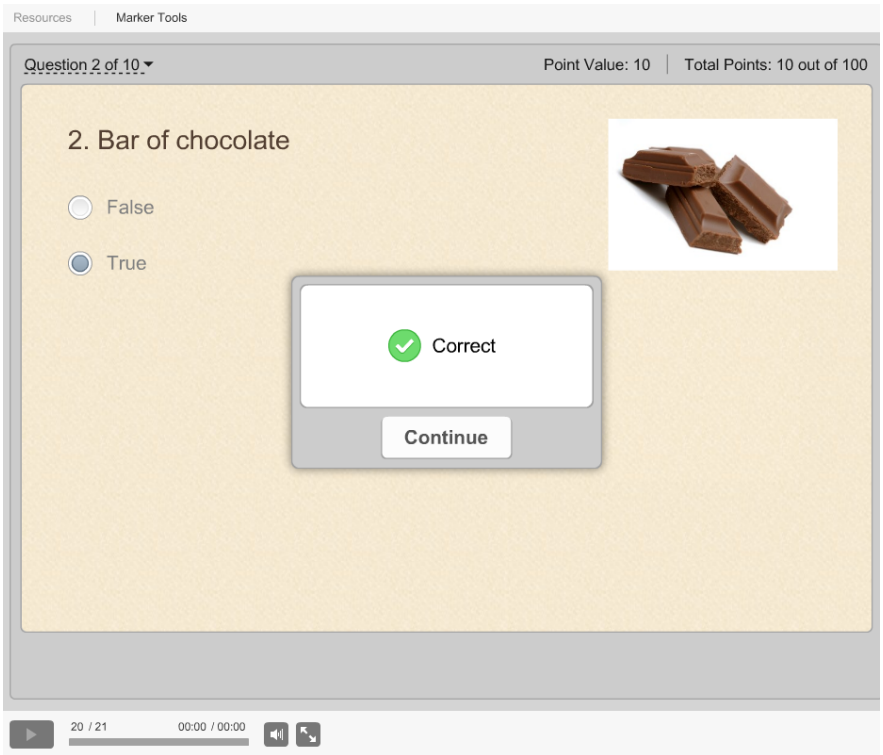
Resources
Marker Tools
Question 2 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
2. Bar of chocolate
False
True
Correct
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

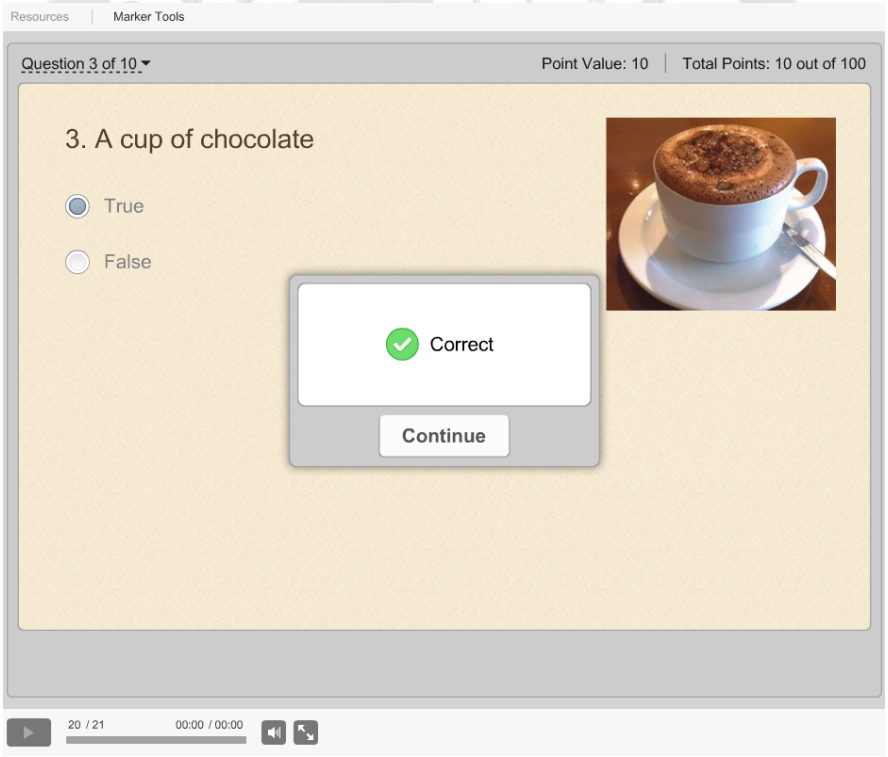
Resources
Marker Tools
Question 3 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
3. A cup of chocolate
True
False
Correct
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

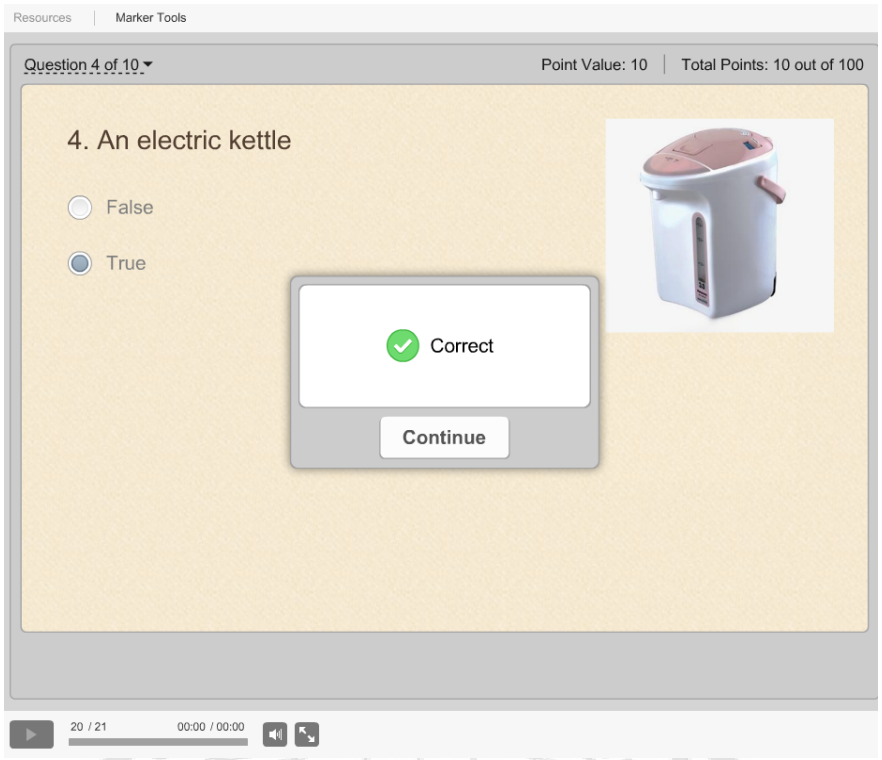
Resources
Marker Tools
Question 4 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
4. An electric kettle
False
True
Correct
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

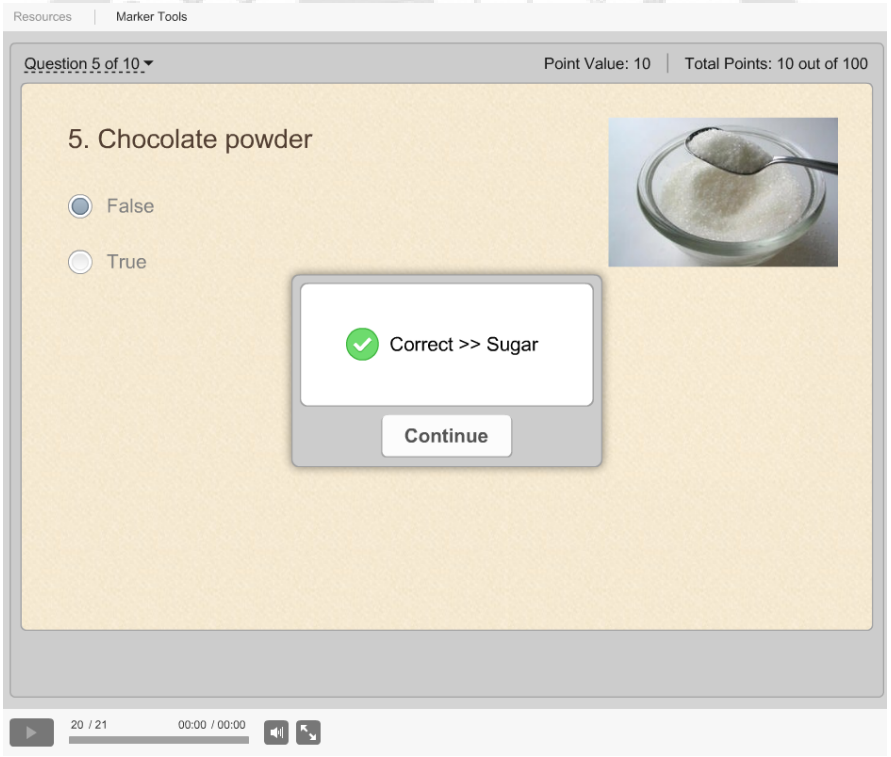
Resources
Marker Tools
Question 5 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
5. Chocolate powder
False
True
Correct >> Sugar
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

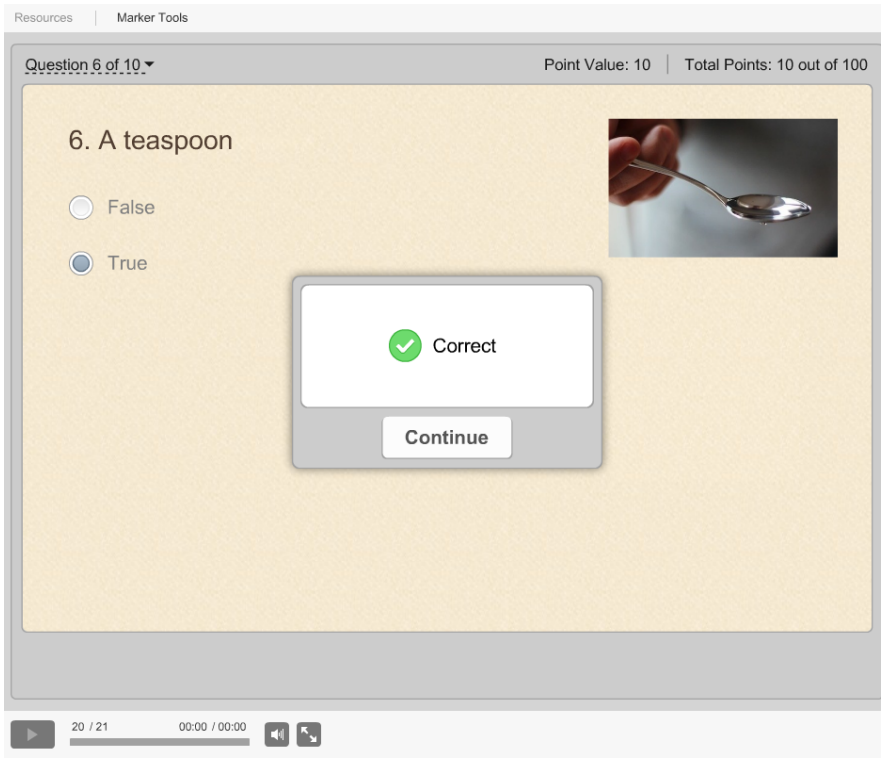
Resources
Marker Tools
Question 6 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
6. A teaspoon
False
True
Correct
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

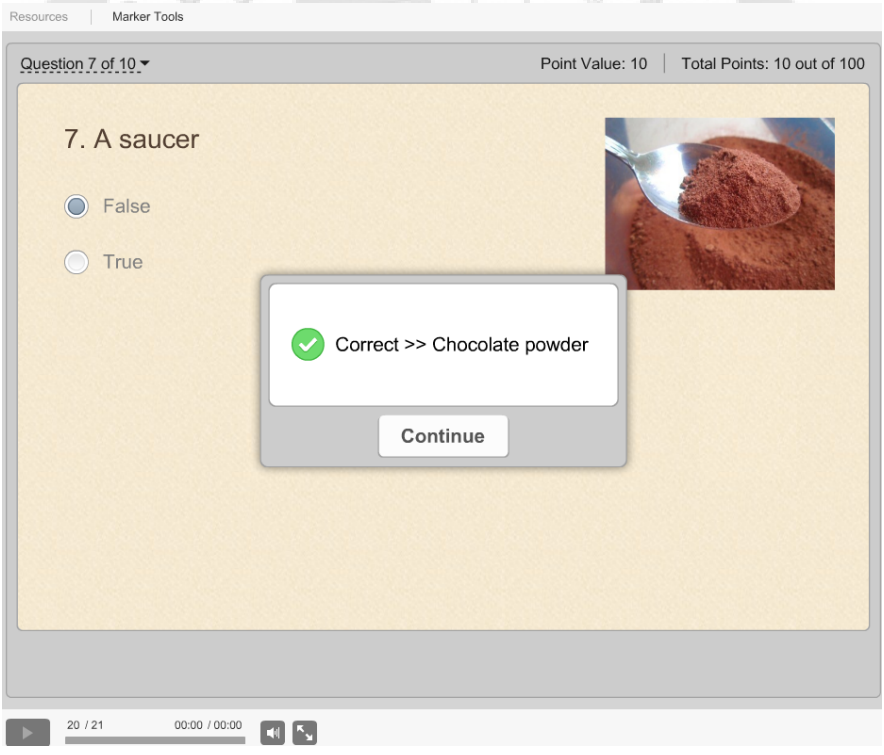
Resources
Marker Tools
Question 7 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
7. A saucer
False
True
Correct >> Chocolate powder
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

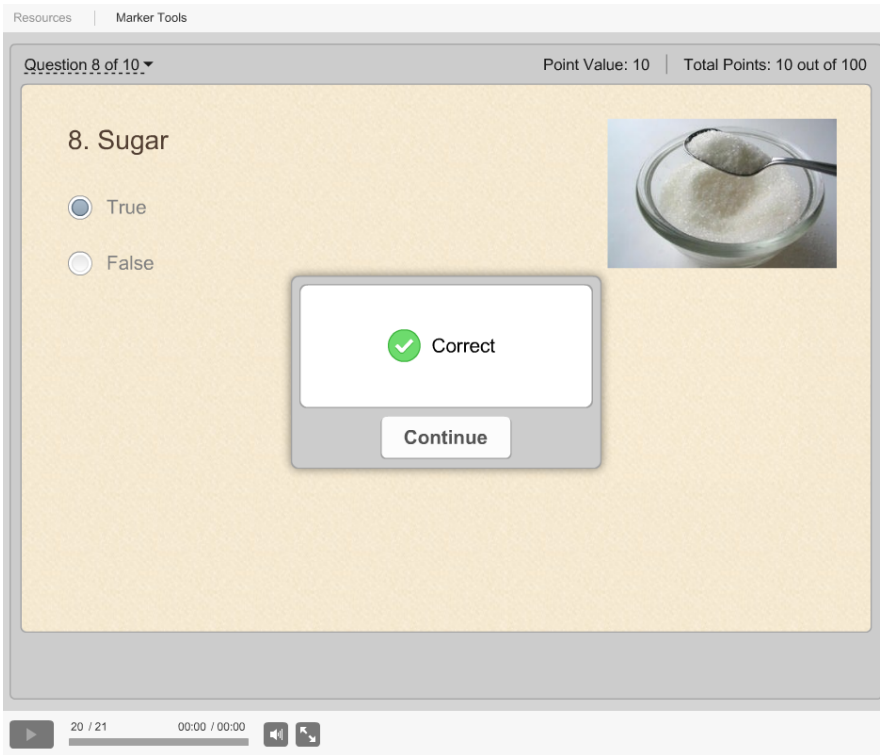
Resources
Marker Tools
Question 8 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
8. Sugar
True
False
Correct
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

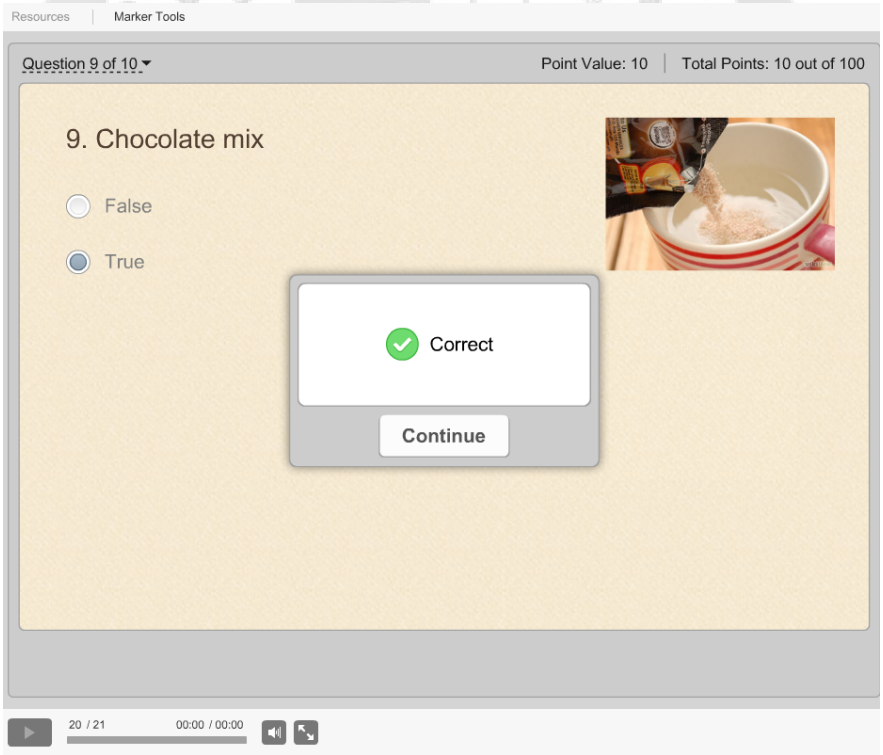
Resources
Marker Tools
Question 9 of 10
Point Value: 10
Total Points: 10 out of 100
9. Chocolate mix
False
True
Correct
Continue
20 / 21
00:00 / 00:00

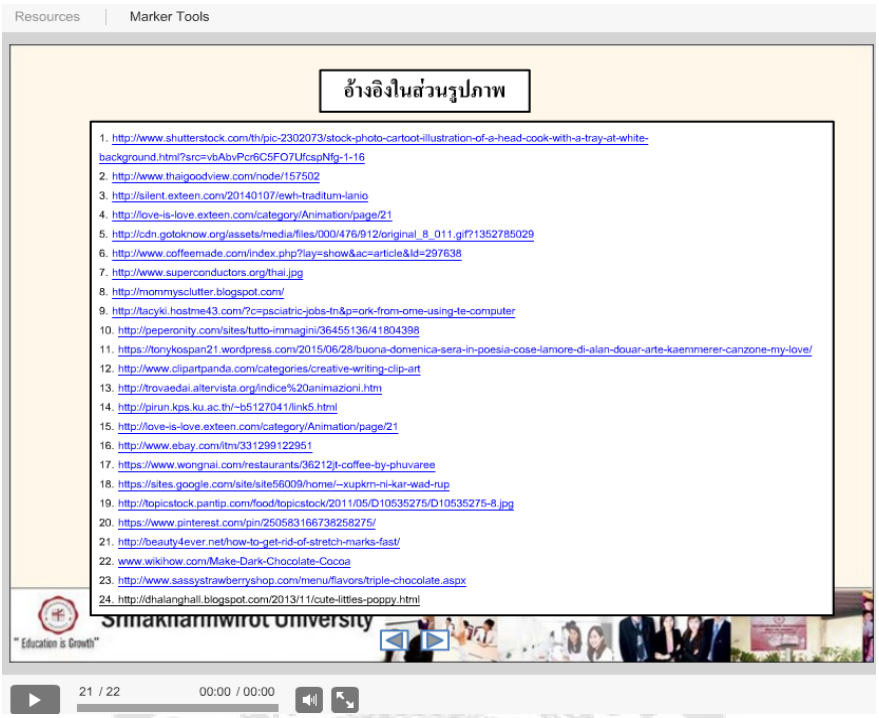
Resources
Marker Tools
อ้างอิงในส่วนรูปภาพ
1. http://www.shutterstock.com/th/pic-2302073/stock-photo-cartoot-illustration-of-a-head-cook-with-a-tray-at-white-background.html?src=vbAbvPcr6C5FO7UfcspNfg-1-16
2. http://www.thaigoodview.com/node/157502
3. http://silent.exteen.com/20140107/ewh-traditum-lanio
4. http://love-is-love.exteen.com/category/Animation/page/21
5. http://cdn.gotoknow.org/assets/media/files/000/476/912/original_8_011.gif?1352785029
6. http://www.coffeemade.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=297638
7. http://www.superconductors.org/thai.jpg
8. http://mommysclutter.blogspot.com/
9. http://tacyki.hostme43.com/?c=psciatric-jobs-tn&p=ork-from-ome-using-te-computer
10. http://peperonity.com/sites/tutto-immagini/36455136/41804398
11. https://tonykospan21.wordpress.com/2015/06/28/buona-domenica-sera-in-poesia-cose-lamore-di-alan-douar-arte-kaemmerer-canzone-my-love/
12. http://www.clipartpanda.com/categories/creative-writing-clip-art
13. http://trovaedai.altervista.org/indice%20animazioni.htm
14. http://pirun.kps.ku.ac.th/~b5127041/link5.html
15. http://love-is-love.exteen.com/category/Animation/page/21
16. http://www.ebay.com/itm/33129912295l
17. https://www.wongnai.com/restaurants/36212jt-coffee-by-phuvaree
18. https://sites.google.com/site/site56009/home/--xupkrn-ni-kar-wad-rup
19. http://topicstock.pantip.com/food/topicstock/2011/05/D10535275/D10535275-8.jpg
20. https://www.pinterest.com/pin/250583166738258275/
21. http://beauty4ever.net/how-to-get-rid-of-stretch-marks-fast/
22. www.wikihow.com/Make-Dark-Chocolate-Cocoa
23. http://www.sassystrawberryshop.com/menu/flavors/triple-chocolate.aspx
24. http://dhalanghall.blogspot.com/2013/11/cute-littles-poppy.html
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"
21 / 22
00:00 / 00:00

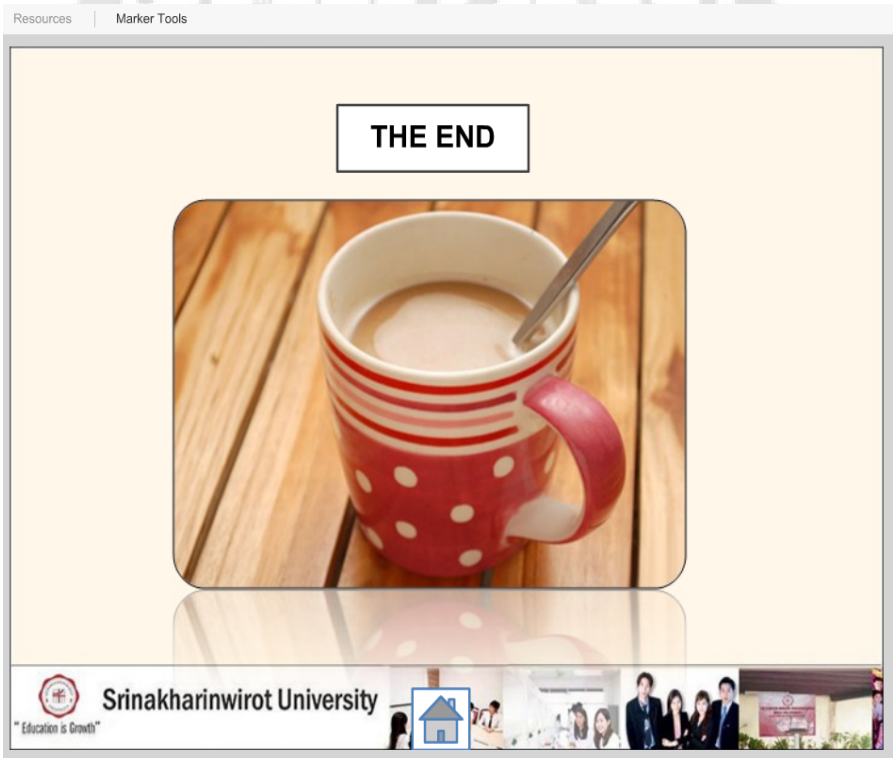
Resources
Marker Tools
THE END
Srinakharinwirot University
" Education is Growth"

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน

1. อาจารย์ ดร. พรพิมล ประสงค์พร
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี จันทน์เสม
ภาควิชาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์
หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. อาจารย์ ดร.รัฐพล ประดับเวทย์
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.แจ่มจันทร์ ศรีอรุณรัศมี
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. Elise Bvechter
Missouri State (MISSOURI STATE UNIVERSITY, Missouri, U.S.A)

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและสถิติ

1. รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์
ภาควิชาวัดผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา
ภาควิชาวัดผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนาราทิพย์ ส่งสุข
วันเดือนปีเกิด	22 กรกฎาคม 2532
สถานที่เกิด	อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78 หมู่ 1 บ้านท่าโพธิ์ศรี ตำบลท่าโพธิ์ศรี อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี 34160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2551	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ.2555	ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2559	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ แขนงวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร